

Den Europæiske Unions Tidende

C 391

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

55. årgang

18. december 2012

Informationsnummer

Indhold

Side

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

UDTALELSER

Regionsudvalget

97. plenarforsamling den 8., 9. og 10. oktober 2012

2012/C 391/01	Regionsudvalgets udtalelse: »Udvikling af en havstrategi for Atlanterhavsområdet«	1
2012/C 391/02	Regionsudvalgets udtalelse: »Hvidbog — en dagsorden for tilstrækkelige, sikre og bæredygtige pensioner«	7
2012/C 391/03	Regionsudvalgets udtalelse: »Revideret EU-strategi for Østersøområdet«	11
2012/C 391/04	Regionsudvalgets udtalelse: »Energikøreplanen 2050«	16
2012/C 391/05	Regionsudvalgets udtalelse: »Tilpasning til klimaforandringerne og regionale løsninger: situationen i kystregioner«	21
2012/C 391/06	Regionsudvalgets udtalelse: »Regionsspecifikke tilgange til klimaændringer i EU med bjergområderne som eksempel«	27

DA

Pris:
7 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

III *Forberedende retsakter*

REGIONSUDVALGET

97. plenarforsamling den 8., 9. og 10. oktober 2012

2012/C 391/07	Regionsudvalgets udtalelse: »Den nye flerårige finansielle ramme efter 2013«	31
2012/C 391/08	Regionsudvalgets udtalelse: »Program for virksomheders konkurrenceevne og små og mellemstore virksomheder (2014-2020)«	37
2012/C 391/09	Regionsudvalgets udtalelse: »Lovpakken om offentlige indkøb«	49
2012/C 391/10	Regionsudvalgets udtalelse: »Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF)«	84
2012/C 391/11	Regionsudvalgets udtalelse: »Det globale Europa: en ny strategi for finansieringen af EU's optræden udadtil«	110
2012/C 391/12	Regionsudvalgets udtalelse: »Revision af direktivet om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer og åbne data«	120
2012/C 391/13	Regionsudvalgets udtalelse: »Pakken om databeskyttelse«	127
2012/C 391/14	Regionsudvalgets udtalelse: »Pakken om beskyttelse af den lovlige økonomi«	134

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

UDTALELSER

REGIONSUDVALGET

97. PLENARFORSAMLING DEN 8., 9. OG 10. OKTOBER 2012

Regionsudvalgets udtalelse: »Udvikling af en havstrategi for Atlanterhavsområdet«

(2012/C 391/01)

REGIONSUDVALGET

- bifalder forslaget om udvikling af en havstrategi for Atlanterhavsområdet og udarbejdelsen af en Atlanterhavshandlingsplan 2014-2020;
- understreger, at udvalgets opbakning til en Atlanterhavsstrategi er betinget af, at der vælges en bredere tilgang, som fuldt ud indarbejder den territoriale dimension, udvikler klare forbindelser mellem land- og havområder og bidrager til opfyldelsen af andre centrale politiske mål i EU, og opfordrer derfor Kommissionen til at omdøbe strategien til en "Integreret strategi for Atlanterhavsområdet";
- erkender, at projekter under Atlanterhavshandlingsplanen vil skulle anvende eksisterende midler på EU-niveau (midler under og uden for den fælles strategiske ramme) og andre midler fra nationalt, regionalt og lokalt niveau samt den private sektor;
- er uenig i forslaget om at opløse Atlanterhavsforummet, når handlingsplanen er vedtaget, og foreslår, at Atlanterhavsforummet bevares frem til 2020 med det formål at overvåge gennemførelsen, evaluere fremskridt og fremme opfyldelsen af strategiens målsætninger;
- mener, at forvaltningsstrukturen skal maksimere bidragene fra de mange aktører og potentielle aktører under Atlanterhavsstrategien, og opfordrer til, at der anvendes en strategi for forvaltning på flere niveauer i forbindelse med udarbejdelse, gennemførelse, evaluering og revision af handlingsplanen.

Ordfører	Paul O'DONOGHUE (IE/ALDE), Medlem af Kerry County Council og South West Regional Authority
Basisdokument	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om udvikling af en havstrategi for Atlanterhavsområdet – COM(2011) 782 final

I. GENERELLE BEMÆRKNINGER

REGIONSUDVALGET

1. bifalder forslaget om udvikling af en havstrategi for Atlanterhavsområdet og udarbejdelsen af en Atlanterhavshandlingsplan 2014-2020;

2. mener, at Atlanterhavsområdet hidtil har lidt under manglen på en strategisk vision for områdets fremtidige udvikling og er af den opfattelse, at dette forslag skaber en reel mulighed for at opstille en strategisk vision, som skal have territorial samhørighed og velstand som centrale elementer;

3. støtter begrundelsen for en europæisk strategi, idet Atlanterhavsområdets udfordringer og muligheder går på tværs af nationale grænser og kræver en mere helhedsorienteret og integreret tilgang. Når det er sagt, fremhæver udvalget, at strategien også skal bevise, at den giver en reel merværdi, hvad angår resultater og gennemførelse;

4. forstår, at Kommissionen fremsætter dette forslag som en "havområdestrategi" under den integrerede havpolitik (i modsætning til en "makroregional strategi"); **understreger imidlertid, at udvalgets opbakning til en Atlanterhavsstrategi er betinget af, at der vælges en bredere tilgang**, som fuldt ud indarbejder den territoriale dimension, udvikler klare forbindelser mellem land- og havområder og bidrager til opfyldelsen af andre centrale politiske mål i EU;

5. opfordrer derfor Kommissionen til at omdøbe strategien til en "Integreret strategi for Atlanterhavsområdet" og mener, at der også bør udvikles sådanne strategier for andre europæiske havområder (f.eks. Nordsøområdet) med udgangspunkt i erfaringerne fra Atlanterhavsområdet;

6. anerkender de særlige behov i de fjernest beliggende atlantiske regioner og mener, at strategien måske kan udvirke, at EU's politikrammer i regionerne i den yderste periferi bliver mere effektive og sammenhængende;

7. kræver, at Atlanterhavsstrategien og dens handlingsplan **i høj grad skal fokusere på beskæftigelse, bæredygtig vækst og investeringer**, samtidig med at der bidrages til en forbedring af havmiljøet;

8. har den holdning, at strategien, hvad angår det geografiske anvendelsesområde, bør bygge på en pragmatisk tilgang, der giver områdets grænseregioner fleksibilitet til at håndtere udfordringer uden at pålægge kunstige grænser, men opfordrer til, at man genovervejer det geografiske anvendelsesområde i nordlig retning med henblik på at give Island mulighed for at blive tilknyttet strategien;

9. er bekymret for, at der ved udarbejdelsen af Atlanterhavsstrategien ikke tages højde for de værdifulde erfaringer fra udviklingen af eksisterende makroregionale og tværnationale strategier⁽¹⁾, navnlig vedrørende emner som forvaltning, politiskudformning, kommunikation, ejerskab, mål og evaluering;

10. fremhæver, at Atlanterhavsforummet har et stort ansvar for at forvalte aktørernes forventninger, skabe en inklusiv proces for handlingsplanens udarbejdelse og etablere en sammenhængende ramme for planlægningen og gennemførelsen af prioriterede foranstaltninger og projekter.

REGIONSUDVALGET

II. UDFORDRINGER OG MULIGHEDER

11. er ikke uenig i de udfordringer og muligheder, som Kommissionen har skitseret, men har den holdning, at handlingsplanen skal fokusere på at skabe håndgribelige resultater og imødegå udfordringer på områder, hvor en partnerskabsbaseret strategi vil være mere effektiv;

12. understreger, at handlingsplanens emneområder i højere grad skal stemme overens med Europa 2020-strategien og dens flagskibsinitiativer, men at de ligeledes skal være i tråd med temaerne under den fælles strategiske ramme og de foreslåede reformer vedrørende fondene under denne;

13. støtter generelt de tematiske overskrifter, som Kommissionen for Atlanbuen (CPMR)⁽²⁾ har opstillet som følger: (1) Tilgængelighed og transport i Atlanterhavsområdet, (2) Økonomi og maritime erhverv, (3) Klima og miljø, (4) Forskning og innovation og (5) Områdernes attraktivitet;

⁽¹⁾ Navnlig meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om EU-strategien for Østersøområdet fra juni 2011, COM(2011) 381 final.

⁽²⁾ Holdning og forslag fra Kommissionen for Atlanterhavsregionen til Kommissionens meddelelse om udvikling af en havstrategi for Atlanterhavsområdet, som vedtaget af det politiske præsidium den 22. marts 2012.

14. understreger betydningen af fiskeri, skaldyrsopdræt og akvakultur samt af processen med forarbejdning og afsætning af produkter fra havet i Atlanterhavsregionen og antallet af arbejdspladser, der afhænger heraf. En strategi for vækst og beskæftigelse i regionen er nødt til at arbejde for konsolidering og styrkelse af dette erhverv;

15. har den holdning, at handlingsplanen skal opfylde behovet for en planbaseret tilgang til havmiljøet i Atlanterhavsområdet. Regionsudvalget mener, at dette vil kræve enighed om en koordinering af maritim fysisk planlægning og maritime forvaltningsprocesser i hele området samt en bedre koordinering af rammerne for den fysiske planlægning til lands og til vands;

16. mener, at kysten i Atlanterhavsområdet er meget attraktiv både i forhold til nye fastboende befolkningsgrupper og sæsonbestemte aktiviteter, der navnlig er relateret til sport og fritidsaktiviteter på og ved vandet samt turisme. Det er vigtigt, at kystområderne forbereder sig på denne tilstrømning af mennesker, der kan medføre et pres på bl.a. jord, økonomi og miljø i kystområderne;

17. fremhæver nødvendigheden af, at strategien bygger på resultaterne af tidligere og igangværende EU-finansierede projekter i Atlanterhavsområdet, hvilket inkluderer en evaluering af de hidtil finansierede tiltag og deres betydning for handlingsplanen. Regionsudvalget understreger, at dette kan få konsekvenser for visse programmer, hvor der kan vise sig at være et behov for at opgradere projekter med det formål at levere flere og mere håndgribelige resultater;

18. er fortaler for, at handlingsplanen får en ekstern dimension med det formål at fremme strategiske målsætninger i et samarbejde med interessenter på den anden side af Atlanterhavet.

REGIONSUDVALGET

III. FINANSIERING AF ATLANTERHAVSSTRATEGIEN

19. erkender, at projekter under Atlanterhavshandlingsplanen vil skulle anvende eksisterende midler på EU-niveau (midler under og uden for den fælles strategiske ramme) og andre midler fra nationalt, regionalt og lokalt niveau samt den private sektor. Regionsudvalget fremhæver, at dette **rejser en række spørgsmål om, hvordan der sikres finansiel støtte til strategiens gennemførelse**, navnlig da handlingsplanen udarbejdes parallelt med programmeringsprocessen for de forskellige EU-støtteprogrammer;

20. fremhæver, at der skal være en klar overensstemmelse mellem handlingsplanen og den tilgængelige finansiering, hvis planen skal skabe resultater. Regionsudvalget understreger, at dette øger nødvendigheden af, at strategien bygger på en mere integreret territorial strategi og behovet for, at handlingsplanen i højere grad er direkte afstemt med Europa 2020-målene og kompatibel med de lovgivningsmæssige krav under de forskellige EU-fonde.

REGIONSUDVALGET

Finansiering under den fælles strategiske ramme

21. foreslår, at Atlanterhavsforummet indgår i en dialog med de kompetente forvaltningsmyndigheder i de fem medlemsstater

med det formål at sikre, at de **nationale partnerskabsaftaler** på passende vis afspejler prioriteterne for Atlanterhavsstrategien, og at der er en tilstrækkelig grad af komplementaritet mellem de operationelle programmer og foranstaltningerne i handlingsplanen. Udvalget er imidlertid bekymret for, at en strategi, der er udformet inden for rammerne af den integrerede havpolitik, vil begrænse mulighederne for en samordning med de programmer, der finansieres under den fælles strategiske ramme med undtagelse af Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EMFF);

22. påpeger, at der ved handlingsplanens udarbejdelse derfor må tages højde for fondenes principper og målsætninger. Dette gælder navnlig for fondene under den fælles strategiske ramme;

23. går ikke ind for, at der øremærkes midler til Atlanterhavshandlingsplanen under hvert enkelt **operationelt program**, set i lyset af den allerede foreslåede restriktive tematiske koncentration, der pålægges forvaltningsmyndighederne;

24. foreslår imidlertid, at Atlanterhavsforummet samarbejder med forvaltningsmyndighederne under programmeringsprocessen med henblik på at kortlægge, hvordan handlingsplanens foranstaltninger kan finansieres gennem en klar samordning med de valgte tematiske prioriteter i de berørte programmer og specificke udvælgelseskriterier for projekterne;

25. fremhæver det potentiale som nogle elementer i forordningerne under den fælles strategiske ramme kan have for støtten til og gennemførelsen af centrale mål i Atlanterhavsstrategien, navnlig **flerfondstilgangen**. Regionsudvalget bemærker endvidere, at sammenhæng mellem strategien og nogle af de integrerede strategier under den fælles strategiske ramme (såsom den bymæssige dimension, integrerede territoriale investeringer, fælles handlingsplaner mm.) har potentialet til at skabe en løftestangseffekt i de lokale myndigheders erfaringer og ekspertise og bidrage til opfyldelsen af centrale målsætninger for Atlanterhavsområdet, hvis sagen gribes rigtigt an;

26. foreslår derudover, at årlige gennemførelsesrapporter for relevante programmer skal indeholde en evaluering af, hvordan programmer under den fælles strategiske ramme bidrager til realiseringen af målene under Atlanterhavsstrategien og handlingsplanens gennemførelse.

REGIONSUDVALGET

Territoriale samarbejdsprogrammer

27. mener, at fremtidige territoriale samarbejdsprogrammer vil få afgørende betydning for realiseringen af centrale aspekter af Atlanterhavsstrategien og fremhæver, at der er flere end 10 territoriale samarbejdsprogrammer (grænseoverskridende, tværnationale og interregionale), der for øjeblikket er operationelle i det foreslåede strategiområde;

28. støtter fortsættelsen af det **tværnationale program for Atlanterhavsområdet** med en øget finansiel bevilling, der kan imødegå nogle af ambitionerne med Atlanterhavsstrategien. Udvalget mener derudover, at programmet for Atlanterhavsområdet udgør det rette instrument til udstedelsen af specifikke anmodninger om "strategiske initiativer" (flagskibsprojekter) under Atlanterhavsstrategien samt til finansiering af gennemførelsesplatformen (se punkt 40-41);

29. foreslår, at Atlanterhavsforummet bør **inddrage INTER-ACT-programmet til støtte for bevidstgørelsestiltag** og på et tidligt tidspunkt inddrage forvaltningsmyndigheder fra eksisterende territoriale samarbejdsprogrammer i udarbejdelsen af Atlanterhavshandlingsplanen;

30. fremhæver, at dette engagement:

- (a) i forbindelse med handlingsplanens udarbejdelse vil bidrage til at udlede erfaringer fra forvaltningen af INTERREG-programmet til fordel for strategien, vurdere strategiens betydning for programgennemførelsen, herunder synergier og samarbejde mellem programmer, og anslå, hvordan Atlanterhavsprojekter kan forvaltes effektivt på tværs af programmer;
- (b) under programmeringsprocessen vil bidrage ved at skabe øge bevidsthed om strategien i forbindelse med territoriale samarbejdsprogrammer, kortlægge relevante projekter til opfyldelse af strategiens mål, anvende samarbejdsprogrammer til håndtering af tematiske spørgsmål og fremme samspillet mellem programmer.

REGIONSUDVALGET

Finansiering fra andre EU-programmer

31. er bekymret for, at der ikke er tilstrækkelig sammenhæng med andre EU-programmer, hvilket betyder, at der ikke vil blive taget tilstrækkeligt højde for Atlanterhavsstrategiens målsætninger og kravene til finansiering af strategiens handlingsplan i programmeringsperioden 2014-2020;

32. fremhæver som eksempel de nye "integrerede projekter" under LIFE+-programmet (2014-2020), der er længevarende projekter omfattende større territoriale områder, som har til formål at forbedre gennemførelsen af miljø- og klimapolitikker, men som ikke støtter projekter med relation til havmiljøet⁽³⁾. Regionsudvalget mener, at dette er udtryk for en forsømt mulighed for at realisere centrale mål under den integrerede havpolitik og Atlanterhavsstrategien;

33. beklager ligeledes, at Atlanterhavsområdet er blevet overset, når det drejer sig om at kortlægge centrale netværk under de transeuropæiske net og anmoder om, at man prioriterer anvendelsen af *Connecting Europe-faciliteten* til håndtering af grundlæggende spørgsmål vedrørende tilgængelighed og periferisk beliggenhed (inden for transport, energi og ikt) i Atlanterhavsområdet;

34. rejser spørgsmålet om, hvordan Atlanterhavsforummet vil forbedre den målrettede anvendelse af andre tilgængelige EU-midler og øge udnyttelsen af ressourcer til realisering af

strategiens målsætninger. Udvalget foreslår f.eks., at handlingsplanen skal støtte forskningspartnerskaber på tværs af Atlanterhavsområdet med det formål at maksimere støtten under Horisont 2020-programmet.

REGIONSUDVALGET

Andre finansieringskilder

35. er bekymret over det manglende fokus på finansiering fra den private sektor og en generel inddragelse af den private sektor med henblik på at realisere strategiens mål. Regionsudvalget mener, at dette er en udfordring, som Atlanterhavsforummet skal tage op i forbindelse med høringsprocesserne og vha. skræddersyede kommunikationskampagner;

36. påpeger, at den aktuelle krise for de offentlige budgetter kræver, at Atlanterhavsområdet tiltrækker internationale investeringer, så området kan udnytte de eksisterende muligheder (i sektorer som vedvarende havenergikilder, fisk og skaldyr samt akvakultur, marine ressourcer, søfart og udvikling af havne). Regionsudvalget mener, at markedsføring af Atlanterhavsområdet som investerings- og erhvervsområde skal være et nøglelement i handlingsplanen;

37. foreslår, at Atlanterhavsforummet også samarbejder med Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank med henblik på at vurdere mulighederne for at oprette et specifikt finansielt instrument til fremme af forberedelsen af "solide projekter" ved at kombinere tilskud med lån, anlægskapital og garantiinstrumenter og udvikle en mere strømlinet projektgennemførelse.

REGIONSUDVALGET

IV. FORVALTNING OG GENNEMFØRELSE AF STRATEGIEN

38. fremhæver, at en forudsætning for en vellykket Atlanterhavsstrategi er, at strategien er fast forankret i politiske og forvaltningsmæssige strukturer, og understreger, at dette kræver:

- (a) politisk opbakning, engagement og medejerskab;
- (b) en strategi for forvaltning på flere niveauer (EU, nationalt, regionalt og lokalt) og
- (c) tilstrækkelige menneskelige og tekniske ressourcer.

REGIONSUDVALGET

Forvaltningsmæssige aspekter

39. mener, at forvaltningsstrukturen skal maksimere bidragene fra de mange aktører og potentielle aktører under Atlanterhavsstrategien, og opfordrer til, at der anvendes en strategi for forvaltning på flere niveauer i forbindelse med udarbejdelse, gennemførelse, evaluering og revision af handlingsplanen;

40. anerkender, på trods af ovenstående, at Atlanterhavsstrategien ikke vil kunne leve op til forventningerne og opfylde målsætningerne uden et stærkt politisk engagement fra medlemsstaternes side på højeste niveau kombineret med nationale koordinationsprocesser, der går på tværs af relevante politikområder. Regionsudvalget mener heller ikke, at handlingsplanen vil lykkes, hvis ikke de lokale og regionale aktører inddrages fuldt ud som medejere af strategien;

⁽³⁾ Jf. forslaget til udtalelse om "Forslag til forordning om oprettelse af et program for miljø- og klimainsatsen (Life)", CdR 86/2012.

41. er uenig i forslaget om at opløse Atlanterhavsforummet, når handlingsplanen er vedtaget, og foreslår, at Atlanterhavsforummet bevares frem til 2020 med det formål at overvåge gennemførelsen (vha. en gennemførelsesplatform (jf. punkt 27 og 41)), evaluere fremskridt og fremme opfyldelsen af strategiens målsætninger;

42. foreslår, at følgende forvaltningsmodel udvikles for Atlanterhavsstrategien: (a) **Atlanterhavsforummet** – med det formål at skabe et politisk overblik på EU-niveau og indarbejde en **gennemførelsesplatform**, der skal fungere som et kontaktpunkt for strategien, iværksætte kapacitetsopbyggende foranstaltninger, vejlede om projektformulering samt fremme og forvalte handlingsplanens realisering; (b) **nationale og regionale koordinationspunkter** – med det formål at fremme sammenhæng i politikkerne og styrke inddragelsen af aktører og potentielle projektinitiativtagere i realiseringen af Atlanterhavsstrategien.

REGIONSUDVALGET

Gennemførelsesaspekter

43. fremhæver, at Atlanterhavsområdet er et komplekst geografisk område med meget forskellige karakteristika, kulturer og perspektiver. Udvalget mener, at der bør gøres mere for at udbrede og uddybe niveauet for og karakteren af samarbejdet på tværs af Atlanterhavsområdet, hvis strategien skal blive en succes, og forventer, at Atlanterhavsstrategien vil (a) skabe et fælles referencepunkt, der gør dette muligt, men (b) også skal inkludere en kapacitetsopbyggende foranstaltning til fremme af en stærkere samarbejdsånd;

44. har den opfattelse, at handlingsplanen for Atlanterhavsområdet, når den er vedtaget, vil kræve et **informations- og kommunikationsmodul** for at højne synligheden, fremme forståelsen for de opstillede mål, sikre en bredere deltagelse (navnlig fra den private sektor) og over tid formidle strategiens resultater;

45. fremhæver EGTS-forordningens potentielle fordele som et redskab til fremme af strategiens gennemførelse;

46. foreslår, at der oprettes en **tværtjenestelig taskforce for Atlanterhavsstrategien** under Kommissionen med det formål at sikre sammenhæng på tværs af relevante politikområder og kompatibilitet mellem målene i Atlanterhavsstrategien og EU-programmer samt anmodningerne om finansiering. Set i lyset af strategiens horisontale karakter foreslår Regionsudvalget endvidere, at denne taskforce ledes af generalsekretariatet.

REGIONSUDVALGET

V. HANDLINGSPLANEN FOR ATLANTERHAVSOMRÅDET – PROCESSEN

47. understreger behovet for med større hast at tage fat på vedtagelsen af handlingsplanen og foreslår, at der afholdes hyppigere møder i Atlanterhavsforummet (ledelses- og styrelsesudvalgene) med det formål at opstille milepæle for processen og sikre rettidig handling;

48. ser frem til det ventede høringsdokument, som skal udgøre grundlaget for en bredere og mere struktureret proces for mobilisering og høring af aktørerne, senere i 2012 og

opfordrer Kommissionen til hurtigt at udbrede og uddybe engagementet, således at aktørerne, herunder de lokale og regionale niveauer, føler, at de har en tilstrækkelig andel i handlingsplanen, og det sikres, at processen indeholder reelle "bottom-up" og borgercentrerede aspekter;

49. er bekymret for, at de foreslåede tematiske seminarer, ét pr. medlemsstat, ikke vil være tilstrækkelige til at inddrage aktørerne og give dem et medejerskab af strategien. Udvalget foreslår yderligere aktiviteter under Atlanterhavsstrategien med henblik på at nå til enighed om en strategisk vision, diskutere forvaltningsmæssige aspekter, opstille mål og verificerbare indikatorer for succes samt præcisere de finansieringsrelaterede følger. Regionsudvalget mener derudover, at Kommissionen bør mobilisere sine repræsentationer i medlemslandene for at skabe forudsætningerne for en bredere deltagelse i den med handlingsplanen forbundne proces;

50. understreger, at den **foreslåede tidsplan for handlingsplanens vedtagelse skal fremskyndes**, således at den samordnes med relevante prioriteter i finansieringsprogrammerne 2014-2020;

51. anbefaler, at man i processen for Atlanterhavsstrategien først bliver enige om en **strategisk vision for Atlanterhavsområdet**, som vil danne udgangspunktet for Atlanterhavshandlingsplanen 2014-2020. Regionsudvalget foreslår endvidere, at denne handlingsplan skal:

- opstille **centrale prioriteter og foranstaltninger samt kortlægge flagskibsprojekter**, herunder tiltag på kort, mellem- og langt sigt,

- opstille klart **definerede roller og ansvarsområder for alle aktører i politikudformnings- og gennemførelsesprocessen** inden for en forvaltningsstruktur på flere niveauer med en klar procedure til realisering af strategiens målsætninger,

- inkludere en **kapacitetsopbyggende foranstaltning** til fremme af en stærkere samarbejdsånd i hele området,

- opstille **centrale målsætninger og en vifte af indikatorer** – med det formål at vurdere resultaterne og vedtage en resultatbaseret strategi,

- fastlægge en **evalueringsproces og en midtvejsevaluering** af resultaterne,

- indarbejde et **informations- og kommunikationsmodul** for at højne synligheden, fremme forståelsen for de opstillede mål og sikre en bredere deltagelse i strategien,

- skabe et overblik over de **nødvendige ressourcer**, såvel finansielle som menneskelige, til gennemførelse af handlingsplanen;

52. anmoder om, at Atlanterhavsstrategien og processen for udarbejdelse af strategiens handlingsplan skal indgå i Kommissionens planlagte vurdering af merværdien ved de makroregionale strategier i 2013, som Det Europæiske Råd har anmodet om;

53. foreslår, at handlingsplanen vedtages af Atlanterhavsforummet, og opfordrer det kommende irske EU-formandskab til at prioritere Det Europæiske Råds godkendelse af handlingsplanen under den irske formandsperiode med fokus på resultater, en troværdig proces for overvågning og løbende evaluering samt en programsat midtvejsevaluering.

Bruxelles, den 9. oktober 2012

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse: »Hvidbog — en dagsorden for tilstrækkelige, sikre og bæredygtige pensioner«

(2012/C 391/02)

REGIONSUDVALGET

- påpeger, at alle nøgleaktører – herunder de lokale og regionale myndigheder som administrerer supplerende pensionssystemer for størsteparten af de offentligt ansatte – bør inddrages i samrådsprocessen i forbindelse med reformer af nationale pensionssystemer;
- understreger, at visse aspekter af EU's pensionspolitikker og af Europa 2020-strategien gensidigt forstærker hinanden. Hvis Europa 2020-strategiens målsætning om højere beskæftigelse nås, vil det bidrage til pensionssystemernes og de sociale sikringssystemers generelle bæredygtighed. Videre er tilstrækkelige pensionsydelse en af de vigtigste forudsætninger for at nå Europa 2020-strategiens ambition om at nedbringe fattigdommen, da ældre europæere stadig er en udsat socioøkonomisk gruppe. Ud over en reform af pensionsordningerne er der tillige behov for en række arbejdsmarkedspolitiske ledsageforanstaltninger, hvis man også i fremtiden skal kunne sikre pensionisterne en tilstrækkelig indkomst;
- bifalder på baggrund af betænkelighederne ved den manglende gennemsigtighed samt de forskellige private pensionsordningers afgifts- og omkostningsniveau en eventuel benchmarking-undersøgelse med henblik på anvendelse af bedste praksis i hele EU.

Ordfører	Paul LINDQUIST (SE/PPE), borgmester i Lidingö Kommune
Basisdokument	Hvidbog – En dagsorden for tilstrækkelige, sikre og bæredygtige pensioner COM(2012) 55 final

I. REGIONSUDVALGETS SYNSPUNKTER

REGIONSUDVALGET

Indledning

1. hilser Kommissionens beslutning om at tage fat på de alvorlige udfordringer, som mange medlemsstaters pensions-systemer står over for, velkommen;
2. finder det yderst vigtigt at sikre bæredygtige og tilstrækkelige pensioner, ikke blot med tanke på vores vækstperspektiver, men også af hensyn til borgernes velfærd og velvære;
3. mener, at en grundlæggende forudsætning for, at pensionerne kan være sikre og tilstrækkelige, er, at pensionssystemerne er økonomisk bæredygtige på langt sigt;
4. betoner, at offentlige pensioner også fremover kommer til at spille en vigtig rolle, når det gælder om at sikre hver enkelt pensionist en tilstrækkelig pension;
5. mener, at et pensionssystem baseret på en tilstrækkelig livsindkomst bidrager til at garantere pensioner, der er bæredygtige på langt sigt;
6. pointerer, at pensionssystemerne har udviklet sig gennem mange år på grundlag af forholdene i de respektive medlemslande. Udformningen af de offentlige pensionssystemer er derfor et anliggende for de enkelte medlemsstater;
7. påpeger, at alle nøgleaktører – herunder de lokale og regionale myndigheder som administrerer supplerende pensionssystemer for størsteparten af de offentligt ansatte – bør inddrages i samrådsprocessen i forbindelse med reformer af nationale pensionssystemer;
8. påpeger, at det i flere medlemsstater i vid udstrækning er arbejdsmarkedets parter, som står for udformningen af arbejdsmarkedspensionerne. I disse tilfælde er det naturligt, at eventuelle ændringer gennemføres af parterne;
9. Hvidbogen bygger på artikel 153 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Det er medlemsstaterne, som har hovedansvaret for at udforme deres egne pensionssystemer. EU skal dog støtte og supplere medlemsstaternes indsats inden for social beskyttelse. Hvidbogen indeholder ikke nogen konkrete lovforslag og vurderes derfor ikke at medføre

nogen problemer i relation til nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. Derimod vil udvalget gerne pointere, at alle eventuelle kommende lovgivningsforslag på pensionsområdet bør analyseres nøje med hensyn til nærhedsprincippet;

10. understreger, at visse aspekter af EU's pensionspolitikker og af Europa 2020-strategien gensidigt forstærker hinanden. Hvis Europa 2020-strategiens målsætning om højere beskæftigelse nås, vil det bidrage til pensionssystemernes og de sociale sikringssystemers generelle bæredygtighed. Videre er tilstrækkelige pensionsydelse en af de vigtigste forudsætninger for at nå Europa 2020-strategiens ambition om at nedbringe fattigdommen, da ældre europæere stadig er en udsat socioøkonomisk gruppe⁽¹⁾. Ud over en reform af pensionsordningerne er der tillige behov for en række arbejdsmarkedspolitiske ledsageforanstaltninger, hvis man også i fremtiden skal kunne sikre pensionisterne en tilstrækkelig indkomst.

REGIONSUDVALGET

Balance mellem arbejdsliv og pension

11. støtter Kommissionens mål om at hæve pensionsalderen i takt med stigningen i den forventede levetid, når det er relevant, hvilket kan bidrage til at sikre vores pensionssystemers økonomiske bæredygtighed. Dette vil kræve forskellige praktiske løsninger i forskellige medlemsstater;

12. mener, at en fleksibel pensionsalder kan betyde, at nogle vælger at forlade arbejdsmarkedet senere, end det ville være muligt, hvis pensionsalderen var fast. Dermed kan man alt efter personlige forudsætninger få mulighed for at være erhvervsaktiv i længere tid;

13. understreger, at det er vigtigt at øge de ældre arbejdstageres (55-64 år) arbejdsmarkedsdeltagelse. Hvis man kunne opnå en betydelig forøgelse af beskæftigelsesfrekvensen⁽²⁾, ville det indebære store fordele med hensyn til både økonomisk vækst og øget bæredygtighed i pensionssystemerne;

14. mener, at der er et stort potentiale for at øge beskæftigelsen blandt kvinder, unge og indvandrere. Derfor understreger udvalget vigtigheden af at øge beskæftigelsen for alle aldersgrupper. Det er også vigtigt at forbedre forudsætningerne for en tidligere indtræden på arbejdsmarkedet for unge og indvandrere;

⁽¹⁾ CdR 319/2010 fin.

⁽²⁾ Iflg. Eurostat, som citeres i hvidbogen, ligger denne i flere lande på under 40 %.

15. opfordrer medlemsstaterne og arbejdsgiverne til at iværksætte foranstaltninger, som letter og tilskynder til ældre arbejdstageres forbliven på arbejdsmarkedet;

16. ser gerne, at der i højere grad anvendes deltidspension i relevante tilfælde – en gradvis overgang fra fuldtidsbeskæftigelse til fuld pension;

17. påpeger, at sandsynligheden for nedsat arbejdsevne som følge af langvarige sundhedsproblemer eller handicap øges betydeligt med alderen ⁽³⁾. Derfor er det utrolig vigtigt, at der findes effektive foranstaltninger rettet mod omskoling og jobmatching, som gør det muligt at skifte karriere og job hele arbejdslivet igennem, samt at samfundet støtter livslang læring i lighed med aktiv og sund aldring;

18. understreger, at yderligere foranstaltninger bør udvikles og gennemføres af offentlige myndigheder og arbejdsmarkedets parter for at fremhjælpe og begunstige, at ældre arbejdstagere forbliver i arbejde, så hullet mellem den faktiske og den lovbestemte pensionsalder mindskes og lukkes.

REGIONSUDVALGET

Supplerende pensioner

19. har den opfattelse, at arbejdsmarkedspensioner kan være et vigtigt supplement til de offentlige pensioner. EU bør derfor opmuntre til udbredelse af gode eksempler med henblik på at udvikle arbejdsmarkedspensionssystemerne i medlemsstaterne samt øge støtten til pensionssystemer, som hviler på flere søjler;

20. opfordrer Kommissionen og medlemslandene til i højere grad at fokusere på ansatte i små og mellemstore virksomheder samt lavtqualificerede og såkaldt "atypiske" arbejdstagere eller arbejdstagere med strukturbetingede usikre ansættelsesforhold, som ofte ikke er omfattet af arbejdsmarkedspensioner i samme udstrækning som andre arbejdstagere;

21. gør opmærksom på, at arbejdsmarkedspensionssystemer adskiller sig fra private pensionsordninger. Der er stor forskel på arbejdsmarkedspensionsordninger og forsikringsprodukter i øvrigt. Yderligere regler om solvens kan resultere i øgede omkostninger til arbejdsmarkedspensionsordningerne uden at afstedkomme bedre pensionsvilkår for de ansatte;

22. har den opfattelse, at offentlige pensioner, eventuelt kombineret med arbejdsmarkedrelaterede pensioner, skal være tilstrækkelige til at give borgerne mulighed for at opretholde en passende levestandard, også efter at de er gået på pension, men at private opsparinger og den tredje pensionssøjle også bør fremmes;

23. fremhæver muligheden for at fremme en mindskning af hindringerne for øget erhvervsfrekvens. Aldersrelaterede pensionspræmier til arbejdsmarkedspensionsordninger, såsom

dem der forekommer i ydelsesbaserede pensionsordninger, gør det relativt dyrt at ansætte og fastholde ældre arbejdstagere;

24. konstaterer, at arbejdsmarkedspensioner mange gange indeholder krav om en vis ansættelsestid, hvis optjeningsperioden skal kunne godskrives. Samtidig skifter mange yngre arbejdstagere relativt ofte arbejdsgiver og ind imellem også land. Det er vigtigt, at disse arbejdstagere får mulighed for at få godskrevet den pension, de har optjent;

25. er grundlæggende positiv over for retten til at overføre pensionsrettigheder og ser frem til Kommissionens forslag. Spørgsmålet er imidlertid yderst kompliceret. Det er nødvendigt at tage hensyn til den store mangfoldighed af arbejdsmarkedspensionssystemer i de enkelte medlemsstater. Navnlig er det vigtigt, at arbejdsgivernes villighed til at finansiere arbejdsmarkedspensioner ikke påvirkes i negativ retning. Desuden er det nødvendigt at tage skattemæssige konsekvenser, lovgivning vedrørende bodening mm. i betragtning;

26. bifalder på baggrund af betænelighederne ved den manglende gennemsigtighed samt de forskellige private pensionsordningers afgifts- og omkostningsniveau en eventuel benchmarking-undersøgelse med henblik på anvendelse af bedste praksis i hele EU.

REGIONSUDVALGET

Ligestilling

27. sætter pris på, at Kommissionen har medtaget udvalgets anbefaling ⁽⁴⁾ om at fokusere mere på ligestillingsaspektet. Dette spørgsmål har en særlig betydning for de lokale og regionale myndigheder, eftersom kvinder er i overtal på mange områder inden for denne sektor ⁽⁵⁾;

28. støtter Kommissionens anbefaling til medlemslandene om at indføre samme pensionsalder for begge køn med henblik på at mindske forskellene mellem kønnene og give kvinderne bedre pension;

29. mener, at de store forskelle i beskæftigelsesfrekvensen mellem kvinder og mænd i alderen 55-64 år betyder, at der bør tages særskilt hensyn til kønsaspektet i forhold til et længere arbejdsliv og en aktiv aldring, eksempelvis gennem foranstaltninger, som gør det lettere at kombinere erhvervsarbejde og familieforpligtelser;

30. peger på, at manglen på alternative plejemuligheder indebærer ekstra byrder for navnlig kvinderne i mange medlemslande, hvilket ofte fører til tidlig pensionering;

31. understreger, at en højere erhvervsfrekvens blandt kvinder vil komme til at stille større krav om adgang til børnepasning og ældrepleje af høj kvalitet. Det er vigtigt, at de lokale og regionale myndigheder har tilstrækkelige ressourcer til at klare den opgave;

⁽³⁾ Applica, CESEP & Alphametrics (2007), "Men and women with disabilities in the EU: Statistical analysis of the LFS ad hoc module and the EU-SILC".

⁽⁴⁾ CdR 319/2010 fin.

⁽⁵⁾ Eurostat (2008): "The Life of Men and Women in Europe – a statistical portrait".

32. fremhæver, at kvinder i visse medlemsstater i højere grad end mænd rammes af langvarige kroniske sygdomme eller lidelser og i højere grad melder om nedsat arbejdsevne, medens mænd i andre medlemsstater har større sandsynlighed for at blive ramt. Lokale og regionale myndigheder bør derfor have et særligt ansvar for at sikre et godt arbejdsmiljø for deres ansatte;

33. peger på, at muligheden for – eksempelvis når børnene er små – at arbejde på deltid for mange, ikke mindst kvinder, kan være en vigtig forudsætning for at kunne blive på arbejdsmarkedet. Samtidig er det vigtigt ikke at hænge fast i uønsket deltidsarbejde, da dette har en negativ indflydelse på fremtidige pensioner;

34. bemærker, at for at undgå, at tvungen forældreorlov fører til tab i pensionssammenhæng, bør medlemsstaterne opmuntres til at undersøge mulighederne for, at pensionsrettigheder vil kunne optjenes også under forældreorlov. Dette kunne også gælde under aftjening af værnepligt.

REGIONSUDVALGET

Information

35. mener, at reformerne bør tage sigte på at etablere et pensionssystem, som kan sikre stabilitet på langt sigt. Reformerne vil kun lykkes, hvis de opfattes som retfærdige, hvilket forudsætter, at offentligheden har et godt kendskab til de egentlige problemer og til mulige løsninger på disse;

36. understreger vigtigheden af en samlet information om pension for at gøre det nemmere for borgerne at træffe beslutning om pensionsplanlægning. Den frie bevægelighed inden for EU indebærer desuden, at flere borgere fremover vil komme til at optjene pension fra forskellige lande i løbet af deres arbejdsliv, hvilket yderligere forstærker behovet for samlet information;

37. beder derfor Kommissionen overveje at udvikle en fælles internetbaseret platform for en samlet pensionsinformation.

REGIONSUDVALGET

Andet

38. betoner, at tilstrækkelige pensionssystemer er vigtige for borgernes velfærd og afgørende, hvis man skal undgå en økonomisk overbelastning af de lokale og regionale myndigheder;

39. anmoder Kommissionen om at sikre, at de næste skridt, der tages på området, ledsages af behørig konsekvensanalyser, der især fokuserer på, hvordan de lokale og regionale myndigheder påvirkes;

40. opfordrer Kommissionen til at overveje, om der er behov for samordning på dette område inden for rammene af den åbne koordinationsmetode med henblik på at fremme både den frie bevægelighed og pensionssystemernes bæredygtighed.

Bruxelles, den 10. oktober 2012.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse: »Revideret EU-strategi for Østersøområdet«

(2012/C 391/03)

REGIONSUDVALGET

- fremhæver, at EU's Østersøstrategi tilbyder et godt grundlag for afprøvning af, i hvilket omfang en specifik strategi for en større geografisk makroregion kan styrke EU's konkurrenceevne og fremme intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst;
- bifalder bestræbelserne på at samordne de reviderede målsætninger for EU's strategi for Østersøområdet (redde Østersøen, forbindelser til regionen og øget velstand) bedre med målsætningerne for Europa 2020-strategien;
- påpeger, at båndene mellem forskning, innovation og industrielle aktører bør styrkes for at fremme den økonomiske samhørighed og konkurrenceevne. Regioner og universiteter bør derfor samarbejde i alle dele af makroregionen for at gøre Østersøområdet til en model for netværk for intelligent specialisering;
- finder, at der fortsat bør fokuseres på at understøtte initiativerne om bæredygtig udvikling og at der bør træffes flere foranstaltninger for øget beskæftigelse, bedre kvalifikationer, mere velstand og større inklusion.
- understreger, at skønt der er tale om en intern EU-strategi, er samarbejdet med tredjelande, herunder især med Rusland, strategiens nøgle til succes;
- understreger, at den nordlige dimensions strukturer bør udnyttes optimalt i det tættere samarbejde mellem EU og Rusland i Østersøområdet;
- er bekymret for kommuners og regioners manglende synlighed i forbindelse med implementeringen af strategien og foreslår, at det såvel i strategien som i en revideret handlingsplan udtrykkeligt anføres, at princippet om forvaltning på flere myndighedsniveauer skal præge implementeringen;
- understreger, at politiske aktører skal vise et klart engagement og påtage sig en ledende rolle, hvis der skal ske fremskridt med hensyn til strategiens gennemførelse i alle deltagende lande;
- påpeger, at de nationale strukturfondsprogrammernes bidrag til gennemførelsen af EU's strategi for Østersøområdet må præciseres under hensyntagen til forskellene mellem regioner i medlemsstaterne og deres udviklingsbehov.

Ordfører	Pauliina HAIJANEN (FI/PPE), Medlem af byrådet i Laitila
Basisdokument	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om EU-strategien for Østersøområdet
	COM(2012) 128 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

1. hilser Kommissionens meddelelse af 23. marts 2012 velkommen og ser de foranstaltninger, den indeholder, som et skridt i retning af at forbedre fokus for EU's strategi for Østersøområdet, samordne politikker og finansiering, præcisere de enkelte aktørers ansvar og skabe bedre kommunikation;

2. gør opmærksom på, at EU's strategi for Østersøområdet søger at forbedre den politiske koordination og sammenhæng mellem regioner i området med henblik på at løse fælles problemer i Østersøområdet og styrke velstanden i regionen på et bæredygtigt grundlag. Strategien beskæftiger sig med emner, som de enkelte medlemsstater og regioner ikke er i stand til at klare selv. En samordnet indsats og samarbejde mellem medlemsstater, kommuner og regioner, EU, organisationer, der har hele Østersøområdet som deres interessefelt, finansieringsinstitutter og ikke-statslige organisationer i makroregionen er en nøglefaktor;

3. pointerer, at Regionsudvalgets udtalelse om "de lokale og regionale myndigheders rolle i opfyldelsen af Europa 2020-strategiens målsætninger" (CdR 72/2011 fin) understreger Østersøområdets potentiale som europæisk frontløber;

4. fremhæver, at EU's Østersøstrategi som den første integrerede makroregionale strategi tilbyder et godt grundlag for afprøvning af, i hvilket omfang en specifik strategi for en større geografisk makroregion kan styrke EU's konkurrenceevne og fremme intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. Erfaringerne herfra bør spille en aktiv rolle i debatten om især EU's samhørighedspolitik med henblik på den næste programmeringsperiode.

REGIONSUDVALGET

Sammenhængen mellem en tilgang baseret på en makroregional strategi og målsætningerne for Europa 2020

5. minder om, at det er Kommissionens holdning, at gennemførelsen af makroregionale strategier ikke bør indebære fastlæggelse af nye regler, etablering af nye institutioner eller godkendelse af ny finansiering; mener imidlertid, at der også bør være "tre ja'er": ja til fælles aftaler om anvendelse og kontrol af eksisterende regler i makroregionen, ja til etablering – under EU-organernes ansvar – af en platform, et netværk eller en territorial klynge bestående af regionale og lokale myndigheder og medlemsstater med inddragelse af interessenter og ja til koordineret anvendelse af eksisterende EU-midler til udvikling og gennemførelse af makroregionale strategier;

6. bifalder bestræbelserne på at samordne målsætningerne for EU's strategi for Østersøområdet bedre med målsætningerne for Europa 2020-strategien. De tre overordnede mål for strategien, som fremlægges i meddelelsen: redde Østersøen, forbindelser til regionen og øget velstand, passer fint til Europa 2020-målsætningerne om intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. Hertil kommer, at det er vigtigt at understrege, at det er nødvendigt med et tættere regionalt samarbejde i forbindelse med innovationsaktiviteter med henblik på gennemførelsen af Europa 2020-strategien;

7. bemærker, at der er vigtigt for gennemførelsen af Østersøstrategien, at flagskibsinitiativerne under Europa 2020-strategien omsættes i konkrete aktiviteter. Blandt flagskibsinitiativerne bør man især lægge vægt på "Den Digitale Dagsorden" og "Innovation i EU" med den ajourførte handlingsplan og fokusere mere på at fremme deres målsætninger i Østersøregionen. EU's strategi for Østersøområdet og samarbejdsnet i regionen giver et udmærket grundlag for udvikling af regionale forsknings- og innovationsstrategier for intelligent specialisering;

8. opfordrer både medlemsstaterne og aktørerne på lokalt og regionalt niveau til at overveje, hvordan man i fællesskab kan omsætte den justerede målsætning om øget velstand i EU's Østersøstrategi til konkrete foranstaltninger. I handlingsplanen bør der fremover lægges stor vægt på foranstaltninger for øget beskæftigelse, bedre kvalifikationer, mere velstand og større inklusion. På nuværende tidspunkt indeholder handlingsplanen næsten ingen henvisninger til Europa 2020-strategiens flagskibsinitiativer på disse områder;

9. mener, at Europa 2020-strategiens prioritet om inklusiv vækst – en økonomi med høj beskæftigelse, der sikrer økonomisk, social og geografisk samhørighed, bør tages i betragtning ved gennemførelsen af strategien for Østersøområdet, da der stadig er betydelige forskelle i velstand og økonomiske resultater i de forskellige regioner i Østersøområdet. Der bør fortsat fokuseres på fremme af foranstaltninger, der forbedrer miljøet, og på at understøtte flagskibsinitiativerne om bæredygtig udvikling;

10. understøtter, at det fremover vil være vigtigere at tage synergier mellem forskellige finansieringsprogrammer med i overvejelserne for at opfylde Europa 2020-målene. I forhold til det kommende Horisont 2020-program for forskning og innovation bør der være en tæt og integreret samordning med de samhørighedspolitiske instrumenter, medlemsstaterne

i Østersøområdet anvender, så det regionale perspektiv understreges, og regioner tilskyndes til at optrappe deres forsknings- og innovationsaktiviteter;

11. ønsker at påpege, at EU's strategi for Østersøområdet har givet det lokale og regionale niveau nye muligheder for at styrke deres regionale konkurrenceevne og innovationspotentiale samt fremme intelligent specialisering på regionalt niveau. Regioner og universiteter bør derfor samarbejde i alle dele af makroregionen for at gøre Østersøområdet til en model for netværk for intelligent specialisering med fokus på kernespørgsmål og -aktiviteter for de enkelte regioner samt opnåelse af høj kvalitet og en kritisk masse gennem netværk. Udvikling og styrkelse af "triple helix"- og "quaduple helix"-innovationssystemer i samarbejde med højere læreanstalter, den offentlige sektor, den private sektor og borgerne i Østersøområdet er her af afgørende betydning;

12. foreslår, at EU-medlemsstaterne i Østersøområdet tilskynder forskningscentre til at fokusere på forskningsområder, der understøtter intelligent specialisering i deres egen region, og at de udveksler erfaringer som en del af et samarbejdsnetværk i hele Østersøområdet. Det er vigtigt at opfordre tredjelande i Østersøområdet til også at deltage i dette forskningssamarbejde, bl.a. vedrørende miljø- og energispørgsmål, som berører det fælles afvandsningsområde;

13. ønsker at påpege, at båndene mellem forskning, innovation og industrielle aktører bør styrkes for at fremme den økonomiske samhørighed og konkurrenceevne. Virksomheder, industrien og universiteter skal have mulighed for at spille en mere aktiv rolle i arbejdet vedrørende strategien;

14. anbefaler at fremme innovation og klyngesamarbejde mellem EU-lande og tredjelande samt at fremme samarbejde om markedsføring i Østersøområdet med henblik på at øge investeringer og turisme fra lande uden for EU. Disse foranstaltninger repræsenterer sammen med strategiens stærke miljødimension et effektivt skridt frem mod opfyldelsen af Europa 2020-målsætningerne i Østersøområdet;

15. understreger, at Østersølandene i lyset af ovenstående bør behandle disse spørgsmål i deres nationale reformprogrammer, og at de lokale og regionale myndigheder bør inddrages tæt i dette forberedende arbejde;

16. fremhæver, at et af de centrale mål for EU's Østersøstrategi er at mindske forureningen og forbedre situationen i Europas mest forurenede hav. I den forbindelse bør man sikre en harmonisk social og økonomisk udvikling i Østersølandene i og uden for EU.

REGIONSUDVALGET

Betydningen af strategiens eksterne dimension og af samarbejde

17. understreger, at skønt der er tale om en intern EU-strategi, er samarbejdet med tredjelande, herunder især med Rusland, strategiens nøgle til succes;

18. ønsker at pointere, at Rusland i 2011 på føderalt niveau vedtog en "strategi for social og økonomisk udvikling af Ruslands nordvestlige føderale distrikt frem til 2020". Strategien for Nordvestrusland fastsætter mål for regionens økonomi, infrastruktur og logistik. Det er håbet, at strategien vil befordre et tættere strategisk samarbejde mellem EU's Østersøområde og Rusland, navnlig vedrørende miljø, økonomi, transport, energi, turisme og civil beskyttelse;

19. understreger, at den nordlige dimensions strukturer bør udnyttes optimalt i det tættere samarbejde mellem EU og Rusland i Østersøområdet. Politikken for den nordlige dimension betragter den nordlige region som et samlet hele med henblik på at styrke samarbejdet mellem de forskellige partnerskabsmekanismer i Østersøområdet og regionerne ved Barentshavet;

20. bifalder og støtter de konkrete tiltag, som det lokale og regionale niveau har taget for at udvikle praktisk samarbejde med især St. Petersburg og Leningradregionen. Et godt eksempel på en sådan bundstyret tilgang er den såkaldte Turku-proces, der er et fælles initiativ mellem Turku, Sydvestfinland, Hamborg og St. Petersburg.

REGIONSUDVALGET

Forvaltning på flere myndighedsniveauer og kommuners og regioners rolle i forbindelse med implementeringen af strategien

21. glæder sig over, at Kommissionen i meddelelsen tager hensyn til anbefalingerne om at fremme en fleksibel og formålsbestemt gennemførelse og styring af strategien i Regionsudvalgets udtalelse om EU-strategien for Østersøområdet (CdR 255/2009), når den fastsætter de vigtigste aktørers roller og ansvar (nationale kontaktpunkter, koordinatorer for prioriterede områder, lederne af de horisontale aktioner og lederne af flag-skibsprojekter);

22. anser Kommissionens forslag til afklaring af strategiens styringsstruktur og forbedring af samme for at være et skridt i den rigtige retning, men er bekymret for kommuners og regioners manglende synlighed i forbindelse med implementeringen af strategien; derfor foreslår udvalget, at det såvel i strategien som i en revideret handlingsplan udtrykkeligt anføres, at princippet om forvaltning på flere myndighedsniveauer skal præge implementeringen;

23. understreger, at de makroregionale strategiers succes i Europa et langt stykke hen ad vejen afhænger af de lokale og regionale aktørers engagement og bidrag til opfyldelsen af målsætningerne. Det er også helt afgørende, at den private sektor inddrages. Politiske aktører skal vise et klart engagement og påtage sig en ledende rolle, hvis der skal ske fremskridt med hensyn til strategiens gennemførelse i alle deltagende lande;

24. påpeger, at der stadig er brug for større inddragelse af lokale og regionale aktører i gennemførelsen af strategien for Østersøområdet. Dette skal tages i betragtning, ikke bare når strategiens handlingsplan skal justeres, men også når de enkelte aktørers rolle skal defineres. Som det er nu, kommer en stor del af koordinatorene for prioriterede områder f.eks. fra sektorbaserede ministerier eller andre centralregeringsorganer. De nationale kontaktpunkter bør forpligtes til at stå i regelmæssige kontakt med lokale og regionale myndigheder og organisationer.

REGIONSUDVALGET

Finansiering, overvågning og et evalueringssystem

25. henleder opmærksomheden på, at selv om EU's strategi for Østersøområdet først blev vedtaget, da den nuværende EU-programmeringsperiode allerede var i fuld gang, har forskellige strukturfondsprogrammer muliggjort gennemførelsen af en lang række projekter til støtte for strategien. EU's programmer for territorialt samarbejde, der er blevet gennemført i Østersøområdet, har været et centralt finansieringsværktøj til at fremme foranstaltninger navnlig på lokalt og regionalt niveau;

26. henleder opmærksomheden på, at der kun er få finansieringsinstrumenter, som egner sig til tværnationale projekter og projekter med mange aktører. At finansieringsbeslutninger vedrørende de enkelte partnere tages på forskellige tidspunkter, bliver et problem, når der også er tale om forskellige finansieringskilder, hvilket forsinket gennemførelsen betydeligt. At der ikke nødvendigvis er nogen samordning mellem finansieringsbeslutninger og at nogle partnere er uden støtte, kan være en hæmsko for igangsættelsen af projekter;

27. finder det vigtigt, at Kommissionens forslag til forordninger offentliggjort i oktober 2011 forpligter medlemsstaterne til at tage hensyn til eventuelle makroregionale strategier, når de udarbejder og gennemfører nye strukturfondsprogrammer, og understreger, at især det nye tværnationale program for Østersøområdet må være i overensstemmelse med prioriteterne i EU's strategi for Østersøområdet. Programplanlægningen for den næste periode bør indledes helt i starten af 2014, så man undgår, at igangværende projekter forsinkes unødigt;

28. påpeger, at de nationale strukturfondsprogrammernes bidrag til gennemførelsen af EU's strategi for Østersøområdet må præciseres under hensyntagen til forskellene mellem regioner i medlemsstaterne og deres udviklingsbehov. Hvis man er særlig opmærksom på fremme af intelligent specialisering på regionalt plan i de nationale programaktiviteter, åbner det enorme muligheder for indfrielsen af strategiens målsætninger. Ligeledes bør også partnerskabsaftalen mellem medlemsstaten og Kommissionen omtale EU's strategi for Østersøområdet;

29. mener, at det er vigtigt at sikre startkapital, som foreslået i Kommissionens meddelelse, som middel til at fremme projektsamarbejde, eftersom dette vil inddrage lokale og regionale

aktører og repræsentanter for organisationer og civilsamfundet mere i projektaktiviteterne;

30. understreger, at det fremover vil blive vigtigt at kanalisere finansiering direkte til gennemførelsesforanstaltninger for strategien og at gøre det muligt at kombinere forskellige former for finansiering. Ud over offentlig finansiering skal anvendelse af tjenester fra forskellige finansieringsinstitutter promoveres, og samtidig skal betydningen af privat finansiering fremhæves. Der må udvikles metoder, som sikrer, at flere internationale samarbejdsforanstaltninger kan indgå i projekter, der finansieres via nationale strukturfondsprogrammer;

31. bifalder de indikatorer til overvågning af gennemførelsen af strategien, som foreslås i Kommissionens meddelelse, men understreger samtidig, at overvågnings- og evalueringssystemet skal være så enkelt som muligt og baseres på indikatorer, som kan give et realistisk billede af de resultater, der er opnået gennem strategibaseret samarbejde; er parat til at deltage i debatten om udformning og udvælgelse af indikatorer.

REGIONSUDVALGET

Kommunikationsfremme og inddragelse af aktører

32. fremhæver, at gennemførelsen af makroregionale strategier kræver en gennemsigtig beslutningstagning, omfattende udveksling af information og udvikling af fælles praksis på alle niveauer. Især må informationsstrømmen forbedres såvel mellem medlemsstaterne i Østersøområdet som internt i disse lande. Dette vil stimulere et bredere engagement i gennemførelsen af strategiens målsætninger;

33. betoner, at man gennem øget kommunikation om strategien vil skabe øget bevidsthed om EU's aktiviteter i den brede befolkning. Internetsider om strategien og en offentlig høring om ajourføring af strategiens handlingsplan er skridt i den rigtige retning;

34. foreslår Kommissionen, at information om finansieringsprogrammer skal indsamles systematisk og offentliggøres, så finansiel rådgivning kan tilbydes fra centralt hold på såvel nationalt som lokalt plan. Problemet er i dag, at projektdeltagere ikke har tilstrækkelig adgang til information. Viden om egnede finansieringsinstrumenter bør formidles mere effektivt, så interessenterne ikke får problemer med at vælge instrumenter, der svarer til deres behov.

REGIONSUDVALGET

Konklusioner

35. gør opmærksom på, at EU's strategi for Østersøområdet har givet medlemsstater, regioner og kommuner nye muligheder for at styrke regional konkurrenceevne og innovation samt fremme intelligent specialisering på regionalt plan. Strategien har også generelt øget de lokale og regionale aktørers interesse for Østersøsamarbejde og deres engagement i dette samarbejde, ligesom den har styrket og tilført nye former for samarbejde;

36. foreslår, at Regionsudvalget fortsætter med aktivt at overvåge gennemførelsen af EU-strategien for Østersøområdet på grundlag af den ajourførte handlingsplan, som bliver offentliggjort i slutningen af 2012, og fremlægger sine bemærkninger og konklusioner som et indlæg i den generelle debat om makroregionale strategier, især med henblik på gennemførelsen af EU's næste programmeringsperiode (2014-2020).

Bruxelles, den 10. oktober 2012.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse: »Energikøreplanen 2050«

(2012/C 391/04)

REGIONSUDVALGET

- anmoder om, at de lokale og regionale myndigheders rolle anerkendes behørigt og ledsages af passende ressourcer og kapacitet samt egnede forvaltningsinstrumenter, eftersom disse myndigheder har helt centrale funktioner både direkte som partnere i lokale bæredygtige energiprojekter og i forbindelse med planlægning af ny infrastruktur, udstedelse af tilladelser, investeringer, offentlige indkøb, produktion og styring af energiforbruget;
- gentager, at man bør prioritere integration i forsyningsnettet af vedvarende energi produceret på lokalt plan ud fra forskellige decentrale ressourcer såsom vind-, vand-, jordvarme-, sol- og biomasseenergi, således at energitransport- og distributionsinfrastrukturen gøres mere intelligent (*smart grid*). Dette er en forudsætning for en effektiv konkurrence, som kan udmøntes i reelle fordele for de endelige forbrugere;
- understreger at for at opfylde det stigende behov for fleksibilitet i energisystemet er det nødvendigt at råde over egnede lagringsteknologier på alle spændingsniveauer, der – som f.eks. pumpekraftværker – gør det muligt at lagre overskud og senere tilbageføre det som strøm til nettet i stor målestok. Der bør til dette formål udvikles og anvendes strategiske instrumenter for teknologiforskning og –fremme;
- anbefaler at fremhæve den rolle, som informations- og kommunikationsteknologierne (ikt) kan spille med henblik på at få innovation til at slå igennem og udbrede information og løsninger vedrørende energiforbrug på strategiske områder såsom intelligente byer (*smart cities*), der omfatter politikker vedrørende bæredygtig mobilitet, intelligent distributionsinfrastruktur (*smart grid*) og bæredygtigt byggeri;
- understreger, at det haster med inden 2014 at fuldende det indre energimarked - som kan bidrage til at sikre en energiforsyning til rimelige priser - at sætte en stopper for enkelte medlemsstaters isolation på energiområdet inden 2015, at tilvejebringe en retfærdig ressourcebalance mellem regionerne samt stabilisere og forbedre rammebetingelserne for den europæiske energisektor, således at meromkostningerne i forbindelse med energiomstillingen kan begrænses.

Ordfører	Ugo CAPPELLACCI (IT/PPE), Sardinien regionspræsident
Basisdokument	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – <i>Energikøreplanen 2050</i>
	COM(2011) 885 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

A. En EU-strategi for omstilling af energisystemerne

1. er enig i behovet for hurtigst muligt at få fastlagt en langsigtet EU-strategi for energisektoren, som i praksis kan bidrage til målet om dekarbonisering af Den Europæiske Union i 2050. Omstillingen af energisystemet er en opgave, vi har ansvaret for at løse af hensyn til de kommende generationer, men det giver også Europa en reel mulighed for vækst, udvikling, beskæftigelse, konkurrenceevne og øget energiafhængighed;

2. tager vel imod energikøreplanen 2050, men mener, at den ikke er tilstrækkeligt detaljeret og klar til, at medlemsstaterne, de lokale og regionale myndigheder og investorerne kan bruge den som rettesnor for de valg, de skal træffe allerede nu og i tiden efter 2020 for at skabe en ny energimodel og en tilstrækkelig planlægningssikkerhed, og understreger samtidig, at det er vigtigt, at køreplanen nu følges op af konkrete foranstaltninger. Eksempelvis kunne man overveje at indføre forbud mod national støtte til fossile brændstoffer;

3. savner en evaluering i køreplanen af udgangssituationen mht. målene for dette årti, der er fastsat i energistrategien 2020. Eftersom køreplanen er behæftet med denne mangel, må der først redegøres herfor, før man kan opstille målene og den politiske ramme for 2030, hvortil der henvises i den sidste af køreplanens konklusioner. Desuden er det nødvendigt at opstille milepæle i processen for omstilling af energisystemet i 2030 og 2040 i overensstemmelse med målene for emissionsreduktioner i *Køreplan for omstilling til en konkurrencedygtig lavemissionsøkonomi i 2050* ⁽¹⁾. En etapevis fremgangsmåde kan bestå i at anvende brændstoffer/energikilder, som kan danne grundlag for en gradvis omstilling, samtidigt med at energisikkerheden og -uafhængigheden bevares. Dermed ville det også blive lettere at nå konkrete resultater og følge og evaluere foranstaltningernes gennemførelse;

4. mener, at den teknologineutrale tilgang, der foreslås i dokumentet, ikke er hensigtsmæssig og bør tages op til fornyet overvejelse med det mål på længere sigt at prioritere de tilgange, teknologier og brændstoffer, som er pålidelige og som kan anvendes bæredygtigt og sikkert under hensyntagen til foreliggende erfaringer og viden om vedvarende energikilder og innovative teknologier. Endvidere kan en bæredygtig omstilling af energisystemet ikke gennemføres uden at tage højde for de ændrede vilkår for adgangen til ressourcer på grund af den

aktuelle økonomiske krise og de mulige miljømæssige og sociale konsekvenser heraf;

5. er overbevist om, at der bør være sammenhæng mellem miljø- og socialpolitikkerne, og at det derfor må sikres, at der på mellemlangt og langt sigt er lige adgang for alle til sikker og bæredygtig energi med mindst mulig miljøpåvirkning til rimelige priser, og at alle har adgang til materiel til styring af privatforbruget og lokal produktion af vedvarende energi til rimelige priser;

6. kræver, at de lokale og regionale myndigheder tages med på råd ved udformningen af politikken på områder såsom dekarbonisering af energisektoren mht. energieffektivitet, styring af energiforbruget, energiproduktion og nye teknologier, ved revisionen af køreplanen i overensstemmelse med de decentrale enheders potentiale og behov og ved tildelingen af ressourcer, kapacitet og forvaltningsinstrumenter, som står mål med de decentrale myndigheders vigtige rolle.

REGIONSUDVALGET

B. Vurdering af den territoriale indvirkning og de sociale konsekvenser

7. påpeger, at omstillingen af energisystemerne vil kræve en varierende indsats af de forskellige regioner og påvirke dem i forskellig grad afhængigt af deres energimålsætning og forhåndenværende ressourcer, og at de eventuelle økonomiske, finansielle og administrative omkostninger af en EU-aktion på energiområdet bør bygge på en detaljeret konsekvensanalyse, som tager behørigt hensyn til de specifikke forhold på lokalt og regionalt plan og navnlig til aspekter såsom isolation på energiområdet;

8. er enig i, at omstruktureringen af energisystemerne kræver anlæggelse og/eller modernisering af infrastrukturen, og påpeger, at omkostningerne herved vil være ujævnt fordelt på de forskellige regioner i Europa, hvilket kan komme til at gå ud over den sociale samhørighed;

9. anbefaler, at der udformes instrumenter til evaluering af virkningerne ved omdannelsen af energisystemerne på decentralt plan i økonomisk, social og miljømæssig henseende. Udvalget minder derfor om vigtigheden af at forbedre kvaliteten og rækkevidden af de mest almindelige makroøkonomiske indikatorer, som anvendes til at evaluere resultaterne af de politiske foranstaltninger, ved at udvide dem med dels energiaspektet set

⁽¹⁾ COM(2011) 112 final.

ud fra et bæredygtighedsperspektiv dels med en social og miljømæssig dimension, som kan måle ændringer mht. social samhørighed, adgang til basale varer og tjenesteydelser til overkommelige priser, folkesundhed, fattigdom, herunder energifattigdom, naturressourcer og livskvalitet generelt.

REGIONSUDVALGET

C. De lokale og regionale myndigheders rolle

10. er overbevist om, at opnåelsen af globale mål i energisektoren kræver, at der tages initiativer på lokalt plan. I denne forbindelse understreger udvalget, at anvendelsen af decentrale mål har vist sin effektivitet i forskellige lokale og regionale situationer som led i en flerniveaustyring af omstillingen af energisystemet;

11. understreger betydningen af samarbejde og solidaritet på tværs af grænser i det nye energisystem, og at der derfor er behov for koordinering på EU-plan. En samordnet indsats på alle forvaltningsniveauer er nødvendig, forudsætter et tæt samarbejde med de regionale og lokale myndigheder og kræver en klar definition af roller og interaktionsmekanismer;

12. anmoder om, at de lokale og regionale myndigheders rolle anerkendes behørigt og ledsages af passende ressourcer og kapacitet samt egnede forvaltningsinstrumenter, eftersom disse myndigheder har helt centrale funktioner både direkte som partnere i lokale bæredygtige energiprojekter og i forbindelse med planlægning af ny infrastruktur, udstedelse af tilladelser, investeringer, offentlige indkøb, produktion og styring af energiforbruget. Endvidere kræver den sociale dialog og inddragelsen af arbejdsmarkedets parter, som ifølge køreplanen bør styre forandringerne, en fint forgrenet oplysningskapacitet og formidling fra de lokale og regionale myndigheders side, som følgelig ikke alene bør anerkendes utvetydigt, men også støttes effektivt;

13. anbefaler at fortsætte med at støtte de fornuftige aktioner og vaner, som allerede findes på lokalt plan, ved at skabe større tilslutning hertil og indarbejde dem i enhver form for samarbejde, f. eks. inden for rammerne af borgmesteraftalen eller andre tværregionale, nationale eller internationale strukturer, og ved at understøtte deres funktion som drivkraft for ændringer, for fremme af den økonomiske udvikling på decentralt plan og for skabelsen af informations- og samarbejdsnet.

REGIONSUDVALGET

D. Energieffektivitet, energibesparelser og vedvarende energi

14. er enig i at give forrang til fremme af energibesparelser for at reducere energiforspørgslen ved at bevidstgøre og uddanne borgerne og få dem til at ændre adfærd, men også ved at støtte udviklingen af nye teknologier, der kan sikre et mere ressourceeffektivt forbrug og større økonomisk vækst, konkurrencedygtighed og beskæftigelse, og ved at medlemsstaterne fremmer energisystemer baseret på selvforsyning for at opnå en så rationel anvendelse af energien som muligt, et distribueret energisystem og en mere reel borgerdeltagelse i beslutningerne om energiform og -anvendelse. Med hensyn til afkobling af økonomisk vækst fra energiforbrug påpeger udvalget, at

et fald i energiforbruget kan betragtes som en indikator for udvikling og ikke for recession, hvis et sådant fald følger af større effektivitet i produktionsprocesserne og af energibesparelser, og at det kan være til gavn for økonomien;

15. understreger, at det går ind for at satse på energieffektivitet som en af de vigtigste foranstaltninger til opnåelse af de mål om emissionsreduktion, der er fastsat for perioden indtil 2050. Er enig i, at der er behov for at udforme mere ambitiøse energieffektivitetsforanstaltninger og omkostningsoptimale politikker og finder det i denne sammenhæng også fornuftigt med bindende retningslinjer på europæisk plan. Udvalget peger samtidigt på, at det er vigtigt at gøre noget ved de aspekter, som umiddelbart vil kunne bidrage væsentligt til energibesparelser såsom bygningers forbedrede energipræstation og mere bæredygtig mobilitet;

16. ved fastlæggelsen og gennemførelsen af de presserende energiomlægningsforanstaltninger bør der i hvert tilfælde med henblik på bæredygtigheden sikres sammenhæng mellem de enkelte foranstaltninger. Man bør navnlig vurdere risikoen for, at fremskridt på ét område udløser negative virkninger på andre områder;

17. går ind for værdiskabelse gennem energibesparelser ved hjælp af bæredygtige markedsmekanismer som beskrevet i *Energieffektivitetsplan 2011* ⁽²⁾;

18. værdsætter, at en øget andel af vedvarende energikilder allerede i 2030 indgår i alle dekarboniseringsscenarier, og at de i 2050 skal tegne sig for det største bidrag set i forhold til andre teknologier. Udvalget beklager dog, at ingen af scenarierne i køreplanen omfatter integrerede løsninger, hvori der indgår vedvarende energi og energieffektivitet med det mål at gøre omstillingen til et energisystem uden fossile brændstoffer mere bæredygtig og arbejde hen imod dekarbonisering af systemet. Selv om fornyelig energi i køreplanen anerkendes som altafgørende for varme- og kølektoren, er det ikke desto mindre beklageligt, at der ikke foreligger nogen tilbundsående analyse af den centrale rolle, som denne sektor med sin store betydning for det samlede energiforbrug bør spille i) med henblik på dekarbonisering af det europæiske energisystem inden 2050 og følgelig ii) ved udarbejdelsen af nutidige og fremtidige energipolitikker;

19. understreger bemærkningerne i udtalelsen CdR 7/2011 af 30. juni/1. juli 2011 om "Prioriteringer på energiinfrastrukturområdet for 2020 og derefter" og de vigtige mål om fremme af energitransportnet og integration i forsyningsnettet af vedvarende energi produceret på lokalt plan ud fra forskellige decentrale ressourcer såsom vind-, vand-, jordvarme-, sol- og biomasseeenergi med mere, således at energitransport- og distributionsinfrastrukturen gøres mere intelligent (*smart grid*). Dette er en forudsætning for en effektiv konkurrence, som kan udmøntes i reelle fordele for de endelige forbrugere. For at opfylde det

⁽²⁾ COM(2011) 109 final.

stigende behov for fleksibilitet i energisystemet er det nødvendigt at råde over egnede lagringsteknologier på alle spændingsniveauer, der – som f.eks. pumpekraftværker – gør det muligt at lagre overskud og senere tilbageføre det som strøm til nettet i stor målestok. Der bør til dette formål udvikles og anvendes strategiske instrumenter for teknologiforskning og -fremme.

REGIONSUDVALGET

E. Konventionelle (gas, kul, olie) og ikke-konventionelle energikilder og atomenergi

20. er enig i behovet for mere diversificerede forsyningskilder for at garantere energisikkerhed. Udvalget henleder opmærksomheden på betydningen af at råde over præcise retningslinjer for en overgangsfase, hvor de konventionelle energikilder (gas, kul, olie) i de til enhver tid mest CO₂-effektive og bæredygtige former – frem for alt under anvendelse af teknologierne til opsamling og lagring af CO₂ – kan spille en ledsagende rolle i det forløb, der skal munde ud i dekarbonisering af energisystemet, mens der udvikles den teknologi, infrastruktur og adfærd, som er nødvendig for forandringerne;

21. er bekymret over den vægt, der i strategien lægges på teknologier, der endnu ikke er tilgængelige i kommerciel målestok, og anbefaler, at udnyttelsen af ikke-konventionelle gastyper, såsom skifergas, og anvendelsen af teknologier, som er forbundet med risikofaktorer, man endnu ikke har fuldt overblik eller kontrol over, og som kan få grænseoverskridende konsekvenser, bliver taget op på EU-plan til undersøgelse og drøftelse af de mulige miljømæssige og sociale konsekvenser på kort og lang sigt, i overensstemmelse med gældende regler, og - som i tilfældet med gasskifer – under hensyntagen til et eventuelt behov for regulering. Udvalget bifalder derfor, at Kommissionen har til hensigt at fremme forskning i teknologier, der kan bidrage til en dekarbonisering af energiomdannelsen, og foreslår at lade livscyklusanalyser indgå som centrale evalueringselementer i beslutningstagningen;

22. ser meget kritisk på den årsagssammenhæng mellem dekarbonisering og atomenergi, som beskrives i energikøreplanen og på antagelsen om, at "atomenergi bidrager til lavere systemomkostninger og priser på elektricitet", når det samtidig erkendes, at "sikkerhedsmkostningerne og omkostningerne til afvikling af eksisterende anlæg og bortskaffelse af affald sandsynligvis vil stige". Udvalget opfordrer derfor til, at der i særlig grad fokuseres på langsigtede scenarier baseret på ikke-konventionelle vedvarende energikilder og på, at den stigende offentlige utryghed ved sikkerheden på det nukleare område kan føre til færre private investeringer i sektoren og således nødvendiggøre et større offentligt bidrag i form af subsidier eller højere elpriser, som vil ramme de fattigste i vores samfund hårdest.

REGIONSUDVALGET

F. Investeringer og adgang til finansiering

23. mener, at fastlæggelsen af en referenceramme for investeringerne, som løber i det mindste til 2030, kan gøre

køreplanen mere effektiv og tilvejebringe større vished på markedet for såvel de private aktører som de offentlige, navnlig hvis den også henviser til nationale investeringsmål, som tager hensyn til de lokale og regionale myndigheders handlingsplaner. Større vished på investeringsområdet vil endvidere kunne bidrage til opfyldelsen af 2020-målene, herunder især energieffektivitet og besparelser, hvor der stadig er behov for at gøre en større indsats. Det ville også være til gavn for referencerammen at udarbejde et kort på europæisk plan over ekspertisen inden for energieffektivitet og vedvarende energi som grundlag for en målretning af investeringerne med det sigte at styrke vækstdynamikken og aktørerne i disse sektorer;

24. anmoder især om en klar angivelse af, hvor store midler der vil blive afsat til fremme af decentraliserede investeringer i bæredygtig energi (styring af forbruget og produktion af vedvarende energi), som kan bidrage til effektiv udnyttelse af ressourcerne og til udvikling af en grøn økonomi og grønne job på lokalt og regionalt plan; indførelse af et nyt finansielt instrument, der forvaltes decentralt, til hjælp for gennemførelsen af handlingsplanen for bæredygtig energi; samt (økonomisk og lovgivningsmæssig) støtte til små decentrale producenter af vedvarende energi, herunder lokale og regionale myndigheder, for at lette deres integration i forsyningsnettet;

25. anbefaler at forlænge og udvide programmet "Intelligent Energi – Europa", som har givet gode resultater, og klart at fastlægge betingelserne for tildeling af en betydelig del af de finansielle midler, der er til rådighed under samhørighedspolitikken. Udvalget anser det blandt andet for nødvendigt at afsætte midler under strukturfondene til støtte for etableringen af lokale partnerskaber om decentraliseret udvikling af kulstof-fattige og energieffektive teknologier, og at der for Socialfondens vedkommende afsættes midler til opbygning af menneskelige ressourcer, som kan planlægge, forvalte og yde teknisk bistand i energispørgsmål vedrørende såvel løsninger som teknologier og partnerskaber med henblik på implementering;

26. mener, at de lokale myndigheder bør vedblive med at nyde godt af forenklet adgang til finansiering fra Den Europæiske Investeringsbank (EIB) til bæredygtig energi. Man bør prioritere projekter, der omfatter såvel energieffektivitet som vedvarende energi med henblik på bæredygtig udvikling af et område gennem forenklede procedurer og lettere adgang for mindre forvaltningsenheder;

27. påpeger, at nationale foranstaltninger alene ikke kan sikre en effektiv finansiering af energiinfrastrukturer, og foreslår derfor, at der afsættes flere midler til projekter i energisektoren, navnlig for at fremme brugen af løsninger baseret på vedvarende energikilder, herunder også til opvarmning og køling af bygninger;

28. foreslår at udarbejde en strategi til støtte for regionale klynger og partnerskaber og samarbejde mellem de eksisterende, der i nogle regionale områder allerede har vist sig at være velegnede instrumenter til udvikling af grønne energi- og energieffektiviseringsmarkeder, mobilisering af investeringer, kompetenceopbygning og jobskabelse.

REGIONSUDVALGET

G. Forskning, innovation og applikation

29. er enig i behovet for at tilskynde til en kraftig satsning på EU-plan i innovation og forskning ud fra overbevisningen om, at udviklingen af innovative, mere effektive og mindre dyre teknologier kan bidrage til at skabe større sikkerhed i sektoren og tiltrække kapital, blandt andet via en hensigtsmæssig tildeling af midler inden for det nye "Horisont 2020"-program;

30. understreger på det kraftigste behovet for overensstemmelse mellem mål og prioriteter i det nye forskningsprogram Horisont 2020 og energikøreplanen 2050;

31. mener, at der i højere grad bør opmuntres til innovation og forskning i mikroproduktion af energi, f.eks. vandenergi fra mindre vandløb, vindkraft for enkelte eller mindre grupper af husstande, lokal solenergi og varmeproduktion fra varme kilder, hvor sådanne findes;

32. opfordrer til større forsknings- og udviklingsfokus på potentialet i havenergi (bølge- og tidevandsenergi), som rummer et enormt potentiale for sikker og bæredygtig energiforsyning;

33. foreslår at udforme reproducerbare mekanismer på grundlag af bedste praksis i forskellige regioner for at understøtte dannelsen af innovationsklynger, regionale innovationsplatforme for energi og andre former for offentlig-private partnerskaber mellem decentrale myndigheder, forskningssektor og industri. Sådanne former for partnerskaber kan udgøre vigtige instrumenter for regional udvikling og udvikling af de lokale økonomier til sikring af mere fleksible, tilgængelige og rentable innovationer og teknologier på lokalt plan;

34. mener, at landbrugs- og skovpolitikkerne vil blive kraftigt påvirket af køreplanen, og at det følgelig vil være nødvendigt at støtte forskning, der kan bane vej for tilpasning og

udvikling af disse sektorer, så de kan indgå i en mere bæredygtig sammenhæng;

35. anbefaler at fremhæve den rolle, som informations- og kommunikationsteknologierne (ikt) kan spille med henblik på at få innovation til at slå igennem og udbrede information og løsninger vedrørende energiforbrug på strategiske områder såsom intelligente byer (*smart cities*), der omfatter politikker vedrørende bæredygtig mobilitet, intelligent distributionsinfrastruktur (*smart grid*) og bæredygtigt byggeri;

36. foreslår, at man understreger vigtigheden af forskning og uddannelse af energi eksperter, navnlig fra medlemsstaternes side, så man senere kan trække på kvalificeret arbejdskraft og egnede studieprogrammer til at udvikle effektive fremdsteknologier, indføre innovation og gennemføre strategiske planer.

REGIONSUDVALGET

H. Det indre marked og det globale

37. understreger, at det haster med inden 2014 at fuldende det indre energimarked - som kan bidrage til at sikre en energiforsyning til rimelige priser - at sætte en stopper for enkelte medlemsstaters isolation på energiområdet inden 2015, at tilvejebringe en retfærdig ressourcebalance mellem regionerne samt stabilisere og forbedre rammebetingelserne for den europæiske energisektor, således at meromkostningerne i forbindelse med energiomstillingen kan begrænses;

38. anbefaler en videreudvikling af emissionshandelsordningen med en grundlæggende ændring af reglerne for gratis tildeling af kvoter, som i sin nuværende form undergraver det reguleringsmæssige sigte med emissionskvoteordningen, fordi prisen på certifikater er for lav. I den forbindelse bør der tages hensyn til forholdene for de industrier, som opererer på de internationale markeder, hvis konkurrenceevne kan hæmmes af fænomenet med kulstofudflytning (CO₂-lækage) til tredje-lande.

Bruxelles, den 10. oktober 2012.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse: »Tilpasning til klimaforandringerne og regionale løsninger: situationen i kystregioner«

(2012/C 391/05)

REGIONSUDVALGET

- er overbevist om, at det fra et økonomisk og socialt synspunkt haster med at få sat gang i tilpasningen i kystregionerne – også selvom nogle lande i euroområdet stadig er mærket af statsgældskrisen, for det vil blive endnu dyrere, hvis vi ikke handler; mener, at EU's fremtidige tilpasningsstrategi bør være så udførligt specificeret, at den tager hensyn til de mange regionale forskelle;
- erkender, at den integrerede kystforvaltning (IZCM) er yderst vigtig for at fremme integrationen af politikker i kystområderne, særligt når det gælder de endnu ikke fuldt regulerede spørgsmål som erosion, tilpasning til klimaforandringerne og grøn infrastruktur, og for at fremme samarbejdet mellem lokale aktører på regionalt plan gennem initiativer som Sardinia Charter i Middelhavsområdet;
- gør opmærksom på, at udvikling af redskaber til vurdering af såvel omkostninger som fordele ved tilpasning vil kunne få sat gang i de lokale og regionale politiske processer, som er udgangspunktet for den lokale og regionale planlægning og indgriben, og skabe betingelserne for udformningen af de mest omkostningseffektive strategier;
- nævner igen muligheden for at blive hørt regelmæssigt om europæiske og internationale klimaforhandlinger og ser derfor gerne: (i) at det inddrages i en europæisk arbejdsgruppe om tilpasningen, der beskæftiger sig med områder med permanente handicap, herunder dem som skyldes virkningerne af klimaforandringerne, hvilket vil sige kystregioner, øer, bjergområder og regioner i den yderste periferi, og (ii) at det får observatørstatus i tilpasningsudvalget.

Ordfører	Ugo CAPPELLACCI (IT/PPE), Sardinien regionspræsident
Basisdokument	Anmodning om udtalelse fra det cypriotiske EU-formandskab

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

A. Tilpasning til klimaforandringerne og den lokale dimension

1. understreger, at de lokale og regionale myndigheder bør have mulighed for at deltage proaktivt i **både planlægningen og gennemførelsen** af tilpasningen til klimaforandringerne og i processen med at vurdere tilpasningsmulighederne (*adaptation assessment*) ⁽¹⁾ ⁽²⁾. Derfor fremhæver udvalget igen ⁽³⁾ den **vigtige rolle, som de lokale og regionale myndigheder spiller** i at imødegå virkningerne af klimaforandringerne. Det glæder sig over, at man på EU ⁽⁴⁾ - og internationalt ⁽⁵⁾ niveau har anerkendt denne rolle, hvilket tydeligt fremgår af EU's fremtidige klimatilpasningsstrategi;

2. minder om, at klimaforandringerne og deres følger er nogle af de vigtigste udfordringer for de lokale og regionale myndigheder i EU i de kommende år. I den forbindelse er den vigtigste prioritet at få truffet de fornødne foranstaltninger for så vidt som muligt at forsøge at begrænse stigningen i den globale gennemsnitstemperatur (modvirkning) og samtidig forberede sig til disse uundgåelige ændringer (tilpasning) på de forskellige niveauer;

3. er enig i konklusionerne fra Rio+20-konferencen om, at tilpasningen til klimaforandringerne **haster og uden forsinkelse må prioriteres på verdensplan**, og at strategierne for henholdsvis begrænsning af risikoen for naturkatastrofer og tilpasning til klimaforandringerne bør være bedre integrerede og samordnede ⁽⁶⁾. **Det gør imidlertid opmærksom på, at det er det lokale niveau, der vil blive belastet af denne globale prioritet**, eftersom det er de lokale og regionale myndigheder, der har ansvaret for at forvalte og forebygge

katastrofer og for skaderne på miljøet, økonomien, den sociale struktur og den kulturelle identitet i de befolkninger, der rammes;

4. mener, at tilpasningen på lokalt niveau **snarere end at være midlertidige løsninger på enkeltstående hændelser bør være gradvise, bæredygtige tilpasninger** til forskellige kombinationer af udløsende faktorer. Det er derfor enig i Kommissionens lovforslag for perioden 2014-2020 om, at tilpasningen til klimaforandringerne i overensstemmelse med principperne om bæredygtig udvikling og på lige fod med miljøbeskyttelse, ressourceeffektivitet, modvirkning, modstandsdugtighed over for katastrofer og forebyggelse og forvaltning af risici bør være et væsentligt punkt i partnerskabsaftalerne og de operationelle programmer for de fem fonde omfattet af den fælles strategiske ramme ⁽⁷⁾;

5. bemærker, at **klimaforandringernes virkninger varierer** i tid og fra sted til sted, og at fælles tilpasningsløsninger sjældent er effektive. Fælles strategier og no regret-foranstaltninger iværksat af flere medlemsstater bør indgå i strategier, som er **resultatet af evalueringer gennemført på lokalt og regionalt niveau, og som helt specifikt har vurderet typen af indgreb, rækkevidde (omfang) og cost-benefit**;

6. bemærker, at **virkningerne af klimaforandringerne har meget store omkostninger**, og at de regionale myndigheder i perioden 1998-2015 har betalt ca. en tredjedel af udgifterne til beskyttelsen af de europæiske kyster ⁽⁸⁾. Udvalget understreger igen ⁽⁹⁾, at **finansieringen af tilpasningen er en afgørende faktor i gennemførelsen på lokalt plan**.

REGIONSUDVALGET

B. Vigtigheden af og det særlige ved tilpasning i kystregioner

7. understreger, at **kystregionerne er sårbare over for klimaforandringer** ⁽¹⁰⁾, idet de allerede er stærkt belastede af koncentrationen af erhvervsaktiviteter, infrastruktur og bycentre. 12 % af kystregionerne i EU inden for en radius af 10 km fra kysten ligger 5 m eller mere under havets overflade og er derfor meget sårbare over for oversvømmelser, mens der ved 20 % af kysterne er alvorlige problemer med erosion og et anslået

⁽¹⁾ IPCC, 2012: Managing the Risks of Extreme Events and Disasters to Advance Climate Change Adaptation. En særlig rapport fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringers arbejdsgruppe I og II.

⁽²⁾ *Adaptation assessment*: Metode til kortlægning af mulighederne for tilpasning til klimaændringerne og vurdering af dem ud fra kriterier som tilgængelighed, fordele, omkostninger, virkningsfuldhed, effektivitet og gennemførlighed. *Adaptation*: I menneskelige systemer tilpasningsprocessen til faktisk eller forventet klima og dets konsekvenser med henblik på at mindske skaderne eller udnytte fordelagtige muligheder. I naturlige systemer tilpasningsprocessen til faktisk klima og dets konsekvenser. Menneskelig indgriben kan gøre tilpasning til det forventede klima lettere (definitioner fra glossaret i rapporten, der henvises til i fodnote 1).

⁽³⁾ CdR 118/2007 fin, CdR 72/2009 fin.

⁽⁴⁾ COM(2007) 354 final; COM(2009) 147 final; aftalememorandum mellem Regionsudvalget og UNEP, 21. juni 2012.

⁽⁵⁾ Cancunaftalerne, 2010; <http://cancun.unfccc.int/>.

⁽⁶⁾ The Future We Want: dokument vedtaget på Rio+20, 19. juni 2012.

⁽⁷⁾ COM(2011) 615 final/2 af 14.3.2012.

⁽⁸⁾ Policy Research Corporation (2009), The economics of climate change adaptation in EU coastal areas.

⁽⁹⁾ CdR 72/2009 fin.

⁽¹⁰⁾ "Kystregioner" defineres som en territorial enhed på niveau 3 (NUTS 3) med en kystlinje, eller hvor mindst halvdelen af befolkningen bor ikke længere end 50 km fra havet. Også Hamburg er en kystregion, selvom den ikke opfylder disse kriterier, da den anses for at være stærkt påvirket af beliggenheden tæt ved havet.

landtab på 15 km² om året ⁽¹¹⁾. Erosion anses for den primære årsag til ødelæggelsen af økosystemer (65 % af det samlede tab) langs kysterne i perioden 2000-2006 ⁽¹²⁾, mens andre tal tyder på, at 35 % af vådområderne i EU kan være forsvundet i 2100 sammenlignet med 1995 ⁽¹³⁾;

8. bemærker, at **virkningerne vil blive mærket meget forskelligt fra region til region**. I Østersøen er det havets fauna, der formentlig vil blive berørt af den forventede stigning i havets temperatur. I regionerne langs Nordsøen og Atlanterhavskysten vil risikoen for oversvømmelser blive større på grund af havets stigende gennemsnitlige vandstand. De største risici i Middelhavsområdet er erosion og manglen på ferskvand, som følge af at stadig mere salt trænger ned i grundvandet, samt lange tørkeperioder. Også ved Sortehavet er erosion et problem, mens de perifere regioner generelt er sårbare over for alle disse virkninger, fra oversvømmelser til tørke og ekstreme vejrfænomener som cykloner ⁽¹⁴⁾. **Virkningerne vil desuden være mere eller mindre kraftige afhængig af ikke blot de naturlige systemers sårbarhed og evne til at stå imod, men tillige af hvordan de menneskelige systemer er tilrettelagt**, bl.a. sundhedssystemer og mekanismer, der skal begrænse (eller varsle) risikoen for naturkatastrofer, herunder tsunamier;

9. gør opmærksom på **problemets omfang på europæisk plan**, hvor der er 447 kystregioner fordelt på 22 medlemsstater og 6 store havområder. 41 % af Europas befolkning bor i disse regioner, en procentdel svarende til de 41 % som den aktive befolkning i udgør EU ⁽¹⁵⁾. 35 % af bruttonationalproduktet (BNP) i de 22 lande med kystregioner, svarende til 3,5 bio. euro, skabes i en radius af 50 km fra kysten, og værdien af de økonomiske aktiver, der findes inden for 500 m fra kystlinjen, anslås til at være i størrelsesordenen 500-1 000 mia. euro ⁽¹⁶⁾. Alt dette **understreger betydningen af kystregionerne målt på produktion og økonomisk og social værdi for udviklingen og samhørigheden i området**, værdier som absolut må bevares eller styrkes yderligere i forbindelse med tilpasningen til klimaforandringerne;

10. er derfor overbevist om, at det **fra et økonomisk og socialt synspunkt haster med at få sat gang i tilpasningen i**

⁽¹¹⁾ Tal fra EEA og Policy Research Corporations Erosionprojekt (2009), The economics of climate change adaptation in EU coastal areas.

⁽¹²⁾ EEA (2010), 10 Messages for 2010 – Coastal ecosystems.

⁽¹³⁾ Brown S., Nicholls R.J., Vafeidis A., Hinkel J., and Watkiss P. (2011). European Science Foundation anslår, at tabet af vådområder som følge af klimaforandringerne vil være ca. 17 % langs Atlanterhavskysten, 31-100 % langs Middelhavskysten og 84-98 % langs Østersøkysten (Kilde: Kommissionen, Generaldirektoratet for Miljø (2012), LIFE and coastal management).

⁽¹⁴⁾ Policy Research Corporation (2009), The economics of climate change adaptation in EU coastal areas.

⁽¹⁵⁾ Eurostat regional yearbook 2011, Chapter 13 – coastal regions.

⁽¹⁶⁾ Policy Research Corporation (2009), The economics of climate change adaptation in EU coastal areas.

kystregionerne – også selvom nogle lande i euroområdet stadig er mærket af statsgældskrisen, **for det vil blive endnu dyrere, hvis vi ikke handler**. Nye studier ⁽¹⁷⁾ viser, at det forhold, at der ikke siden 1995 er iværksat yderligere beskyttelsesforanstaltninger, vil komme til at koste EU 11,7 mia. euro om året i perioden 2041-2070 og 17,4 mia. euro om året i perioden 2071-2111. Antallet af personer, som hvert år udsættes for risikoen for oversvømmelser, kan stige med ca. 40 000, henholdsvis 80 000 i de ovenfor nævnte perioder. De årlige tilpasningsomkostninger anslås derimod til at være på ca. 1 mia. euro i perioden 2041-2070 og på 0,7 mia. euro i perioden 2071-2111, hvilket klart viser, at fordelene ved tilpasning langt overstiger omkostningerne ved ikke at handle. Udvalget bemærker desuden, at undersøgelserne tilråder, at **der foretages tilpasninger, uanset om der indtræder klimaforandringer eller ej** som følge af den socioøkonomiske udvikling i kystregionerne og de langt flere goder og investeringer, som derfor skal beskyttes;

11. understreger også, at omkostningerne som en procentdel af BNP ved såvel ødelæggelserne som tilpasningen varierer betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat, og at **omkostningerne til gennemførelse af foranstaltninger især for øer er betragtelige** på grund af øernes særlige geografi;

12. gør opmærksom på, at der i kystregionerne findes **vigtige naturlige levesteder, og at regionerne medvirker til at bevare biodiversiteten** ⁽¹⁸⁾, **landskabet, følsomme økosystemer** som f.eks. vådområder, **og til at udnytte økosystemtjenester**, som er afgørende for, at disse regioner forbliver attraktive og økonomisk bæredygtige og kan bevare deres kulturelle identitet. Desuden bemærkes det, at NATURA-2000-nettet beskytter en betragtelig del af kyst- ⁽¹⁹⁾ og havområderne;

13. understreger, at **tilpasningen i kystregioner er meget kompleks omfattende mange forskellige aspekter**. Det er nemlig i disse regioner, at landsystemer (byer, industri, landbrug, skove, floder) og havsystemer (fiskeri, akvakultur, havneaktiviteter, søtransport, turisme) kommer i kontakt med hinanden. Derudover har disse regioner forvaltningskompetencer (vedrørende f.eks. risikoen for oversvømmelse, levering af drikkevand og arealudnyttelsen), der ofte er fordelt på forskellige myndighedsniveauer ⁽²⁰⁾.

⁽¹⁷⁾ ClimateCost (the Full Costs of Climate Change): <http://www.climatecost.cc/home.html>. Brown S., Nicholls R.J., Vafeidis A., Hinkel J., and Watkiss P. (2011). Tallene bygger på et "stabiliserings-scenarie" ENSEMBLES EI (van der Linden og Mitchell, 2009; Lowe et al., 2009a), hvor det antages, at vandstanden i havene vil være steget med 18 cm i 2050 og 26 cm i 2080, og at temperaturen vil være steget med under 2 °C i forhold til det førindustrielle niveau, hvilket vil sige, at de politikker, der er blevet iværksat på verdensplan for at imødegå klimaforandringerne, virker efter hensigten. I dette scenarie vil man kunne nå det mest optimale cost/benefit-forhold.

⁽¹⁸⁾ I bilagene til habitatdirektivet opregnes 50 typer af levesteder langs kyster og 150 arter (som ikke er fugle), som foretrækker kystøkosystemer (kilde: EEA (2010), 10 Messages for 2010 – Coastal ecosystems).

⁽¹⁹⁾ Det Europæiske Miljøagentur (2010), 10 Messages for 2010 – Coastal ecosystems.

⁽²⁰⁾ Policy Research Corporation (2009), The economics of climate change adaptation in EU coastal areas.

REGIONSUDVALGET

C. Europæisk tilgang, nærhed og proportionalitet

14. glæder sig over Kommissionens vilje til at fastlægge en **integreret strategi på EU-niveau og fælles instrumenter for tilpasningen**, idet det er overbevist om, at en europæisk tilgang til tilpasningen til de allerede igangværende og fremtidige klimaforandringer kan **tilføre en merværdi til medlemsstaternes og de lokale og regionale myndigheders foranstaltninger uden at være i strid med nærhedsprincippet**, bl.a. under hensyntagen til at virkningerne af klimaforandringerne ikke stopper ved landegrænserne;

15. mener dog, at EU's fremtidige tilpasningsstrategi **bør være så udførligt specificeret, at den tager hensyn til de mange regionale forskelle** med hensyn til: (i) virkningernes art; (ii) sårbarhed og langtidsvirkninger; (iii) de økonomiske betingelser (f.eks. goder og ressourcer i farezonen); (iv) den sociale struktur (f.eks. befolkningstæthed og kapaciteten i de menneskelige systemer) og (v) strukturelle karakteristika (f.eks. fjern beliggenhed eller handicap, som giver større sårbarhed over for klimaforandringerne i kystregioner, ømråder og bjergregioner ⁽²¹⁾ og regioner i den yderste periferi);

16. gør endvidere opmærksom på, at den fremtidige strategi er en lejlighed til at finde frem til **de tilpasningsforanstaltninger, der ligesom finansieringsinstrumenterne er tilstrækkeligt fleksible** til, at de på den ene side kan afpasses efter de forskellige regionale forhold og på den anden side tage højde for, at tilpasningerne er en fortløbende proces. Foranstaltningerne bør desuden være **afstemt med modvirkningsforanstaltningerne**, så resultatet ikke bliver en uhensigtsmæssig tilpasning, som kan føre til en stigning i produktionen af drivhusgasser eller øge sårbarheden;

17. mener, at EU's rolle i tilpasningen i kystregioner bør have fokus på initiativer vedrørende: (i) **koordinering og samarbejde** mellem forskellige myndighedsniveauer, der hvor virkningerne eller foranstaltningerne berører flere lande; (ii) **uddannelse**; (iii) videnskabelse for at **løse problemer**, som i kystområder ofte er ensbetydende med komplekse processer, der kræver tværfaglige tilgange; (iv) **udbredelse af viden, god praksis og succeshistorier**; (v) **teknisk og økonomisk støtte** til udarbejdelse og gennemførelse af integrerede regionale og lokale tilpasningsstrategier; (vi) forskning og udvikling af **innovative tilpasningsteknologier**; (vii) **udformning af samt teknisk og økonomisk støtte til programmer om grænseoverskridende samarbejde om tilpasning på makroregionalt niveau**;

18. mener endvidere, at Kommissionen bør spille en afgørende rolle i at **koordinere og vurdere de mange forsknings- og investeringsprojekter, der samfinansieres med EU-**

midler, så man undgår overlapninger, optimerer synergieffekterne og fremmer udbredelsen og den udstrakte anvendelse af de bedste løsninger og instrumenter. Kommissionen bør i den forbindelse sikre koordinering af fælles foranstaltninger mellem nabostater eller kystregioner og gennemførelse af fælles forsknings- og investeringsprojekter;

19. anser ⁽²²⁾ det for **nødvendigt, at der tilstræbes en større sammenhæng i EU's politikker, især med miljøpolitikken**. Det bemærker, at bl.a. gennemførelsen af habitatdirektivet (92/43/EØF) og fugledirektivet (79/409/EØF) kan bringes i fare som følge af tilpasningen, særligt hvor der er tale om infrastrukturforanstaltninger. Det er derfor vigtigt, at der lokalt indføres effektive og gennemsigtige høringsordninger for at udpege de lokaliteter af betydning for EU, som kommer til at mærke de negative virkninger eller bliver ødelagt som følge af tilpasningen, og som skal genoprettes og/eller erstattes;

20. erkender, at den integrerede kystforvaltning (IZCM) er yderst vigtig for at fremme integrationen af politikker i kystområderne, særligt når det gælder de endnu ikke fuldt regulerede spørgsmål som erosion, tilpasning til klimaforandringerne og grøn infrastruktur, og for at fremme samarbejdet mellem lokale aktører på regionalt plan gennem initiativer som *Sardinia Charter* i Middelhavsområdet ⁽²³⁾. Det bifalder derfor revisionen af henstillingen fra 2002 med henblik på at indarbejde den mere detaljerede politiske ramme for forvaltningen af hav- og kystområder udarbejdet i EU i de senere år ⁽²⁴⁾. Det håber i den forbindelse, at revisionen vil være en **anledning til i højere grad at fokusere IZCM på tilpasningsprocesserne**;

21. glæder sig over udsigten til, at den økonomiske støtte fra EU stiger markant under den næste flerårige finansielle ramme 2014-2020 med mindst 20 % af de samlede udgifter øremærket til klimatiltag. Dog understreger det, at der må sikres **en rimelig og realistisk fordeling af finansieringsansvaret mellem de forskellige myndighedsniveauer**, idet der må tages hensyn til, at de lokale og regionale myndigheder for øjeblikket er hårdt belastet økonomisk, og samtidig skal principperne om komplementaritet og additionalitet overholdes. Der må også gøres en **indsats for at finde alternative ressourcer**;

22. genfremsætter i den henseende forslaget ⁽²⁵⁾ om, at en del af **indtægterne fra EU's emissionshandelsordning stilles til rådighed for de lokale og regionale myndigheder** til gennemførelsen af tilpasnings- (og modvirknings)foranstaltninger. Det ser desuden gerne, at Kommissionen udarbejder **henstillinger vedrørende inddragelse af den private sektor**, herunder forsikringselskaber, i risikovurderingen og -delingen og i bevidstgørelseskampagner.

⁽²²⁾ CdR 118/2007 fin.

⁽²³⁾ Charter indgået i Alghero, Sardinien, i juli 2008, om principper og målsætninger for et netværk for dialog og udveksling i Middelhavsområdet om ICZM-initiativer (*ICZM Mediterranean Dialogue*).

⁽²⁴⁾ Først og fremmest den integrerede havpolitik (COM(2007) 575) og havstrategirammedirektivet (2008/56/EF).

⁽²⁵⁾ CdR 269/2011 fin; CdR 5/2011 fin; CdR 245/2010 fin; CdR 72/2009 fin.

⁽²¹⁾ CdR 89/2012 fin.

REGIONSUDVALGET

D. Forudsætningerne for at tackle udfordringerne og foreslå tilpasningsløsninger

23. understreger, at det er vigtigt, at tilpasningsprocessen ikke kun vurderes ud fra omkostninger, men også og især på muligheder og fordele i forhold til, hvis der ikke gøres noget, og mener ⁽²⁶⁾, at processen bør betragtes som et potentielt instrument i udviklingen af konkurrencedygtige og grønne, regionale økonomier. Dog understreger det, at **forudsætningen herfor er en lokal myndighed, der er bevidst** om risici og virkningerne af klimaforandringerne, **kompetent** til at vedtage de nødvendige foranstaltninger **og evner** at integrere politikker og foranstaltninger på lokalt plan og udnytte de finansieringsmuligheder, der er;

24. bemærker, at det trods nogle regioners aktive medvirken til at tackle klimaforandringerne er **bange for, at der generelt mangler viden om problemets omfang**. Derfor anser udvalget det for vigtigt, at der tilrettelægges **oplysningskampagner**, som forklarer årsagssammenhængen mellem klimaforandringerne og de lokale og regionale problemer, som f.eks. vandmangel, forsvindende kystlinje, hedebløjer, oversvømmelser og jordskred, og tillige informerer og giver konkrete eller vellykkede eksempler på anvendelsen af de instrumenter, der er til rådighed for tilpasnings- og modvirkningsprocessen ⁽²⁷⁾;

25. finder det altafgørende, at Den Europæiske Socialfond bruges til **på lokalt og regionalt plan at opbygge den kapacitet og sikre den fleksibilitet, der er nødvendig for at styre tilpasningen i såvel den offentlige som den private sektor**. Det vil således være hensigtsmæssigt at forbedre den lokale styring med henblik på at indarbejde tilpasningsstrategierne i de sektorpolitikker, der henhører under det lokale/regionale niveau, eller fremme udviklingen af en passende lokal/regionalt lovgivning. Omvendt bør den private sektor tilpasse sin ekspertise inden for projektering og byggeri til de nye behov, der udspringer af integrerede og tværfaglige politikker ⁽²⁸⁾;

26. opfordrer Kommissionen til bl.a. med udgangspunkt i erfaringerne fra de enkelte projekter at forbedre og videreudvikle: (i) kortlægningsinstrumenter, **som giver mulighed for at indhente geografisk opdelte data og informationer i et omfang**, der kan understøtte beslutningsprocessen på lokalt og regionalt niveau; (ii) en **klar og fælles referenceramme for evalueringen af sårbarhed, virkninger og risici** og (iii) **retningslinjer** for udformningen af lokale tilpasningsstrategier i kystregioner, hvor der tages hensyn til, at foranstaltningerne nødvendigvis må have tværfaglig karakter, og til forvaltningen på flere niveauer i de pågældende områder;

⁽²⁶⁾ CdR 118/2007 fin.

⁽²⁷⁾ Et eksempel på et produkt uarbejdet med henblik på den verdensomspændende kampagne "Making Cities Resilient – My City is Getting Ready", www.unisdr.org/campaign, er brochuren "How to make cities more resilient", der specifikt henvender sig til lokale beslutningstagere og indeholder en struktureret introduktion til mindske af risici og de muligheder, der er for at gribe ind, og tillige opregner eksempler på bedste praksis og de instrumenter, der aktuelt kan gøres brug af.

⁽²⁸⁾ CdR 72/2009 fin.

27. mener især, at det vil være hensigtsmæssigt at **udvikle sårbarhedsindikatorer for kystregioner og med udgangspunkt deri instrumenter til at analysere sårbarheden**. Sammen med forudberegninger af, hvornår begivenheder indtræffer, og den skønnede tilpasningskapacitet kan disse indikatorer endvidere **gøre det nemmere at prioritere, hvor der skal sættes ind lokalt og regionalt, så de fleste ressourcer bruges dér, hvor behovet er størst**;

28. bifalder etableringen af informationsplatforme som CLIMATE-ADAPT, men betoner, at **indholdet bør gøres lettere tilgængeligt for slutbrugerne** i overensstemmelse med principperne om et fælles miljøinformationssystem (SEIS) ⁽²⁹⁾, for eksempel bør informationerne oversættes til et passende antal sprog. Det mener ligeledes, at man bør se på mulighederne for under platformen at etablere en **særlig sektion vedrørende finansiering af tilpasningen på lokalt og regionalt niveau** og en database over investeringer;

29. mener, at det er vigtigt i højere grad at udnytte forskningen. **Den bør i højere grad indrettes efter den lokale/regionale politiks behov**, og bl.a. udvikle tilpasningsstrategier og foranstaltninger, **der er omkostningseffektive, fordi de er planlagt med de særlige lokale og regionale forhold for øje**, og den bør fremme etableringen af eller styrke allerede eksisterende mekanismer for dialog og/eller partnerskaber mellem videnskab, politik og så vidt muligt civilsamfundet f.eks. gennem **fælles deltagelse i EU-projekter**;

30. gentager ⁽³⁰⁾, at det **for kystregioner er yderst vigtigt, at de vedtagne politikker samordnes**, og at der forskes i virkningerne i nabo- og grænseoverskridende regioner, **så problemet ikke blot skubbes fra én region til en anden**. En fremgangsmåde for identifikationen af disse foranstaltninger, som er inddragelsesbaseret, og hvori alle vigtige aktører deltager, kunne gøre det nemmere at **gribe ind på en måde, der er sammenhængende på tværs af regioner**;

31. mener, at tilpasningsomkostningerne og manglende evne til at se potentiale og muligheder i høj grad hindrer, at der udarbejdes og ikke mindst gennemføres lokale strategier. Udvalget gør derfor opmærksom på, at **udvikling af redskaber til vurdering af såvel omkostninger som fordele ved tilpasning** vil kunne få sat gang i de lokale og regionale politiske processer, som er udgangspunktet for den lokale og regionale planlægning og indgriben, og skabe betingelserne for udformningen af de mest omkostningseffektive strategier;

⁽²⁹⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – Udvikling af et fælles miljøinformationssystem (SEIS), COM(2008) 46 final.

⁽³⁰⁾ CdR 118/2007 fin.

32. er overbevist om, at uanset at der er kapacitet, viden og den nødvendige videnskabelige dokumentation, så hindrer manglen på finansielle midler på lokalt og regionalt plan effektiv indgriben. Det er derfor nødvendigt at etablere ordninger for **direkte finansiering af foranstaltninger lokalt og regionalt ved hjælp af partnerskabsinstrumenter** som for eksempel Life+ og Horisont 2020, **markedsinstrumenter** som betaling for økosystemtjenester eller brug af indtægterne fra emissionshandelsordningen og **skatteinstrumenter**, herunder incitament;

33. bemærker, at det er nødvendigt at afhjælpe den manglende fleksibilitet i tilpasningsforanstaltninger ved for eksempel at **prioritere reversible strategier** bestående af "bløde" i stedet for "hårde" foranstaltninger (eksempelvis mere effektive varslingsystemer i stedet for store perifere anlæg) og **fremme udviklingen af "grøn infrastruktur"**, hvis formål er genopretelse af naturlige levesteder, som er grundlaget for en økosystembaseret tilgang til tilpasningen;

34. bemærker i den forbindelse, at ICZM er blevet obligatorisk for medlemsstater i Middelhavsområdet, idet Barcelonakonventionens ICZM-protokol trådte i kraft i marts 2011, og at protokollen specifikt omtaler anlæggelse af en økosystembaseret tilgang for at sikre en bæredygtig udvikling af kystregionerne ⁽³¹⁾. I øvrigt konstaterer udvalget, at EU's biodiversitetsstrategi ⁽³²⁾ opfatter **økosystembaserede tilgange til tilpasning og modvirkning som omkostningseffektive alternativer til teknologiske løsninger**, og imødeser derfor med forventning de bidrag, som EU's fremtidige strategi for grøn infrastruktur kan yde til tilpasningsprocessen i kystregionerne.

REGIONSUDVALGET

E. De regionale og lokale myndigheders institutionelle bidrag og internationalt samarbejde

35. beder Kommissionen om at gennemføre en **forudgående høring** af repræsentanter for lokale og regionale myndig-

heder for at få vished for, at forslaget til en EU-tilpasningsstrategi er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og i tilstrækkelig grad betoner og går i detaljer vedrørende det lokale niveau, særligt de mest sårbare områder som kystregioner, øer og bjergområder;

36. er helt sikker på at kunne **bidrage aktivt til udviklingen af informationsplatforme** som CLIMATE-ADAPT og OURCOAST, ikke mindst til at platformenes indhold får fokus på de lokale behov og forhold, således at de lokale og regionale myndigheder får større udbytte deraf;

37. nævner igen ⁽³³⁾ muligheden for at **blive hørt regelmæssigt om europæiske og internationale klimaforhandlinger** og ser derfor gerne: (i) at det inddrages i en europæisk arbejdsgruppe om tilpasningen, der beskæftiger sig med områder med permanente handicap, herunder dem som skyldes virkningerne af klimaforandringerne, hvilket vil sige kystregioner, øer bjergområder og regioner i den yderste periferi og (ii) at det får observatørstatus i tilpasningsudvalget ⁽³⁴⁾;

38. er overbevist om, at der er behov for større **solidaritet og interaktion mellem regioner på både EU- og internationalt niveau**, således at det bliver muligt at udnytte den viden og de erfaringer om tilpasningsprocessen, som de lokale og regionale myndigheder har opbygget. Udvalget bifalder derfor initiativer som Durban Adaptation Charter, der fastlægger fælles forpligtelser for lokale myndigheder; initiativer som TACC ⁽³⁵⁾, der fremmer innovative partnerskaber; og initiativer som Climate Technology Centre and Network ⁽³⁶⁾, der sigter mod at skabe et net for samarbejde om og udveksling af miljøteknologier.

Bruxelles, den 10. oktober 2012

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Formand for
Regionsudvalget

⁽³¹⁾ Det Europæiske Miljøagentur (2010), 10 Messages for 2010 – Coastal ecosystems.

⁽³²⁾ COM(2011) 244.

⁽³³⁾ CdR 269/2011 fin.

⁽³⁴⁾ Tilpasningsudvalget (*Adaptation Committee*) blev nedsat inden for rammerne af Cancunaftalerne til at yde teknisk støtte, vejledning, udveksle viden og god praksis og skabe synergier mellem UNFCCC-parterne.

⁽³⁵⁾ Territorial Approach to Climate Change.

⁽³⁶⁾ Climate Technology Centre and Network: <http://unfccc.int/ttclear/jsp/CTCN.jsp>.

Regionsudvalgets udtalelse: »Regionsspecifikke tilgange til klimaændringer i EU med bjergområderne som eksempel«

(2012/C 391/06)

REGIONSUDVALGET

- bemærker, at bjergregionerne er meget følsomme over for klimaændringerne, og fastholder, at tilpasningen til klimaændringerne i bjergområder bør indgå i et bredere projekt med henblik på at øge den enkeltes og hele samfundets modstandsdygtighed, hvor der tages højde for alle udfordringer på miljø-, energi- og socialområdet, som nødvendigvis er indbyrdes forbundne;
- bemærker, at EU i 2013 skal have fastlagt en strategi for tilpasningen, og anser det for afgørende, at denne overordnede strategi får en regional og lokal dimension i henhold til artikel 174 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og at den kommer til at indeholde et særligt kapitel om bjergregionerne;
- fremhæver det forhold, at da bjergområderne forventes at blive mere udsatte i de kommende tiår, kræves der en øget forskning og et godt informationsudvekslingssystem. Det er vigtigt, at de midler, der skal gå til tilpasningen til klimaændringerne, udtrykkeligt afsættes i Den Europæiske Unions budget for perioden 2014-2020. Det er nødvendigt at træffe foranstaltninger til forbedring af adgangen til og leveringen af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse i særligt udsatte områder;
- understreger, at mange bjergregioner allerede er begyndt at udvikle tilpasningsstrategier, og at det haster med at koordinere målene og gennemgå resultaterne. Det er nødvendigt at harmonisere initiativerne, som i dag er spredt på mange organisationer, forskningsorganer og myndigheder i bjergregionerne.

Ordfører	Luciano CAVERI (IT/ALDE), medlem af regionalrådet for den selvstændige region Valle d'Aosta
Basisdokument	Initiativudtalelse

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

Generelle bemærkninger

1. bemærker, at der i de seneste år er produceret en omfattende videnskabelig litteratur og en lang række politiske tekster og videnskabelige projekter i Den Europæiske Union, som viser, at bjergregionerne er meget følsomme over for klimaændringerne, idet der her på et lille område er koncentreret mange forskellige naturlige miljøer, som adskiller sig fra hinanden i kraft af højdeforhold, orientering i forhold til verdenshjørnerne og de atmosfæriske strømmes påvirkning. IPCC regner også bjergområderne blandt de regioner, som er mest udsatte for klimarisici (hot spot). Endvidere fastslås det i kapitel 13 i Agenda 21 (Rio-topmødet, 1992), som specifikt omhandler bjergregioner, at disse områder er de mest sårbare over for klimaændringer (punkt 4). Dette spørgsmål er stadig aktuelt i forbindelse med Rio+20-konferencen i juni 2012. Bjergområderne er hjemsted for flest skovområder i Europa og spiller derfor en vigtig rolle som dræn i kraft af den store CO₂-binding. De bidrager desuden til at forbedre luftkvaliteten ved at mindske de negative konsekvenser af forureningen samt bidrager med betydelige vand- og landskabsressourcer. Alligevel er det områder, der er følsomme i forhold til klimaændringerne. Bjergområderne er sammen med kystområderne de vigtigste områder for turismen pga. deres klima, biodiversitet, landskabsmæssige rigdom, vandressourcer, og deres kultur, bygninger, traditioner og skikke;

2. betoner, at klimaændringer rammer alle regioner i EU og resten af verden, men de reelle påvirkninger i et givent område og altså de nødvendige forberedelser til og håndtering af påvirkningerne afhænger af en lang række faktorer. Alle foranstaltninger til imødegåelse af klimaændringer skal derfor tage hensyn til de forskellige områders specifikke forhold. De lokale og regionale myndigheder, som er repræsenteret i Regionsudvalget, er derfor vigtige partnere i udviklingen og gennemførelsen af passende løsninger;

3. minder om, at klimaændringer og deres følger er nogle af de vigtigste udfordringer for de lokale og regionale myndigheder i EU i de kommende år. I den forbindelse er den vigtigste prioritet at få truffet de fornødne foranstaltninger for så vidt som muligt at forsøge at begrænse stigningen i den globale gennemsnitstemperatur (imødegåelse) og samtidig forberede sig til disse uundgåelige ændringer (tilpasning) på de forskellige niveauer;

4. understreger, at bjergområderne er skatkamre rige på biodiversitet, som trues af den hastige klimaændring: Af alle Natura 2000-områderne ligger 43 % i bjergområderne, og 118

af de 1.148 arter, som er opført i bilag II og IV i habitatdirektivet, findes i naturområder i bjergene ⁽¹⁾;

5. påpeger, at klimatiske udsving, som er næsten umærkelige i lavlandet, forstærkes i bjergområderne og på et tidligt tidspunkt kan give et værdifuldt fingerpeg om den klimatiske udvikling i stor skala. De er således en fremragende observationskilde for forskningen og en prøvebænk for udformningen og evalueringen af tilpasningspolitikkerne;

6. gentager, at de klimatiske ændringer allerede er en realitet og medfører: større hydrogeologiske risici (oversvømmelser, jordskred), som gør befolkningen og infrastrukturen mere sårbare, færre vandressourcer især om sommeren (b.l.a. i lavlandet omkring bjergområder), ændret rytme i flodernes vandstandsudsving (i Alperegionen ventes floderne oftere at gå over deres bredder om vinteren og tørre ud om sommeren), smeltning af gletsjerne (siden 1850 har de alpinske gletsjere mistet omkring to tredjedele af deres volumen – en udvikling, der er accelereret siden 1985), tilbagegang i permafrostens udbredelse, afkortning af snedækkets varighed især i områder, der ligger under 1.500 meter over havet, og ændringer i hyppigheden af laviner, trussel mod biodiversiteten samt migration af plante- og dyrearter, ændringer i de økonomiske vilkår for vinter- og sommerturismen og for vandkraftproduktionen, usikkerhed for landbrugsproduktionen og skader på skovbruget. Alpebjergområdets følsomhed over for denne hastige klimaudvikling gør det til et område med "ulemper af permanent art". De temperaturstigninger, der gennem de seneste 150 år er blevet målt i Alperne (+ 1,5 °C), er dobbelt så store som gennemsnittet på verdensplan, som er + 0,7 °C ⁽²⁾. De alpinske vandressourcers sårbarhed blev undersøgt af Det Europæiske Miljøagentur i 2009 ⁽³⁾;

7. understreger, at bjergsamfundenes traditioner og kultur er fast forankret i bevidstheden om det naturlige miljø grænser og muligheder. Den tætte tilknytning til naturen har gjort det muligt gennem tiden at udvikle raffinerede kriterier for bæredygtighed og rationel ressourceanvendelse. Disse grundlæggende værdier kan indbygges i en moderne vision ved hjælp af de nye teknologier og dermed frembringe viden og udviklingsmodeller, som kan være til gavn ikke alene for bjergområderne selv, men også for de omliggende egne, og i mange tilfælde kan de antage en universel værdi (som f.eks. "Rural/Urban"-partnerskabsmodellen, RURBAN – TCUM/Eu (Territorial cohesion and urban matters) under GD for Regionalpolitik);

⁽¹⁾ Det Europæiske Miljøagentur (EEA), "Europe's ecological backbone: Recognising the true value of our mountains", Rapport 6/2010.

⁽²⁾ JRC/WHO, "Impacts of Europe's changing climate", rapport 4/2008: http://www.eea.europa.eu/publications/eea_report_2008_4.

⁽³⁾ EEA, "Regional climate change and adaptation. The Alps facing the challenge of changing water resources", rapport 8/2009.

8. fremhæver, at klimaændringerne vil udfordre vor tilpasningsevne mere end nogen anden vanskelighed, som vor art nogensinde er stødt på, men at de blot er en delvis indikator for en mere kompleks krise for miljøet og menneskeheden, som også handler om:

- adgang til vedvarende naturressourcer (vand, skove, fiskebestande, biomasse)
- fald i kvalitet og omfang af varer og tjenester fra økosystemet
- reduktion af biodiversitet
- fødevareproduktionens sårbarhed (høje omkostninger ved brug af fossil energi til produktion af fødevarer, dyrkbare arealers tilbagegang, ubalance i kulstof-, kvælstof- og fosforkredsløbet)
- udtømming af mineralforekomsterne
- mindre adgang til billig energi fra fossile brændstoffer (faldende olieproduktion)
- forurening af luft, vand og jord og ophobning af affald, der ikke er biologisk nedbrydeligt
- befolkningsvækst og tiltagende migrationsstrømme (bl.a. på grund af klimaændringerne);

9. gør opmærksom på, at disse problemer vil udløse forskellige økonomiske og sociale reaktioner i de forskellige geografiske områder, og beklager derfor, at Peseta-projektet (2009) under EU's Fælles Forskningscenter (JRC) – et af de få projekter, som analyserer klimaændringernes indvirkning på den europæiske økonomi – behandler dog ikke bjergregionerne;

10. påpeger, at Kommissionen i hvidbogen om tilpasningen (COM(2009) 147 final) erkender, at klimaændringerne vil få forskellige regionale følger, og at enhver tilpasningsstrategi kun vil kunne fungere, hvis alle forvaltningsniveauer samarbejder. Tilpasningen er en dynamisk, langsigtet proces, som kræver tæt samarbejde mellem politiske beslutningstagere, forskere, eksperter, iværksættere og lokale forvaltninger;

11. udtrykker tilfredshed med, at der i foråret 2012 indledtes en offentlig høring om udarbejdelsen af EU's tilpasningsstrategi, der efter planen skal være klar i 2013, og at CLIMATE-ADAPT-platformen blev lanceret: Den vil være et nyttigt instrument til indsamling af eksempler på god praksis og planlægning på regional og kommunalt plan, og den omfatter også bjergregionerne.

REGIONSUDVALGET

Mål

12. fastholder, at tilpasningen til klimaændringerne bør indgå i et bredere projekt med henblik på at øge den enkeltes og hele samfundets modstandsdygtighed, hvor der tages højde for alle udfordringer på miljø-, energi- og socialområdet, som nødvendigvis er indbyrdes forbundne;

13. bemærker, at EU i 2013 skal have fastlagt en strategi for tilpasningen, og anser det for afgørende, at denne overordnede strategi får en regional og lokal dimension i henhold til artikel 174 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Denne EU-strategi for tilpasning bør indeholde et særligt kapitel om bjergregionerne;

14. Det er ligeledes vigtigt, at EU's tilpasningsstrategi indeholder et specifikt kapitel om regionerne i den yderste periferi, hvis begrænsninger og særlige karakteristika anerkendes i EUF-traktatens artikel 349;

15. fremhæver det forhold, at da bjergområderne forventes at blive mere udsatte i de kommende tiår, kræves der en øget forskning og et godt informationsudvekslingssystem. Det er vigtigt, at de midler, der skal gå til tilpasningen til klimaændringerne, udtrykkeligt afsættes i Den Europæiske Unions budget for perioden 2014-2020;

16. henstiller, at det i forbindelse med de nye problemstillinger, der følger af klimaændringerne, er nødvendigt at træffe foranstaltninger til forbedring af adgangen til og leveringen af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse i særligt udsatte områder;

17. finder det vigtigt, at modvirkning af klimaændringer og de ressourcer, der afsættes dertil, prioriteres frem for tilpasning. Medmindre det lykkes os at få nedbragt drivhusgasudledningen så markant som anført i De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer, bliver det umuligt at forhindre den fremtidige globale temperaturstigning, de klimaændringer og ekstreme vejrforhold, som vil påvirke lokalsamfund;

18. påpeger, at der skal opstilles en liste over indbyrdes tæt forbundne tiltag til løsning af de eksisterende problemer og til forvaltning af fremtidige problemer på områder, som allerede er omfattet af EU's programmer. Det er klart, at mange af disse beslutninger bør håndteres inden for det lokale demokratis rammer i medfør af EU's nærhedsprincip. Der kan bl.a. nævnes følgende:

- a) opnåelse af maksimal energieffektivitet i nyt byggeri og forbedring heraf i eksisterende bygninger
- b) opretholdelse og støtte til byggeformer i bjergområder og landdistrikter med udarbejdelse af planer for fysisk planlægning og naturressourcer, som baner vej for en byudvikling, der ikke er forenelig med jordspekulation. Dette vil forhindre nedbrydningen af landskaber, økosystemer, levesteder og nuværende beskyttede områder og forurening af vand- og jordressourcer samt bidrage til at udvikle en ansvarlig turisme og således fastholde befolkningen i bjergområderne
- c) indførelse af vedvarende energi afhængigt af områdernes karakteristika (termisk og fotovoltaisk solenergi, vindenergi, vandkraft, biomasse) indtil opnåelse af selvforsyning med energi, hvor det er muligt. Behov for integrerede regionale energiplaner, forvaltning af opdæmmede vandkraftreservoirer ved hjælp af oplagring af solenergi

- d) fremme af energisyn på kommunalt og regionalt plan
- e) begrænsning af elektricitets- og materialestrømmene i lokalsamfundene uden ændring af levestandarden (eksempel: "2000-watt society", Swiss Federal Institute of Technology, ETH, Zürich)
- f) begrænsning af affaldsproduktionen og maksimal genanvendelighed, tilskyndelse til hjemmekompostering af organisk affald
- g) genetablering af de lokale fødevarerforsyningskæder: kvalitetsprodukter fra lokale landbrugs- og husdyrbedrifter til lokale kunder og turister og samtidig klar støtte til jordbevarende landbrug (uden bearbejdning af jorden eller med minimal bearbejdning) og økologisk land- og kvægbrug
- h) reguleret skovforvaltning vedrørende udtagningen af træbiomasse til energi- og byggeformål og under hensyntagen til det pres på ressourcerne, der følger af klimaændringerne. Dimensionering af de kraftvarmeværker, der fyrer med biomasse, så de ikke kræver mere træ, end skovbruget årligt kan levere. Bevarelse af fredede skove; støtte til et bæredygtigt skovbrug til produktion af træ og biomasse som en indtægtskilde i disse områder
- i) stærk begrænsning af arealforbruget til byggeri og infrastruktur anlæg
- j) begrænsning af behovet for mobilitet gennem styrkelse af datanettene, ikt, it-tjenesterne og telearbejde (hvilket også ville give mulighed for at genbefolke forladte bjergegne og udnytte turismen bedre)
- k) fremme af miljømæssigt ansvarlig og bæredygtig turisme. Skabelse af et europæisk observatorium for turisme og udvikling af landboturisme
- l) fremme af en grøn økonomi og innovation i bjergområder: energi, elektronik, kontrol- og overvågningssystemer, forskning og uddannelse på universitetsniveau
- m) uddannelse og kultur: folkeoplysning om klimaproblematikens presserende karakter er afgørende for gennemførelsen af gode klimapolitikker og for tilpasningsstrategien. I dette

øjemed bør man fremme en højere prioritering af miljøspørgsmål i skolernes læseplaner og større interesse for dette emne gennem oplysning af befolkningen, f.eks. gennem oprettelse af regionale "kvikskrænker om tilpasningen" med henblik på udarbejdelse af strategier, som tager højde for de lokale forhold, og oplysning af borgerne. Et eksempel herpå: det australske "Victorian Centre for Climate Change Adaptation Research" (VCCCAR – www.vcccar.org.au), som på det lokale plan integrerer den mere overordnede nationale politik, der er fastlagt af "National Climate Change Adaptation Research Facility" (NCCARF – www.nccarf.edu.au)

- n) programmer for beskyttelse af civilbefolkningen og forebyggelse af klimarisici ved hjælp af infrastrukturer, vejrprognose- og vejrvarslingssystemer, hurtig informationsudveksling med befolkningen, øvelser i forebyggelse af skader og livredning;

19. understreger, at mange bjergregioner allerede er begyndt at udvikle tilpasningsstrategier, og at det haster med at koordinere målene og gennemgå resultaterne. Det er nødvendigt at harmonisere miljøinitiativerne, som i dag er spredt på mange organisationer, forskningsorganer og myndigheder i bjergregionerne;

20. anmoder om, at de opnåede resultater overvåges gennem udarbejdelse af indikatorer for foranstaltningernes effektivitet, de opnåede præstationsniveauer, en fælles database med information om projekter og et energiregister;

21. finder det afslutningsvis vigtigt, at årsagerne til og virkningerne af klimaændringer behandles på alle niveauer, i mange forskellige geografiske samfund og globalt. Det er ofte de fattigste samfund på jorden, som er de første, der bliver ramt af klimaændringer, og de har brug for særlig hjælp. Den Europæiske Unions og medlemsstaternes ressourcer bør afsættes til modvirkning af og tilpasning til klimaændringerne i overensstemmelse med prioriteterne i vedtagne strategier og internationale traktater og anvendes på det niveau, hvor de vil gøre størst gavn. Af den årsag bør lokale og regionale myndigheder inddrages i tilrettelæggelsen af aktioner, der sigter mod at modvirke eller tilpasse sig klimaændringerne, så der trækkes mest muligt på deres viden og erfaringer og deres nærhed til borgerne.

Bruxelles, den 10. oktober 2012.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

*Formand for
Regionsudvalget*

III

(Forberedende retsakter)

REGIONSUDVALGET

97. PLENARFORSAMLING DEN 8., 9. OG 10. OKTOBER 2012

Regionsudvalgets udtalelse: »Den nye flerårige finansielle ramme efter 2013«

(2012/C 391/07)

REGIONSUDVALGET

- advarer mod, at der gøres tiltag til at udsætte aftalen om den flerårige finansielle ramme til efter starten af 2013;
- understreger, at en meget stor del af de offentlige investeringer i medlemsstaterne afhænger af strukturfondene og minder om løfterne afgivet i forbindelse med indgåelsen af vækst- og beskæftigelsespagten på Det Europæiske Råd den 28.-29. juni 2012;
- støtter på grundlag af Kommissionens ajourføring af 6. juli 2012 Europa-Parlamentets anmodning om, at det kommende budget bør udgøre 1,14 % af EU's BNI – inklusive Kroatiens tiltrædelse;
- beklager, at en meget stor del af emnerne i Rådets forhandlingsramme, herunder enhver form for makroøkonomisk konditionalitet udgør emner, der skal vedtages efter den fælles beslutningsprocedure og ikke efter proceduren med samstemmende udtalelse;
- er utilfreds med, at metoden til fordeling af de nationale tildelinger og lofterne inden for samhørighedspolitikken og landdistriktudvikling er indbefattet i Rådets forhandlingsramme; mener, at der er tale om et område med fælles beslutningstagning og også et område, hvor Regionsudvalget obligatorisk skal høres, og forbeholder sig ret til at indbringe sagen for Den Europæiske Unions Domstol, såfremt Kommissionen ikke fremlægger et lovgivningsforslag, som Regionsudvalget skal udtale sig om;
- glæder sig over den aktuelle forhandlingsmetode i Rådet, som består i, at man samlet behandler udgifts- og indtægtssiden i forhandlingsrammen, og gentager sin støtte til de to nye egne indtægter, som Kommissionen har foreslået, henholdsvis baseret på moms og den nye afgift på finansielle transaktioner;
- støtter fuldt ud Rådets forslag om at ændre samhørighedspolitikken til et underudgiftsområde i stedet for til et deloft og gentager sin anmodning om øgede budgetter til samhørighedspolitikken (på et niveau, der i faste priser mindst svarer til perioden 2007-2013); støtter ligeledes oprettelsen af en ny kategori af regioner, de såkaldte overgangsregioner;
- glæder sig over Rådets forslag om at integrere programmerne Galileo, ITER og GMES i udgiftsområde 1 og gentager sin anmodning om, at Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ligeledes integreres i den flerårige finansielle ramme.

Hovedordfører	Mercedes BRESSO (IT/PSE), medlem af regionalrådet i Piemonte
Basisdokumenter	Ændret forslag til Rådets forordning om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 COM(2012) 388 final Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – Dagsorden for forenkling af den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 COM(2012) 42 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

1. noterer sig, at Kommissionen den 6. juli 2012 offentliggjorde et ændret forslag til Rådets forordning om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020, som tager højde for Kroatiens optagelse og beregninger baseret på de nyeste statistikker (2007-2009);

2. konstaterer med tilfredshed, at Europa-Parlamentet på plenarforsamlingen den 13. juni 2012 vedtog en beslutning om den flerårige finansielle ramme og egne indtægter, og glæder sig over, at der er lagt vægt på, at 94 % af EU's budget rent faktisk er et investeringsbudget og at de administrative udgifter proportionalt er yderst lave; understreger multiplikatoreffekterne og løftestangseffekterne knyttet til disse investeringer via privat og offentlig medfinansiering på lokalt, regionalt og nationalt plan; understreger den særlige rolle, som EU-budgettet spiller som en stabil offentlig og flerårig ressource til støtte for vækst og beskæftigelse.

REGIONSUDVALGET

Igangværende interinstitutionelle forhandlinger

3. er stærkt betænkeligt ved den seneste udvikling i forhandlingerne i Rådet vedrørende det samlede beløb i den flerårige finansielle ramme (FFR), politikernes substans og midlerne. Denne udvikling kan bringe opretholdelsen af midler til de tre kategorier af regioner under samhørighedspolitikken i fare. Det håber således, at det vil være muligt at nå frem til et positivt resultat ved det ekstraordinære EU-topmøde den 22.-23. november 2012; og dette vil kunne bidrage til at overvinde blokeringer mellem de to medlovgivere, hvorved man vil kunne undgå en forsinkelse, som vil være skadelig for EU og for en rettidig gennemførelse af Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst;

4. påpeger i den henseende den åbenbare inkonsekvens, der er mellem medlemsstaternes tilsagn i vækst- og beskæftigelsespagten indgået på Det Europæiske Råd den 28.-29. juni 2012 og nogle af deres positioner under forhandlingerne;

5. minder om, at den alvorlige økonomiske og sociale krise i medlemsstaterne gør det særligt hastende at iværksætte

programmeringen i 2014, da det ellers ikke vil være muligt at tilvejebringe de EU-midler, som er afgørende for gennemførelsen af investeringer i medlemsstaterne, regionerne og byerne;

6. understreger, at EU-budgettet er skrumpet i forhold til de nationale budgetter, mens de kompetencer og opgaver, der tillægges Unionen i Lissabontraktaten, navnlig på områderne EU's optræden udadtil (artikel 27, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union), klimaændringer (artikel 191 i TEUF), energi (artikel 194 i TEUF), sport (artikel 165 i TEUF), rumfart (artikel 189 i TEUF), turisme (artikel 195 i TEUF) og civilbeskyttelse (artikel 196 i TEUF), samtidig er blevet øget;

7. understreger, at en meget stor del af de offentlige investeringer i medlemsstaterne afhænger af strukturfondene, som i 13 medlemsstater tegner sig for mere end 30 % og i seks medlemsstater mere end 60 % af de offentlige investeringer;

8. er klar over, at traktaterne (artikel 312 i TEUF) indeholder specifikke bestemmelser i tilfælde af, at den flerårige finansielle ramme ikke vedtages inden retsgrundlaget for alle EU's flerårige udgiftsprogrammer, undtagen den første søjle i den fælles landbrugspolitik, udløber ved udgangen af 2013. Understreger, at disse specifikke bestemmelser i traktaten omfatter den retlige forpligtelse for budgetmyndighedens grene til at fortsætte forhandlingerne. Fastholder imidlertid, at de to muligheder, nemlig at vedtage nye sektorspecifikke programmer uden en forordning om den flerårige finansielle ramme eller at forlænge de eksisterende programmers varighed, er yderst komplicerede;

9. advarer derfor mod, at der gøres tiltag til at udsætte aftalen om den flerårige finansielle ramme til efter starten af 2013, da dette vil umuliggøre programmeringen og tildelingerne af midler fra den fælles strategiske ramme efter 2014 og dermed have en negativ indvirkning på den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed i EU; mener, at en udsættelse af aftalen om den flerårige finansielle ramme til efter starten af 2013 desuden vil skabe tvivl om programperioden 2014-2020 som hidtil planlagt af Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet, og kræve, at navnlig den løsning, som Regionsudvalget oprindeligt har slået til lyd for, nemlig en programperiode på 5+5 år efter en overgangsperiode på et eller to år, tages op til fornyet overvejelse;

10. gentager sit tidligere standpunkt om, at EU må have et troværdigt budget på mindst 1 %, så det kan realisere de store europæiske mål i overensstemmelse med Europa 2020-målsætningerne og de specifikke lokale og regionale behov; erindrer om, at Rådet i 2000 satte loftet for egne indtægter til 1,29 % af BNI for så vidt angår forpligtelsesbevillinger og til 1,23 % for betalingsbevillinger; understreger, at siden da er kløften mellem loftet for egne indtægter sammenlignet med lofterne for den flerårige finansielle ramme blevet stadig bredere og har i gennemsnit ligget på 25 %; understreger i øvrigt kraftigt, at den flerårige finansielle ramme kun fastlægger udgiftslofter, mens EU-budgettet altid har ligget langt under disse niveauer, både med hensyn til forpligtelsesbevillinger og betalingsbevillinger; støtter derfor på grundlag af Kommissionens ajourføring af 6. juli 2012 Europa-Parlamentets anmodning om, at det kommende budget bør udgøre 1,14 % af EU's BNI – inklusive Kroatiens tiltrædelse;

11. udtrykker tilfredshed med, at forhandlingsrammen af 18. september 2012 udelader forslaget om at standse fødevarerhjelpeprogrammet til de dårligst stillede; beklager imidlertid den vaghed, som programmets opførelse på budgettet er omgivet af, og gentager sin positive holdning til dets opretholdelse under udgiftsområde 2 i den flerårige finansielle ramme;

12. bifalder visse aspekter i det cypriotiske formandskabs dokument om nøglespørgsmål (30. august 2012), men er i særlig grad bekymret over forslagene om drøftelse af samhørighedspolitikken, især for så vidt angår støtteberettigelse samt rækkevidden og dækningen af 'sikkerhedsnettene' for regioner og medlemsstater. Udvalget tager afstand fra de urimelige justeringer for overgangsregioner og mere udviklede regioner.

Områder med fælles beslutningstagning

REGIONSUDVALGET

13. beklager, at en meget stor del af emnerne i Rådets forhandlingsramme (udgave af 19. juni 2012), navnlig punkt 21-47 og 53-78, er emner, der skal vedtages efter den fælles beslutningsprocedure og ikke efter proceduren med samstemmende udtalelse, og understreger, at Europa-Parlamentet bør inddrages fuldt ud i de igangværende forhandlinger;

14. er utilfreds med, at metoden til fordeling af de nationale tildelinger og lofterne inden for samhørighedspolitikken og landdistriktudvikling er indbefattet i Rådets forhandlingsramme (punkt 30-45), men ikke findes i forordningsforslaget med fælles bestemmelser for de fem fonde, der er omfattet af den fælles strategiske ramme; undrer sig i øvrigt over, at punkt 35 i forhandlingsrammen af 18. september 2012 gør målene i Europa 2020-strategien til et kriterium for fordelingen af strukturfondsmidlerne til medlemsstaterne. Dette rejser det spørgsmål, om målene reelt repræsenterer regionernes udviklingsbehov, og opkaster vigtige spørgsmål vedrørende forvaltning og metodologi, navnlig fordi denne omfordelingsfunktion afgjort ikke var planlagt, da målene blev fastlagt i 2010;

15. mener, at dette i henhold til artikel 177 i TEUF ikke blot er et område med fælles beslutningstagning, men også et område, hvor Regionsudvalget obligatorisk skal høres, og hvor dette med henblik på at forsvare sine beføjelser som fastlagt i artikel 263, stk. 3, i TEUF, vil foretage en nærmere vurdering af den juridiske baggrund for denne sag og forbeholder sig ret til at indbringe sagen for Den Europæiske Unions Domstol, såfremt Kommissionen ikke fremsætter et lovgivningsforslag, som Regionsudvalget får lejlighed til at udtale sig om;

16. gentager på baggrund af de udtalelser, det siden begyndelsen af 2012 har afgivet om Kommissionens forskellige lovgivningsforslag, følgende:

a. Angående underudgiftsområde 1b og de fonde, der er omfattet af den fælles strategiske ramme (FSR): Regionsudvalget støtter forslaget om at oprette en ny kategori af regioner, de såkaldte "overgangsregioner" samt behovet for at give opmærksomhed til de særlige forhold, der gør sig gældende i de fjerntliggende regioner med hensyn til adgang til midler jf. artikel 349 i TEUF (punkt 25 i forhandlingsrammen), en tærskel på 300 km inden for det grænseoverskridende samarbejde med undtagelse af de fjerntliggende regioner, som afstandskriteriet ikke gælder for, (punkt 27), oprettelsen af et "sikkerhedsnet" for de regioner, der ikke længere falder ind under konvergensmålet, svarende til mindst to tredjedele af deres tildeling i perioden 2007-2013 (punkt 44), Kommissionens forslag til medfinansieringssats bortset fra en stigning til 85 % for programmerne under målet "europæisk territorielt samarbejde" og støtter at medfinansieringssatsen gældende for det tværregionale samarbejde i de fjerntliggende regioner øges fra 50 % til 85 % (punkt 46), opretholdelsen af støtten til fødevarer til de ringest stillede under udgiftsområde 2 i den flerårige finansielle ramme i stedet for at inkorporere den i Den Europæiske Socialfonds indsatsområde under udgiftsområde 1 (punkt 48), fastsættelsen af en højere medfinansieringssats (10 procentpoint højere) for medlemsstater med midlertidige budgetmæssige problemer (punkt 47, a), oprettelsen af en fælles strategisk ramme for de to strukturfonde (EFRU og ESF) og Samhørighedsfonden, ELFUL og EHFF (punkt 65), forfinansieringssatser på 2 % i 2014, 3 % i 2015 og 3 % i 2016 (punkt 75) og støtter også, at ikkerefusionsberettiget moms er støtteberettigede udgifter i forbindelse med bidrag fra FSR-fondene (punkt 78, c);

b. Angående udgiftsområde 2: Regionsudvalget støtter en hurtigere konvergens og en mere præcis tidsplan for konvergens mellem medlemsstaterne (punkt 53), et loft over direkte støtte på 200 000 EUR i stedet for 300 000 EUR inkl. den grønne komponent og en degressivitet, der starter ved 100 000 EUR i stedet for 200 000 EUR (punkt 54), en sats på 30 % til den grønne komponent (punkt 56), muligheden for budgetoverførsler fra første til anden søjle (punkt 57), men afviser overførsler i modsat retning på grund af behovet for budgetmæssig udligning mellem de to søjler i landbrugspolitikken (punkt 58); Regionsudvalget støtter indførelsen af overgangsregioner i forordningen om udvikling af landdistrikter (punkt 62) og går imod oprettelsen af en ny reserve, som foreslået, til kriser i landbrugssektoren (punkt 64);

17. gentager i forbindelse med de midler, der tildeles målet om europæisk territorialt samarbejde, sit forslag om, at disse midler fordeles ud fra samarbejdsprogrammer og ikke ud fra medlemsstater; anmoder derfor om en revision af punkt 40 i forhandlingsrammen af 18. september 2012, især fordi forhandlingerne udelukkende om fordelingen af midlerne til grænseoverskridende og tværnationalt samarbejde munder ud i, at det tværregionale samarbejde kun skal betragtes som en del af de to andre områder;

18. støtter forslaget om en udvidet anvendelse af lån frem for primært at anvende ikke-tilbagebetalingspligtig støtte med henblik på at stimulere modtagernes inddragelse; mener desuden, at tilbagebetalinger af lån atter derefter bør gøres mulig via kapitalstyringsmekanismer.

REGIONSUDVALGET

Nye egne indtægter

19. gentager sit ønske om en reform af det aktuelle system for egne indtægter som et middel til at reducere medlemsstaternes direkte bidrag til budgettet og samtidig øge andelen af EU's egne indtægter, der afsættes til håndtering af fremtidige udfordringer⁽¹⁾, og for at imødekomme behovet for at ophæve de aktuelle finansielle korrektioner og undtagelser og mener derfor, at den nye flerårige finansielle ramme af hensyn til gennemsigtigheden og bæredygtigheden – som Europa-Parlamentet har slået til lyd for – uomgængeligt skal være funderet på en aftale om nye egne indtægter;

20. glæder sig over den aktuelle forhandlingsmetode i Rådet, som består i, at man samlet behandler udgifts- og indtægtssiden i forhandlingsrammen, og gentager sin støtte til de to nye egne indtægter, som Kommissionen har foreslået, henholdsvis baseret på moms og den nye afgift på finansielle transaktioner;

21. opfordrer i den henseende kraftigt nogle medlemsstater til ikke at straffe deres befolkninger, virksomheder eller lokale og regionale myndigheder ved at nægte at gå med i den nye afgift på finansielle transaktioner, da en sådan afvisning vil føre til et forstærket samarbejde og til et EU i to hastigheder på budgetområdet;

22. mener, at en afgift på finansielle transaktioner i et forstærket samarbejde juridisk set kan udgøre grundlaget for en ny egen indtægt for EU, og at deltagerlandene kan overføre en del af provenuet til EU's budget. Overførslen skal dog tilsvarende mindske den del af deres budgetbidrag, der er baseret på BNI, uden at berøre de regler, der anvendes til beregning af de nationale bidrag fra lande, der ikke deltager i det forstærkede samarbejde;

23. gentager sin støtte til en forenkling af det yderst komplekse system af rabatter og korrigerende foranstaltninger og til en udskiftning af det nuværende rabatsystem med en generel korrektionsmekanisme.

REGIONSUDVALGET

⁽¹⁾ Punkt 65 i Regionsudvalgets udtalelse "Den nye flerårige finansielle ramme efter 2013", som blev vedtaget af Regionsudvalgets 93. plenarforsamling den 14.-15. december 2011.

Makroøkonomisk konditionalitet

24. er forbløffet over, at Kommissionens såkaldte "tekniske" ændring af Rådets forordning indbefatter et så grundlæggende element som udvidelsen af den makroøkonomiske konditionalitet, der kun har været gældende for Samhørighedsfonden, til at omfatte alle fem fonde under den fælles strategiske ramme (se artikel 8 i forslaget til den ændrede forordning);

25. gentager sin klare og stærke modstand mod enhver form for makroøkonomisk konditionalitet og finder det ikke relevant med en udvidelse til alle budgetmæssige udgiftsområder, som visse medlemsstater har bedt om;

26. minder om, at der her er tale om et område med fælles beslutningstagning, hvor afgørelsen skal træffes inden for rammerne af forordningen om fælles bestemmelser for de fem fonde, som er omfattet af den fælles strategiske ramme.

REGIONSUDVALGET

Den flerårige finansielle rammes struktur, varighed og fleksibilitet

27. støtter fuldt ud Rådets forslag om at ændre samhørighedspolitikken til et underudgiftsområde i stedet for til et delloft, men understreger kraftigt, at Connecting Europe-faciliteten ikke bør indbefattes i dette underudgiftsområde, da det er af en anden beskaffenhed, og beklager fortsat, at man ikke har benyttet chancen til at samle al EU-finansiering med henblik på territorial udvikling (dvs. de fem fonde under den fælles strategiske ramme) i et enkelt udgiftsområde;

28. gentager sin anmodning om fleksibilitet inden for hvert udgiftsområde og om oprettelse af en fleksibilitetsreserve, der skal modtage de uudnyttede bevillinger eller margener midtvejs i processen, i stedet for at de gives tilbage til medlemsstaterne; mener, at en sådan fleksibilitetsreserve især kan fungere som værktøj for de makroøkonomiske og finansielle interventioner og dermed give mulighed for at være forberedt på asymmetriske chok i EU;

29. påpeger atter, at det foreliggende forslag indeholder bestemmelser om en evaluering i 2016 af gennemførelsen af den flerårige finansielle ramme, og hævder på ny, at der bør foretages en fuldstændig midtvejsrevision i 2017 (som den foreslåede evaluering skal indgå i).

REGIONSUDVALGET

Løft over forpligtelser og betalinger

30. gentager for så vidt angår beløbene i de vigtigste underudgiftsområder af den flerårige finansielle ramme følgende:

- Regionsudvalget støtter Kommissionens forslag om Connecting Europe-faciliteten (50 mia. EUR), Horisont 2020-programmet (80 mia. EUR), de to første søjler i landbrugspolitikken (372 mia. EUR i faste priser), programmet "Et Kreativt Europa" (1,6 mia. EUR) og instrumenterne til finansiering af EU's optræden udadtil (70 mia. EUR).

b. Regionsudvalget beder om øgede budgetter til samhørighedspolitikken (på et niveau, der i faste priser mindst svarer til beløbene i de finansielle overslag 2007-2013), til Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF) og til Life-programmet, og anmoder om en budgetmæssig udligning mellem de to søjler i landbrugspolitikken til gavn for landdistriktudvikling.

REGIONSUDVALGET

Programmer uden for den flerårige finansielle ramme

31. gentager sin anmodning om, at Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF) opretholdes og integreres i den flerårige finansielle ramme, men opfordrer ligesom Europa-Parlamentet til, at fonden grundet sin ikke-programmerbare karakter opføres på budgettet ud over loftet for det pågældende udgiftsområde. Ligeledes modsætter udvalget sig udvidelsen af fondens anvendelsesområde til også at omfatte kompensation af virkningerne af bilaterale eller multilaterale handelsaftaler på landbrugsaktiviteten (punkt 95);

32. glæder sig over Rådets forslag om at integrere programmerne Galileo, ITER og GMES i udgiftsområde 1 i den flerårige finansielle ramme (bilag I), hvilket udvalget foreslog i sin udtalelse om den nye finansielle ramme efter 2013);

33. understreger kraftigt, at de beløb, der svarer til ovennævnte reservemekanismer, ligeledes skal overføres til den flerårige finansielle ramme.

REGIONSUDVALGET

Forenklingsprogram

34. mener, at spørgsmålet om forbedring af udgiftskvaliteten, som både medlemsstaterne og Europa-Parlamentet slår til lyd

for, for tiden behandles utilfredsstillende, fordi det bliver udmøntet i nye kontrol- og revisionsprocedurer, mere komplekse procedurer, et alt for stort fokus på resultater og kvantitativ absorption i stedet for strategisk kvalitet, hvilket i sidste ende fører til en øget centralisering, der stiller de lavere myndighedsniveauer ringere end de højere niveauer;

35. håber, at den af Kommissionen bebudede meddelelse om udgiftskvalitet giver mulighed for en differentieret bogføring af de offentlige investeringsudgifter under stabilitetspagten;

36. er modstander af Kommissionens overdrevne brug af delegerede retsakter, såsom dem, der foreslås for de vejledende foranstaltninger i den fælles strategiske ramme. Dette vil udelukke Regionsudvalget fra EU's rådgivnings- og beslutningsproces, netop når der kan være tale om væsentlige områder for de lokale og regionale myndigheder;

37. er derimod fuldstændig enig med Kommissionen i, at en forenkling på EU-niveau kun vil blive fuldt ud effektiv, hvis den ledsages af tilsvarende tiltag på nationalt og subnationalt niveau, men understreger dog, at den største indsats skal ske på nationalt plan;

38. hilser rationaliseringen af programmerne foreslået i den flerårige finansielle ramme velkommen, navnlig mindskelsen af antallet af foreslåede finansielle programmer og sammenlægningen af programmer og underprogrammer på en lang række områder;

39. plæderer for en tættere inddragelse af Den Europæiske Investeringsbank i gennemførelsen af projekter finansieret af strukturfondene.

II. FORSLAG TIL ÆNDRINGER

Ændringsforslag 1

COM(2012) 388 final

Betragtning 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Der er behov for særlige instrumenter – nødhjælpsreserven, Den Europæiske Unions Solidaritetsfond, fleksibilitetsinstrumentet og Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen, reserven til kriser i landbrugssektoren og margenen til uforudsete udgifter – for at sætte Unionen i stand til at reagere på nærmere beskrevne uforudsete omstændigheder og muliggøre finansieringen af nøje fastlagte udgifter, som ikke kan finansieres inden for de disponible lofter under et eller flere udgiftsområder som fastsat i den finansielle ramme. Der er derfor behov for specifikke bestemmelser, som giver mulighed for at opføre forpligtelsesbevillinger på budgettet ud over lofterne i den finansielle ramme, når det er nødvendigt at anvende særlige instrumenter.	Der er behov for særlige instrumenter – nødhjælpsreserven, Den Europæiske Unions Solidaritetsfond, fleksibilitetsinstrumentet og Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen, reserven til kriser i landbrugssektoren og margenen til uforudsete udgifter – for at sætte Unionen i stand til at reagere på nærmere beskrevne uforudsete omstændigheder og muliggøre finansieringen af nøje fastlagte udgifter, som ikke kan finansieres inden for de disponible lofter under et eller flere udgiftsområder som fastsat i den finansielle ramme. Der er derfor behov for specifikke bestemmelser, som giver mulighed for at opføre forpligtelsesbevillinger på budgettet ud over lofterne i den finansielle ramme, når det er nødvendigt at anvende særlige instrumenter.

Begrundelse

For så vidt som Fonden for Tilpasning til Globaliseringen skal integreres i den flerårige finansielle ramme, og reserven til kriser i landbrugssektoren skal fravælges til fordel for en reel regulering, skal disse to finansieringsinstrumenter slettes fra listen.

Ændringsforslag 2

COM(2012) 388 final

Artikel 8

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Hvis en suspension af budgetmæssige forpligtelser vedrørende Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond ophæves i forbindelse med makroøkonomiske betingelser vedrørende samordningen af medlemsstaternes økonomiske politikker, træffer Rådet i overensstemmelse med traktaten og den relevante basisretsakt afgørelse om overførsel af de suspenderede forpligtelser til de følgende år. Suspenderede forpligtelser for år n kan ikke genopføres på budgettet efter år n+2.	Hvis en suspension af budgetmæssige forpligtelser vedrørende Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond ophæves i forbindelse med makroøkonomiske betingelser vedrørende samordningen af medlemsstaternes økonomiske politikker, træffer Rådet i overensstemmelse med traktaten og den relevante basisretsakt afgørelse om overførsel af de suspenderede forpligtelser til de følgende år. Suspenderede forpligtelser for år n kan ikke genopføres på budgettet efter år n+2.

Begrundelse

Kun Samhørighedsfonden bør være omfattet af bestemmelserne om makrokonditionalitet, som det har været tilfældet lige siden dens oprettelse.

Bruxelles, den 9. oktober 2012.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse: »Program for virksomheders konkurrenceevne og små og mellemstore virksomheder (2014-2020)«

(2012/C 391/08)

REGIONSUDVALGET

- hilser Kommissionens forslag til en forordning fra Europa-Parlamentet og Rådet om oprettelse af "et program for virksomheders konkurrenceevne og små og mellemstore virksomheder (2014-2020)" velkommen som en forpligtelse til at anerkende konkurrenceevne som en afgørende nøgelfaktor, når det gælder at sikre vedvarende økonomisk vækst og øget beskæftigelse i EU;
- henleder opmærksomheden på de mange eksisterende initiativer, som stammer fra de lokale og regionale myndigheder i alle medlemsstater, f.eks. lokale små erhvervscentre, mikrofinansiering ydet af lokale og regionale myndigheder eller gratis ekspertvejledning om oprettelse af små virksomheder, som ofte udgør grundlaget for en vellykket start af en mikrovirksomhed;
- henleder opmærksomheden på behovene hos unge iværksættere, for hvem iværksætteri ofte er den eneste mulighed for faglig udvikling, og som er villige til at satse på en aktivitet og ofte udvikler den på hele det europæiske marked. Disse iværksættere er således parate til at konkurrere på de globale markeder;
- påpeger, at det kun er muligt at opnå global konkurrenceevne, hvis vi overvinder de mangler på det europæiske marked, som gør europæiske SMV'er dårligere til at konkurrere med deres modstykker fra andre dele af verden. SMV'erne skal i højere grad deltage i gennemførelsen af EU-projekter, og deres position skal forbedres i forhold til de store virksomheder, som ofte har hovedentreprisen på disse projekter. Med henblik herpå understreger udvalget, hvor vigtigt det er, at SMV'er går sammen i virksomhedsnetværk.

Ordfører	Witold KROCHMAL (PL/AE), byrådsmedlem i Wołów
Basisdokument	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et program for virksomheders konkurrenceevne og små og mellemstore virksomheder (2014-2020) COM(2011) 834 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

1. hilser Kommissionens forslag til en forordning fra Europa-Parlamentet og Rådet om oprettelse af "et program for virksomheders konkurrenceevne og små og mellemstore virksomheder (2014-2020)" velkommen som en forpligtelse til at anerkende konkurrenceevne som en afgørende nøgelfaktor, når det gælder at sikre vedvarende økonomisk vækst og øget beskæftigelse i EU;

2. mener, at forordningsforslaget supplerer Kommissionens tidligere initiativer i forbindelse med Europa 2020-strategien; udvalget anerkender den rolle, som SMV'erne spiller i EU's økonomiske system samt SMV-miljøets mangler og turbulente natur, der kan forsinke eller endda begrænse udviklingen af virksomhederne og forbedringen af deres konkurrenceevne;

3. påpeger, at Regionsudvalgets holdning bakkes op af høringen af lokale og regionale myndigheder, "SMV-venlige regioner og byer" ⁽¹⁾, som er blevet gennemført af Regionsudvalgets Europa 2020 overvågningsplatform.

4. erkender, at medlemsstaterne og regionerne i vid udstrækning er ansvarlige for at takle markedssvigt, men mener, at EU kan hjælpe på visse områder ved at fremme god praksis, sikre et velfungerende indre marked og forbedre erhvervsvilkårene, således at virksomheder, herunder SMV, kan konkurrere bæredygtigt på globalt plan; dette kræver, at man stræber efter at tilvejebringe en kulstoffattig, ressourceeffektiv økonomi;

5. mener, at programmet i væsentlig grad vil øge tilliden til europæisk erhvervsliv på såvel de europæiske som de globale markeder. Resultatet af øget tillid til markederne vil være større interesse i erhvervslivet og en mere ekspansiv politik hos de eksisterende virksomheder, herunder SMV'er, som er en væsentlig kilde til økonomisk vækst (58 % af omsætningen i EU) og beskæftigelse (67 % af jobbene i den private sektor), og som tegnede sig for 85 % af de nyskabte arbejdspladser i perioden 2002-2010 i denne sektor;

6. finder det på sin plads, at programmet fremhæver betydningen af turistsektoren, der har det særlige kendetegn, at den består af et stort antal SMV'er i EU og beskæftiger et stort antal mennesker;

7. understreger, at det er vigtigt at støtte virksomheder og SMV'er på deres forskellige udviklingsstadier, lige fra nystartede virksomheder til allerede etablerede virksomheder og virksomheder under omstrukturering, da man må gå ud fra, at støtten vil give virksomheden øget konkurrenceevne på EU's hjemmemarked og på de eksterne markeder;

8. erkender, at en af de vigtigste forudsætninger for programets succes er, at der udbredes og udvikles en iværksætterkultur og -etik i EU's samfund, og ser derfor positivt på muligheden for at deltage i konkurrencen om Den Europæiske Iværksætterpris og andre lignende projekter på nationalt, regionalt og lokalt plan;

9. påpeger, at tre europæiske regioner hvert år udnævnes til "europæiske iværksætterregioner" til anerkendelse af de favorable vilkår, de tilbyder SMV;

10. mener, at fremme af iværksætteri allerede skal begynde i skolen gennem udvikling af positive holdninger til iværksætteri og fremme af selvstændighed i den økonomiske sfære. Dette vil gøre det muligt for eleverne at træffe informerede beslutninger om, hvilken type arbejde de ønsker at udføre, når de skal ud på arbejdsmarkedet. Der bør være fokus på, at uddannelserne er relevante set i forhold til markedets behov, således at afgangselever og nyuddannede kan begynde at arbejde som iværksættere med udgangspunkt i de færdigheder, de har erhvervet og gøre det mere sandsynligt, at der vil være efterspørgsel efter de tjenestere, de tilbyder;

11. finder det vigtigt at integrere virksomhedstendenser og -udvikling i erhvervsuddannelserne i form af løbende efteruddannelse af vores iværksættere af hensyn til konkurrencepositionen;

12. henleder opmærksomheden på behovene hos unge iværksættere, for hvem iværksætteri ofte er den eneste mulighed for faglig udvikling, og som er villige til at satse på en aktivitet og ofte udvikler den på hele det europæiske marked. Disse iværksættere er således parate til at konkurrere på de globale markeder;

13. henleder opmærksomheden på de mange eksisterende initiativer, som stammer fra de lokale og regionale myndigheder i alle medlemsstater, f.eks. lokale små erhvervscentre, mikrofinansiering ydet af lokale og regionale myndigheder eller

⁽¹⁾ <http://portal.cor.europa.eu/europe2020/news/Pages/InvitationtoparticipateintheSurveyonSME-friendlyRegionsandCities.aspx>

gratis ekspertvejledning om oprettelse af små virksomheder, som ofte udgør grundlaget for en vellykket start af en mikrovirksomhed;

14. henleder også opmærksomheden på kvindelige iværksættere og specifikke målgrupper, herunder bl.a. udenlandske iværksættere eller iværksættere med indvandrerbaggrund, der har brug for et specifikt initiativ til at udvikle deres virksomheders konkurrenceevne under hensyntagen til eksisterende EU-politikker på dette område;

15. opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at gennemføre programmet; henleder især opmærksomheden på behovet for at fjerne eller mindske bureaukrati og hindringer for at opnå eksterne midler og forenkle de dokumenter, der skal indgives i forbindelse med licitationer, og frafald af kravet om bankgaranti i forbindelse med mindre arbejder.

REGIONSUDVALGET

Øget konkurrenceevne til EU's virksomheder

16. påpeger, at det kun er muligt at opnå global konkurrenceevne, hvis vi overvinder de mangler på det europæiske marked, som gør europæiske SMV'er dårligere til at konkurrere med deres modstykker fra andre dele af verden. SMV'erne skal i højere grad deltage i gennemførelsen af EU-projekter, og deres position skal forbedres i forhold til de store virksomheder, som ofte har hovedentreprisen på disse projekter. Med henblik herpå understreger udvalget, hvor vigtigt det er, at SMV'er går sammen i virksomhedsnetværk;

17. minder om, at EU sammen med medlemsstaterne skal sikre, at det indre marked fungerer effektivt, og forbedre erhvervsklimaet ved at fjerne eller reducere de vanskeligheder, som SMV'er har med at få adgang til finansiering, deres begrænsede evne til at ekspandere til markeder uden for deres hjemland, både i og uden for det indre marked, såvel som de overdrevne skattebyrder og det tyngende bureaukrati; Disse betingelser skal opfyldes, og samtidig skal der sikres adgang til viden, nye innovative teknologier og samarbejde med lokale erhvervsskoler og akademikere, som i deres programmer bør tage hensyn til SMV'er som drivkraften i den europæiske økonomi;

18. mener, at der i programmet bør lægges mere vægt på at øge små og mellemstore virksomheders deltagelse i EU's forsknings- og innovationsindsats, projekter og programmer, herunder ved indgåelse af offentlig-private partnerskaber. Gennem øget deltagelse i forskningsprojekter øger man kompetencerne i virksomhederne og dermed også deres internationale konkurrenceevne.

I forslaget om forsknings- og innovationsprogram Horisont 2020 lægges der særlig vægt på behovet for at øge små og mellemstore virksomheders inddragelse i forskningsprojekter. Gennem øget deltagelse gives der adgang til information og viden for små og mellemstore virksomheder, som for visse vedkommende er førende på verdensplan;

19. mener, at kun en sådan fremgangsmåde vil gøre det muligt for virksomheder og SMV'er at udvikle sig på en måde, der tager hensyn til forpligtelserne i tilknytning til en

kulstoffattig økonomi, der er baseret på den seneste miljøteknologi, som gør det muligt at nå de klima- og energipolitiske mål;

20. bifalder det foreslåede budget for programmet, der beløber sig til 2,522 mia. EUR. Bemærker samtidig, at beløbet på 1,4 mia. EUR, som er øremærket til finansielle instrumenter, som direkte vil støtte virksomheder og SMV'er, kun udgør 56 % af det samlede programbudget. I tilfælde af at efterspørgslen efter finansielle instrumenter er højere, end man rimeligvis kunne forvente, bør ændringer i procentsatserne for tildeling beslutes af komitéen, hvor alle lande, der modtager støtte under programmet for virksomheders konkurrenceevne og SMV'er (Cosme), er repræsenteret, i overensstemmelse med bestemmelsen i forordningsforslagets artikel 16. Det er den resterende del af budgettet, som er øremærket til foranstaltninger til at fremme SMV-miljøet, der garanterer en effektiv udnyttelse af de midler, der er afsat til programmet for perioden 2014-2020;

21. finder det hensigtsmæssigt at afsætte 1,7 % af programbudgettet til administrativ bistand til programmet, da disse midler skal sikre en problemfri gennemførelse af programmet uden samtidig at tynge budgettet for meget;

22. har den holdning, at foranstaltninger, der finansieres via programmets budget, ikke må være en erstatning for initiativer på nationalt, regionalt eller lokalt plan, men bør styrke disse foranstaltninger og gøre dem mere effektive samt tilføre dem en EU-dimension ved hjælp af effektiv koordinering og fjernelse af grænseoverskridende hindringer for samarbejde mellem private aktører og offentlige myndigheder. Dette samarbejde bør fremmes ved hjælp af horisontal i stedet for vertikal centralisering;

23. mener, at den ydede støtte bør være fuldt ud begrundet i de opstillede mål og bør have en positiv indflydelse på tværs af Europa i form af tilstrømning og multiplikation samt udnyttelse af de opnåede resultater;

24. understreger, at konkurrenceevne i høj grad afhænger af produktivitet, innovation og effektivitet, som er kilden til bæredygtig indkomststigning, af virksomhedernes evne til fuldt ud at udnytte mulighederne som f.eks. EU's indre marked samt af institutionelle løsninger, der skaber betingelserne for bæredygtig vækst i erhvervslivet. Der bør derfor gives førsteprioritet til projekter, der styrker de faktorer, der har størst indflydelse på virksomhedernes bæredygtige konkurrenceevne og små og mellemstore virksomheder;

25. henleder opmærksomheden på, at tredjelandes deltagelse i programmet på grundlag af protokoller til associeringsaftaler og andre aftaler bør betragtes som en mulighed for at udvide aktivitetsområdet for virksomheder, der driver forretning inden for EU, og for at indhøste erfaringer med, hvordan virksomheder fungerer uden for EU's marked; deltagelse af andre tredjelande i programmet bør også være mulig, men de bør få finansielle bidrag fra andre programmer, der tager sigte på samarbejde mellem EU-medlemsstater og ikke-medlemsstater;

26. henleder opmærksomheden på betydningen af at udvikle iværksætteruddannelse, herunder gennem efter- og videreuddannelse, og på, at en sådan bør gå i retning af at opbygge færdigheder, holdninger og inkorporere virksomhedernes sociale

ansvar, som gør det muligt for folk at takle udfordringerne på det moderne globale marked og samtidig overholde de almindelige principper for gængs europæisk forretningsetik;

27. mener, at bestræbelser på at fremme iværksætteri og udvikle en positiv holdning til iværksætteri også bør omfatte iværksættere, der vælger at blive selvstændigt erhvervsdrivende og starter deres erhvervskarriere, herunder også kvinder, der påtager sig dette store arbejde og den risiko;

28. mener, at foranstaltninger til at forbedre SMV'ernes adgang til finansiering, inklusive egenkapitalfaciliteten og lånegarantifaciliteten, bør supplere de finansielle instrumenter, der i øjeblikket anvendes under samhørighedspolitikken. Der bør også være mulighed for at koble dem sammen med andre klart fastlagte midler fra medlemsstaterne;

29. understreger, at det er positivt, at der er mulighed for at yde grænseoverskridende kredit og lån, som gør det muligt for SMV'er at udnytte det indre markeds enorme potentiale, hvilket burde styrke konkurrenceevnen og bæredygtigheden af forretningsinitiativer i bl.a. turistsektoren;

30. retter særlig opmærksomhed mod den rolle, der tillægges egenkapitalfaciliteten for vækst, som skal fokusere på fonde, der yder risikovillig kapital. Understreger, at programforvalteren på grundlag af en passende risikovurdering bør hjælpe og støtte så mange SMV'er som muligt, herunder dem der under normale bankprocedurer har svært ved for at få hjælp, men som kan bidrage til at styrke SMV'ernes samlede potentiale og nedbringe arbejdsløsheden betragteligt;

31. er fortsat skeptisk over for lånegarantifacilitetens låneniveau og opfordrer Kommissionen til at specificere, hvilke kriterier der er anvendt for at fastsætte dette niveau, for der var ikke nogen begrænsning i programmet for konkurrenceevne og innovation; understreger, at lån til nyoprettede virksomheder, investeringer eller overførsler ofte ligger markant højere end den fastsatte grænse og er betænkelig ved, at dette fører til en situation, hvor højere lån ville være garanteret i henhold til Horisont-programmet, også selv om det kun er tænkt til anvendelse for innovative projekter;

32. beder derfor om, at man vender tilbage til det tidligere rammeprogram for konkurrenceevne og innovation, hvor der ikke var nogen begrænsning;

33. finder det passende, at der skal føres særskilte forhandlinger med institutioner, der søger lånefinansiering, både med hensyn til lånets størrelse, som afhænger af den garanterede porteføljerisiko, og dets løbetid;

34. forlanger, at såvel de finansielle instrumenter, som tager sigte på risikovillig kapital, som de midler, der er øremærket til at dække SMS'ernes gældsportefølje, underlægges løbende kontrol i relation til den svingende risiko.

REGIONSUDVALGET

Programforvaltning

35. finder det passende, at den indirekte forvaltning af programmet er overgået til Den Europæiske Investeringsfond (EIF) og forvaltningsorganerne, og at Kommissionen er ansvarlig for den løbende overvågning af programmet. Denne forvaltningsmetode sikrer, at der bliver gjort brug af de hidtil positive erfaringer, der er indhøstet gennem mere end ti år med EIF som et redskab til at støtte små og mellemstore virksomheder;

36. anbefaler ligeledes at drage nytte af erfaringerne på dette område hos Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og Enterprise Europe-netværket, der har erfaring med at internationalisere SMV'er, også uden for EU;

37. mener, at man af hensyn til en hensigtsmæssig gennemførelse af programmet og programmets effektivitet skal sikre et tæt samarbejde med de lokale og regionale myndigheder og de institutioner, der forvalter programmet, og som letter informationsstrømmen på alle områder i programgennemførelsen;

38. anerkender betydningen af erfaringerne med internationalisering af SMV'er uden for EU og udveksling af informationer om dette emne, som skal hjælpe SMV'er til at mindske transaktionsomkostninger i forbindelse med grænseoverskridende aktiviteter; Dette område bør forvaltes af eksperter fra EU-institutionerne i samarbejde med nationale og regionale myndigheder;

39. peger også på muligheden for at oprette informationskontorer for oplysning om SMV'er. Udvalget vil dog ikke udtale sig om, hvilken form disse organer skal have eller hvordan de skal drives. Disse spørgsmål bør løses inden for rammerne af multilaterale samarbejdsaftaler mellem lande og regioner;

40. foreslår, at den direkte programforvaltning hovedsagelig skal foregå på regionalt plan med støtte fra de nationale myndigheder og under deres tilsyn. Dette forvaltningsniveau bør også udarbejde et system til overvågning af risiciene i forbindelse med de projekter, der gennemføres;

41. foreslår ligeledes, at projektovervågning også skal indgå i projektevalueringen på baggrund af de indikatorer for opfyldelse af mellemfristede mål, der er fastsat i bilag 1 til forslaget. Overvågningen bør også omfatte oplysninger om gennemførelse, inden for programmets rammer, af foranstaltninger vedrørende klimabeskyttelse og andre EU-politikker;

42. understreger, at ovennævnte aktiviteter skal være forenelige og i overensstemmelse med de overvågningsaktiviteter, der udføres af Kommissionen, hvis repræsentanter sammen med ansatte i Revisionsretten og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), vil foretage revision, kontrol og inspektion på stedet;

43. mener, at revisionsstrategierne bør sigte mod en objektiv vurdering af programmets gennemførelse og ikke bør være en byrde for programmets støttemodtagere. Overvågningssystemerne bør tage højde for projekternes gennemførelsesfaser, så de ikke har negativ indflydelse på gennemførelsestempoet og ikke medfører for store ekstraudgifter.

REGIONSUDVALGET

Aktuelle trusler mod programmet

44. henleder opmærksomheden på, at de nationale regeringer i mange lande i lyset af den aktuelle budgetsituation tyr til den letteste måde at øge budgetindtægterne på og derfor hæver omfanget af en række bidrag, der øger lønomkostningerne, hvilket i sidste ende kan føre til, at SMV'er må bukke under eller gå over til den uformelle økonomi. Udvalget opfordrer derfor til at beskytte SMV'erne, da førømtalte politik sænker tempoet ud af den økonomiske krise og i praksis kan neutralisere programmets merværdi. SMV'er er effektive redskaber til bekæmpelse af arbejdsløshed;

45. er af den opfattelse, at de administrative byrder for nystartede virksomheder og de skattemæssige byrder for igangværende virksomheder kan gøre det vanskeligt for virksomhederne og navnlig SMV'erne at forbedre deres konkurrenceevne i mange EU-lande; Regionsudvalget beder derfor om, at nettoadministrationsbyrden i al relevant EU-lovgivning reduceres til 25 % indtil 2020; mener, at det bør overvejes at afskaffe endnu flere hindringer for aktører fra SMV-sektoren;

46. mener, at programmet bør give yderligere bonuser til de lande og regioner, der har indført de mest favorable ordninger for SMV'erne, som sætter dem i stand til at udvikle sig, øge deres konkurrenceevne og udvide til eksterne markeder, med det

sigte at støtte sådanne aktiviteter. Ved at støtte gåpåmod kan der udvikles gode tendenser i forskellige lande og regioner;

47. foreslår, at Kommissionen gør en indsats for at forbedre adgangen til oplysninger om udviklingen på markederne i højvækstlandene i relation til stedlige retningslinjer for investering, nuværende retssystemer og de lokale erhvervsskikke;

48. har den holdning, at oplysninger om eksterne markeder skal være lettilgængelige for SMV'er, dvs. de skal være til en overkommelig pris, præcise og stilles hurtigt til rådighed. Ved siden af informationskontorerne for SMV'er bør EU's diplomatiske repræsentationer i disse egne af verden spille en stor rolle;

49. understreger, at der for at udvikle en iværksætterånd blandt EU's borgere er behov for at ændre skole- og uddannelsessystemet, hvilket er en langsigtet indsats, og at der derfor er risiko for, at de lang- og mellemsigtede mål ikke vil blive nået;

50. henleder opmærksomheden på muligheden for, at SMV'ernes aktiviteter overreguleres på europæisk, nationalt eller lokalt plan. En sådan overregulering risikerer unødigt at komplicere processerne i forbindelse med selve aktiviteterne og med at søge bistand under forskellige programmer, hvilket vil påvirke SMV'ernes konkurrenceevne i negativ retning. Begrænsning af bureaukratiet og lempelse af hindringerne for etablering og drift af virksomheder bør betragtes som en højt prioriteret opgave.

II. FORSLAG TIL ÆNDRINGER**Ændringsforslag 1**

COM(2011) 834 final

Betragtning 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(1) Kommissionen vedtog Meddelelse fra Kommissionen – "Europa 2020 – en strategi for en intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst" ⁽¹⁾ i marts 2010 ("Europa 2020-strategien") Meddelelsen blev godkendt af Det Europæiske Råd i juni 2010. Europa 2020-strategien er en reaktion på den økonomiske krise og har til hensigt at forberede Europa på det næste årti. Den indeholder fem ambitiøse mål for klima og energi, beskæftigelse, innovation, uddannelse og social inklusion, der skal nås inden 2020, og identificerer fem drivkræfter for vækst, der har til formål at gøre Europa mere dynamisk og konkurrencedygtig. Den understreger også vigtigheden af at styrke den europæiske økonomis vækst og samtidig levere høje niveauer for beskæftigelse, en ressourceeffektiv CO ₂ -fattig økonomi og social samhørighed.	(1) Kommissionen vedtog Meddelelse fra Kommissionen – "Europa 2020 – en strategi for en intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst" ⁽¹⁾ i marts 2010 ("Europa 2020-strategien") Meddelelsen blev godkendt af Det Europæiske Råd i juni 2010. Europa 2020-strategien er en reaktion på den økonomiske krise og har til hensigt at forberede Europa på det næste årti. Den indeholder fem ambitiøse mål for klima og energi, beskæftigelse, innovation, uddannelse og social inklusion, der skal nås inden 2020, og identificerer fem drivkræfter for vækst, der har til formål at gøre Europa mere dynamisk og konkurrencedygtig. Den understreger også vigtigheden af at styrke den europæiske økonomis vækst og samtidig levere høje niveauer for beskæftigelse, en ressourceeffektiv CO ₂ -fattig økonomi og social samhørighed. <u>Små og mellemstore virksomheder (SMV) spiller en afgørende rolle i realiseringen af Europa 2020-målene. Dette fremgår af, at SMV nævnes i seks ud af de syv flag-skibsinitiativer.</u>
⁽¹⁾ COM(2010) 2020 final.	⁽¹⁾ COM(2010) 2020 final.

Ændringsforslag 2

COM(2011) 834 final

Betragtning 6

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(6) Med henblik på at bidrage til øget konkurrenceevne og bæredygtighed blandt EU's virksomheder, særligt SMV'erne, bør der ske fremme af videnssamfundet og udvikling baseret på balanceret økonomisk vækst og oprettelse af et program for virksomheders konkurrenceevne og SMV'er (i det følgende kaldet "programmet").	(6) Med henblik på at bidrage til øget <u>bæredygtig</u> konkurrenceevne og bæredygtighed blandt EU's virksomheder, særligt SMV'erne, <u>anspore til iværksætterkultur og fremme oprettelse og</u> bør der ske fremme af videnssamfundet og udvikling baseret på balanceret økonomisk vækst af SMV'er, bør der og oprettes se af et program for virksomheders konkurrenceevne og SMV'er (i det følgende kaldet ' <u>programmet</u> ' "programmet").

Begrundelse

Konkurrenceevne og bæredygtighed bør ikke forstås som adskilte målsætninger. I stedet bør konkurrenceevne forstås som værende afhængig af bæredygtighed. I henhold til den europæiske konkurrenceevnerapport 2010 afspejler bæredygtig konkurrenceevne evnen til at nå og opretholde erhvervslivets konkurrenceevne i overensstemmelse med bæredygtige udviklingsmålsætninger.

Ændringsforslag 3

COM(2011) 834 final

Betragtning 18

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(18) Som nævnt i Kommissionens meddelelse af 30. juni 2010 benævnt "Europa, verdens førende rejsemål – en ny politisk ramme for turisme i Europa"[1], der blev godkendt i Det Europæiske Råds konklusioner af oktober 2010, er turisme en vigtig del af EU's økonomi. Virksomhederne i denne sektor bidrager i væsentlig grad til EU's bruttonationalprodukt (BNP) og jobskabelse og har et betydeligt potentiale for udvikling af iværksætteraktiviteter, idet den hovedsageligt drives af SMV'er. Lissabontraktaten anerkender vigtigheden af turisme og nævner Unionens særlige kompetencer inden for det område, der komplementerer medlemsstaternes tiltag. Der er en tydelig merværdi for turismeinitiativet på unionsniveau, særligt hvad angår levering af data og analyser, udvikling af tværnationale promoveringsstrategier og udveksling af bedste praksis.	(18) Som nævnt i Kommissionens meddelelse af 30. juni 2010 benævnt " Europa <u>Europa</u> , verdens førende rejsemål – en ny politisk ramme for turisme i Europa <u>Europa</u> "[1], der blev godkendt i Det Europæiske Råds konklusioner af oktober 2010, er turisme en vigtig del af EU's økonomi. Virksomhederne i denne sektor bidrager i væsentlig grad til EU's bruttonationalprodukt (BNP) og jobskabelse og har et betydeligt potentiale for udvikling af iværksætteraktiviteter, idet den hovedsageligt drives af SMV'er. Lissabontraktaten anerkender vigtigheden af turisme og nævner Unionens særlige kompetencer inden for det område, der komplementerer medlemsstaternes tiltag. <u>Der er Dette program skal støtte initiativer, hvor en tydelig EU-merværdi kan påvises for</u> turismeinitiativet på unionsniveau, særligt hvad angår levering af data og analyser, udvikling af tværnationale promoverings- og gennemførelsesstrategier, udvikling af fælles kvalitetsstandarder tværnationale promoveringsstrategier og udveksling af bedste praksis.

Ændringsforslag 4

COM(2011) 834 final

Betragtning 20

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(20) Programmet bør komplementere Unionens øvrige programmer og samtidig anerkende, at hvert enkelt instrument skal fungere i henhold til sine egne, særlige procedurer. Således bør enslydende berettigede omkostninger ikke modtage dobbelt finansiering. Med henblik på at opnå merværdi og en mærkbar virkning af unionsmidler, bør der udvikles synergier mellem programmet, øvrige unionsprogrammer og strukturfondene.	(20) Programmet bør komplementere Unionens øvrige programmer og samtidig anerkende, at hvert enkelt instrument skal fungere i henhold til sine egne, særlige procedurer. Således bør enslydende berettigede omkostninger ikke modtage dobbelt finansiering. Med henblik på at opnå merværdi og en mærkbar virkning af unionsmidler, bør der udvikles synergier mellem programmet, <u>og</u> øvrige unionsprogrammer, <u>især Horisont 2020</u> , og strukturfondene.

Ændringsforslag 5

COM(2011) 834 final

Betragtning 24

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(24) Aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde og protokollerne til associeringsaftalerne indeholder bestemmelser om de pågældende landes deltagelse i fællesskabsprogrammer. Det bør være muligt for andre lande at deltage, når aftaler og procedurer tillader dette.	52. (24) Aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde og protokollerne til associeringsaftalerne indeholder bestemmelser om de pågældende landes deltagelse i fællesskabsprogrammer. Det bør være muligt for andre lande at deltage, når aftaler og procedurer tillader dette. <u>Deltagelsen i programmet bør også være åben for enheder etableret i andre tredjelande. Finansiering bør stilles til rådighed via andre programmer, der tager sigte på samarbejde mellem EU-medlemsstater og ikke-medlemsstater.</u>

Ændringsforslag 6

COM(2011) 834 final

Artikel 2, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Artikel 2 Generelle målsætninger 1. Programmet skal bidrage til følgende generelle målsætninger, med særlig fokus på de særlige behov blandt SMV'er på europæisk og globalt plan. a) at styrke konkurrenceevnen og bæredygtigheden blandt Unionens virksomheder, herunder i turismesektoren b) at opfordre til en iværksætterkultur og fremme skabelse og vækst af SMV'er.	Artikel 2 Generelle målsætninger 1. Programmet skal bidrage til følgende generelle målsætninger, med særlig fokus på de særlige behov blandt SMV'er på europæisk og globalt plan. a) at styrke <u>den bæredygtige</u> konkurrenceevnen <u>og bæredygtigheden</u> blandt Unionens virksomheder, <u>herunder i turismesektoren især blandt SMV'er</u> b) at opfordre til en iværksætterkultur <u>ved at gøre den, samt uddannelse og incitamenter til oprettelse af virksomhed, til en del af undervisningen i grundskolen og på ungdoms- og erhvervsuddannelser med henblik på at</u> og fremme skabelse og vækst af SMV'er.

Begrundelse

Konkurrenceevne og bæredygtighed bør ikke opfattes som uafhængige målsætninger, eftersom konkurrenceevne på lang sigt afhænger af bæredygtighed, og politikkerne bør baseres på en langtidssstrategi.

I det politiske initiativ "Small Business Act for Europe" fremhæver man behovet for at skabe en kultur, der forsvare iværksættere og støtter og fremmer nye iværksætterprojekter, og som lægger vægt på og anerkender deres styrker og evne til at klare udfordringer.

Ændringsforslag 7

COM(2011) 834 final

Artikel 2, stk. 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<i>Artikel 2</i>	<i>Artikel 2</i>
Generelle målsætninger	Generelle målsætninger
2. Gennemførelsen af de målsætninger, der er anført i stk. 1, måles ved hjælp af følgende indikatorer:	2. Gennemførelsen af de målsætninger, der er anført i stk. 1, måles ved hjælp af følgende indikatorer:
a) Den procentvise vækst i EU's industrigrene i forhold til den samlede vækst i bruttonationalproduktet (BNP)	a) Den procentvise vækst i EU's industrigrene <u>og i den del af servicesektoren, der har forbindelse til industrien</u> , i forhold til den samlede vækst i bruttonationalproduktet (BNP)
b) væksten i Unionens produktionsresultater i miljøindustrier	b) væksten i Unionens produktionsresultater i miljøindustrier <u>samt udbuddet af miljømæssigt bæredygtige varer og tjenesteydelser</u>
c) ændringer i administrative byrder for SMV'er	c) ændringer i administrative byrder for SMV'er
d) SMV'ernes vækst, hvad angår merværdi og antal medarbejdere	d) <u>gennemførelse af principperne i Small Business Act og anvendelse af aktens prioriteter i EU's politikker og programmer</u>
e) og SMV'ernes omsætningshastighed.	e) SMV'ernes vækst, hvad angår merværdi og antal medarbejdere
	f) <u>sog SMV'ernes omsætningshastighed.</u>
	f) en øget andel af EU borgere, der ønsker at være selvstændige.

Ændringsforslag 8

COM(2011) 834 final

Artikel 3, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<i>Artikel 3</i>	<i>Artikel 3</i>
Særlige målsætninger	Særlige målsætninger
1. Programmets særlige målsætninger er:	1. Programmets særlige målsætninger er:
a) At forbedre rammevilkårene for konkurrenceevne og bæredygtighed blandt Unionens virksomheder, herunder i turismesektoren	a) At forbedre rammevilkårene for bæredygtig konkurrenceevne og bæredygtighed og bæredygtighed blandt Unionens virksomheder, herunder i turismesektoren
b) at fremme iværksætteri, herunder blandt særlige målgrupper	b) at fremme iværksætteri, herunder blandt særlige målgrupper

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
c) at forbedre adgangen til finansiering for SMV'er i form af egenkapital og lånefinansiering	c) at forbedre adgangen til finansiering for SMV'er i form af egenkapital og lånefinansiering
d) at forbedre adgangen til markeder i EU og globalt.	d) at forbedre adgangen til markeder i EU og globalt.

Ændringsforslag 9

COM(2011) 834 final

Artikel 6, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<i>Artikel 6</i> Foranstaltninger til forbedring af rammebetingelserne for konkurrenceevne og bæredygtighed i Unionen 1. Kommissionen støtter foranstaltninger til forbedring og styrkelse af konkurrenceevne og bæredygtighed blandt EU's virksomheder, navnlig SMV'er, med henblik på at øge effektiviteten, sammenhængen og konsistensen af nationale politikker, der fremmer konkurrenceevnen, bæredygtigheden og væksten hos virksomheder i Europa.	<i>Artikel 6</i> Foranstaltninger til forbedring af rammebetingelserne for konkurrenceevne og bæredygtighed i Unionen 1. Kommissionen støtter foranstaltninger til forbedring og styrkelse af rammebetingelserne for bæredygtig konkurrenceevne og bæredygtighed blandt EU's virksomheder, navnlig SMV'er, med henblik på at øge effektiviteten, sammenhængen og konsistensen af <u>lokale, regionale og nationale politikker, der fremmer den bæredygtige konkurrenceevnen</u> og bæredygtigheden og væksten hos virksomheder i Europa: i henhold til principperne i Small Business Act.

Ændringsforslag 10

COM(2011) 834 final

Artikel 6, stk. 2, litra a)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<i>Artikel 6</i> Foranstaltninger til forbedring af rammebetingelserne for konkurrenceevne og bæredygtighed i Unionen (...) 2. Kommissionen kan støtte foranstaltninger, der har til formål at udvikle nye strategier for konkurrenceevne. Sådanne foranstaltninger kan omfatte følgende: a) Tiltag til forbedring af udførelse, gennemførelse og evaluering af politikker, der har betydning for virksomhedernes konkurrenceevne og bæredygtighed, herunder modstandsdygtighed over for ulykker, og til sikring af udviklingen af behørig infrastruktur, klynger i verdensklasse og erhvervsnetværk, rammebetingelser og udvikling af bæredygtige produkter, tjenesteydelser og processer	<i>Artikel 6</i> Foranstaltninger til forbedring af rammebetingelserne for konkurrenceevne og bæredygtighed i Unionen (...) 2. Kommissionen kan støtte foranstaltninger, der har til formål at udvikle nye strategier for konkurrenceevne. Sådanne foranstaltninger kan omfatte følgende: a) Tiltag til forbedring af udførelse, gennemførelse og evaluering af politikker, der har betydning for virksomhedernes konkurrenceevne og bæredygtighed, herunder modstandsdygtighed over for ulykker, og til sikring af udviklingen af behørig infrastruktur, klynger i verdensklasse og erhvervsnetværk, rammebetingelser og udvikling af bæredygtige produkter, tjenesteydelser og processer <u>samt støtte til fælles tiltag fra SMV'er, såsom deltagelse via venturekapital i virksomheder, der leverer fælles tjenesteydelser til et betragteligt antal SMV'er.</u>

Begrundelse

Når det drejer sig om at støtte SMV'ers initiativer, bør et af de første skridt være at gøre dem opmærksomme på de fordele, der er ved at slutte sig sammen om fælles konkrete tiltag, der ellers ikke kan lade sig gøre eller giver et mindre udbytte, hvis de gennemføres af en virksomhed alene. Samarbejdet mellem virksomheder har vist sig at være et af de mest effektive tiltag, som desuden har en umiddelbar effekt.

Ændringsforslag 11

COM(2011) 834 final

Artikel 6, stk. 2, litra c)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<i>Artikel 6</i> Foranstaltninger til forbedring af rammebetingelserne for konkurrenceevne og bæredygtighed i Unionen [...] c) støtte til udviklingen af politikker for SMV'er og samarbejdet mellem beslutningstagere, navnlig med henblik på at lette adgangen til programmer og foranstaltninger for SMV'er.	<i>Artikel 6</i> Foranstaltninger til forbedring af rammebetingelserne for konkurrenceevne og bæredygtighed i Unionen [...] c) støtte til udviklingen af politikker for SMV'er og samarbejdet mellem beslutningstagere, navnlig med henblik på at lette adgangen til programmer og foranstaltninger for SMV'er <u>og mindske den administrative byrde.</u>

Ændringsforslag 12

COM(2011) 834 final

Artikel 6, stk. 2, litra d)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<i>Artikel 6</i> Foranstaltninger til forbedring af rammebetingelserne for konkurrenceevne og bæredygtighed i Unionen [...]	<i>Artikel 6</i> Foranstaltninger til forbedring af rammebetingelserne for konkurrenceevne og bæredygtighed i Unionen [...] <u>d) tiltag, der er rettet mod fremme af innovation og videnudveksling i hele EU, anvendelse af it og innovative ideer, som kan munde ud i nye produkter og tjenesteydelser, som skaber vækst og kvalitetsarbejdspladser.</u>

Begrundelse

Grundet disse tiltags vigtige rolle inden for udvikling af strategiske målsætninger i turismesektorens foreslås det at inddrage dem i overensstemmelse med Europa 2020-strategien, som har intelligent vækst blandt prioriteterne, hvilket vil sige udviklingen af en viden- og innovationsbaseret økonomi.

Ændringsforslag 13

COM(2011) 834 final

Artikel 8, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<i>Artikel 8</i> Foranstaltninger til forbedret adgang til finansiering for SMV'er 1. Kommissionen skal støtte foranstaltninger, der har til formål at forbedre adgangen til finansiering for SMV'er i opstarts- og vækstfasen, som supplement til medlemsstaternes brug af finansielle instrumenter til SMV'er på nationalt og regionalt plan. Med henblik på at sikre komplementaritet vil disse foranstaltninger blive tæt koordineret med dem, der påtages inden for rammerne af samhørighedspolitikken og på nationalt plan. Sådanne foranstaltninger har til hensigt at stimulere adgangen til både egenkapital og lånekapital.	<i>Artikel 8</i> Foranstaltninger til forbedret adgang til finansiering for SMV'er 1. Kommissionen skal støtte foranstaltninger, der har til formål at forbedre adgangen til finansiering for SMV'er i opstarts- og vækstfasen, som supplement til medlemsstaternes brug af finansielle instrumenter til SMV'er på nationalt og regionalt plan. Med henblik på at sikre komplementaritet vil disse foranstaltninger blive tæt koordineret med dem, der påtages inden for rammerne af samhørighedspolitikken, <u>Horisont 2020</u>, og på nationalt <u>eller regionalt</u> plan. Sådanne foranstaltninger har til hensigt at stimulere adgangen til både egenkapital og lånekapital.

Ændringsforslag 14

COM(2011) 834 final

Artikel 8, stk. 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<i>Artikel 8</i> Foranstaltninger til forbedret adgang til finansiering for SMV'er 2. Som en del af de foranstaltninger, der henvises til i stk. 1 i denne artikel, skal Kommissionen, med forbehold for efterspørgslen i markedet, udvikle tiltag til at forbedre den grænseoverskridende og multinationale finansiering og derved hjælpe SMV'erne med at internationalisere deres aktiviteter i overensstemmelse med unionslovgivningen.	<i>Artikel 8</i> Foranstaltninger til forbedret adgang til finansiering for SMV'er 2. Som en del af de foranstaltninger, der henvises til i stk. 1 i denne artikel, skal Kommissionen, med forbehold for efterspørgslen i markedet, udvikle tiltag til at forbedre den grænseoverskridende og multinationale finansiering og derved hjælpe SMV'erne med at internationalisere deres aktiviteter i overensstemmelse med unionslovgivningen. <u>Kommissionen kan også undersøge mulighederne for at udvikle andre innovative finansielle instrumenter afhængigt af efterspørgslen på markedet og i samråd med de relevante interessenter.</u>

Ændringsforslag 15

COM(2011) 834 final

Bilag II – Lånegarantifaciliteten

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<i>Bilag II – Titel: Lånegarantifaciliteten</i>	<i>Bilag II – Titel: Lånegarantifaciliteten</i> <u>Lånegarantifaciliteten gælder for alle faser i virksomhedens udvikling: etablering, omstrukturering og overdragelse uden skelnen mellem aktiviteter eller markedernes størrelse. Denne facilitet omfatter alle former for investeringer, også immaterielle;</u>

Ændringsforslag 16

COM(2011) 834 final

Bilag II – Lånegarantifaciliteten, punkt 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Bilag II (3) 1. Lånegarantifaciliteten skal, bortset fra lån i den securitiserede portefølje, dække lån på op til 150 000 EUR og med en minimumsløbetid på 12 måneder. Lånegarantifaciliteten skal være konstrueret på en sådan måde, at det vil være muligt at foretage indberetninger om de innovative SMV'er, der støttes, både hvad angår antal og omfang af lån.	Bilag II (3) 1. Lånegarantifaciliteten skal, bortset fra yde lån uden <u>noget loft og på samme betingelser som i den securitiserede portefølje, dække lån på op til 150 000 EUR det tidligere Cosmeprogram, "Rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation" og med en minimumsløbetid på 12 måneder.</u> Lånegarantifaciliteten skal være konstrueret på en sådan måde, at det vil være muligt at foretage indberetninger om de innovative SMV'er, der støttes, både hvad angår antal og omfang af lån.

Begrundelse

Det nye loft giver meget lidt mening, da kun få projekter vil kunne komme ind under denne budgetpost. Det gamle system uden loft bør opretholdes.

Bruxelles, den 9. oktober 2012

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse: »Lovpakken om offentlige indkøb«

(2012/C 391/09)

REGIONSUDVALGET

- mener, at der i regelværket for offentlige indkøb lægges større vægt på at få valuta for pengene i forbindelse med offentlige indkøb. Det primære formål for en ordregivende myndighed, der foretager et offentligt indkøb, er at erhverve en vare, en tjenesteydelse eller en byggeentreprise, og regelværket bør bidrage til, at køber, sælger og borgerne generelt er tilfredse med købet. Enkle og forståelige regler fremmer formentlig grænseoverskridende handel mere end noget andet;
- beklager, at visse nye forslag også er svært forståelige og overordentligt detaljerede. Endvidere er der kommet et antal nye bestemmelser til. Visse bestemmelser er blevet tilføjet for at gøre offentlige indkøb lettere, mens andre nyskabelser giver de ordregivende myndigheder flere administrative byrder, selv om retlig stabilitet er nødvendig for en smidig afvikling af offentlige indkøb;
- mener, det er muligt at lave enklere regler for offentlige indkøb uden at slække på effektiviteten, hvilket fremgår ikke mindst WTO-aftalen om offentlige indkøb (GPA), som er enklere end de tilsvarende EU-regler. Kommissionen opfordres til at hæve tærskelværdien væsentligt for offentlige indkøb. Med tanke på, hvor uhørt en lille del af de offentlige indkøb, der er grænseoverskridende, og med tanke på den administrative byrde, som regelværket giver myndigheder og leverandører, er det unødvendigt at have så lave tærskelværdier;
- påpeger, at forslaget er i modstrid med medlemsstaternes ret til at organisere deres egen forvaltning og strider mod nærhedsprincippet. Det er vigtigt at overholde nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. Et forslag til EU-foranstaltning skal både være nødvendigt for at opfylde målsætningerne og mere effektivt, end hvis foranstaltningen gennemføres på nationalt niveau.

Ordfører	Catarina SEGERSTEN LARSSON (SE/PPE), Medlem af landstinget i Värmland
Basisdokumenter	Lovpakken om offentlige indkøb: — Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester COM(2011) 895 final — Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om offentlige indkøb COM(2011) 896 final

I. BAGGRUND

1. Kommissionens grønbog om offentlige indkøb "Modernisering af EU's politik for offentlige indkøb – Mod et mere effektivt europæisk marked for offentlige indkøb" (COM(2011) 15 final) behandlede en lang række emner vedrørende offentlige indkøb.

2. Regionsudvalget udtalte sig i maj 2011 om grønbogen. Udvalget understregede bl.a. i udtalelsen, at det er vigtigt, at små og mellemstore virksomheder kan deltage i offentlige udbud, at de nuværende regler er alt for detaljerede, og at det skal gøres muligt at tage hensyn til miljøet, stille sociale krav og indkalde tilbud om innovationer. Desuden ønsker udvalget at bevare opdelingen i A- og B-tjenester, at indføre et europæisk udbudspas, at udvide anvendelsesområdet for udbud med forhandling og at forbedre rammeaftalebestemmelserne.

II. KOMMISSIONENS FORSLAG TIL ÆNDRING AF DIREKTIVET OM OFFENTLIGE INDKØB OG DIREKTIVET OM FREMGANGSMÅDERNE VED INDGÅELSE AF KONTRAKTER INDEN FOR VAND- OG ENERGIFORSYNING, TRANSPORT SAMT POSTTJENESTER

3. Forslagene til nye direktiver om offentlige indkøb indeholder en hel del nye og detaljerede bestemmelser i forhold til det nugældende direktiv. En del af forslagene sigter mod at hjælpe små og mellemstore virksomheder. Visse former for samarbejde mellem lokale myndigheder er undtaget. Der lægges større vægt på miljø, sociale aspekter, innovationer og elektronisk baserede offentlige udbud. En anden nyskabelse er, at opdelingen i A-tjenester og B-tjenester foreslås afskaffet, mens der indføres et nyt system for offentlige indkøb af sociale tjenester. Der foreslås desuden regler for tilsyn med offentlige indkøb og konsulentbistand.

4. Regionsudvalget påpegede allerede behovet for et betydeligt enklere regelværk, da de nugældende direktiver om offentlige indkøb blev udarbejdet. Det nuværende system skaber en lang række problemer og retssager på grund af regelværkets kompleksitet og manglende klarhed. Man kan desuden tolke

det som mistillid til de ordregivende myndigheder. Regionsudvalget beklager desuden, at det er de forskellige former for offentlige indkøb, som sættes i fokus, ikke resultatet med hensyn til almenhedens interesser.

5. Efter Regionsudvalgets mening bør regelværket for offentlige indkøb lægge større vægt på at få valuta for pengene i forbindelse med offentlige indkøb. Det primære formål for en ordregivende myndighed, der foretager et offentligt indkøb, er at erhverve en vare, en tjenesteydelse eller en byggeentreprise, og regelværket bør bidrage til, at køber, sælger og borgerne generelt er tilfredse med købet. Enkle og forståelige regler fremmer formentlig grænseoverskridende handel mere end noget andet.

6. Desværre er visse nye forslag også svært forståelige og overordentligt detaljerede. Endvidere er der kommet et antal nye bestemmelser til. Visse bestemmelser er blevet tilføjet for at gøre offentlige indkøb lettere, mens andre nyskabelser giver de ordregivende myndigheder flere administrative byrder, selv om retlig stabilitet er nødvendig for en smidig afvikling af offentlige indkøb.

7. I medfør af EU-traktatens artikel 5, stk. 4, går indholdet og formen af Unionens handling ikke videre end nødvendigt for at nå målene i traktaterne. Den foreslåede detaljeringsgrad går imod intentionerne om at forenkle reglerne for offentlige indkøb og vil pålægge de ordregivende myndigheder, især de små myndigheder på lokalt og regionalt niveau, urimelige administrative byrder.

8. Man ville f.eks. kunne have gjort regelværket lettere at håndtere gennem enklere og færre regler suppleret med vejledninger om EU-Domstolens praksis, hvis det er relevant. Sidstnævnte kan løbende ajourføres, uden at man behøver at ændre i direktiverne.

9. At det er muligt at lave enklere regler for offentlige indkøb uden at slække på effektiviteten, viser ikke mindst WTO-aftalen om offentlige indkøb (GPA), som er enklere end de tilsvarende EU-regler. Kommissionen opfordres til at hæve

tærskelværdien væsentligt for offentlige indkøb. Med tanke på, hvor uhørt en lille del af de offentlige indkøb, der er grænseoverskridende, og med tanke på den administrative byrde, som regelværket giver myndigheder og leverandører, er det unødvendigt at have så lave tærskelværdier.

Den nyligt indgåede WTO-aftale om offentlige indkøb (GPA) afløser aftalen fra 1994. Regionsudvalget opfordrer allerede nu Kommissionen til at genåbne aftalen fra december 2011 for at genforhandle tærskelværdien, så den hæves væsentligt.

10. Det er ekstremt vigtigt med regler, som gør det lettere for små og mellemstore virksomheder at deltage i offentlige udbud, og som henviser til muligheden for underentreprise. Selv her er et enkelt regelværk en hjælp, eftersom disse virksomheder ikke har adgang til juridisk ekspertise eller andre eksperter i offentlige indkøb. Virksomhederne er eksperter i deres egne varer og tjenester, og ikke i bestemmelser om offentlige indkøb. Der foreslås en række bestemmelser, som skal hjælpe disse virksomheder, bl.a. med hensyn til attester og indførelse af udbudspasset, hvilket er positivt. Udvalget mener derimod ikke, at det skal være obligatorisk at dele offentlige indkøb op eller at begrunde, hvorfor man ikke gør det.

11. Kontrakter, der tildeles kontrollerede enheder, eller samarbejde om fælles udførelse af de deltagende ordregivende myndigheders offentlige tjenesteydelsesopgaver foreslås undtaget fra reglerne, hvis betingelserne fastsat i direktivet er opfyldt. De foreslåede undtagelsesregler for samarbejde internt i egne selskaber og for samarbejde mellem ordregivende myndigheder er dog alt for snævert udformet, vil ikke kunne gennemføres i praksis og vil derfor bevirke, at direktivet kan gribe forstyrrende ind i medlemsstaternes interne administrative ordninger.

12. Regionsudvalget foreslog i sin reaktion på grønbogen, at udbud med forhandling bør kunne foregå på samme vilkår som i forsyningssektoren. Det standpunkt holder udvalget fast ved. Der er ingen grund til at antage, at de myndigheder, som tager sig af de traditionelle sektorer, er mindre egnede til at forhandle end forsyningssektormyndighederne. De ordregivende myndigheder køber ikke kun standardvarer, men også mange komplicerede produkter som it-systemer og medicinteknisk udstyr, og for disse indkøb er udbud med forhandling velegnet, ligesom også for forskellige slags komplicerede tjenester.

13. Det ville være en fordel for små og mellemstore virksomheder, hvis der blev flere muligheder for at anvende udbud med forhandling, eftersom dette giver større fleksibilitet i processen. Et almindeligt problem for disse virksomheder er desuden vanskelighederne med at supplere og justere deres tilbud. Her burde reglerne være mere fleksible.

14. Særligt bekymrende er indkøb af informations- og kommunikationsteknologi (ikt-systemer), hvor supplerende kontrakter for f.eks. ekstra licenser og nye moduler ikke altid kan gøres til genstand for offentlige indkøb uden store genvordigheder af teknisk og økonomisk art.

15. For ordregivende myndigheder på lokalt og regionalt niveau foreslås et noget enklere system med en vejledende forhåndsmeddelelse om udbud i overensstemmelse med WTO-reglerne. Hvis de gør brug af denne mulighed, behøver de ikke offentliggøre særskilte udbudsbekendtgørelser, før de iværksætter udbudsproceduren. Dette er et godt forslag, som kan være en hjælp for både myndigheder og virksomheder.

16. Regionsudvalget fremførte i sin reaktion på grønbogen, at rammeaftalebestemmelserne som udgangspunkt bør stemme overens med bestemmelserne i det nugældende forsyningsdirektiv med henblik på at få mere fleksible regler. Det er uheldigt, at Kommissionen i stedet foreslår en ændring af formuleringen i forsyningsdirektivet, så dette bliver reguleret på samme detaljerede måde som inden for de traditionelle sektorer. Det bør også udtrykkeligt fremgå, at når der er tale om varer og tjenester, der skal opfylde individuelle behov, som f.eks. handi-caphjælpemidler, skal aftalerne kunne udformes på en sådan måde, at det er borgeren selv, der vælger blandt leverandørerne i rammeaftalen.

17. Regionsudvalget finder det positivt med elektronisk baserede udbudsprocedurer og hilser Kommissionens initiativ på området velkommen. Elektroniske udbud er en fordel for både køber og sælger. Den foreslåede periode på to år, inden det bliver obligatorisk at indgive og modtage elektroniske tilbud, er alt for kort, især for små virksomheder. Det bør være den ordregivende myndighed, som bestemmer dette. Det er stor forskel på, hvor langt de enkelte brancher og medlemsstater er nået på dette område, og det er den ordregivende myndighed, som har bedst overblik over situationen. Det synes ulogisk at have særskilte regler og en kortere tidsplan for indførelsen af denne type udbudsprocedure for indkøbscentraler, især når det gælder lokale og regionale indkøbscentraler.

18. Udvalget vil også understrege, at det er absolut nødvendigt, at Kommissionen tager det fælles glossar for offentlige indkøbsaftaler op til revision, eftersom det er svært at finde rundt i, er tvetydigt og sine steder decideret ulogisk. Et velfungerende glossar vil være befordrende for elektronisk baserede offentlige udbudsprocedurer.

19. Ifølge Regionsudvalget må den nuværende opdeling i A- og B-tjenester absolut bevares og de foreslåede artikler 74, 75 og 76 om sociale tjenesteydelser og andre specifikke tjenesteydelser udgå. Disse tjenester har meget lidt grænseoverskridende interesse. Den foreslåede model for sociale tjenester opvejer ikke de ulemper, som afskaffelsen af den særlige løsning for B-tjenester indebærer. Ikke kun sociale tjenester og sundhedstjenester bør undtages, men f.eks. juridiske tjenester bygger også i så høj grad på personlig tillid, at de vanskeligt kan udsættes for almindelig konkurrence. Selv restauranttjenester og erhvervsuddannelse kan ofte kobles til sociale tjenester. Det samme gælder rengøringstjenester og lign., som udføres for ældre og borgere med forskellige handicap.

20. Udvalget mener, at de offentlige myndigheder kan give et vigtigt bidrag til opfyldelsen af målsætningerne for Europa 2020-strategien ved at udnytte deres købekraftspotentiale, navnlig for så vidt angår flagskibsinitiativerne "Innovation i EU" og "Et ressourceeffektivt Europa".

21. Regionsudvalget bifalder, at der i direktivforslaget er mere fokus på muligheden for at overveje miljø og sociale krav, selv om reglerne sandsynligvis ikke bliver lette at anvende (et eksempel herpå er artikel 67 om livscyklusomkostninger). Det er vigtigt, at det overlades til den ordregivende myndighed at bestemme, om der skal stilles krav, og i så fald hvilke, eftersom varerne og tjenesterne er af vidt forskellig art. Politiske målsætninger skal bestemmes af politiske valg på lokalt og regionalt niveau. Der er stor forskel på, om der skal indkøbes cement eller MR-scannere. Regionsudvalget konstaterer imidlertid, at der under alle omstændigheder skal være tale om en saglig sammenhæng med genstanden for kontrakten med henblik på at forhindre ugenomsigtige og vilkårlige tildelingsafgørelser og sikre lige konkurrencevilkår for virksomhederne.

22. Efter udvalgets opfattelse må det være op til den ordregivende myndighed at afgøre, om den vil købe til laveste pris eller vælge det økonomisk mest fordelagtige tilbud. For mange standardprodukter som f.eks. benzin er prisen det eneste realistiske vurderingskriterium, men dette gælder også for en del komplicerede produkter som f.eks. visse lægemidler, hvor kvalitetskravene allerede er blevet prøvet i forbindelse med myndighedernes markedsføringstilladelse. Indkøb til laveste pris behøver slet ikke betyde, at man ikke stiller kvalitetskrav. Ved sådanne indkøb gøres kvalitetskravene obligatoriske, og derefter vælges det tilbud, som opfylder kravene til den laveste pris. Indkøb til laveste pris er også en fordel for små virksomheder, eftersom disse ofte har lave administrative omkostninger og kan tilbyde konkurrencedygtige priser. Omvendt kan konkurrence om sociale og miljømæssige forhold fryse mange små virksomheder ud af markedet. Det er forvirrende, at der i forslaget tales om laveste omkostninger i stedet for laveste pris. Begrebet "laveste omkostninger" er i højere grad knyttet til det økonomisk mest

fordelagtige bud, og det indikerer, at man vil tage andre hensyn end prisen. For tydelighedens skyld bør formuleringen være som i det nugældende direktiv.

23. Kommissionen foreslår også nye bestemmelser vedrørende relationerne til underleverandører og kontraktændringer i løbetiden. Efter udvalgets mening skal direktiverne fortsat ikke indeholde bestemmelser om disse emner. Disse spørgsmål hører først og fremmest under den nationale kontraktret. De kan passende behandles i fortolkende dokumenter.

24. Kommissionen foreslår en række vidtgående bestemmelser om nationale tilsynsorganer og bistand i forbindelse med offentlige indkøb. Disse emner blev ikke diskuteret i grønbogen. Ifølge artikel 2 i protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet skal Kommissionen, inden den fremsætter forslag til en lovgivningsmæssig retsakt, foretage omfattende konsultationer. I forbindelse med disse konsultationer skal den lokale og regionale dimension af de foreslåede foranstaltninger, hvor det er relevant, tages med i betragtning – undtagen i meget hastende sager. Oprettelse af nationale tilsynsmyndigheder har i sandhed stor betydning for det lokale og regionale niveau, ikke mindst i medlemsstater, hvor de subnationale myndigheder har kompetence til at udstede retsakter.

25. Forslaget er i modstrid med medlemsstaternes ret til at organisere deres egen forvaltning og strider mod nærhedsprincippet. Det er vigtigt at overholde nærheds- og proportionalitetsprincippet. Et forslag til EU-foranstaltning skal både være nødvendigt for at opfylde målsætningerne og mere effektivt, end hvis foranstaltningen gennemføres på nationalt niveau. I dette tilfælde er der ikke noget, der tyder på, at det foreslåede system skulle være mere effektivt, end hvis medlemsstaterne hver for sig står for gennemførelsen i overensstemmelse med et nationalt system. Eksisterende nationale og retlige strukturer bør kunne påtage sig nye håndhævelsesopgaver, så det ikke bliver nødvendigt at oprette nye tilsynsorganer i medlemsstaterne. Den af Kommissionen foreslåede model synes desuden at kombinere forskellige opgaver på en måde, som strider mod den traditionelle adskillelse af offentlige myndigheder og domstole.

III. FORSLAG TIL ÆNDRINGER

Ændringsforslag 1

COM(2011) 896 final

Betragtning 14

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(14) Der hersker betydelig retsikkerhed med hensyn til, i hvor vid udstrækning samarbejde mellem offentlige myndigheder skal være dækket af regler om offentlige indkøb. EU-Domstolens relevante retspraksis fortolkes forskelligt fra medlemsstat til medlemsstat samt endog mellem ordregivende myndigheder. Det er derfor nødvendigt at afklare, i hvilke tilfælde kontrakter indgået mellem ordregivende myndigheder ikke er underlagt anvendelsen af reglerne om offentlige indkøb. Afklaringen bør afstemmes	(14) Der hersker betydelig retsikkerhed med hensyn til, i hvor vid udstrækning samarbejde mellem offentlige myndigheder skal være dækket af regler om offentlige indkøb. EU-Domstolens relevante retspraksis fortolkes forskelligt fra medlemsstat til medlemsstat samt endog mellem ordregivende myndigheder. Det er derfor nødvendigt at afklare, i hvilke tilfælde kontrakter indgået mellem ordregivende myndigheder ikke er underlagt anvendelsen af reglerne om offentlige indkøb. Afklaringen bør afstemmes

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
med principperne fastlagt i Domstolens relevante retspraksis. Den kendsgerning, at begge aftaleparter selv er ordregivende myndigheder, udelukker ikke i sig selv anvendelsen af reglerne om indkøb. Anvendelsen af reglerne om offentlige indkøb bør imidlertid ikke indvirke på de offentlige myndigheders frihed til at beslutte, hvordan de vil udføre deres offentlige tjenesteydelsesopgaver. Kontrakter tildelt kontrollerede enheder eller samarbejde om fælles udførelse af de deltagende ordregivende myndigheders offentlige tjenesteydelsesopgaver bør derfor undtages fra reglerne, hvis betingelserne fastsat i dette direktiv er opfyldt. Dette direktiv har til formål at sikre, at alt undtaget samarbejde mellem offentlige organisationer ikke fører til konkurrencefordrejning i forbindelse med private økonomiske aktører. En ordregivende myndigheds deltagelse som tilbudsgiver i en procedure med henblik på tildelingen af en offentlig kontrakt må heller ikke forårsage konkurrencefordrejning.	med principperne fastlagt i Domstolens relevante retspraksis. Den kendsgerning, at begge aftaleparter selv er ordregivende myndigheder, udelukker ikke i sig selv anvendelsen af reglerne om indkøb. Anvendelsen af reglerne om offentlige indkøb bør imidlertid ikke indvirke på de offentlige myndigheders frihed til at beslutte, hvordan de vil udføre deres offentlige tjenesteydelsesopgaver. <u>Offentlige myndigheder kan med egne midler udføre deres opgaver. De kan også udføre disse i samarbejde med andre myndigheder eller sammenslutninger af myndigheder. EU-lovgivningen pålægger ikke myndighederne at vælge en bestemt form i forbindelse med fælles udførelse af opgaver.</u> Kontrakter tildelt kontrollerede enheder eller samarbejde om fælles udførelse af de deltagende ordregivende myndigheders offentlige tjenesteydelsesopgaver bør derfor undtages fra reglerne, hvis betingelserne fastsat i dette direktiv er opfyldt. Dette direktiv har til formål at sikre, at alt undtaget samarbejde mellem offentlige organisationer ikke fører til konkurrencefordrejning i forbindelse med private økonomiske aktører. En ordregivende myndigheds deltagelse som tilbudsgiver i en procedure med henblik på tildelingen af en offentlig kontrakt må heller ikke forårsage konkurrencefordrejning.

Begrundelse

Det skal gøres klart, at de forskellige former for samarbejde mellem offentlige myndigheder ikke falder ind under anvendelsesområdet for bestemmelserne om offentlige indkøb.

Ændringsforslag 2

COM(2011) 896 final

Betragtning 46

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(46) ikke kunne forudse ved tildelingen af kontrakten. I dette tilfælde er det nødvendigt med en vis grad af fleksibilitet, så kontrakten kan tilpasses disse omstændigheder uden en ny indkøbsprocedure. Begrebet uforudsigelige omstændigheder henviser til omstændigheder, der ikke kunne forudsiges trods rimeligt omhyggelige forberedelser ved den ordregivende myndigheds oprindelige tildeling under hensyntagen til de tilgængelige midler, det specifikke projekts art og kendetegn, god praksis på det pågældende område og nødvendigheden af at sikre et relevant forhold mellem de ressourcer, der anvendes til at forberede tildelingen, og dens forudsigelige værdi. Dette er imidlertid ikke tilfældet, hvis en ændring medfører, at arten af det samlede indkøb forandres, f.eks. ved at erstatte bygge- og anlægsarbejderne, varerne eller tjenesteydelserne, der skal indkøbes, med noget andet eller ved grundlæggende at ændre indkøbstypen, da der i en sådan situation må forudsættes en hypotetisk påvirkning af resultatet.	(46) ikke kunne forudse ved tildelingen af kontrakten. I dette tilfælde er det nødvendigt med en vis grad af fleksibilitet, så kontrakten kan tilpasses disse omstændigheder uden en ny indkøbsprocedure. Begrebet uforudsigelige omstændigheder henviser til omstændigheder, der ikke kunne forudsiges trods rimeligt omhyggelige forberedelser ved den ordregivende myndigheds oprindelige tildeling under hensyntagen til de tilgængelige midler, det specifikke projekts art og kendetegn, god praksis på det pågældende område og nødvendigheden af at sikre et relevant forhold mellem de ressourcer, der anvendes til at forberede tildelingen, og dens forudsigelige værdi. Dette er imidlertid ikke tilfældet, hvis en ændring medfører, at arten af det samlede indkøb forandres, f.eks. ved at erstatte bygge- og anlægsarbejderne, varerne eller tjenesteydelserne, der skal indkøbes, med noget andet eller ved grundlæggende at ændre indkøbstypen, da der i en sådan situation må forudsættes en hypotetisk påvirkning af resultatet.

Begrundelse

Den evaluering af uforudsigelige omstændigheder, som der refereres til i betragtningerne, kan ikke tage hensyn til, hvilke ressourcer der er tilgængelige for de ordregivende myndigheder, eller til forholdet mellem disse og projektets samlede forudsigelige værdi. De ressourcer, der er tilgængelige for de ordregivende

myndigheder, og evalueringen af disse ressourcer hører ikke under Kommissionens kompetence, og vurderingen af slutresultatet af indkøbsproceduren bør ikke tage hensyn til faktorer, der vedrører den ordregivende myndigheds organisation eller personale. Ordregivende myndigheder på lokalt plan kan træffe beslutning om deres egne menneskelige ressourcer og arbejdsmetoder, uanset om de indgår kontrakter om offentlige tjenester. Evalueringsmekanismen bør fjernes fra betragtningerne, eftersom den er i modstrid med EU-lovgivningen.

Ændringsforslag 3

COM(2011) 895 final

Artikel 1

COM(2011) 896 final

Artikel 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<i>Artikel 1</i> Genstand og anvendelsesområde 1. I dette direktiv fastsættes reglerne for ordregivende myndigheds indkøbsprocedurer med hensyn til offentlige kontrakter samt projektkonkurrencer, hvis værdi anslås ikke at være mindre end tærskelværdierne fastsat i artikel 4. 2. Indkøb i henhold til dette direktiv er en eller flere ordregivende myndigheds køb og anden form for anskaffelse af bygge- og anlægsarbejder, varer eller tjenesteydelser fra økonomiske aktører valgt af de ordregivende myndigheder, uanset om bygge- og anlægsarbejderne, varerne eller tjenesteydelserne er beregnet til et offentligt formål. Bygge- og anlægsarbejder, varer og/eller tjenesteydelser i sin helhed, selv hvis indkøbt gennem forskellige kontrakter, udgør et enkelt indkøb i henhold til dette direktiv, hvis kontrakterne er del af et enkelt projekt.	<i>Artikel 1</i> Genstand og anvendelsesområde 1. I dette direktiv fastsættes reglerne for ordregivende myndigheds indkøbsprocedurer med hensyn til offentlige kontrakter samt projektkonkurrencer, hvis værdi anslås ikke at være mindre end tærskelværdierne fastsat i artikel 4. 2. Indkøb i henhold til dette direktiv er en eller flere ordregivende myndigheds køb og anden form for anskaffelse af bygge- og anlægsarbejder, varer eller tjenesteydelser <u>mod økonomisk vederlag</u> fra økonomiske aktører valgt af de ordregivende myndigheder; uanset om bygge- og anlægsarbejderne, varerne eller tjenesteydelserne er beregnet til et offentligt formål. Bygge- og anlægsarbejder, varer og/eller tjenesteydelser i sin helhed, selv hvis indkøbt gennem forskellige kontrakter, udgør et enkelt indkøb i henhold til dette direktiv, hvis kontrakterne er del af et enkelt projekt. 3. <u>En kontrakt, der tildeles af en ordregivende myndighed til en anden juridisk person falder uden for direktivets anvendelsesområde, når følgende kumulative betingelser er opfyldt:</u> a) <u>den ordregivende myndighed underkaster den pågældende juridiske person en kontrol, der svarer til den kontrol, den fører med sine egne tjenestegrene</u> b) <u>hovedparten af den juridiske persons aktiviteter udføres for den kontrollerende ordregivende myndighed eller for andre juridiske personer, der kontrolleres af denne ordregivende myndighed</u> c) <u>der er ikke nogen privat deltagelse i den kontrollerede juridiske person.</u> 4. <u>Stk. 3 finder også anvendelse, når en kontrolleret virksomhed, som er en ordregivende myndighed, tildeler en kontrakt til sin kontrollerende enhed eller kontrollerende enheder eller til en anden juridisk person, der</u>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<u>kontrolleres af den samme ordregivende myndighed, forudsat at der ikke er nogen privat deltagelse i den juridiske person, som får tildelt den offentlige kontrakt.</u> <u>5. En ordregivende myndighed, som ikke kontrollerer en juridisk person, jf. stk. 3, kan alligevel tildele en offentlig kontrakt uden at anvende dette direktiv til en juridisk person, som den kontrollerer sammen med andre ordregivende myndigheder, når følgende betingelser er opfyldt:</u> <u>a) de ordregivende myndigheder underkaster den juridiske person en kontrol, der svarer til den kontrol, de fører med deres egne tjenestegrene</u> <u>b) hovedparten af den juridiske persons aktiviteter udføres for den kontrollerende ordregivende myndighed eller andre juridiske personer, der kontrolleres af de samme ordregivende myndigheder</u> <u>c) der er ikke nogen privat deltagelse i den kontrollerede juridiske person.</u> <u>6. En aftale, der er indgået mellem to eller flere ordregivende myndigheder, anses ikke for at være en offentlig kontrakt i henhold til artikel 2, stk. 7, i nærværende direktiv, når følgende kumulative betingelser er opfyldt:</u> <u>a) samarbejdet har til formål at stille almennyttige tjenester til rådighed, som de ordregivende myndigheder har ansvaret for, eller stille den bistand til rådighed, der kræves, for at almennyttige tjenester kan leveres.</u> <u>b) der forekommer ingen aktiv privat deltagelse hos de ordregivende myndigheder.</u> <u>7. Overdragelsen af opgaver og kompetencer fra et offentligt organ til et andet som følge af en organisatorisk handling hører ikke under dette direktiv.</u>

Begrundelse

Erhvervelse af varer, tjenester og byggeentrepriser, som ikke skal anvendes til offentlige formål, er ikke omfattet af direktiverne om offentlige indkøb.

En individuel kontrakt bør danne grundlag for et indkøb og ikke et individuelt projekt, som kan indeholde elementer, der falder uden for direktivets anvendelsesområde.

Bestemmelserne om relationer mellem offentlige myndigheder bør flyttes fra artikel 11 (i COM(2011) 896) og artikel 21 (i COM(2011) 895) til artikel 1, eftersom de falder uden for anvendelsesområdet.

Ifølge EU-Domstolens retspraksis (Teckal C-107/98) skal der være tale om hovedparten af aktiviteterne og ikke 90 %, og man bør undgå at indskrænke Domstolens praksis.

Artikel 11 (i COM(2011) 896) og artikel 21 (i COM(2011) 895) udgår som følge af de foreslåede ændringer.

Ændringsforslag 4

COM(2011) 896 final

Artikel 4

Kommissionens forslag	Ændringsforslag
Artikel 4	Artikel 4
Tærskelværdier	Tærskelværdier
Dette direktiv gælder for indkøb, hvis anslåede værdi eksklusive moms svarer til eller overstiger følgende tærskelværdier:	Dette direktiv gælder for indkøb, hvis anslåede værdi eksklusive moms svarer til eller overstiger følgende tærskelværdier:
a) 5 000 000 EUR for offentlige bygge- og anlægskontrakter.	a) 5 000 000 EUR for offentlige bygge- og anlægskontrakter.
b) 130 000 EUR for offentlige vareindkøbs- og tjenesteydelseskontrakter, der indgås af statslige myndigheder, samt projekteringskonkurrencer, der afholdes af disse myndigheder. Når offentlige vareindkøbskontrakter indgås af ordregivende myndigheder, der opererer på forsvarsområdet, gælder denne tærskelværdi kun for kontrakter vedrørende varer omfattet af bilag III.	b) 130 000 EUR for offentlige vareindkøbs- og tjenesteydelseskontrakter, der indgås af statslige myndigheder, samt projekteringskonkurrencer, der afholdes af disse myndigheder. Når offentlige vareindkøbskontrakter indgås af ordregivende myndigheder, der opererer på forsvarsområdet, gælder denne tærskelværdi kun for kontrakter vedrørende varer omfattet af bilag III.
c) 200 000 EUR for offentlige vareindkøbs- og tjenesteydelseskontrakter, der indgås af myndigheder på lavere niveau, samt projekteringskonkurrencer, der afholdes af disse myndigheder.	c) 200 000 EUR 1 mio. EUR for offentlige vareindkøbs- og tjenesteydelseskontrakter, der indgås af myndigheder på lavere niveau, samt projekteringskonkurrencer, der afholdes af disse myndigheder.
d) 500 000 EUR for offentlige kontrakter vedrørende sociale tjenesteydelser og andre specifikke tjenesteydelser, der er anført i bilag XVI.	d) 500 000 EUR for offentlige kontrakter vedrørende sociale tjenesteydelser og andre specifikke tjenesteydelser, der er anført i bilag XVI.

Begrundelse

Den grænseoverskridende handel er nærmest ikke eksisterende med den nuværende tærskelværdi på ca. 1,5 mio. kr. for varer og tjenesteydelser. Alene 1,4 pct. af de indgåede kontrakter i 2009 var indgået på tværs af landegrænser. Det anbefales, at tærskelværdien for varer og tjenesteydelser hæves, samt at artikel 4, stk. 1, litra d), udgår, jf. nedenstående. Som minimum bør Kommissionen ved næste genforhandling af WTO aftalen give høj prioritet til en reel forhøjelse af tærskelværdierne for offentlige indkøb. Med tanke på, hvor uhørt en lille del af de offentlige indkøb, der er grænseoverskridende, og med tanke på den administrative byrde, som regelsættet giver myndigheder og leverandører, er det unødvendigt at have så lave tærskelværdier.

Ændringsforslag 5

COM(2011) 895 final

Artikel 19

COM(2011) 896 final

Artikel 10

Særlige undtagelser for tjenesteydelseskontrakter

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Særlige undtagelser for tjenesteydelseskontrakter	Særlige undtagelser for tjenesteydelseskontrakter
...	...
c) voldgifts- og mæglingstjenesteydelser;	c) voldgifts- og mæglingstjenesteydelser;

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	c) 1. <u>følgende juridiske tjenesteydelser:</u> (i) <u>en advokats juridiske repræsentation af en klient ved en procedure i forbindelse med en retssag, et tribunal eller over for myndigheder i henhold til § 1 i direktiv 77/249/EØF;</u> (ii) <u>certificering af dokumenter, der er udarbejdet af notarer;</u> (iii) <u>juridiske tjenesteydelser, der udføres af kuratorer eller værger, eller andre juridiske tjenesteydelser, hvor tjenesteudbyderen udpeges af en domstol eller et tribunal i de berørte medlemsstater;</u> (iv) <u>andre juridiske tjenesteydelser, som, også lejlighedsvis, er et led i den offentlige myndighedsudøvelse i de berørte medlemsstater.</u> c) 2. <u>national sikkerhed og redningstjenester</u>
d) finansielle tjenesteydelser i forbindelse med udstedelse, salg, køb eller overførsel af værdipapirer eller andre finansielle instrumenter som nævnt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF, centralbankers tjenesteydelser og operationer, der udføres med den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet	d) finansielle tjenesteydelser i forbindelse med udstedelse, salg, køb eller overførsel af værdipapirer eller andre finansielle instrumenter som nævnt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF, <u>navnlig transaktioner med henblik på den ordregivende myndigheds penge- eller kapitalanskaffelse samt centralbankers tjenesteydelser og operationer, der udføres med den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet</u>
e) arbejdsaftaler	e) arbejdsaftaler
	[...]
	g) <u>dette direktiv finder ikke anvendelse på offentlige tjenesteydelseskontrakter, som en ordregivende myndighed tildeler en anden ordregivende myndighed eller en sammenslutning af ordregivende myndigheder, på grundlag af en eksklusiv rettighed, der er tildelt dem i henhold til bekendtgjorte love eller administrative bestemmelser, der er forenelige med traktaten.</u>

Begrundelse

- c) 1. Når der er tale om tjenesteydelser i forbindelse med en advokats repræsentation af en klient i en retssag eller andre juridiske tjenesteydelser spiller de gældende nationale retssystemer en stor rolle, hvilket i reglen udelukker en grænseoverskridende tilgang. I øvrigt kræver disse tjenesteydelser et særligt tillidsforhold, som ikke kan gøres til genstand for en udbudsprocedure.
- c) 2. I forbindelse med den nationale sikkerhed, herunder redningstjenester, må kriterier som økonomisk rentabilitet ikke være udslagsgivende.
- d). Præcisering. Den undtagelse for eksklusive rettigheder, som findes i de nugældende direktiver 2004/18/EF (artikel 18) og 2004/17/EF (artikel 24 og 25) bør bevares ligesom undtagelsesbestemmelsen for transaktioner med henblik på den ordregivende myndigheds penge- eller kapitalanskaffelse i artikel 16, litra d), i direktiv 2004/18/EF. Der er behov for disse bestemmelser i medlemsstaterne.
- g). EU-traktaterne giver eksplicit medlemsstaterne ret til at overdrage eksklusive rettigheder. Dette bør fremgå af udbudslovgivningen.

Ændringsforslag 6

COM(2011) 896 final

Artikel 15

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<u>Artikel 15</u> <u>Ved en overdragelse af opgaver og kompetencer, som ikke er underlagt reglerne for offentlige kontrakter, er private aktørers deltagelse – såfremt en sådan er tilladt ifølge den nationale lovgivning – ikke udelukket, navnlig hvis der er tale om et institutionaliseret samarbejde. Også i tilfælde med privat deltagelse er en opgavetildeling, vha. en organisatorisk handling, ikke udtryk for et offentligt indkøb, så længe der ikke er tale om tildeling af en for udbudsreglerne relevant offentlig kontrakt til den deltagende private aktør.</u>

Begrundelse

Det supplerende forslag skal præcisere, at overdragelsen af opgaver og kompetencer ikke hører under udbudsreglerne.

Ændringsforslag 7

COM(2011) 895 final

Artikel 21

COM(2011) 896 final

Artikel 11

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Relationer mellem offentlige myndigheder 1. En kontrakt, der tildeles af en ordregivende myndighed til en anden juridisk person falder uden for direktivets anvendelsesområde, når følgende kumulative betingelser er opfyldt: a) Den ordregivende myndighed underkaster den pågældende juridiske person en kontrol, der svarer til den kontrol, den fører med sine egne tjenestegrene. b) Mindst 90 % af den juridiske persons aktiviteter udføres for den kontrollerende ordregivende myndighed eller for andre juridiske personer, der kontrolleres af denne ordregivende myndighed c) Der er ikke nogen privat deltagelse i den kontrollerede juridiske person. En ordregivende myndighed anses for at udøve en kontrol over en juridisk person, der svarer til den kontrol, den fører med sine egne tjenestegrene, jf. stk. 1, litra a), hvis den udøver en afgørende indflydelse på både strategiske målsætninger og væsentlige beslutninger i den kontrollerede juridiske person. 2. Stk. 1 finder også anvendelse, når en kontrolleret virksomhed, som er en ordregivende myndighed, tildeler en kontrakt til sit kontrollerende selskab eller til en anden juridisk person, der kontrolleres af den samme ordregivende myndighed, forudsat at der ikke er nogen privat deltagelse i den juridiske person, som får tildelt den offentlige kontrakt.	Relationer mellem offentlige myndigheder 1. En kontrakt, der tildeles af en ordregivende myndighed til en anden juridisk person falder uden for direktivets anvendelsesområde, når følgende kumulative betingelser er opfyldt: a) Den ordregivende myndighed underkaster den pågældende juridiske person en kontrol, der svarer til den kontrol, den fører med sine egne tjenestegrene. b) Mindst 90 % af den juridiske persons aktiviteter udføres for den kontrollerende ordregivende myndighed eller for andre juridiske personer, der kontrolleres af denne ordregivende myndighed c) Der er ikke nogen privat deltagelse i den kontrollerede juridiske person. En ordregivende myndighed anses for at udøve en kontrol over en juridisk person, der svarer til den kontrol, den fører med sine egne tjenestegrene, jf. stk. 1, litra a), hvis den udøver en afgørende indflydelse på både strategiske målsætninger og væsentlige beslutninger i den kontrollerede juridiske person. 2. Stk. 1 finder også anvendelse, når en kontrolleret virksomhed, som er en ordregivende myndighed, tildeler en kontrakt til sit kontrollerende selskab eller til en anden juridisk person, der kontrolleres af den samme ordregivende myndighed, forudsat at der ikke er nogen privat deltagelse i den juridiske person, som får tildelt den offentlige kontrakt.

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
3. En ordregivende myndighed, som ikke kontrollerer en juridisk person, jf. stk. 1, kan alligevel tildele en offentlig kontrakt uden at anvende dette direktiv til en juridisk person, som den kontrollerer sammen med andre ordregivende myndigheder, når følgende betingelser er opfyldt: a) De ordregivende myndigheder underkaster den juridiske person en kontrol, der svarer til den kontrol, de fører med deres egne tjenestegrene. b) Mindst 90 % af den juridiske persons aktiviteter udføres for den kontrollerende ordregivende myndighed eller andre juridiske personer, der kontrolleres af de samme ordregivende myndigheder c) Der er ikke nogen privat deltagelse i den kontrollerede juridiske person. I henhold til litra a) har ordregivende myndigheder i fællesskab kontrollen med en juridisk person, når følgende kumulative betingelser er opfyldt: a) den kontrollerede juridiske persons beslutningstagende organer sammensættes af repræsentanter fra alle deltagende ordregivende myndigheder b) de ordregivende myndigheder kan i fællesskab få afgørende indflydelse på de strategiske mål og væsentlige beslutninger vedrørende den kontrollerede juridiske person c) den kontrollerede juridiske person varetager ikke andre interesser end de offentlige myndigheders, som de er tilknyttet d) den kontrollerede juridiske person opnår ikke andre fordele end godtgørelse af aktuelle omkostninger i forbindelse med de offentlige kontrakter med de ordregivende myndigheder. 4. En aftale, der er indgået mellem to eller flere ordregivende myndigheder, anses ikke for at være en offentlig kontrakt i henhold til artikel 2, stk. 6, i nærværende direktiv, når følgende kumulative betingelser er opfyldt: a) aftalen etablerer et ægte samarbejde mellem de deltagende ordregivende myndigheder med henblik på i fællesskab at udføre deres opgaver af offentligretlig interesse med gensidige rettigheder og forpligtelser b) aftalen vedrører udelukkende forhold af offentligretlig interesse	3. En ordregivende myndighed, som ikke kontrollerer en juridisk person, jf. stk. 1, kan alligevel tildele en offentlig kontrakt uden at anvende dette direktiv til en juridisk person, som den kontrollerer sammen med andre ordregivende myndigheder, når følgende betingelser er opfyldt: a) De ordregivende myndigheder underkaster den juridiske person en kontrol, der svarer til den kontrol, de fører med deres egne tjenestegrene. b) Mindst 90 % af den juridiske persons aktiviteter udføres for den kontrollerende ordregivende myndighed eller andre juridiske personer, der kontrolleres af de samme ordregivende myndigheder c) Der er ikke nogen privat deltagelse i den kontrollerede juridiske person. I henhold til litra a) har ordregivende myndigheder i fællesskab kontrollen med en juridisk person, når følgende kumulative betingelser er opfyldt: a) den kontrollerede juridiske persons beslutningstagende organer sammensættes af repræsentanter fra alle deltagende ordregivende myndigheder b) de ordregivende myndigheder kan i fællesskab få afgørende indflydelse på de strategiske mål og væsentlige beslutninger vedrørende den kontrollerede juridiske person c) den kontrollerede juridiske person varetager ikke andre interesser end de offentlige myndigheders, som de er tilknyttet d) den kontrollerede juridiske person opnår ikke andre fordele end godtgørelse af aktuelle omkostninger i forbindelse med de offentlige kontrakter med de ordregivende myndigheder. 4. En aftale, der er indgået mellem to eller flere ordregivende myndigheder, anses ikke for at være en offentlig kontrakt i henhold til artikel 2, stk. 6, i nærværende direktiv, når følgende kumulative betingelser er opfyldt: a) aftalen etablerer et ægte samarbejde mellem de deltagende ordregivende myndigheder med henblik på i fællesskab at udføre deres opgaver af offentligretlig interesse med gensidige rettigheder og forpligtelser b) aftalen vedrører udelukkende forhold af offentligretlig interesse

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
c) de deltagende ordregivende myndigheder er ikke aktive på det frie marked med mere end 10 % for så vidt angår omsætningen for de aktiviteter, der er relevante i forbindelse med aftalen.	e) de deltagende ordregivende myndigheder er ikke aktive på det frie marked med mere end 10 % for så vidt angår omsætningen for de aktiviteter, der er relevante i forbindelse med aftalen.
d) aftalen omfatter ikke andre finansielle overførsler mellem de deltagende ordregivende myndigheder end dem, der svarer til godtgørelsen af aktuelle omkostninger i forbindelse med bygge- og anlægsarbejder, tjenesteydelser eller indkøb	d) aftalen omfatter ikke andre finansielle overførsler mellem de deltagende ordregivende myndigheder end dem, der svarer til godtgørelsen af aktuelle omkostninger i forbindelse med bygge- og anlægsarbejder, tjenesteydelser eller indkøb
e) der er ikke privat deltagelse i nogen af de involverede ordregivende myndigheder.	e) der er ikke privat deltagelse i nogen af de involverede ordregivende myndigheder.
5. Den manglende private deltagelse omtalt i stk. 1-4 skal verificeres på tidspunktet for tildelingen af kontrakten eller indgåelsen af aftalen.	5. Den manglende private deltagelse omtalt i stk. 1-4 skal verificeres på tidspunktet for tildelingen af kontrakten eller indgåelsen af aftalen.
De udelukkelse, der er omhandlet i stk. 1-4, finder ikke længere anvendelse fra det tidspunkt, hvor der finder privat deltagelse sted, med den virkning, at løbende kontrakter skal åbnes for konkurrence via sædvanlige udbudsprocedurer.	De udelukkelse, der er omhandlet i stk. 1-4, finder ikke længere anvendelse fra det tidspunkt, hvor der finder privat deltagelse sted, med den virkning, at løbende kontrakter skal åbnes for konkurrence via sædvanlige udbudsprocedurer.

Begrundelse

Som følge af ændringsforslag 3 udgår artikel 11 hhv. artikel 21.

Ændringsforslag 8

COM(2011) 895 final

Artikel 31

COM(2011) 896 final

Artikel 17

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Reserverede kontrakter	Reserverede kontrakter
Medlemsstaterne kan lade retten til at deltage i offentlige udbudsprocedurer være forbeholdt beskyttede værksteder og økonomiske operatører, hvis vigtigste mål er social og faglig integration af handicappede og dårligt stillede arbejdstagere, eller beslutte, at sådanne kontrakter skal udføres i forbindelse med programmer for beskyttet beskæftigelse, forudsat at mere end 30 % af arbejdstagerne i de pågældende beskyttede værksteder, hos de pågældende økonomiske operatører eller i de pågældende programmer er handicappede eller dårligt stillede arbejdstagere.	Medlemsstaterne kan lade retten til at deltage i offentlige udbudsprocedurer være forbeholdt beskyttede værksteder og økonomiske operatører, hvis vigtigste mål er social og faglig integration af handicappede og dårligt stillede arbejdstagere, eller beslutte, at sådanne kontrakter skal udføres i forbindelse med programmer for beskyttet beskæftigelse, forudsat at mere end 30 % af <u>arbejdstagerne</u> <u>personerne</u> i de pågældende beskyttede værksteder, hos de pågældende økonomiske operatører eller i de pågældende programmer er handicappede eller dårligt stillede arbejdstagere. <u>Begrebet "dårligt stillede arbejdstagere" omfatter bl.a. arbejdsløse personer, som har særlige problemer med integration og særligt svage grupper og mindretal.</u>
Udbudsbekendtgørelsen skal indeholde oplysning herom.	Udbudsbekendtgørelsen skal indeholde oplysning herom.

Begrundelse

Denne bestemmelse er ny, og der er derfor behov for at definere, hvilke grupper den omfatter, frem for alt fordi den favner bredere end den nuværende artikel 19.

Ændringsforslag 9

COM(2011) 895 final

Artikel 34

COM(2011) 896 final

Artikel 19, stk. 7

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Medlemsstaterne sikrer senest to år efter den dato, der er fastsat i artikel 92, stk. 1, at alle udbudsprocedurer under dette direktiv gennemføres ved hjælp af elektroniske kommunikationsmidler, herunder navnlig elektronisk indgivelse i overensstemmelse med kravene i denne artikel.	Medlemsstaterne <u>skal aktivt arbejde for</u> sikrer senest to år efter den dato, der er fastsat i artikel 92, stk. 1, at alle udbudsprocedurer under dette direktiv gennemføres ved hjælp af elektroniske kommunikationsmidler, herunder navnlig elektronisk indgivelse i overensstemmelse med kravene i denne artikel.

Begrundelse

I lyset af at forudsætningerne såvel for de ordregivende myndigheder – især på lokalt niveau – som for leverandørerne kan variere meget inden for de forskellige brancher, er det mere rimeligt, at medlemsstaterne aktivt forbereder sig på elektronisk baserede offentlige udbudsprocedurer, end at der stilles krav om dette på kort sigt.

Ændringsforslag 10

COM(2011) 896 final

Artikel 24

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Valg af procedurer	Valg af procedurer
1. For at indgå offentlige kontrakter anvender de ordregivende myndigheder de nationale procedurer, der er tilpasset i overensstemmelse med dette direktiv, forudsat at der med forbehold af artikel 30 er offentliggjort en udbudsbekendtgørelse i overensstemmelse med dette direktiv.	1. For at indgå offentlige kontrakter anvender de ordregivende myndigheder de nationale procedurer, der er tilpasset i overensstemmelse med dette direktiv, forudsat at der med forbehold af artikel 30 er offentliggjort en udbudsbekendtgørelse i overensstemmelse med dette direktiv.
Medlemsstaterne skal sørge for, at de ordregivende myndigheder kan anvende offentlige eller begrænsede udbud som omhandlet i dette direktiv.	Medlemsstaterne skal sørge for, at de ordregivende myndigheder kan anvende offentlige <u>udbud</u> , eller <u>begrænsede udbud, udbud med forhandling, konkurrence eller "konkurrencepræget dialog"</u> som omhandlet i dette direktiv.
Medlemsstaterne kan bestemme, at ordregivende myndigheder kan anvende innovationspartnerskaber som fastsat i nærværende direktiv.	Medlemsstaterne kan bestemme, at ordregivende myndigheder kan anvende innovationspartnerskaber som fastsat i nærværende direktiv.
De kan også bestemme, at ordregivende myndigheder kan anvende udbud med forhandling eller konkurrencepræget dialog, i nedenstående tilfælde:	De kan også bestemme, at ordregivende myndigheder kan anvende udbud med forhandling eller konkurrencepræget dialog, i nedenstående tilfælde:
a) ved bygge- og anlægsarbejder, hvis bygge- og anlægskontraktens genstand omfatter både projektering og udførelse af bygge- og anlægsarbejder, jf. artikel 2, stk. 8, eller hvis det er nødvendigt med forhandling for at fastlægge projektets juridiske eller finansielle opbygning	a) ved bygge- og anlægsarbejder, hvis bygge- og anlægskontraktens genstand omfatter både projektering og udførelse af bygge- og anlægsarbejder, jf. artikel 2, stk. 8, eller hvis det er nødvendigt med forhandling for at fastlægge projektets juridiske eller finansielle opbygning

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
b) ved offentlige bygge- og anlægskontrakter, hvis der er tale om bygge- og anlægsarbejder, der udføres udelukkende med henblik på forskning eller innovation, prøvning eller udvikling, og ikke med det formål at sikre indtjening eller opnå dækning af omkostninger til forskning og udvikling	b) ved offentlige bygge- og anlægskontrakter, hvis der er tale om bygge- og anlægsarbejder, der udføres udelukkende med henblik på forskning eller innovation, prøvning eller udvikling, og ikke med det formål at sikre indtjening eller opnå dækning af omkostninger til forskning og udvikling
c) ved tjenesteydelser eller vareindkøb, hvis de tekniske specifikationer ikke kan fastlægges tilstrækkeligt præcist med henvisning til standarder, europæiske tekniske godkendelser, fælles tekniske specifikationer eller tekniske referencer, jf. punkt 2-5 i bilag VIII	c) ved tjenesteydelser eller vareindkøb, hvis de tekniske specifikationer ikke kan fastlægges tilstrækkeligt præcist med henvisning til standarder, europæiske tekniske godkendelser, fælles tekniske specifikationer eller tekniske referencer, jf. punkt 2-5 i bilag VIII
d) i tilfælde af ukorrekte eller uacceptable tilbud, jf. artikel 30, stk. 2, litra a), i forbindelse med et offentligt eller begrænset udbud	d) i tilfælde af ukorrekte eller uacceptable tilbud, jf. artikel 30, stk. 2, litra a), i forbindelse med et offentligt eller begrænset udbud
e) hvis kontrakten som følge af særlige omstændigheder med hensyn til arbejdernes, leverancernes eller tjenesternes art og kompleksitet og risici i forbindelse med dem ikke kan tildeles uden forudgående forhandling.	e) hvis kontrakten som følge af særlige omstændigheder med hensyn til arbejdernes, leverancernes eller tjenesternes art og kompleksitet og risici i forbindelse med dem ikke kan tildeles uden forudgående forhandling.
Medlemsstaterne kan bestemme ikke at omsætte procedurerne med udbud med forhandling, konkurrencepræget dialog eller innovationspartnerskaber til national lovgivning.	Medlemsstaterne kan bestemme ikke at omsætte procedurerne med udbud med forhandling, konkurrencepræget dialog eller innovationspartnerskaber til national lovgivning.

Begrundelse

Regionsudvalget mener, at udbud med forhandling skal foregå på samme vilkår inden for de traditionelle sektorer som inden for forsyningssektoren. Dette gælder også "konkurrencepræget dialog". Der er ingen grund til at antage, at de myndigheder, som tager sig af de traditionelle sektorer, er mindre egnede til denne procedure end forsyningssektormyndighederne. Det skal være den ordregivende myndighed, som ud fra det enkelte indkøb afgør, hvilken procedure der skal anvendes.

Det er vigtigt at gøre det klart, at det er den ordregivende myndighed, der vælger en passende procedure i de enkelte tilfælde - det skal ikke foregå på nationalt plan eller på EU-niveau. EU og det nationale niveau skal stille alle procedurer til rådighed for de ordregivende myndigheder. Alt andet ville føre til forskellige regler og procedurer i de forskellige medlemsstater, konkurrenceforvridning og ulige konkurrenceforhold.

Ændringsforslag 11

COM(2011) 896 final

Artikel 30, stk. 2a

Kommissionens forslag	Ændringsforslag
a) når der i forbindelse med et offentligt eller et begrænset udbud ikke afgives tilbud, ikke afgives egnede tilbud, eller der ikke er modtaget nogen ansøgninger, forudsat at de oprindelige aftalevilkår ikke ændres væsentligt, og at der på anmodning fra Kommissionen eller det nationale tilsynsorgan, som er udpeget i henhold til artikel 84, forelægges disse en rapport.	a) når der i forbindelse med et offentligt eller et begrænset udbud ikke afgives tilbud, ikke afgives egnede tilbud, eller der ikke er modtaget nogen ansøgninger, forudsat at de oprindelige aftalevilkår ikke ændres væsentligt, og at der på anmodning fra Kommissionen eller det nationale tilsynsorgan, som er udpeget i henhold til artikel 84, forelægges disse en rapport.

Begrundelse

Set i kombination med artikel 84 (oprettelse af nyt offentligt tilsynsorgan) resulterer denne rapporteringspligt i en unødvendig bureaukratisk byrde. Set i lyset af ønsket om at forenkle EU's udbudslovgivning og gøre denne mere fleksibel, skal der helst ikke skabes nye forvaltningsmæssige byrder. Derfor slettes sidste del af teksten.

Ændringsforslag 12

COM(2011) 895 final

Artikel 44, litra d), nr. i), og litra e)

COM(2011) 896 final

Artikel 30, stk. 2, litra c), nr. i), og litra d)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
c) Når bygge- og anlægsarbejder, levering af varer eller tjenesteydelser kun kan leveres af en bestemt økonomisk aktør af én af følgende årsager:	c) Når bygge- og anlægsarbejder, levering af varer eller tjenesteydelser kun kan leveres af en bestemt økonomisk aktør af én af følgende årsager:
i) manglende konkurrence af tekniske årsager	i) manglende konkurrence af tekniske <u>eller retlige</u> årsager
[...]	[...]
d) i strengt nødvendigt omfang, hvis sagens yderst hastende karakter som følge af force majeure gør det umuligt at overholde fristerne for offentlige udbud, begrænsede udbud eller udbud med forhandling. De omstændigheder, der påberåbes som begrundelse for den tvingende nødvendighed, må under ingen omstændigheder kunne tilskrives de ordregivende myndigheder.	d) i strengt nødvendigt omfang, hvis sagens yderst hastende karakter som følge af force majeure <u>begivenheder, som den ordregivende myndighed ikke har kunnet forudse</u> , gør det umuligt at overholde fristerne for offentlige udbud, begrænsede udbud eller udbud med forhandling. De omstændigheder, der påberåbes som begrundelse for den tvingende nødvendighed, må under ingen omstændigheder kunne tilskrives de ordregivende myndigheder.

Begrundelse

"Retlige årsager" bør tilføjes i artiklen for at dække f.eks. en situation, hvor en ordregivende myndighed skal udføre et byggeri (f.eks. en skole) på et bestemt sted, og grundejeren kun går med til at sælge grunden, hvis han får lov til at opføre bygningen.

Force majeure indebærer en skærpelse i forhold til den nuværende formulering i direktiv 2004/18/EF, artikel 31, litra c). Den nuværende tekst bør anvendes. Det bør være muligt at anvende udbud med forhandling uden konkurrence ved køb af varer og tjenester, som en ordregivende myndighed skal stille til rådighed i henhold til anden lovgivning, f.eks. mad til alderdomshjem eller hjerteklapper til sygehuse, i den periode, hvor en klage over et udbud er under behandling ved en domstol.

Ændringsforslag 13

COM(2011) 895 final

Artikel 45

COM(2011) 896 final

Artikel 31

Rammeaftaler

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. De ordregivende myndigheder kan indgå rammeaftaler under forudsætning, at de anvender procedurerne i dette direktiv.	1. De ordregivende myndigheder kan indgå rammeaftaler under forudsætning, at de anvender procedurerne i dette direktiv.

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Ved "rammeaftale" forstås en aftale indgået mellem en eller flere ordregivende myndigheder og en eller flere økonomiske aktører med det formål at fastsætte vilkårene for de kontrakter, der skal indgås i løbet af en given periode, især med hensyn til pris og i givet fald påtænkte mængder.	Ved "rammeaftale" forstås en aftale indgået mellem en eller flere ordregivende myndigheder og en eller flere økonomiske aktører med det formål at fastsætte vilkårene for de kontrakter, der skal indgås i løbet af en given periode, især med hensyn til pris og i givet fald påtænkte mængder.
Rammeaftaler må højst gælde for en periode på fire år, undtagen i særlige tilfælde, som er behørigt begrundet navnlig i rammeaftalens formål.	Rammeaftaler må højst gælde for en periode på fire år, undtagen i særlige tilfælde, som er behørigt begrundet navnlig i rammeaftalens formål.
2. Kontrakter, der er baseret på en rammeaftale, indgås efter procedurerne i dette stykke og i stk. 3 og 4.	2. Kontrakter, der er baseret på en rammeaftale, indgås efter procedurerne i dette stykke og i stk. 3 og 4.
Disse procedurer kan kun anvendes mellem de ordregivende myndigheder, der er klart identificeret til dette formål i udbudsbekendtgørelsen eller opfordringen til at bekræfte interessetilkendegivelsen, og de økonomiske aktører, der oprindeligt var parter i rammeaftalen.	Disse procedurer kan kun anvendes mellem de ordregivende myndigheder, der er klart identificeret til dette formål i udbudsbekendtgørelsen eller opfordringen til at bekræfte interessetilkendegivelsen, og de økonomiske aktører, der oprindeligt var parter i rammeaftalen.
Når der indgås kontrakter, der er baseret på en rammeaftale, kan parterne under ingen omstændigheder foretage væsentlige ændringer i aftalevilkårene, navnlig ikke i det i stk. 3 omhandlede tilfælde.	Når der indgås kontrakter, der er baseret på en rammeaftale, kan parterne under ingen omstændigheder foretage væsentlige ændringer i aftalevilkårene, navnlig ikke i det i stk. 3 omhandlede tilfælde.
De ordregivende myndigheder må ikke misbruge rammeaftaler eller anvende dem på en sådan måde, at konkurrencen hindres, begrænses eller fordrejes.	De ordregivende myndigheder må ikke misbruge rammeaftaler eller anvende dem på en sådan måde, at konkurrencen hindres, begrænses eller fordrejes.

Begrundelse

Efter Regionsudvalgets opfattelse skal rammeaftaler i princippet reguleres som i det nugældende direktiv 2004/17/EF, eftersom der ikke findes nogen grund til at regulere f.eks. aftaleperioden for denne type aftaler, når man ikke gør det for andre kontrakttyper. Ligesom ved dynamiske indkøbssystemer bør det være muligt at tage nye økonomiske aktører ind under aftaleperioden, eftersom det er en fordel for både køber og sælger. Det sidste afsnit er unødvendigt, eftersom indholdet følger af principperne.

Ændringsforslag 14

COM(2011) 895 final

Artikel 45, stk. 4

COM(2011) 896 final

Artikel 31, stk. 4

Rammeaftaler

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
4. Når en rammeaftale indgås med mere end en økonomisk aktør, kan den udføres på en af følgende to måder:	4. Når en rammeaftale indgås med mere end en økonomisk aktør, kan den udføres på en af følgende to måder <u>en af følgende måder</u> :
a) i henhold til bestemmelser og betingelser i rammeaftalen, uden at der iværksættes en fornyet konkurrence, når den fastlægger alle bestemmelser vedrørende udførelsen af de pågældende bygge- og anlægsarbejder, tjenesteydelser og vareleverancer og de objektive betingelser for fastlæggelse af, hvilke af de økonomiske aktører der er part i rammeaftalen, der skal udføre dem, idet sidstnævnte betingelser skal fremgå af udbudsdokumenterne	a) i henhold til <u>hvor</u> alle <u>alle</u> bestemmelser <u>vedrørende udførelsen af bygge- og betingelser anlægsarbejder, tjenesteydelser og vareleverancer er fastlagt i rammeaftalen, foretages tildeling uden at der iværksættes en fornyet konkurrence, når den fastlægger alle bestemmelser og de objektive betingelser for fastlæggelse</u> genåbning af, hvilke konkurrencen på baggrund af de økonomiske aktører vilkår, der er part fastsat i rammeaftalen, der skal udføre dem, idet sidstnævnte betingelser skal fremgå af udbudsdokumenterne.

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
b) når ikke alle bestemmelser vedrørende udførelse af bygge- og anlægsarbejder, tjenesteydelser og vareleverancer er fastlagt i rammeaftalen, ved at iværksætte en fornyet konkurrence blandt de økonomiske aktører, der er part i rammeaftalen.	b) når ikke alle bestemmelser vedrørende udførelse af bygge- og anlægsarbejder, tjenesteydelser og vareleverancer er fastlagt i rammeaftalen, <u>fortages tildelingen</u> ved at iværksætte en fornyet konkurrence blandt de økonomiske aktører, der er part i rammeaftalen. <u>Valg mellem metoderne oplistet i litra a) og b) træffes på grundlag af objektive kriterier, der overholder principperne om ikke-diskrimination og gennemsigtighed. I samme rammeaftale kan der være frit valg mellem metoderne i litra a) og b) eller en kombination af dem.</u>

Begrundelse

Direktivet indeholder ingen præciseringer om anvendelsen af rammeaftaler. Dette gælder især for gennemførelsen af og valget mellem direkte tildeling og fornyet udbud. For at sikre en fleksibel gennemførelse, bør det være muligt at anvende en kombination af dem for at sikre, at man ved mindre ordrer direkte kan påberåbe sig de fastlagte betingelser, mens man ved større ordrer inden for den samme rammeaftale skal kunne have en fornyet udbudsprocedure.

Ændringsforslag 15

COM(2011) 896 final

Artikel 37

Lejlighedsvis fællesindkøb

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. En eller flere ordregivende myndigheder kan blive enige om at gennemføre visse specifikke indkøb i fællesskab.	1. En eller flere ordregivende myndigheder kan blive enige om at gennemføre visse specifikke indkøb i fællesskab.
2. Når en ordregivende myndighed alene gennemfører de pågældende indkøbsprocedurer i alle dens faser fra offentliggørelsen af udbudsbekendtgørelsen til opfyldelsen af fremtidige kontrakter, har den ordregivende myndighed eneansvaret for overholdelsen af forpligtelserne i henhold til dette direktiv.	2. Når en ordregivende myndighed alene gennemfører de pågældende indkøbsprocedurer i alle dens faser fra offentliggørelsen af udbudsbekendtgørelsen til opfyldelsen af fremtidige kontrakter, har den ordregivende myndighed eneansvaret for overholdelsen af forpligtelserne i henhold til dette direktiv.
Når visse faser af indkøbsproceduren eller opfyldelsen af de fremtidige kontrakter gennemføres af mere end en af de deltagende ordregivende myndigheder, er det fortsat den enkelte ordregivende myndighed, der er ansvarlig for overholdelsen af forpligtelserne i henhold til dette direktiv med hensyn til de faser, som den gennemfører.	Når visse faser af indkøbsproceduren eller opfyldelsen af de fremtidige kontrakter gennemføres af mere end en af de deltagende ordregivende myndigheder, er det fortsat den enkelte ordregivende myndighed, der er ansvarlig for overholdelsen af forpligtelserne i henhold til dette direktiv med hensyn til de faser, som den gennemfører.
	<u>3. De ordregivende myndigheder kan indgå samarbejde om lejlighedsvis fællesindkøb uden at anvende procedurerne i dette direktiv, også når nogle af dem modtager vederlag for deres tjenesteydelser over for de andre.</u>

Begrundelse

Tilføjelsen sikrer, at fællesindkøb ikke unødigt vanskeliggøres. Det, der gælder for centrale indkøbscentraler i henhold til artikel 35, stk.5 bør således også gælde for et lejlighedsvist samarbejde.

Ændringsforslag 16

COM(2011) 895 final

Artikel 54

COM(2011) 896 final

Artikel 40

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. De tekniske specifikationer som defineret i punkt 1 i bilag VIII anføres i udbudsdokumenterne. De definerer de egenskaber, som kræves af et arbejde, en tjenesteydelse eller vare. Disse karakteristika kan også vedrøre den specifikke proces for produktion eller levering af de ønskede bygge- og anlægsarbejder, tjenesteydelser eller varer eller for en anden fase i deres livscyklus som omhandlet i artikel 2, stk. 22. De tekniske specifikationer skal desuden angive, hvorvidt der stilles krav om overførsel af intellektuel ejendomsret. Ved alle indkøb, hvis genstand er beregnet til anvendelse af personer, hvad enten det er offentligheden eller personale ved den ordregivende myndighed, skal disse tekniske specifikationer undtagen i behørigt begrundede tilfælde fastsættes således, at der tages hensyn til kriterier vedrørende adgangsmuligheder for handicappede eller design for samtlige brugere. Hvis obligatoriske standarder for tilgængelighed indføres ved EU-lovgivning, defineres tekniske specifikationer, hvad angår kriterier vedrørende adgangsmuligheder, ved henvisning til denne lovgivning.	1. De tekniske specifikationer som defineret i punkt 1 i bilag VIII anføres i udbudsdokumenterne. De definerer de egenskaber, som kræves af et arbejde, en tjenesteydelse eller vare. Disse karakteristika kan også vedrøre den specifikke proces for produktion eller levering af de ønskede bygge- og anlægsarbejder, tjenesteydelser eller varer eller for en anden fase i deres livscyklus som omhandlet i artikel 2, stk. 22. De tekniske specifikationer skal desuden angive, hvorvidt der stilles krav om overførsel af intellektuel ejendomsret. Ved alle indkøb, hvis genstand er beregnet til anvendelse af personer, hvad enten det er offentligheden eller personale ved den ordregivende myndighed, skal disse tekniske specifikationer undtagen i behørigt begrundede tilfælde fastsættes således, at der tages hensyn til kriterier vedrørende adgangsmuligheder for handicappede eller design for samtlige brugere. Når det er muligt, <u>bør disse de tekniske specifikationer undtagen i behørigt begrundede tilfælde fastsættes således, at der tages hensyn til kriterier vedrørende adgangsmuligheder for handicappede eller design for samtlige brugere.</u> Hvis obligatoriske standarder for tilgængelighed indføres ved EU-lovgivning, defineres tekniske specifikationer, hvad angår kriterier vedrørende adgangsmuligheder, ved henvisning til denne lovgivning.

Begrundelse

Den foreslåede formulering går alt for langt i betragtning af den store variation i offentlige indkøb. Desuden findes denne type bestemmelser ofte i de nationale byggestandarder. Teksten i de nugældende direktiver 2004/18/EF, artikel 23, stk. 1, og 2004/17/EF, artikel 34, stk. 1, bør bevares.

Ændringsforslag 17

COM(2011) 896 final

Artikel 44

Opdeling af kontrakter i delkontrakter

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. Offentlige kontrakter kan underopdeles i homogene eller heterogene delkontrakter. For kontrakter med en værdi, der svarer til eller er højere end tærsklerne i artikel 4, men ikke mindre end 500 000 EUR, fastlagt i overensstemmelse med artikel 5, skal, den ordregivende myndighed, hvis den finder det uhensigtsmæssigt at opdele kontrakten	1. Offentlige kontrakter kan underopdeles i homogene eller heterogene delkontrakter. For kontrakter med en værdi, der svarer til eller er højere end tærsklerne i artikel 4, men ikke mindre end 500 000 EUR, fastlagt i overensstemmelse med artikel 5, skal, den ordregivende myndighed, hvis den finder det uhensigtsmæssigt at opdele kontrakten

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
i delkontrakter, i udbudsbekendtgørelsen eller i opfordringen til at afgive tilbud afgive en forklaring af grundene herfor.	i delkontrakter, i udbudsbekendtgørelsen eller i opfordringen til at afgive tilbud afgive en forklaring af grundene herfor.
De ordregivende myndigheder angiver i udbudsbekendtgørelsen eller i opfordringen til at afgive tilbud, hvorvidt bud er begrænset til et eller flere delkontrakter.	De ordregivende myndigheder angiver i udbudsbekendtgørelsen eller i opfordringen til at afgive tilbud, hvorvidt bud er begrænset til et eller flere delkontrakter.

Begrundelse

Dette er en unødigt byrde, som pålægges de ordregivende myndigheder. Den bør derfor fjernes.

Ændringsforslag 18

COM(2011) 896 final

Artikel 54, stk. 2

Kommissionens forslag	Ændringsforslag
<i>Artikel 54</i>	<i>Artikel 54</i>
De ordregivende myndigheder kan beslutte ikke at tildele den tilbudsgiver, der har afgivet det bedste bud, en kontrakt, hvis de har fastslået, at budet ikke, i det mindste på ækvivalent vis, opfylder forpligtelserne i henhold til EU's social- og arbejdsmarkeds- eller miljølovgivning eller de i bilag XI anførte internationale sociale, arbejdsretlige og miljømæssige lovbestemmelser, der er anført i bilag XI.	De ordregivende myndigheder kan beslutte ikke at tildele den tilbudsgiver, der har afgivet det bedste bud, en kontrakt, hvis de har fastslået, at budet ikke, i det mindste på ækvivalent vis, opfylder forpligtelserne i henhold til EU's <u>og den nationale</u> social- og arbejdsmarkeds- eller miljølovgivning eller de i bilag XI anførte internationale sociale, arbejdsretlige og miljømæssige lovbestemmelser, der er anført i bilag XI.

Begrundelse

Udover EU-lovgivningen skal tilbudsgiverne også overholde den nationale lovgivning.

Ændringsforslag 19

COM(2011) 896 final

Artikel 55, stk. 3, sidste afsnit

Kommissionens forslag	Ændringsforslag
<i>Artikel 55</i>	<i>Artikel 55</i>
For at kunne anvende den udelukkelsesgrund, som er nævnt i stk. 1, litra d), forelægger de ordregivende myndigheder en metode til at vurdere kontraktens opfyldelse, som er baseret på objektive, målbare kriterier og anvendes på en systematisk, konsekvent og gennemsigtig måde. En eventuel vurdering af opfyldelsen meddeles den pågældende entreprenør, som skal have mulighed for at gøre indsigelse mod resultatet og få retsbeskyttelse.	For at kunne anvende den udelukkelsesgrund, som er nævnt i stk. 1, litra d), forelægger de ordregivende myndigheder en metode til at vurdere kontraktens opfyldelse, som er baseret på objektive, målbare kriterier og anvendes på en systematisk, konsekvent og gennemsigtig måde. En eventuel vurdering af opfyldelsen meddeles den pågældende entreprenør, som skal have mulighed for at gøre indsigelse mod resultatet og få retsbeskyttelse.

Begrundelse

Forklaringen i artikel 55, stk. 3, sidste afsnit er uforståelig og giver derfor en ringere retssikkerhed, hvilket ville resultere i flere indsigelser. Derudover indføres der nye pligter for de ordregivende myndigheder, som bør slettes, set i lyset af ønsket om at undgå yderligere bureaukrati.

Ændringsforslag 20

COM(2011) 895 final

Artikel 76

COM(2011) 896 final

Artikel 66

Kriterier for tildeling af kontrakter

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. Med forbehold af nationale love eller administrative bestemmelser om vederlag for visse tjenesteydelser lægger de ordregivende myndigheder et af følgende kriterier til grund for tildelingen af offentlige kontrakter: a) det økonomisk mest fordelagtige tilbud b) de laveste omkostninger. Omkostningerne kan efter den ordregivende myndigheds valg vurderes udelukkende på grundlag af prisen eller ved brug af en metode baseret på omkostningseffektivitet, f.eks. beregning af livscyklusomkostninger på de betingelser, der er omhandlet i artikel 67. 2. Det økonomisk mest fordelagtige tilbud, jf. stk. 1, litra a), set ud fra den ordregivende myndigheds synspunkt udvælges på grundlag af kriterier i forbindelse med genstanden for den pågældende offentlige kontrakt. Disse kriterier omfatter, ud over pris eller omkostninger som omhandlet i stk. 1, litra b), andre kriterier i forbindelse med genstanden for den pågældende offentlige kontrakt som f.eks.: a) kvalitet, herunder teknisk værdi, æstetiske og funktionsmæssige karakteristika, tilgængelighed, udformning for alle brugere, miljømæssige karakteristika og innovativ karakter b) i forbindelse med tjenesteydelseskontrakter og kontrakter vedrørende projektering af bygge- og anlægsarbejder kan organisationen af det personale, der skal udføre den pågældende kontrakt, og dets kvalifikationer og erfaring tages i betragtning, således at udskiftning af dette personale efter tildelingen af kontrakten kræver samtykke fra den ordregivende myndighed, som skal kontrollere, at udskiftningen sikrer en tilsvarende organisation og kvalitet c) kundeservice og teknisk bistand, leveringsdato, leveringstid eller færdiggørelsestid	1. Med forbehold af nationale love eller administrative bestemmelser om vederlag for visse tjenesteydelser lægger de ordregivende myndigheder et af følgende kriterier til grund for tildelingen af offentlige kontrakter: a) det økonomisk mest fordelagtige tilbud, b) <u>den laveste pris</u> de laveste omkostninger. Omkostningerne kan efter den ordregivende myndigheds valg vurderes udelukkende på grundlag af prisen eller ved brug af en metode baseret på omkostningseffektivitet, f.eks. beregning af livscyklusomkostninger på de betingelser, der er omhandlet i artikel 67. 2. Det økonomisk mest fordelagtige tilbud, jf. stk. 1, litra a), set ud fra den ordregivende myndigheds synspunkt udvælges på grundlag af kriterier i forbindelse med genstanden for den pågældende offentlige kontrakt. Disse kriterier omfatter, ud over pris eller omkostninger som omhandlet i stk. 1, litra b), andre kriterier i forbindelse med genstanden for den pågældende offentlige kontrakt som f.eks.: a) kvalitet, herunder teknisk værdi, æstetiske og funktionsmæssige karakteristika, tilgængelighed, udformning for alle brugere, miljømæssige karakteristika og innovativ karakter <u>og korte kredsløb</u> b) i forbindelse med tjenesteydelseskontrakter og kontrakter vedrørende projektering af bygge- og anlægsarbejder kan organisationen af det personale, der skal udføre den pågældende kontrakt, og dets kvalifikationer og erfaring tages i betragtning, således at udskiftning af dette personale efter tildelingen af kontrakten kræver samtykke fra den ordregivende myndighed, som skal kontrollere, at udskiftningen sikrer en tilsvarende organisation og kvalitet c) kundeservice og teknisk bistand, leveringsdato, leveringstid eller færdiggørelsestid

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
d) den specifikke proces med fremstilling eller levering af de pågældende bygge- og anlægsarbejder, varer eller tjenesteydelser eller en anden fase af deres livscyklus som omhandlet i artikel 67, stk. 22, for så vidt som kriterierne angives i overensstemmelse med stk. 4, og at de vedrører faktorer, der indgår direkte i disse processer, og karakteriserer den specifikke proces med fremstilling eller levering af de pågældende bygge- og anlægsarbejder, varer eller tjenesteydelser.	d) den specifikke proces med fremstilling eller levering af de pågældende bygge- og anlægsarbejder, varer eller tjenesteydelser eller en anden fase af deres livscyklus som omhandlet i artikel 67, stk. 22, for så vidt som kriterierne angives i overensstemmelse med stk. 4, og at de vedrører faktorer, der indgår direkte i disse processer, og karakteriserer den specifikke proces med fremstilling eller levering af de pågældende bygge- og anlægsarbejder, varer eller tjenesteydelser. e) <u>sociale kriterier.</u>

Begrundelse

Det er udmærket, at den ordregivende myndighed kan vælge mellem det økonomisk mest fordelagtige tilbud og de laveste omkostninger, men udtrykket i de nugældende direktiver, "laveste pris", bør bevares, fordi laveste omkostninger indikerer, at andet end prisen skal regnes med, fordi omkostninger er et bredere begreb end pris. Det økonomisk mest fordelagtige tilbud er det kriterium, som bør anvendes, hvis man også vil indregne andre parametre som f.eks. livscyklusomkostninger.

I visse tilfælde angiver den ordregivende myndighed, hvilken pris der skal betales, allerede i udbudsmaterialet. Det skal stå helt klart, at dette er en mulighed.

Formålet med overvejelserne bag det tilføjede kriterium er at sikre de ordregivende myndigheder en merværdi i forbindelse med bestemte varer og tjenester. Denne merværdi består i, at varer og tjenester via korte kredsløb normalt kan nå hurtigere frem til de deltagende enheder, således at der reageres hurtigere og mere fleksibelt på disses behov. I øvrigt kan dette kriterium også forbedre miljønormerne betydeligt (kortere transportveje og oplagringstider, færre emissioner), hvilket i sidste ende er til gavn både for de deltagende enheder og borgerne. De deltagende enheder kan desuden i deres tildelingskriterier fastsætte parametre, som inden for visse kategorier tillader mere omfattende oplysninger om et tilbud fra en given økonomisk operatør. Herved kan kravene i forbindelse med de enkelte offentlige indkøb opfyldes endnu bedre.

Det bør også udtrykkeligt angives, at det er muligt at vægte sociale kriterier, f.eks. at man får ekstra point for at sikre lige muligheder for alle eller for at ansætte flere langtidsarbejdsløse.

Ændringsforslag 21

COM(2011) 896 final

Artikel 66, stk. 3

Kommissionens forslag	Ændringsforslag
Artikel 66	Artikel 66
Medlemsstaterne kan bestemme, at visse typer kontrakter tildeles det økonomisk mest fordelagtige tilbud som omhandlet i stk. 1, litra a), og stk. 2	Medlemsstaterne kan bestemme, at visse typer kontrakter tildeles det økonomisk mest fordelagtige tilbud som omhandlet i stk. 1, litra a), og stk. 2.

Begrundelse

Formålet med denne modernisering er at skabe den størst mulige fleksibilitet for de ordregivende myndigheder og tilbudsgiverne. Offentlige myndigheder skal derfor selv kunne træffe beslutning om, hvorvidt de vil tildele kontrakter på baggrund af det økonomisk mest fordelagtige tilbud eller laveste pris. Medlemsstaterne bør ikke på forhånd definere de lokale myndigheders behov. Hvis der ikke længere kunne tildeles kontrakter på baggrund af den laveste pris, ville mindre virksomheders muligheder for at konkurrere desuden forringes betydeligt. Artikel 66, stk. 3 bør slettes.

Ændringsforslag 22

COM(2011) 895 final

Artikel 76, stk. 4

COM(2011) 896 final

Artikel 66, stk. 4

Kriterier for tildeling af kontrakter

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
4. Tildelingskriterier giver ikke den ordregivende myndighed ubegrænset valgfrihed. De skal sikre muligheden for effektiv konkurrence og skal være ledsaget af krav, der giver mulighed for en effektiv kontrol af tilbudsgivernes oplysninger. Derfor skal de ordregivende myndigheder på grundlag af de oplysninger og den dokumentation, som er forelagt af tilbudsgiverne, foretage en effektiv kontrol af, om tilbuddene opfylder tildelingskriterierne.	4. Tildelingskriterier giver ikke den ordregivende myndighed ubegrænset valgfrihed. De skal sikre muligheden for effektiv konkurrence og skal være ledsaget af krav, der giver mulighed for en effektiv kontrol af tilbudsgivernes oplysninger. Derfor skal de ordregivende myndigheder på grundlag af de oplysninger og den dokumentation, som er forelagt af tilbudsgiverne, foretage en effektiv kontrol af, om tilbuddene opfylder tildelingskriterierne.

Begrundelse

Denne bestemmelse er unødvendig, tilføjer intet nyt og bør derfor fjernes. Bestemmelsens indhold er allerede dækket af de generelle principper.

Ændringsforslag 23

COM(2011) 896 final

Artikel 73a

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
a) Betingelserne fastsat i artikel 11 er ikke længere gældende som følge af privat deltagelse i den juridiske person, som er tildelt kontrakten, jf. artikel 11, stk. 4.	a) Betingelserne fastsat i artikel 11 er ikke længere gældende som følge af privat deltagelse i den juridiske person, som er tildelt kontrakten, jf. artikel 11, stk. 4.

Begrundelse

Ændring i Kommissionens tekst som følge af sletningen af artikel 11, stk. 5 COM(2011) 896 final og artikel 21, stk. 5 COM (2011) 895 (jf. ændringsforslag 7). Denne omstændighed kan ikke gøres gældende efter kontrakttildelingen.

Ændringsforslag 24

COM(2011) 895 final

Artikel 77

COM(2011) 896 final

Artikel 67

Beregning af livscyklusomkostninger

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
3. Når der som led i en EU-retsakt er vedtaget en fælles metode til beregning af livscyklusomkostninger, herunder ved en delegeret retsakt i henhold til sektorspecifik lovgivning, anvendes denne, hvis beregning af livscyklusomkostninger indgår i de i artikel 66, stk. 1, omhandlede tildelingskriterier.	3. Når der som led i en EU-retsakt er vedtaget en fælles metode til beregning af livscyklusomkostninger, herunder ved en delegeret retsakt i henhold til sektorspecifik lovgivning, anvendes denne, hvis beregning af livscyklusomkostninger indgår i de i artikel 66, stk. 1, omhandlede tildelingskriterier.

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Bilag XV indeholder en liste over sådanne retsakter og delegerede retsakter. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 om ajourføring af denne liste, når ændringer er nødvendige på grund af vedtagelse af ny lovgivning eller ophævelse eller ændring af lovgivning.	Bilag XV indeholder en liste over sådanne retsakter og delegerede retsakter. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 om ajourføring af denne liste, når ændringer er nødvendige på grund af vedtagelse af ny lovgivning eller ophævelse eller ændring af lovgivning.

Begrundelse

Regionsudvalget støtter Europa 2020-målene og anerkender værdien af en bæredygtig, socialt ansvarlig og innovationsfremmende udbudsproces. Det er også positivt, at Kommissionen opfordrer de ordregivende myndigheder til at tage hensyn til livscyklusomkostninger. Selv om der pågår en del arbejde på dette område, er der stadig meget at gøre. Udvalget finder, at det i den nuværende situation er at gå for vidt at gennemtvinge anvendelse af EU-metoder i dette tilfælde.

Ændringsforslag 25

COM(2011) 895 final

Artikel 79

COM(2011) 896 final

Artikel 69

Unormalt lave tilbud

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. De ordregivende myndigheder kræver, at økonomiske aktører gør rede for deres priser eller omkostninger, hvis følgende betingelser alle er opfyldt:	1. De ordregivende myndigheder kræver, at økonomiske aktører gør rede for deres priser eller omkostninger, hvis følgende betingelser alle er opfyldt:
a) Tilbudsgiverens pris eller omkostninger er mere end 50 % lavere end gennemsnittet af de øvrige tilbudsgiveres pris eller omkostninger.	a) Tilbudsgiverens pris eller omkostninger er mere end 50 % lavere end gennemsnittet af de øvrige tilbudsgiveres pris eller omkostninger.
b) Tilbudsgiverens pris eller omkostninger er mere end 20 % lavere end prisen eller omkostningerne i det næstlaveste tilbud.	b) Tilbudsgiverens pris eller omkostninger er mere end 20 % lavere end prisen eller omkostningerne i det næstlaveste tilbud.
c) Der er afgivet mindst fem tilbud.	c) Der er afgivet mindst fem tilbud.
	<u>1. Hvis tilbud vedrørende en bestemt kontrakt forekommer at være unormalt lave i forhold til ydelsen, skal den ordregivende myndighed, inden den kan afvise sådanne tilbud, skriftligt anmode om sådanne oplysninger om de pågældende tilbuds sammensætning, som den anser for relevante.</u> <u>Disse oplysninger kan især omhandle:</u> a) <u>besparelser i forbindelse med byggemetoden, produktionsmetoden for varerne eller udførelsen af tjenesteydelserne</u> b) <u>de anvendte tekniske løsninger og/eller tilbudsgiverens usædvanligt gunstige betingelser for at udføre arbejdet eller for at levere varerne eller tjenesteydelserne</u> c) <u>originaliteten af de af tilbudsgiverens tilbudte arbejder, varer eller tjenesteydelser</u>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	d) <u>overholdelsen af bestemmelser vedrørende beskyttelse på arbejdspladsen og arbejdsforhold i øvrigt, der gælder på det sted, hvor ydelsen skal præsteres</u> e) <u>eventuel statsstøtte til tilbudsgiveren.</u> 2. <u>Den ordregivende myndighed undersøger, efter at have konsulteret tilbudsgiveren, tilbuddets sammensætning under hensyntagen til de begrundelser, der er givet.</u> 3. <u>Hvis en ordregivende myndighed fastslår, at et tilbud er unormalt lavt, fordi tilbudsgiveren har modtaget statsstøtte, kan tilbuddet kun afvises med denne ene begrundelse, hvis den ordregivende myndighed konsulterer tilbudsgiveren, og denne inden for en tilstrækkelig frist, som fastsættes af den ordregivende myndighed, ikke kan godtgøre, at den pågældende støtte er tildelt på lovlig vis. Hvis den ordregivende myndighed afviser et tilbud under disse omstændigheder, underretter den Kommissionen herom.</u>
2. Hvis tilbud forekommer at være unormalt lave af andre årsager, kan ordregivende myndigheder ligeledes anmode om sådanne redegørelser. 3. De redegørelser, der henvises til i stk. 1 og 2, kan disse især vedrøre: a) besparelser i forbindelse med byggemetoden, produktionsmetoden for varerne eller udførelsen af tjenesteydelserne b) de anvendte tekniske løsninger eller tilbudsgiverens usædvanligt gunstige betingelser for at udføre arbejdet eller for at levere varerne eller tjenesteydelserne c) originaliteten af de af tilbudsgiveren tilbudte arbejder, vareleverancer eller tjenesteydelser d) opfyldelse af forpligtelser, i det mindste på ækvivalent vis, i henhold til EU's social- og arbejdsmarkedslovgivning eller miljølovgivning eller i henhold til de i bilag XI anførte internationale sociale, arbejdsretlige og miljømæssige bestemmelser eller, hvis dette ikke er relevant, opfyldelse af andre bestemmelser, der sikrer en tilsvarende beskyttelse e) eventuel statsstøtte til tilbudsgiveren. 4. Den ordregivende myndighed verificerer de fremlagte oplysninger ved at konsultere tilbudsgiveren. Myndigheden kan kun afvise tilbuddet, hvis pris- eller omkostningsniveauet ikke kan begrundes ud fra dokumentationen, efter at de i stk. 3 nævnte elementer er taget i betragtning. De ordregivende myndigheder afviser tilbuddet, hvis de har fastslået, at det er unormalt lavt, fordi det ikke opfylder forpligtelserne i henhold til EU's social- og arbejdsmarkedslovgivning eller miljølovgivning eller i henhold til de i bilag XI anførte internationale sociale, arbejdsretlige og miljømæssige bestemmelser.	2-4. Hvis tilbud forekommer at være unormalt lave af andre årsager, kan ordregivende myndigheder ligeledes anmode om sådanne redegørelser. 3. De redegørelser, der henvises til i stk. 1 og 2, kan disse især vedrøre: a) besparelser i forbindelse med byggemetoden, produktionsmetoden for varerne eller udførelsen af tjenesteydelserne b) de anvendte tekniske løsninger eller tilbudsgiverens usædvanligt gunstige betingelser for at udføre arbejdet eller for at levere varerne eller tjenesteydelserne c) originaliteten af de af tilbudsgiveren tilbudte arbejder, vareleverancer eller tjenesteydelser d) opfyldelse af forpligtelser, i det mindste på ækvivalent vis, i henhold til EU's social- og arbejdsmarkedslovgivning eller miljølovgivning eller i henhold til de i bilag XI anførte internationale sociale, arbejdsretlige og miljømæssige bestemmelser eller, hvis dette ikke er relevant, opfyldelse af andre bestemmelser, der sikrer en tilsvarende beskyttelse e) eventuel statsstøtte til tilbudsgiveren. 4. Den ordregivende myndighed verificerer de fremlagte oplysninger ved at konsultere tilbudsgiveren. Myndigheden kan kun afvise tilbuddet, hvis pris eller omkostningsniveauet ikke kan begrundes ud fra dokumentationen, efter at de i stk. 3 nævnte elementer er taget i betragtning. De ordregivende myndigheder afviser tilbuddet, hvis de har fastslået, at det er unormalt lavt, fordi det ikke opfylder forpligtelserne i henhold til EU's social- og arbejdsmarkedslovgivning eller miljølovgivning eller i henhold til de i bilag XI anførte internationale sociale, arbejdsretlige og miljømæssige bestemmelser.

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
5. Hvis en ordregivende myndighed fastslår, at et tilbud er unormalt lavt, fordi tilbudsgiveren har modtaget statsstøtte, kan tilbuddet kun afvises med denne begrundelse alene, hvis den ordregivende myndighed konsulterer tilbudsgiveren og denne inden for en tilstrækkelig frist, som fastsættes af den ordregivende myndighed, ikke kan godtgøre, at den pågældende støtte var forenelig med det indre marked som omhandlet i artikel 107 i traktaten. Hvis den ordregivende myndighed afviser et tilbud under disse omstændigheder, underretter den Kommissionen herom.	5. Hvis en ordregivende myndighed fastslår, at et tilbud er unormalt lavt, fordi tilbudsgiveren har modtaget statsstøtte, kan tilbuddet kun afvises med denne begrundelse alene, hvis den ordregivende myndighed konsulterer tilbudsgiveren og denne inden for en tilstrækkelig frist, som fastsættes af den ordregivende myndighed, ikke kan godtgøre, at den pågældende støtte var forenelig med det indre marked som omhandlet i artikel 107 i traktaten. Hvis den ordregivende myndighed afviser et tilbud under disse omstændigheder, underretter den Kommissionen herom.
6. På anmodning stiller medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 88 alle oplysninger vedrørende den dokumentation, der er fremlagt med hensyn til de i stk. 3.	6. På anmodning stiller medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 88 alle oplysninger vedrørende den dokumentation, der er fremlagt med hensyn til de i stk. 3.

Begrundelse

Regionsudvalget foretrækker formuleringen i artikel 55 om unormalt lave tilbud i det nugældende direktiv 2004/18/EF, fordi den foreslåede tekst medfører administrative byrder for både de ordregivende myndigheder og leverandørerne. Den foreslåede tekst begrænser også de ordregivende myndigheders handlefrihed på dette område, hvilket er uheldigt.

Ændringsforslag 26

COM(2011) 895 final

Artikel 81

COM(2011) 896 final

Artikel 71

Underleverancer

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. I udbudsdokumenterne kan den ordregivende myndighed anmode eller kan af en medlemsstat forpligtes til at anmode tilbudsgiveren om i tilbuddet at angive, hvilke dele af en kontrakt han har til hensigt at give i underentreprise til tredjemand, samt hvilke underentreprenører han foreslår.	1. I udbudsdokumenterne kan den ordregivende myndighed anmode eller kan af en medlemsstat forpligtes til at anmode tilbudsgiveren om i tilbuddet at angive, hvilke dele af en kontrakt han har til hensigt at give i underentreprise til tredjemand, samt hvilke underentreprenører han foreslår.
2. Medlemsstaterne kan bestemme, at den ordregivende myndighed efter anmodning fra underleverandøren, og hvis kontraktens art giver mulighed herfor, overfører forfaldne betalinger direkte til underleverandøren for tjenesteydelser, vareleverancer eller bygge- og anlægsarbejder, som er leveret til eller udført for hovedentreprenøren. I så fald indfører medlemsstaterne passende ordninger, hvorved hovedentreprenøren kan gøre indsigelse mod uretmæssige udbetalinger. Ordningerne i forbindelse med denne betalingsform anføres i udbudsdokumenterne.	2. Medlemsstaterne kan bestemme, at den ordregivende myndighed efter anmodning fra underleverandøren, og hvis kontraktens art giver mulighed herfor, overfører forfaldne betalinger direkte til underleverandøren for tjenesteydelser, vareleverancer eller bygge- og anlægsarbejder, som er leveret til eller udført for hovedentreprenøren. I så fald indfører medlemsstaterne passende ordninger, hvorved hovedentreprenøren kan gøre indsigelse mod uretmæssige udbetalinger. Ordningerne i forbindelse med denne betalingsform anføres i udbudsdokumenterne.
3. Stk. 1 og 2 berører ikke den økonomiske aktørs ansvar som hovedmand.	3. Stk. 1 og 2 berører ikke den økonomiske aktørs ansvar som hovedmand.

Begrundelse

Forholdet mellem leverandører og underleverandører hører under konkurrenceretten og den nationale kontraktret, hvilket dette direktiv ikke bør ændre på.

Desuden gør bestemmelsen juraen uklar, al den stund en underleverandør, der udfører arbejde for den ordregivende myndighed mod betaling, er leverandør og ikke underleverandør. Endelig kan bestemmelserne afskære den ordregivende myndighed fra muligheden for at udskyde betalinger i afventning af, at arbejdet bliver udført i overensstemmelse med kontrakten.

Ændringsforslag 27

COM(2011) 895 final

Artikel 82

COM(2011) 896 final

Artikel 72

Ændring af kontrakter i deres gyldighedsperiode

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. En væsentlig ændring af bestemmelserne i en offentlig kontrakt i dens gyldighedsperiode betragtes som indgåelse af en ny kontrakt i dette direktivs forstand og kræver en ny udbudsprocedure i overensstemmelse med dette direktivs bestemmelser. 2. En ændring af en kontrakt i dens gyldighedsperiode anses for væsentlig i medfør af stk.1, hvis ændringen bevirker, at kontrakten er væsentligt forskellig fra den oprindelige kontrakt. Med forbehold af stk. 3 og 4 anses ændringen for væsentlig, såfremt en af følgende betingelser er opfyldt: a) Der indføres med ændringen betingelser, som ville have givet mulighed for at vælge andre ansøgere end de oprindeligt udvalgte eller mulighed for at tildele kontrakten til en anden tilbudsgiver, hvis disse betingelser var fremgået af den oprindelige udbudsprocedure. b) Ændringen ændrer kontraktens økonomiske balance til tilslagsmodtagerens fordel. c) Ændringen medfører en betydelig udvidelse af kontrakten til at omfatte vareleverancer, tjenesteydelser eller bygge- og anlægsarbejder, som ikke oprindeligt var omfattet. 3. Udskiftning af medkontrahenten udgør en væsentlig ændring i medfør af stk. 1. Stk. 1 finder imidlertid ikke anvendelse i tilfælde af en universel eller delvis efterfølgelse af en anden økonomisk aktør, der opfylder de kriterier for kvalitativ udvælgelse, der var gældende for den oprindelige entreprenør, efter omstrukturering af virksomhed eller insolvens, såfremt dette ikke medfører andre væsentlige ændringer af kontrakten og ikke har til formål at omgå anvendelsen af dette direktiv.	1. En væsentlig ændring af bestemmelserne i en offentlig kontrakt i dens gyldighedsperiode betragtes som indgåelse af en ny kontrakt i dette direktivs forstand og kræver en ny udbudsprocedure i overensstemmelse med dette direktivs bestemmelser. 2. En ændring af en kontrakt i dens gyldighedsperiode anses for væsentlig i medfør af stk.1, hvis ændringen bevirker, at kontrakten er væsentligt forskellig fra den oprindelige kontrakt. Med forbehold af stk. 3 og 4 anses ændringen for væsentlig, såfremt en af følgende betingelser er opfyldt: a) Der indføres med ændringen betingelser, som ville have givet mulighed for at vælge andre ansøgere end de oprindeligt udvalgte eller mulighed for at tildele kontrakten til en anden tilbudsgiver, hvis disse betingelser var fremgået af den oprindelige udbudsprocedure. b) Ændringen ændrer kontraktens økonomiske balance til tilslagsmodtagerens fordel. c) Ændringen medfører en betydelig udvidelse af kontrakten til at omfatte vareleverancer, tjenesteydelser eller bygge- og anlægsarbejder, som ikke oprindeligt var omfattet. 3. Udskiftning af medkontrahenten udgør en væsentlig ændring i medfør af stk. 1. Stk. 1 finder imidlertid ikke anvendelse i tilfælde af en universel eller delvis efterfølgelse af en anden økonomisk aktør, der opfylder de kriterier for kvalitativ udvælgelse, der var gældende for den oprindelige entreprenør, efter omstrukturering af virksomhed eller insolvens, såfremt dette ikke medfører andre væsentlige ændringer af kontrakten og ikke har til formål at omgå anvendelsen af dette direktiv.

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
4. Når ændringens værdi kan udtrykkes i pengeværdi, anses ændringen ikke for at være væsentlig, hvis værdien ikke overstiger grænserne fastsat i artikel 4 og er under 5 % af den oprindelige kontrakts pris, forudsat at ændringen ikke ændrer ved udbuddets generelle karakter. Hvis der foretages flere på hinanden følgende ændringer, vurderes værdien ud fra den samlede værdi af de på hinanden følgende ændringer. 5. Ændringer af kontrakten anses ikke for væsentlige i medfør af stk. 1, hvis der i udbudsdokumenterne herfor er klare, præcise og entydige revisionsklausuler eller -muligheder. I disse klausuler fastsættes omfanget og arten af mulige ændringer samt betingelserne for deres anvendelse. Klausulerne giver ikke mulighed for ændringer, som vil ændre det samlede udbuds karakter. 6. Som en undtagelse fra stk. 1 kræver en væsentlig ændring ikke en ny udbudsprocedure, når følgende kumulative betingelser er opfyldt: a) Behovet for ændring er affødt af omstændigheder, som ikke kunne forudses af en påpasselig ordregivende myndighed. b) Ændringen berører ikke den overordnede kontrakts karakter. c) En eventuel prisstigning er ikke større end 50 % af værdien af den oprindelige kontrakt. De ordregivende myndigheder bekendtgør disse ændringer i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>. Disse bekendtgørelser skal indeholde de i bilag VI del G anførte oplysninger og offentliggøres i henhold til artikel 49. 7. De ordregivende myndigheder må i følgende tilfælde ikke foretage ændringer i kontrakten: a) hvis målet med ændringen er at rette op på kontrahentens mangelfulde udførelse af kontrakten eller konsekvenserne heraf, hvis dette kan ske ved håndhævelse af kontraktlige forpligtelser b) hvis målet med ændringen er at kompensere for risiciene for prisstigninger, som kontrahenten har taget højde for (hedging).	4. Når ændringens værdi kan udtrykkes i pengeværdi, anses ændringen ikke for at være væsentlig, hvis værdien ikke overstiger grænserne fastsat i artikel 4 og er under 5 % af den oprindelige kontrakts pris, forudsat at ændringen ikke ændrer ved udbuddets generelle karakter. Hvis der foretages flere på hinanden følgende ændringer, vurderes værdien ud fra den samlede værdi af de på hinanden følgende ændringer. 5. Ændringer af kontrakten anses ikke for væsentlige i medfør af stk. 1, hvis der i udbudsdokumenterne herfor er klare, præcise og entydige revisionsklausuler eller -muligheder. I disse klausuler fastsættes omfanget og arten af mulige ændringer samt betingelserne for deres anvendelse. Klausulerne giver ikke mulighed for ændringer, som vil ændre det samlede udbuds karakter. 6. Som en undtagelse fra stk. 1 kræver en væsentlig ændring ikke en ny udbudsprocedure, når følgende kumulative betingelser er opfyldt: a) Behovet for ændring er affødt af omstændigheder, som ikke kunne forudses af en påpasselig ordregivende myndighed. b) Ændringen berører ikke den overordnede kontrakts karakter. c) En eventuel prisstigning er ikke større end 50 % af værdien af den oprindelige kontrakt. De ordregivende myndigheder bekendtgør disse ændringer i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>. Disse bekendtgørelser skal indeholde de i bilag VI del G anførte oplysninger og offentliggøres i henhold til artikel 49. 7. De ordregivende myndigheder må i følgende tilfælde ikke foretage ændringer i kontrakten: a) hvis målet med ændringen er at rette op på kontrahentens mangelfulde udførelse af kontrakten eller konsekvenserne heraf, hvis dette kan ske ved håndhævelse af kontraktlige forpligtelser b) hvis målet med ændringen er at kompensere for risiciene for prisstigninger, som kontrahenten har taget højde for (hedging).

Begrundelse

De nugældende direktiver indeholder procedureregler for offentlige indkøb. De indeholder ikke nogen bestemmelser om ændring af kontrakter i løbetiden, og det bør de nye heller ikke, fordi det vil påføre de ordregivende myndigheder nye unødvendige administrative byrder og mindske fleksibiliteten. Hvis Kommissionen ønsker at informere om domstolspraksis på området, er en fortolkende meddelelse en bedre form.

Ændringsforslag 28

COM(2011) 896 final

Artikel 83

Kommissionens forslag	Ændringsforslag
<i>Artikel 83</i>	<i>Artikel 83</i>
Medlemsstaterne sikrer i henhold til Rådets direktiv 89/665/EØF korrekt gennemførelse af nærværende direktiv ved hjælp af effektive, tilgængelige og gennemsikkelige foranstaltninger, som supplerer det nuværende system for klager over afgørelser truffet af ordregivende myndigheder.	Medlemsstaterne sikrer i henhold til Rådets direktiv 89/665/EØF korrekt gennemførelse af nærværende direktiv ved hjælp af effektive, tilgængelige og gennemsikkelige foranstaltninger, som supplerer det nuværende system for klager over afgørelser truffet af ordregivende myndigheder.

Begrundelse

I et direktiv er det overflødigt at henvise til, at direktivet bør gennemføres korrekt. De eksisterende systemer for klager over afgørelser truffet af ordregivende myndigheder er tilstrækkelige. Med henblik på at skabe forenklinger og større fleksibilitet bør der ikke oprettes nye overflødige strukturer.

Ændringsforslag 29

COM(2011) 895 final

Artikel 93

COM(2011) 896 final

Artikel 84

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Offentligt tilsyn	Offentligt tilsyn
1. Medlemsstaterne udpeger et uafhængigt organ, som er ansvarlig for tilsynet med og koordineringen af gennemførelsesforanstaltninger (i det følgende benævnt "tilsynsorganet"). Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvem de har udpeget.	1. Medlemsstaterne udpeger et uafhængigt organ, som er ansvarlig for tilsynet med og koordineringen af gennemførelsesforanstaltninger (i det følgende benævnt "tilsynsorganet"). Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvem de har udpeget.
Alle ordregivende myndigheder er underlagt et sådant tilsyn.	Alle ordregivende myndigheder er underlagt et sådant tilsyn.
2. De kompetente myndigheder, der deltager i gennemførelsesforanstaltningerne, sammensættes på en sådan måde, at interessekonflikter undgås. Det offentlige tilsynssystem skal være gennemsigtigt. Med henblik herpå skal alle vejledningsdokumenter og udtalelser og en årlig rapport, som belyser gennemførelsen og anvendelsen af regler, som er fastlagt i dette direktiv, offentliggøres.	2. De kompetente myndigheder, der deltager i gennemførelsesforanstaltningerne, sammensættes på en sådan måde, at interessekonflikter undgås. Det offentlige tilsynssystem skal være gennemsigtigt. Med henblik herpå skal alle vejledningsdokumenter og udtalelser og en årlig rapport, som belyser gennemførelsen og anvendelsen af regler, som er fastlagt i dette direktiv, offentliggøres.
Den årlige rapport skal indeholde følgende:	Den årlige rapport skal indeholde følgende:
a) en angivelse af små og mellemstore virksomheders succesrate med hensyn til indgåelse af offentlige kontrakter; hvis denne procentdel er lavere end 50 % med hensyn til værdien af kontrakter, som er tildelt små og mellemstore virksomheder, skal rapporten indeholde en analyse af grundene hertil	a) en angivelse af små og mellemstore virksomheders succesrate med hensyn til indgåelse af offentlige kontrakter; hvis denne procentdel er lavere end 50 % med hensyn til værdien af kontrakter, som er tildelt små og mellemstore virksomheder, skal rapporten indeholde en analyse af grundene hertil
b) et samlet overblik over gennemførelsen af bæredygtige indkøbsforanstaltninger, herunder over procedurer, der tager højde for hensyn relateret til miljøbeskyttelse, social inklusion, herunder adgang for handicappede, eller fremme af innovation	b) et samlet overblik over gennemførelsen af bæredygtige indkøbsforanstaltninger, herunder over procedurer, der tager højde for hensyn relateret til miljøbeskyttelse, social inklusion, herunder adgang for handicappede, eller fremme af innovation

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
c) oplysninger om overvågning og opfølgning af overtrædelser af udbudsregler, der påvirker Unionens budget, i overensstemmelse med stk. 3-5 i denne artikel	e) oplysninger om overvågning og opfølgning af overtrædelser af udbudsregler, der påvirker Unionens budget, i overensstemmelse med stk. 3-5 i denne artikel
d) centrale data vedrørende indberettede tilfælde af svig, korruption, interessekonflikter og andre alvorlige uregelmæssigheder inden for offentlige kontrakter, herunder tilfælde, der påvirker projekter, der samfinansieres over Unionens budget.	d) centrale data vedrørende indberettede tilfælde af svig, korruption, interessekonflikter og andre alvorlige uregelmæssigheder inden for offentlige kontrakter, herunder tilfælde, der påvirker projekter, der samfinansieres over Unionens budget.
3. Tilsynsorganets opgaver omfatter følgende:	3. Tilsynsorganets opgaver omfatter følgende:
a) at overvåge de ordregivende myndigheders, og særlig indkøbscentralernes anvendelse af udbudsreglerne og den tilknyttede fremgangsmåde	a) at overvåge de ordregivende myndigheders, og særlig indkøbscentralernes anvendelse af udbudsreglerne og den tilknyttede fremgangsmåde
b) at yde juridisk rådgivning til ordregivende myndigheder vedrørende fortolkningen af udbudsregler og -principper og vedrørende anvendelsen af udbudsregler i bestemte tilfælde	b) at yde juridisk rådgivning til ordregivende myndigheder vedrørende fortolkningen af udbudsregler og -principper og vedrørende anvendelsen af udbudsregler i bestemte tilfælde
c) at udarbejde initiativudtalelser og vejledning om spørgsmål af almen interesse vedrørende fortolkningen og anvendelsen af udbudsregler, almindeligt stillede spørgsmål og systemiske problemer forbundet med anvendelsen af udbudsregler på grundlag af bestemmelserne i dette direktiv og EU-Domstolens relevante retspraksis	c) at udarbejde initiativudtalelser og vejledning om spørgsmål af almen interesse vedrørende fortolkningen og anvendelsen af udbudsregler, almindeligt stillede spørgsmål og systemiske problemer forbundet med anvendelsen af udbudsregler på grundlag af bestemmelserne i dette direktiv og EU-Domstolens relevante retspraksis
d) at etablere og anvende omfattende advarselssystemer ("red flagging") for at forhindre, opdage og på egnet vis rapportere tilfælde af udbudssvindel, korruption, interessekonflikter og andre alvorlige uregelmæssigheder	d) at etablere og anvende omfattende advarselssystemer ("red flagging") for at forhindre, opdage og på egnet vis rapportere tilfælde af udbudssvindel, korruption, interessekonflikter og andre alvorlige uregelmæssigheder
e) at gøre de nationale kompetente institutioner, herunder kontrolmyndigheder, opmærksom på påviste krænkelser og systemiske problemer	e) at gøre de nationale kompetente institutioner, herunder kontrolmyndigheder, opmærksom på påviste krænkelser og systemiske problemer
f) at behandle klager fra borgere og virksomheder vedrørende anvendelsen af udbudsregler i bestemte tilfælde og fremsende analysen til de kompetente ordregivende myndigheder, som har pligt til at tage højde for den i deres afgørelser, eller hvis analysen ikke følges, at give en begrundelse for, hvorfor den tilsidesættes	f) at behandle klager fra borgere og virksomheder vedrørende anvendelsen af udbudsregler i bestemte tilfælde og fremsende analysen til de kompetente ordregivende myndigheder, som har pligt til at tage højde for den i deres afgørelser, eller hvis analysen ikke følges, at give en begrundelse for, hvorfor den tilsidesættes
g) at overvåge afgørelser truffet af de nationale domstole og myndigheder efter en dom afsagt af Den Europæiske Unions Domstol på grundlag af artikel 267 i traktaten eller påvisninger fra Den Europæiske Revisionsret, som fastslår overtrædelser af EU's udbudsregler vedrørende projekter, som modtager støtte fra EU; tilsynsorganet rapporterer enhver overtrædelse af EU's udbudsregler til Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig, hvis sådanne vedrører kontrakter, som direkte eller indirekte finansieres af EU.	g) at overvåge afgørelser truffet af de nationale domstole og myndigheder efter en dom afsagt af Den Europæiske Unions Domstol på grundlag af artikel 267 i traktaten eller påvisninger fra Den Europæiske Revisionsret, som fastslår overtrædelser af EU's udbudsregler vedrørende projekter, som modtager støtte fra EU; tilsynsorganet rapporterer enhver overtrædelse af EU's udbudsregler til Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig, hvis sådanne vedrører kontrakter, som direkte eller indirekte finansieres af EU.

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
De opgaver, der er nævnt i litra e), berører ikke udøvelsen af appelrettigheder i henhold til national lovgivning eller det system, der er oprettet i henhold til direktiv 89/665/EØF. Medlemsstaterne bemyndiger tilsynsorganet til at henvende sig til den domsmyndighed, som er kompetent i henhold til national lovgivning, vedrørende en klage over de ordregivende myndigheders afgørelser, hvis det har konstateret en overtrædelse i forbindelse med dets overvågning og juridiske rådgivning. 4. Uden at det berører de almindelige procedurer og arbejdsmetoder, som Kommissionen har etableret for dens kommunikation og kontakter med medlemsstaterne, fungerer tilsynsorganet som kontaktpunkt for Kommissionen, når den overvåger anvendelsen af EU-lovgivning og gennemførelsen af EU's budget på grundlag af artikel 17 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 317 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Det indberetter enhver overtrædelse af dette direktiv til Kommissionen vedrørende udbudsprocedurerne for tildeling af kontrakter, som modtager direkte eller indirekte støtte fra EU. Kommissionen kan navnlig henvise behandlingen af individuelle sager, når en kontrakt endnu ikke er indgået, eller der stadig kan gennemføres en klageprocedure, til tilsynsorganet. Den kan også pålægge tilsynsorganet de overvågningsaktiviteter, som er nødvendige for at sikre gennemførelsen af de foranstaltninger, medlemsstaterne har pligt til at anvende for at rette op på en overtrædelse af EU's udbudsregler og -principper, som Kommissionen har påvist. Kommissionen kan anmode tilsynsorganet om at analysere påståede overtrædelser af EU's udbudsregler, som påvirker projekter samfinansieret over EU's budget. Kommissionen kan overlade det til tilsynsorganet at opfølge visse sager og at sikre, at passende konsekvenser for overtrædelser af EU's udbudsregler, der berører samfinansierede projekter, træffes af de kompetente nationale myndigheder, som vil være forpligtede til at følge dets anvisninger 5. De undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger, som tilsynsorganet træffer for at sikre, at de ordregivende myndigheders afgørelser er i overensstemmelse med dette direktiv og traktatens principper, erstatter eller foregriber ikke Kommissionens institutionelle rolle som traktatens vogter. Når Kommissionen beslutter at overdrage behandlingen af en individuel sag i medfør af stk. 4, bevarer den retten til at gribe ind i overensstemmelse med de beføjelser, som traktaten tillægger Kommissionen. 6. De ordregivende myndigheder tilsender det nationale tilsynsorgan den fulde tekst til alle kontrakter indgået for en værdi svarende til eller større end a) 1 000 000 EUR for offentlige indkøbskontrakter eller tjenesteydelsesktrakter	De opgaver, der er nævnt i litra e), berører ikke udøvelsen af appelrettigheder i henhold til national lovgivning eller det system, der er oprettet i henhold til direktiv 89/665/EØF. Medlemsstaterne bemyndiger tilsynsorganet til at henvende sig til den domsmyndighed, som er kompetent i henhold til national lovgivning, vedrørende en klage over de ordregivende myndigheders afgørelser, hvis det har konstateret en overtrædelse i forbindelse med dets overvågning og juridiske rådgivning. 4. Uden at det berører de almindelige procedurer og arbejdsmetoder, som Kommissionen har etableret for dens kommunikation og kontakter med medlemsstaterne, fungerer tilsynsorganet som kontaktpunkt for Kommissionen, når den overvåger anvendelsen af EU-lovgivning og gennemførelsen af EU's budget på grundlag af artikel 17 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 317 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Det indberetter enhver overtrædelse af dette direktiv til Kommissionen vedrørende udbudsprocedurerne for tildeling af kontrakter, som modtager direkte eller indirekte støtte fra EU. Kommissionen kan navnlig henvise behandlingen af individuelle sager, når en kontrakt endnu ikke er indgået, eller der stadig kan gennemføres en klageprocedure, til tilsynsorganet. Den kan også pålægge tilsynsorganet de overvågningsaktiviteter, som er nødvendige for at sikre gennemførelsen af de foranstaltninger, medlemsstaterne har pligt til at anvende for at rette op på en overtrædelse af EU's udbudsregler og -principper, som Kommissionen har påvist. Kommissionen kan anmode tilsynsorganet om at analysere påståede overtrædelser af EU's udbudsregler, som påvirker projekter samfinansieret over EU's budget. Kommissionen kan overlade det til tilsynsorganet at opfølge visse sager og at sikre, at passende konsekvenser for overtrædelser af EU's udbudsregler, der berører samfinansierede projekter, træffes af de kompetente nationale myndigheder, som vil være forpligtede til at følge dets anvisninger 5. De undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger, som tilsynsorganet træffer for at sikre, at de ordregivende myndigheders afgørelser er i overensstemmelse med dette direktiv og traktatens principper, erstatter eller foregriber ikke Kommissionens institutionelle rolle som traktatens vogter. Når Kommissionen beslutter at overdrage behandlingen af en individuel sag i medfør af stk. 4, bevarer den retten til at gribe ind i overensstemmelse med de beføjelser, som traktaten tillægger Kommissionen. 6. De ordregivende myndigheder tilsender det nationale tilsynsorgan den fulde tekst til alle kontrakter indgået for en værdi svarende til eller større end a) 1 000 000 EUR for offentlige indkøbskontrakter eller tjenesteydelsesktrakter

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
b) 10 000 000 EUR for offentlige bygge- og anlægskontrakter.	b) 10 000 000 EUR for offentlige bygge- og anlægskontrakter.
7. Med forbehold af national ret med hensyn til adgang til oplysninger og i overensstemmelse med national lovgivning og EU-lovgivning om databeskyttelse skal tilsynsorganet efter skriftlig anmodning give ubegrænset og fuld direkte gratis adgang til de indgåede kontrakter, der er omhandlet i stk. 6. Adgang til vise dele af kontrakterne kan afvises, hvis deres offentliggørelse ville være til hinder for retshåndhævelse eller på anden måde i modstrid med offentlighedens interesser, ville skade økonomiske operatørs – offentlige eller private – legitime kommercielle interesser eller ville hindre en fair konkurrence mellem operatørerne.	7. Med forbehold af national ret med hensyn til adgang til oplysninger og i overensstemmelse med national lovgivning og EU-lovgivning om databeskyttelse skal tilsynsorganet efter skriftlig anmodning give ubegrænset og fuld direkte gratis adgang til de indgåede kontrakter, der er omhandlet i stk. 6. Adgang til vise dele af kontrakterne kan afvises, hvis deres offentliggørelse ville være til hinder for retshåndhævelse eller på anden måde i modstrid med offentlighedens interesser, ville skade økonomiske operatørs – offentlige eller private – legitime kommercielle interesser eller ville hindre en fair konkurrence mellem operatørerne.
Adgang til de dele, der kan frigives, skal gives inden for en rimelig frist og senest 45 dage efter datoen for anmodningen.	Adgang til de dele, der kan frigives, skal gives inden for en rimelig frist og senest 45 dage efter datoen for anmodningen.
Den ansøger, der indgiver en anmodning om adgang til en kontrakt behøver ikke påvise nogen direkte eller indirekte interesse i den pågældende kontrakt. Modtageren af oplysninger bør have ret til at offentliggøre disse.	Den ansøger, der indgiver en anmodning om adgang til en kontrakt behøver ikke påvise nogen direkte eller indirekte interesse i den pågældende kontrakt. Modtageren af oplysninger bør have ret til at offentliggøre disse.
8. Den årlige rapport, der er omtalt i stk. 2, skal indeholde et sammendrag af alle de foranstaltninger, tilsynsorganet har gennemført i henhold til stk. 1-7.	8. Den årlige rapport, der er omtalt i stk. 2, skal indeholde et sammendrag af alle de foranstaltninger, tilsynsorganet har gennemført i henhold til stk. 1-7.

Begrundelse

Kravet om, at der skal oprettes nationale tilsynsmyndigheder, og at kontrakter skal sendes til disse, er klart i strid med nærhedsprincippet. Det er op til medlemsstaterne, hvordan de ønsker at organisere deres offentlige forvaltning. Det nationale tilsyn med, at udbudsreglerne følges, er en opgave for de nationale domstole og de nationale tilsyns- og revisionsmyndigheder. Desuden skaber reglerne nye administrative byrder for de ordregivende myndigheder.

Ændringsforslag 30

COM(2011) 896 final

Artikel 85, stk. 1

Kommissionens forslag	Ændringsforslag
<i>Artikel 85</i>	<i>Artikel 85</i>
For hver kontrakt eller rammeaftale og hver indførelse af et dynamisk indkøbssystem udarbejder de ordregivende myndigheder en skriftlig rapport, der mindst skal omfatte følgende oplysninger:	For hver kontrakt eller rammeaftale og hver indførelse af et dynamisk indkøbssystem udarbejder de ordregivende myndigheder en skriftlig rapport, der mindst skal omfatte følgende oplysninger:
a) den ordregivende myndigheds navn og adresse samt kontraktens, rammeaftalens eller det dynamiske indkøbssystems genstand og værdi	a) den ordregivende myndigheds navn og adresse samt kontraktens, rammeaftalens eller det dynamiske indkøbssystems genstand og værdi
b) navnet på de valgte ansøgere eller tilbudsgivere og begrundelsen for valget af dem	b) navnet på de valgte ansøgere eller tilbudsgivere og begrundelsen for valget af dem
c) navnet på de forbigåede ansøgere eller tilbudsgivere og begrundelsen for tilsidesættelsen af dem	c) navnet på de forbigåede ansøgere eller tilbudsgivere og begrundelsen for tilsidesættelsen af dem

Kommissionens forslag	Ændringsforslag
d) begrundelsen for tilsidesættelsen af tilbud, der anses for at være unormalt lave	d) begrundelsen for tilsidesættelsen af tilbud, der anses for at være unormalt lave
e) navnet på den tilbudsgiver, hvis tilbud er antaget, og begrundelsen for, at den pågældendes tilbud er valgt, samt, hvis dette vides, oplysning om, hvor stor en del af kontrakten eller rammeaftalen tilbudsgiveren har til hensigt at give i underentreprise til tredjemand	e) navnet på den tilbudsgiver, hvis tilbud er antaget, og begrundelsen for, at den pågældendes tilbud er valgt, samt, hvis dette vides, oplysning om, hvor stor en del af kontrakten eller rammeaftalen tilbudsgiveren har til hensigt at give i underentreprise til tredjemand
f) ved udbud med forhandling uden forudgående offentliggørelse de i artikel 30 omhandlede omstændigheder, der har begrundet anvendelse af denne fremgangsmåde	f) ved udbud med forhandling uden forudgående offentliggørelse de i artikel 30 omhandlede omstændigheder, der har begrundet anvendelse af denne fremgangsmåde
g) i givet fald begrundelsen for, at den ordregivende myndighed har besluttet ikke at indgå en kontrakt eller en rammeaftale eller indføre et dynamisk indkøbs-system	g) i givet fald begrundelsen for, at den ordregivende myndighed har besluttet ikke at indgå en kontrakt eller en rammeaftale eller indføre et dynamisk indkøbs-system
h) i givet fald påviste interessekonflikter og foranstaltninger, som er truffet efterfølgende.	h) i givet fald påviste interessekonflikter og foranstaltninger, som er truffet efterfølgende.

Begrundelse

Den planlagte dokumentationsforpligtelse belaster de kommunale forvaltninger på en uforholdsmæssig måde og er ikke målrettet. Det er formålet med denne reform at reducere omfanget af overflødige dokumentationskrav. Det er ikke hensigten at øge bureaukratiet.

Ændringsforslag 31

COM(2011) 896 final

Artikel 85, sidste to stykker

Individuelle rapporter om udbudsprocedurer for kontrakter

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Artikel 85 Individuelle rapporter om udbudsprocedurer for kontrakter De ordregivende myndigheder dokumenterer afviklingen af alle udbudsprocedurer, uanset om de er foregået elektronisk eller ej. I denne forbindelse dokumenterer de alle faser af udbudsproceduren, herunder al kommunikation med økonomiske operatører og interne drøftelser, udarbejdelse af tilbuddene, i givet fald dialog eller forhandling, udvælgelse og tildeling af kontrakten. Rapporten eller hovedelementerne heri fremsendes til Kommissionen eller det nationale tilsynsorgan, hvis de anmoder om det.	Artikel 85 Individuelle rapporter om udbudsprocedurer for kontrakter De ordregivende myndigheder dokumenterer afviklingen af alle udbudsprocedurer, uanset om de er foregået elektronisk eller ej. I denne forbindelse dokumenterer de alle faser af udbudsproceduren, herunder al kommunikation med økonomiske operatører og interne drøftelser, udarbejdelse af tilbuddene, i givet fald dialog eller forhandling, udvælgelse og tildeling af kontrakten. Rapporten eller hovedelementerne heri fremsendes til Kommissionen eller det nationale tilsynsorgan, hvis de anmoder om det.

Begrundelse

Regionsudvalget finder, at rapporteringssystemet i artikel 43 i det nugældende direktiv 2004/18/EF er at foretrække frem for det foreslåede, eftersom det gør arbejdet lettere for de ordregivende myndigheder.

Ændringsforslag 32

COM(2011) 895 final

Artikel 95

COM(2011) 896 final

Artikel 86

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
National rapportering og liste over ordregivende myndigheder	National rapportering og liste over ordregivende myndigheder
1. De organer, der er oprettet eller udpeget i henhold til artikel 84, fremsender senest den 31. oktober det følgende år til Kommissionen en gennemførelsesrapport og en statistisk opgørelse for hvert år på grundlag af en standard-formular. 2. Rapporten i stk. 1 skal mindst indeholde følgende oplysninger: a) en fuldstændig og ajourført fortegnelse over alle statslige myndigheder, andre understatslige ordregivende myndigheder og organer, som er offentligretlige organer, herunder understatslige myndigheder og sammenslutninger af ordregivende myndigheder, som tildeler offentlige kontrakter eller rammeaftaler, idet der for hver myndighed angives det entydige identifikationsnummer, hvis dette er fastsat i den nationale lovgivning; denne liste skal være inddelt efter myndighedstype b) en komplet og ajourført fortegnelse over alle statslige indkøbsorganer c) for alle kontrakter over de tærskelværdier, der er fastsat i artikel 4 i dette direktiv: i) antallet og værdien af tildelte kontrakter, som for hver myndighedstype er opdelt efter procedure og bygge- og anlægsarbejde, varer og tjenesteydelser i henhold til opdelingen i CPV-nomenklaturen ii) hvis kontrakterne er indgået ved udbud med forhandling uden forudgående offentliggørelse, skal de oplysninger, der er nævnt i litra i), også inddeles efter de omstændigheder, der er nævnt i artikel 30, og nummeret på og værdien af de indgående kontrakter skal anføres fordelt efter medlemsstat og tredjeland for den entreprenør, hvis tilbud er antaget d) for alle kontrakter, som ligger under de tærskelværdier, der er fastsat i artikel 4 i dette direktiv, men som ville være omfattet af dette direktiv, hvis deres værdi oversteg tærskelværdien, nummeret på og værdien af de indgående kontrakter fordelt efter hver myndighedstype. 3. Kommissionen tillægges i overensstemmelse med artikel 89 beføjelser til at vedtage delegerede retsakter med henblik på: at ændre bilag I med henblik på at ajourføre fortegnelsen over ordregivende myndigheder efter meddelelse fra medlemsstaterne, hvis sådanne ændringer viser sig at være nødvendige for korrekt at kunne identificere de ordregivende myndigheder korrekt.	1. De organer, der er oprettet eller udpeget i henhold til artikel 84, fremsender senest den 31. oktober det følgende år til Kommissionen en gennemførelsesrapport og en statistisk opgørelse for hvert år på grundlag af en standard-formular. 2. Rapporten i stk. 1 skal mindst indeholde følgende oplysninger: a) en fuldstændig og ajourført fortegnelse over alle statslige myndigheder, andre understatslige ordregivende myndigheder og organer, som er offentligretlige organer, herunder understatslige myndigheder og sammenslutninger af ordregivende myndigheder, som tildeler offentlige kontrakter eller rammeaftaler, idet der for hver myndighed angives det entydige identifikationsnummer, hvis dette er fastsat i den nationale lovgivning; denne liste skal være inddelt efter myndighedstype b) en komplet og ajourført fortegnelse over alle statslige indkøbsorganer c) for alle kontrakter over de tærskelværdier, der er fastsat i artikel 4 i dette direktiv: i) antallet og værdien af tildelte kontrakter, som for hver myndighedstype er opdelt efter procedure og bygge- og anlægsarbejde, varer og tjenesteydelser i henhold til opdelingen i CPV-nomenklaturen ii) hvis kontrakterne er indgået ved udbud med forhandling uden forudgående offentliggørelse, skal de oplysninger, der er nævnt i litra i), også inddeles efter de omstændigheder, der er nævnt i artikel 30, og nummeret på og værdien af de indgående kontrakter skal anføres fordelt efter medlemsstat og tredjeland for den entreprenør, hvis tilbud er antaget d) for alle kontrakter, som ligger under de tærskelværdier, der er fastsat i artikel 4 i dette direktiv, men som ville være omfattet af dette direktiv, hvis deres værdi oversteg tærskelværdien, nummeret på og værdien af de indgående kontrakter fordelt efter hver myndighedstype. 3. Kommissionen tillægges i overensstemmelse med artikel 89 beføjelser til at vedtage delegerede retsakter med henblik på: at ændre bilag I med henblik på at ajourføre fortegnelsen over ordregivende myndigheder efter meddelelse fra medlemsstaterne, hvis sådanne ændringer viser sig at være nødvendige for korrekt at kunne identificere de ordregivende myndigheder korrekt.

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Kommissionen kan periodisk offentliggøre en fortegnelse over offentretlige organer, der fremsendes i henhold til stk. 2, litra a), til orientering i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> .	Kommissionen kan periodisk offentliggøre en fortegnelse over offentretlige organer, der fremsendes i henhold til stk. 2, litra a), til orientering i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>.
4. Medlemsstaterne stiller oplysninger om deres institutionelle opbygning til rådighed for Kommissionen vedrørende gennemførelsen, overvågningen og retshåndhævelsen af dette direktiv samt om nationale initiativer, der er truffet for at give vejledning om eller bistå med gennemførelsen af EU-bestemmelserne om offentlige kontrakter, eller imødegå udfordringer i forbindelse med gennemførelsen af disse bestemmelser.	4. Medlemsstaterne stiller oplysninger om deres institutionelle opbygning til rådighed for Kommissionen vedrørende gennemførelsen, overvågningen og retshåndhævelsen af dette direktiv samt om nationale initiativer, der er truffet for at give vejledning om eller bistå med gennemførelsen af EU bestemmelserne om offentlige kontrakter, eller imødegå udfordringer i forbindelse med gennemførelsen af disse bestemmelser.
5. Kommissionen opretter standardformularen for den årlige gennemførelsesrapport og statistiske opgørelse, der er nævnt i stk. 1. De tilhørende gennemførelsesretsakter vedtages i henhold til rådgivningsproceduren i artikel 91.	5. Kommissionen opretter standardformularen for den årlige gennemførelsesrapport og statistiske opgørelse, der er nævnt i stk. 1. De tilhørende gennemførelsesretsakter vedtages i henhold til rådgivningsproceduren i artikel 91.

Begrundelse

Den foreslåede bestemmelse bør udgå. Den giver en masse administrativt arbejde både for de organer, som skal skaffe alle disse oplysninger, og for de ordregivende myndigheder, som skal stille oplysningerne til rådighed.

Ændringsforslag 33

COM(2011) 895 final

Artikel 96

COM(2011) 896 final

Artikel 87

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Bistand til ordregivende myndigheder og virksomheder	Bistand til ordregivende myndigheder og virksomheder
1. Medlemsstaterne stiller tekniske støtteforanstaltninger til rådighed med henblik på at give juridisk og økonomisk rådgivning, vejledning og bistand til de ordregivende myndigheder med udarbejdelsen og gennemførelsen af udbudsprocedurer. Medlemsstaterne sikrer også, at den enkelte ordregivende myndighed kan få kvalificeret bistand og rådgivning vedrørende individuelle spørgsmål.	1. Medlemsstaterne stiller tekniske støtteforanstaltninger til rådighed med henblik på at give juridisk og økonomisk rådgivning, vejledning og bistand til de ordregivende myndigheder med udarbejdelsen og gennemførelsen af udbudsprocedurer. Medlemsstaterne sikrer også, at den enkelte ordregivende myndighed kan få kvalificeret bistand og rådgivning vedrørende individuelle spørgsmål.
2. Medlemsstaterne sikrer med henblik på at forbedre økonomiske operatorers adgang til offentlige kontrakter, særlig SMV'er, og med henblik på at fremme en korrekt forståelse af bestemmelserne i dette direktiv, at der er passende bistand til rådighed, herunder ad elektronisk vej, eller ved hjælp af de eksisterende netværk for virksomhedsbistand.	2. Medlemsstaterne sikrer med henblik på at forbedre økonomiske operatorers adgang til offentlige kontrakter, særlig SMV'er, og med henblik på at fremme en korrekt forståelse af bestemmelserne i dette direktiv, at der er passende bistand til rådighed, herunder ad elektronisk vej, eller ved hjælp af de eksisterende netværk for virksomhedsbistand.
3. Der skal være specifik administrativ bistand til rådighed for de økonomiske operatører, som har til hensigt at deltage i en udbudsprocedure i en anden medlemsstat. En sådan bistand skal mindst omfatte de administrative krav i den pågældende medlemsstat samt eventuelle forpligtelser i forbindelse med elektroniske offentlige indkøb.	3. Der skal være specifik administrativ bistand til rådighed for de økonomiske operatører, som har til hensigt at deltage i en udbudsprocedure i en anden medlemsstat. En sådan bistand skal mindst omfatte de administrative krav i den pågældende medlemsstat samt eventuelle forpligtelser i forbindelse med elektroniske offentlige indkøb.

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Medlemsstaterne sikrer, at interesserede økonomiske operatører har let adgang til passende oplysninger om forpligtelserne vedrørende skatter og afgifter, miljøbeskyttelse og gældende social- og arbejdsmarkedslovgivning i den medlemsstat, i den region eller på det sted, hvor arbejdet skal udføres, eller hvor ydelserne skal præsteres, og som finder anvendelse på arbejdets udførelse på byggepladsen eller på de leverede tjenesteydelser under kontraktens opfyldelse.	Medlemsstaterne sikrer, at interesserede økonomiske operatører har let adgang til passende oplysninger om forpligtelserne vedrørende skatter og afgifter, miljøbeskyttelse og gældende social- og arbejdsmarkedslovgivning i den medlemsstat, i den region eller på det sted, hvor arbejdet skal udføres, eller hvor ydelserne skal præsteres, og som finder anvendelse på arbejdets udførelse på byggepladsen eller på de leverede tjenesteydelser under kontraktens opfyldelse.
4. I forbindelse med stk. 1, 2 og 3 kan medlemsstaterne udpege et enkelt eller flere organer eller administrative strukturer. Medlemsstaterne skal sikre behørig koordination mellem disse organer og strukturer.	4. I forbindelse med stk. 1, 2 og 3 kan medlemsstaterne udpege et enkelt eller flere organer eller administrative strukturer. Medlemsstaterne skal sikre behørig koordination mellem disse organer og strukturer.

Begrundelse

Organisering af aktiviteter til støtte for offentlige indkøb på nationalt niveau er et spørgsmål, som skal overlades til medlemsstaterne, og artiklen bør derfor udgå. Behovet for hjælp til at forstå udbudsreglerne ville formentlig mindskes, hvis regelværket var klarere.

Ændringsforslag 34

COM(2011) 896 final

Artikel 88, stk. 3

Kommissionens forslag	Ændringsforslag
<i>Artikel 88</i>	<i>Artikel 88</i>
Medlemsstaterne udpeger i forbindelse med denne artikel et eller flere forbindelsespunkter og meddeler kontaktoplysningerne herfor til de andre medlemsstater, tilsynsorganerne og Kommissionen. Medlemsstaterne offentliggør og ajourfører regelmæssigt fortegnelsen over forbindelsespunkter. Tilsynsorganet er ansvarligt for koordinationen af forbindelsespunkterne.	Medlemsstaterne udpeger i forbindelse med denne artikel et eller flere forbindelsespunkter og meddeler kontaktoplysningerne herfor til de andre medlemsstater, tilsynsorganerne og Kommissionen. Medlemsstaterne offentliggør og ajourfører regelmæssigt fortegnelsen over forbindelsespunkter. Tilsynsorganet er ansvarligt for koordinationen af forbindelsespunkterne.

Begrundelse

Artikel 88 bør bibeholdes, dog uden henvisningen til de nye tilsynsorganer. Det er formålet med denne reform at reducere omfanget af overflødige dokumentationskrav. Det er ikke hensigten at øge bureaukratiet.

Bruxelles, den 9. oktober 2012.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse: »Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF)«

(2012/C 391/10)

REGIONSUDVALGET

- bifalder oprettelsen af den nye fond, den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF), til gennemførelse af den fælles fiskeripolitik og mener, det er vigtigt at bibeholde et budget i en størrelsesorden, som er nødvendig for at kunne følge den kurs, der er blevet udstukket af den fælles fiskeripolitik;
- bifalder forenklingen som følge af, at de fleste af den fælles fiskeripolitik og den integrerede havpolitik's finansielle instrumenter, som før var fordelt på flere forskellige fonde, nu samles i den nye EHFF;
- opfordrer til, at EHFF's mål rettes mod fiskeriet og ikke primært, som det flere gange påpeges, mod at erstatte fiskeriet med andre aktiviteter og mener, det er vigtigt at gøre fiskerierhvervet mere attraktivt;
- er bekymret over, at budgettet til dataindsamling bliver mindre, selv om der er behov for flere midler, at have adgang til fuldstændige og bearbejdede data til forvaltningsformål burde på den ene side være en forudsætning for FFP og på den anden side en budgetmæssig prioritet for EHFF;
- tager afstand fra, at man vil ophæve enhver foranstaltning til justering af fiskerflåden, eftersom overholdelsen af den fælles fiskeripolitik's nye mål, navnlig en gradvis opnåelse af maksimalt bæredygtigt udbytte, kræver udtagning af fiskerfartøjer eller finansiering af midlertidigt ophør med fiskeraktiviteter;
- mener, at indførelsen af gradvis reduktion af udsnid forudsætter, at skibene tilpasses og moderniseres, og at der foretages tilstrækkelige investeringer i havnene;
- undrer sig over, at der ikke findes midler til finansiering af udarbejdelsen af de planlagte flerårige planer;
- opfordrer til, at der ydes omfattende bistand til teknologisk innovation og investeringer, som styrker fiskeredskabernes selektivitet;
- mener ikke, at den gradvise reduktion af oplagringsstøtten er relevant.

Ordfører

Pierre MAILLE (FR/PSE), Formand for departementsrådet i Finistère

Basisdokument

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond [til ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 og Rådets forordning (EF) nr. 861/2006 og Rådets forordning nr. XXX/2011 om integreret havpolitik]

COM(2011) 804 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

1. er på grund af den store rolle, som fiskeriet spiller i en lang række regioner i EU, tilfreds med, at Kommissionen ønsker at holde fast i en fælles fiskeripolitik (FFP);

2. bifalder oprettelsen af den nye fond, den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF), til gennemførelse af den fælles fiskeripolitik og mener, det er vigtigt at bibeholde et budget i en størrelsesorden, som er nødvendig for at kunne følge den kurs, der er blevet udstukket af den fælles fiskeripolitik;

3. mener, at det bør være en central prioritet for FFP at genskabe bæredygtige økonomiske forhold for fiskeriet ved hjælp af en økosystembaseret tilgang og opnåelse af et maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY) samt at sikre forsyningerne til de europæiske forbrugere og forsøge at opnå fødevareuafhængighed;

4. bifalder forenklingen som følge af, at de fleste af den fælles fiskeripolitik og den integrerede havpolitik's finansielle instrumenter, som før var fordelt på flere forskellige fonde, nu samles i den nye EHFF;

5. bifalder også, at den integrerede havpolitik (IMP) gøres til en del af EHFF, eftersom økonomiske aktiviteter, respekt for miljøet, erhvervelse af viden og indsamling af data, overvågning og kontrol er indbyrdes forbundet med hinanden;

6. ser imidlertid gerne, at betingelserne for den direkte forvaltning af IMP defineres bedre, således at det præciseres, hvilket formål bevillingerne har, og hvilke organisationer der kan modtage støtte;

7. erkender, at den foreslåede fælles strategiske ramme for samhørighedsfondene (EFRU, ESF, Samhørighedsfonden, ELFUL, EHFF), giver god mening, da den må forventes at føre til, at reglerne for forvaltning af disse fonde forenkles, bliver mere kohærente og mere ensartede;

8. mener, at EU bør råde over et budget, der er stort nok til at sikre, at samhørighedspolitikken er effektiv og lever op til ambitionerne i Europa 2020-strategien;

9. konstaterer med tilfredshed, at medlemsstaterne og regionerne har mulighed for at trække på midler fra EFRU, Samhørighedsfonden, ESF og EHFF til fiskeriaktiviteter og udvikling af fiskeriområder;

10. opfordrer til, at de lokale og regionale myndigheder i de enkelte medlemsstater i overensstemmelse med principperne om

sammenhængende myndighedsudøvelse på flere myndighedsniveauer og under overholdelse af den nationale fordeling af beføjelser inddrages fuldt ud i udarbejdelsen, forhandlingen, gennemførelsen og revisionen af de forskellige strategidokumenter, herunder dem som vedrører den integrerede havpolitik;

11. afviser de forslag, som går ud på at knytte samhørighedspolitikken sammen med overholdelse af stabilitets- og vækstpakten; makroøkonomisk konditionalitet sigter således på at opfylde andre mål end samhørighedspolitikens mål;

12. støtter princippet om forudgående konditionalitet for på baggrund af tidligere erfaringer at sikre, at forhåndsbetingelserne om overholdelse af målene for den fælles fiskeripolitik er opfyldt;

13. ser gerne, at man evaluerer konsekvenserne af ændringen af kriterierne for fordeling af ressourcerne mellem medlemsstaterne, eftersom disse kriterier ikke er de samme som dem, der tidligere blev anvendt af Den Europæiske Fiskerifond (EFF);

14. minder om, at udvalget i sin udtalelse om reformen af den fælles fiskeripolitik afviste forslaget om, at medlemsstaterne skulle være forpligtede til at indføre ordninger med omsættelige fiskekvoteandele, og ønskede, at reduktionen af udsmid skulle ske gradvist;

15. bifalder, at der lægges vægt på at forbedre den eksisterende viden og indsamle data, og understreger, at der er god grund til at etablere partnerskaber mellem videnskabsfolk og fiskere. At have adgang til fuldstændige og bearbejdede data til forvaltningsformål burde på den ene side være en forudsætning for FFP og på den anden side en budgetmæssig prioritet for EHFF;

16. tager afstand fra, at man vil ophæve enhver foranstaltning til justering af fiskerflåden, eftersom overholdelsen af den fælles fiskeripolitik's nye mål, navnlig en gradvis opnåelse af maksimalt bæredygtigt udbytte, kræver udtagning af fiskerfartøjer eller finansiering af midlertidigt ophør med fiskeriaktiviteter. Udvalget håber, at dette i det mindste for visse former for fiskeri bliver muligt ved blandt andet at begrænse fiskerirettighederne og eventuelt reducere støtten gradvist alt efter fiskebestandens udvikling;

17. mener det er vigtigt at gøre fiskerierhvervet mere attraktivt, hvilket kan ske ved at forbedre arbejdsvilkårene, hygiejnen og sikkerheden om bord samt foretage de nødvendige investeringer uden at begrænse sig til en enkelt foranstaltning pr. båd;

18. noterer sig, at de omsættelige fiskekvoteandele er frivillige. Udvalget er af den mening, at EHFF burde støtte indførelsen af disse gennem finansiering af rådgivning, erfaringsudveksling og overgangsforanstaltninger;

19. undrer sig over, at der ikke findes midler til finansiering af udarbejdelsen af de planlagte flerårige planer, selv om de udgør et vigtigt redskab, der blev indført med grundforordningen om den fælles fiskeripolitik med henblik på god forvaltning af ressourcerne og havmiljøet;

20. bifalder reduktionen af udsnid og uønskede fangster og opfordrer til, at der ydes omfattende bistand til teknologisk innovation og investeringer, som styrker fiskeredskabernes selektivitet;

21. vurderer, at den teknologiske udvikling kan føre til, at det samme fartøj skal have bistand flere gange, således at det får mulighed for at forbedre selektiviteten, mindske konsekvenserne for havmiljøet og skabe et højt sikkerhedsniveau for sømændene på betingelse af, at det pågældende udstyr ikke er overflødigt, og at det udgør et fremskridt uden øget fiskeriindsats;

22. bifalder den støtte, som ydes til fiskere, der deltager i beskyttelse og genoprettelse af marin biodiversitet og marine økosystemer. Denne støtte bør gøre det muligt for dem at bidrage til foranstaltninger til forvaltning af fiskeriet, navnlig i Natura 2000-områder og beskyttede havområder, f.eks. midlertidigt ophør med fiskeriaktiviteter, licenser osv. Beskyttelsen af havmiljøet påhviler ikke fiskerne alene. EHFF bør ikke anvendes til direkte at finansiere forvaltningen af disse områder eller overvågningen af miljøet der;

23. mener, at også fiskeriet bør bidrage til bekæmpelse af den globale opvarmning og forureningen. EHFF bør kunne bistå forskning og innovation i retning af større energieffektivitet og mindre CO₂-udledning, især når prisen på brændstof forringer fiskeriets konkurrenceevne. Det er derfor nødvendigt at kunne støtte indsættelsen af nye motorer i fartøjerne og give fiskeriet mulighed for at drage nytte af de teknologiske fremskridt på dette område;

24. mener, at indførelsen af gradvis reduktion af udsnid forudsætter, at skibene tilpasses og moderniseres, og at der foretages tilstrækkelige investeringer i havnene;

25. opfordrer til, at der gøres en innovativ indsats for at identificere forskellige typer af udsnid, således at man kan reducere udsnidet og sikre en passende anvendelse af det;

26. hilser Kommissionens engagement for så vidt angår lokal udvikling af fiskeriområderne velkommen. Udvalget opfordrer til, at EHFF's mål rettes mod fiskeriet og ikke primært, som det flere gange påpeges, mod at erstatte fiskeriet med andre aktiviteter. EHFF bør støtte en mere velafbalanceret tilgang uden at adskille diversificering og fastholdelse af direkte og indirekte beskæftigelse, for ikke at glemme det nødvendige

generationsskifte. Forordningen bør navnlig give mulighed for at bistå unge med at etablere sig som fiskere, ligesom det er planen inden for akvakultur, idet ønsket om at indføre ordninger med omsættelige fiskekvoteandele risikerer at gøre det endnu sværere at komme ind i erhvervet;

27. mener, at den lokale udvikling kun kan lykkes, hvis lokalvalgte aktører og de lokale myndigheder, brancheorganisationer, fiskeriorganisationer osv. mobiliseres og etablerer et stærkt partnerskab. Dette kan ske ved, at de lokale aktionsgrupper for fiskeri (FLAGs) bliver mere udbredte, eller ved at de lokale aktionsgrupper, der blev oprettet i forbindelse med ELFUL, udvides til også at omfatte fiskeri. Styringen af FLAGs bør varetages af de lokale og regionale myndigheder, som sammen med regionerne bør spille en vigtig rolle i fastlæggelsen og gennemførelsen af målsætningerne for den lokale udviklingsstrategi samt i forvaltningen af midlerne;

28. opfordrer til, at der ydes mere omfattende støtte til fiskehandels- og fiskeforarbejdningsvirksomheder for at anspore til udnyttelsen af produkterne og styrke struktureringen af de efterfølgende sektorer. Man kan opmuntre til og støtte teknologisk innovation og produktivitetsforøgelse, uden at man behøver at begrænse sig til kun at støtte den enkelte virksomhed én gang;

29. foreslår, at man sætter sig større ambitioner om at udvikle en europæisk certificeringsordning for produkter fra havet: Forbrugerne bør kunne identificere fiskerivarer fra Europa og være opmærksomme på den indsats, der gøres for at respektere biodiversiteten og de sundhedsmæssige krav, som FFP lægger op til;

30. mener, at WTO's markedsforanstaltninger bør bidrage til at realisere FFP's målsætninger. Derfor bør der efter udvalgets opfattelse oprettes markedsinstrumenter, som gør det muligt at begrænse virkningerne af overgangen til maksimalt bæredygtigt udbytte og bevare mulighederne for lokal afsætning af europæiske fiskevarer;

31. mener ikke, at den gradvise reduktion af oplagringsstøtten er relevant, eftersom udsvingene i produktion og afsætning er store inden for erhvervsfiskeriet;

32. bifalder den vigtige opmuntring, der gives til akvakulturen, og de mange foranstaltninger til fordel for dette område: Unges etablering, innovation, investeringer, management-, vikar- og rådgivningstjenester, forsikring osv.;

33. mener, der bør stilles store krav vedrørende miljøforhold, viden om det input, der anvendes ved fiskeopdræt og måling af miljøpåvirkningen;

34. finder, at akvakulturen fortsat bør være nettoproducent af fiskeproteiner og ikke føre til overudnyttelse af bestande af arter, der kan anvendes til foder for opdrættede fisk, på bekostning af balancen i fødekæden og med risiko for at skade biodiversiteten;

35. støtter muligheden for at opmuntre til produktion af alger til brug som fødevarer eller til andre formål;

36. mener, at regionerne i den yderste periferi alle befinder sig i en position, der er endnu sværere end situationen i resten af Europa. Dette medfører, at det ikke rækker med støtte til afsætning af produkter, hvis man skal dække de meromkostninger, som fiskerisektoren og akvakultursektoren i disse områder rammes af;

37. opfordrer endvidere til, at EHFF reelt tager hensyn til behovet for at udvikle fiskeriet i regionerne i den yderste periferi ved at gøre det muligt at støtte fornyelsen af fiskerflåden;

38. mener, at det er vigtigt at iværksætte foranstaltninger til støtte for anbringelse af indretninger, der tiltrækker fisk, for at skabe mulighed for udvikling af et bæredygtigt kystfiskeri i regionerne i den yderste periferi;

39. foreslår, at der oprettes et særligt regionalt rådgivende råd for regionerne i den yderste periferi med de råd, der allerede er blevet oprettet på det europæiske fastland, som forbillede;

40. henleder opmærksomheden på, at der er behov for mere effektiv kontrol for at sikre, at alle respekterer den fælles fiskeripolitikens bestemmelser. Hvis kontrollerne skal være troværdige, skal deres budget tilpasses tilsvarende, og nye og mere effektive kontrolmetoder skal identificeres;

41. er bekymret over, at budgettet til dataindsamling bliver mindre, selv om der er behov for flere midler, eftersom det er nødvendigt at indsamle yderligere data, hvis man skal nå målet om maksimalt bæredygtigt udbytte, for der findes stadig mange bestande, som man kun ved lidt om. Udvalget foreslår, at EHFF's bidrag på dette område sættes op til 80 % af de støtteberettigede udgifter;

42. mener, der er behov for en omfattende og varig støtte til de regionale rådgivende råd, ikke mindst for så vidt angår deres

rolle med at foreslå videnskabelige undersøgelser eller forvaltningsforanstaltninger, der er tilpasset fiskeriets udfordringer, således at målene om regionalisering kan gennemføres fuldt ud;

43. lægger stor vægt på, at de europæiske borgere og forbrugere oplyses om EU's politik og anvendelsen af EU-midler. Udvalget bifalder, at man forsøger at skabe gennemsigtighed ved via et website at stille informationer til rådighed om EHFF's resultater, aktiviteter og støttemodtagere;

44. finder det vigtigt at informere bredt om EHFF's nye mekanismer blandt de potentielle støttemodtagere for at sikre, at fonden anvendes korrekt;

45. finder det overdrevet, at Kommissionen vil anvende delegerede retsakter, og går ind for, at der udarbejdes en gennemførelsesforordning, som straks fastsætter størstedelen af eller alle gennemførelsesbestemmelserne;

46. henleder opmærksomheden på alle de problemer, der er forbundet med tidsplanen for vedtagelse af forskellige beslutninger, som påvirker EHFF:

a) Drøftelserne om Kommissionens forslag til den flerårige finansielle ramme 2014-2020 er endnu ikke tilendebragt. Det er vigtigt, at man fastholder niveauet for det budget, som er afsat til EHFF.

b) Retningslinjerne for FFP er endnu ikke fuldstændig kendt, og der er debat om flere forhold (hvordan man når MSY, forbud mod udsmid, forpligtelsen til at oprette ordninger med omsættelige fiskekvoteandele, forbuddet mod støtte til planerne om udtagning af fartøjer eller midlertidigt ophør med fiskeriaktiviteter osv.);

47. vurderer derfor, at det aktuelle forslag til forordning om EHFF bør undergå visse væsentlige ændringer, inden det vedtages.

II. FORSLAG TIL ÆNDRINGER

Ændringsforslag 1

Betragtning 9

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(9) Det er af største betydning, at miljøspørgsmål inddrages bedre i FFP, hvilket vil kunne fremme målsætninger og mål for Unionens miljøpolitik og Europa 2020-strategien. Målet med FFP er at udnytte de levende marine biologiske ressourcer på en sådan måde, at fiskebestandene genoprettes og opretholdes på niveauer, der giver maksimalt bæredygtigt udbytte senest i 2015. Der skal i FFP indføres en forsigtigheds- og økosystembaseret tilgang til fiskeriforvaltningen. Derfor bør EHFF bidrage til beskyttelse af det marine miljø som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet).	(9) Det er af største betydning, at miljøspørgsmål inddrages bedre i FFP, hvilket vil kunne fremme målsætninger og mål for Unionens miljøpolitik og Europa 2020-strategien. Målet med FFP er at udnytte de levende marine biologiske ressourcer på en sådan måde, at fiskebestandene genoprettes og opretholdes på niveauer, der <u>så vidt muligt</u> giver maksimalt bæredygtigt udbytte senest i 2015. Der skal i FFP indføres en forsigtigheds- og økosystembaseret tilgang til fiskeriforvaltningen. Derfor bør EHFF bidrage til beskyttelse af det marine miljø som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet).

Begrundelse

Grundforordningen om den fælles fiskeripolitik fastsætter, at princippet om et maksimalt bæredygtigt udbytte om muligt skal nås inden 2015. Denne nuance bør fremgå af afsnittet.

Ændringsforslag 2

Betragtning 37

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(37) Som et resultat af indførelsen af ordninger med omsættelige fiskekvoteandele, som er omhandlet i artikel 27 i [FFP-forordningen], og for at støtte medlemsstaterne med gennemførelsen af disse nye ordninger bør EHFF yde støtte til kapacitetsopbygning og udveksling af bedste praksis.	(37) Som et resultat af <u>den frivillige indførelsen</u> af ordninger med omsættelige fiskekvoteandele, som er omhandlet i artikel 27 i [FFP-forordningen], og for at støtte medlemsstaterne med gennemførelsen af disse nye ordninger bør EHFF yde støtte til kapacitetsopbygning <u>tilpasning</u> og udveksling af bedste praksis.

Begrundelse

Ordninger med omsættelige fiskekvoteandele bør være frivillige, og det bør være op til de enkelte medlemsstater, om de vil oprette sådanne.

Ændringsforslag 3

Betragtning 38

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(38) Med indførelsen af ordningerne med omsættelige fiskekvoteandele bør sektoren kunne blive mere konkurrencedygtig. Følgelig kan der være et behov for nye erhvervs-muligheder uden for fiskeriaktiviteterne. Derfor bør EHFF støtte diversificering og jobskabelse i fiskersamfund, navnlig ved at støtte virksomhedsopstart og ombygning af fartøjer til maritime aktiviteter uden for fiskeriaktiviteterne for mindre kystfiskerfartøjer. Denne operation forekommer at være hensigtsmæssig, da mindre kystfiskerfartøjer ikke er omfattet af ordningerne med omsættelige fiskekvoteandele.	(38) Med <u>den frivillige indførelsen</u> af ordningerne med omsættelige fiskekvoteandele bør sektoren kunne blive mere konkurrencedygtig. Følgelig kan der være et behov for nye erhvervsmuligheder uden for fiskeriaktiviteterne. Derfor bør EHFF støtte diversificering og jobskabelse i fiskersamfund, navnlig ved at støtte <u>virksomhedsopstart opstart af fiskerivirksomheder, unge fiskeres etablering og ombygning af fartøjer til maritime aktiviteter uden for fiskeriaktiviteterne for mindre kystfiskerfartøjer. Denne operation forekommer at være hensigtsmæssig, da mindre kystfiskerfartøjer ikke er omfattet af ordningerne med omsættelige fiskekvoteandele.</u>

Begrundelse

Ordninger med omsættelige fiskekvoteandele bør være frivillige, og det bør være op til de enkelte medlemsstater, om de vil oprette sådanne.

Støtten til unge, der vil etablere sig som fiskere, er nødvendig, hvis man skal sikre et generationsskifte og fremme tilgangen af nye sømænd, som er bedre uddannet og mere opmærksomme på kravet om en mere hensigtsmæssig forvaltning af ressourcerne.

Ændringsforslag 4

Betragtning 39

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(39) Målet for den fælles fiskeripolitik er at sikre bæredygtig udnyttelse af fiskebestandene. Overkapacitet anses for at være en væsentlig årsag til overfiskeri. Det er derfor helt afgørende at få tilpasset fiskerflåden i Unionen efter de tilgængelige ressourcer. En fjernelse af overkapacitet gennem offentlig støtte som for eksempel midlertidig eller permanent ophør og ophugningsordninger har vist sig at være ineffektiv. EHFF vil derfor støtte oprettelse og forvaltning af ordninger med omsættelige fiskekvoteandele, som skal reducere overkapaciteten og øge de økonomiske resultater og rentabiliteten for de berørte operatører.	(39) Målet for den fælles fiskeripolitik er at sikre bæredygtig udnyttelse af fiskebestandene. Overkapacitet anses for at være en væsentlig årsag til overfiskeri. Det er derfor helt afgørende at få tilpasset fiskerflåden i Unionen efter de tilgængelige ressourcer. En fjernelse af overkapacitet gennem offentlig støtte som for eksempel midlertidig eller permanent ophør og ophugningsordninger <u>bør videreføres, men under fastere rammer har vist sig at være ineffektiv.</u> EHFF vil derfor <u>i givet fald</u> støtte oprettelse og forvaltning af ordninger med omsættelige fiskekvoteandele, som skal reducere overkapaciteten og øge de økonomiske resultater og rentabiliteten for de berørte operatører.

Begrundelse

Planerne om justering af fiskeriindsatsen, som indebærer støtte til udtagning af fartøjer fra fiskerflåden bør ikke opgives. Støtte til udtagning af fartøjer gør det muligt at reducere fiskerikapaciteten inden for det fiskeri, som befinder sig i en vanskelig situation (ressourceknaphed). Således undgår man, at disse aktiviteter overføres til det sunde fiskeri. Denne støtte bør opretholdes, og der bør rettes en særlig opmærksomhed mod de faktiske betingelser for at reducere fiskeriindsatsen ved at gøre denne støtte betinget af en inddragelse af fiskerirettighederne.

Ændringsforslag 5

Betragtning 41

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(41) Det er helt afgørende at inddrage miljøspørgsmål i EHFF og støtte gennemførelsen af bevaringsforanstaltninger under FFP, idet der dog tages hensyn til de forskelligartede forhold i vandene i Unionen. I den forbindelse er det vigtigt at udvikle en regionaliseret tilgang til bevaringsforanstaltninger.	(41) Det er helt afgørende at inddrage miljøspørgsmål i EHFF og støtte gennemførelsen af bevaringsforanstaltninger under FFP, idet der dog tages hensyn til de forskelligartede forhold i vandene i Unionen. I den forbindelse er det vigtigt at udvikle en regionaliseret tilgang til bevaringsforanstaltninger.
	(42) <u>Man er ved gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik, på grund af sårbarheden af overgangsvande og økologiske korridorer i floder og søer, nødt til at beskytte vandøkosystemerne i hele deres kompleksitet og interaktion, og der skal tages særligt hensyn til at bevare og øge bestanden af truede værdifulde fiskearter med særlig vægt på anadrome og katadrome arter.</u>

Begrundelse

Det er vigtigt at styrke de økologiske korridorer i floder og søer ved bl.a. at fjerne eventuelle hindringer på floderne og dermed sikre, at vandrende fiskearter kan gennemføre hele deres livscyklus.

Ændringsforslag 6

Betragtning 62

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(62) Der bør ske en prioritering af producentorganisationer og sammenslutninger af producentorganisationer ved at give støtte til dem. Godtgørelsen for oplagringsstøtte og støtte til produktions- og markedsføringsplaner bør gradvis udfases, da denne særlige form for støtte ikke længere har den store interesse i lyset af ændringen i EU-markedets struktur for denne form for produkter og den voksende betydning, som stærke producentorganisationer har.	(62) Der bør ske en prioritering af producentorganisationer og sammenslutninger af producentorganisationer ved at give støtte til dem. Godtgørelsen for oplagringsstøtte og støtte til produktions- og markedsføringsplaner bør gradvis udfases, da denne særlige form for støtte ikke længere har den store interesse i lyset af ændringen i EU-markedets struktur for denne form for produkter og den voksende betydning, som stærke producentorganisationer har.

Begrundelse

Den gradvise reduktion af oplagringsstøtten er ikke relevant, eftersom skibene i henhold til kravene i artikel 15 i grundforordningen om den fælles fiskeripolitik efterhånden vil skulle lande alle deres fangster, herunder udsmid. Det vil være hensigtsmæssigt at yde støtte til lagring for at gøre det muligt for organisationerne at administrere disse landede mængder, inden de valoriseres.

Ændringsforslag 7

Artikel 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Artikel 3 Definitioner 1. I forbindelse med denne forordning og med forbehold af stk. 2 finder definitionerne i artikel 5 i [forordning om den fælles fiskeripolitik], artikel 5 i [forordning om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter] og artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 og artikel 2 i forordning nr. [forordning om fælles bestemmelser] anvendelse. 2. I forbindelse med denne forordning finder følgende definitioner anvendelse: 1) "fælles ramme for informationsudveksling (CISE)": et netværk af systemer med en decentraliseret struktur, der er udviklet til udveksling af oplysninger blandt brugere fra forskellige sektorer for at opnå en bedre situationsbevidsthed om aktiviteter på havet 2) "tværsektorielle operationer": initiativer, som er til gensidig fordel for forskellige sektorer og/eller sektorpolitikker som anført i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og som ikke kan fuldføres udelukkende gennem foranstaltninger, som er omfattet af respektive politikområder 3) "elektronisk registrerings- og indberetningssystem (ERS)": et system til elektronisk registrering og indberetning af data som omhandlet i artikel 15, 24 og 63 i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 4) "europæisk havobservations- og -datanetværk": et netværk, som integrerer nationale havobservations- og dataprogrammer i en fælles, tilgængelig europæisk kilde 5) "fiskeriområde": et område med kyst eller søbred eller med damme eller en flodmunding, hvor en stor del af befolkningen er beskæftiget inden for fiskeri eller akvakultur, og som er upeget som sådan af medlemsstaten	Artikel 3 Definitioner 1. I forbindelse med denne forordning og med forbehold af stk. 2 finder definitionerne i artikel 5 i [forordning om den fælles fiskeripolitik], artikel 5 i [forordning om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter] og artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 og artikel 2 i forordning nr. [forordning om fælles bestemmelser] anvendelse. 2. I forbindelse med denne forordning finder følgende definitioner anvendelse: 1) "fælles ramme for informationsudveksling (CISE)": et netværk af systemer med en decentraliseret struktur, der er udviklet til udveksling af oplysninger blandt brugere fra forskellige sektorer for at opnå en bedre situationsbevidsthed om aktiviteter på havet 2) "tværsektorielle operationer": initiativer, som er til gensidig fordel for forskellige sektorer og/eller sektorpolitikker som anført i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og som ikke kan fuldføres udelukkende gennem foranstaltninger, som er omfattet af respektive politikområder 3) "elektronisk registrerings- og indberetningssystem (ERS)": et system til elektronisk registrering og indberetning af data som omhandlet i artikel 15, 24 og 63 i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 4) "europæisk havobservations- og -datanetværk": et netværk, som integrerer nationale havobservations- og dataprogrammer i en fælles, tilgængelig europæisk kilde 5) "fiskeriområde": et område med kyst eller søbred eller med damme eller en flodmunding, hvor en stor del af befolkningen er beskæftiget inden for fiskeri eller akvakultur, og som er udpeget som sådan af medlemsstaten

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
6) "fisker": en person, der udøver erhvervsfiskeri, som fastsat af medlemsstaten, om bord på et operationelt fiskerfartøj, eller erhvervsmæssig høst af marine organismer, som fastsat af medlemsstaten, uden et fartøj	6) "fisker": en person, der udøver erhvervsfiskeri, som fastsat af medlemsstaten, om bord på et operationelt fiskerfartøj, eller erhvervsmæssig høst af marine organismer, som fastsat af medlemsstaten, uden et fartøj
7) "integreret maritim politik" (IMP): en EU-politik, som har til formål at fremme en koordineret og sammenhængende beslutningstagning med henblik på at maksimere bæredygtig udvikling, økonomisk vækst og social samhørighed i medlemsstaterne, navnlig Unionens kystområder, ømråder og regioner i den yderste periferi samt maritime sektorer, gennem sammenhængende maritimt relaterede politikker og relevant internationalt samarbejde	7) "integreret maritim politik" (IMP): en EU-politik, som har til formål at fremme en koordineret og sammenhængende beslutningstagning med henblik på at maksimere bæredygtig udvikling, økonomisk vækst og social samhørighed i medlemsstaterne, navnlig Unionens kystområder, ømråder og regioner i den yderste periferi samt maritime sektorer, gennem sammenhængende maritimt relaterede politikker og relevant internationalt samarbejde
8) "integreret maritim overvågning": et EU-initiativ, som sigter mod at øge effektivitet og virkning af overvågningsaktiviteter på de europæiske have gennem informationsudveksling og samarbejde på tværs af sektorer og grænser	8) "integreret maritim overvågning": et EU-initiativ, som sigter mod at øge effektivitet og virkning af overvågningsaktiviteter på de europæiske have gennem informationsudveksling og samarbejde på tværs af sektorer og grænser
9) "uregelmæssighed": uregelmæssighed som defineret i artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning 2988/95	9) "uregelmæssighed": uregelmæssighed som defineret i artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning 2988/95
10) "indlandsfiskeri": fiskeri udført i kommercielt øjemed af fartøjer, der udelukkende fisker i indre farvande, eller med andre anordninger, der anvendes i forbindelse med isfiskeri	10) "indlandsfiskeri": fiskeri udført i kommercielt øjemed af fartøjer, der udelukkende fisker i indre farvande, eller med andre anordninger, der anvendes i forbindelse med isfiskeri
11) "integreret kystzoneforvaltning": sådanne strategier og foranstaltninger, som er defineret i Europa-Parlamentets og Rådets henstilling (2002/413/EF) af 30. maj 2002 om gennemførelse af integreret kystzoneforvaltning i Europa	11) "integreret kystzoneforvaltning": sådanne strategier og foranstaltninger, som er defineret i Europa-Parlamentets og Rådets henstilling (2002/413/EF) af 30. maj 2002 om gennemførelse af integreret kystzoneforvaltning i Europa
12) "integreret maritim styring": den koordinerede forvaltning af alle sektorpolitikker for de af EU berørte oceaner, have og kystregioner	12) "integreret maritim styring": den koordinerede forvaltning af alle sektorpolitikker for de af EU berørte oceaner, have og kystregioner
13) "marine regioner": de geografiske områder, der er anført i bilag I til Rådets afgørelse 2004/585/EF, og de områder, der er etableret af de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer	13) "marine regioner": de geografiske områder, der er anført i bilag I til Rådets afgørelse 2004/585/EF, og de områder, der er etableret af de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer
14) "maritim fysisk planlægning": en proces, hvorved offentlige myndigheder analyserer og foretager fysisk og tidsmæssigt fordeling af menneskelige aktiviteter i havområder for at nå økologiske, økonomiske og sociale mål	14) "maritim fysisk planlægning": en proces, hvorved offentlige myndigheder analyserer og foretager fysisk og tidsmæssigt fordeling af menneskelige aktiviteter i havområder for at nå økologiske, økonomiske og sociale mål
15) "foranstaltning": en række operationer	15) "foranstaltning": en række operationer
16) "offentlige udgifter": ethvert bidrag til finansiering af operationer, der hidrører fra medlemsstatens budget eller fra regionale eller lokale myndigheders budgetter eller Den Europæiske Union, og alle lignende udgifter. Ethvert bidrag til finansiering af operationer, der hidrører fra offentligretlige organer eller sammenslutninger af en eller flere regionale eller lokale myndigheder eller et eller flere offentligretlige organer, der handler i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter betragtes som et offentligt bidrag	16) "offentlige udgifter": ethvert bidrag til finansiering af operationer, der hidrører fra medlemsstatens budget eller fra regionale eller lokale myndigheders budgetter eller Den Europæiske Union, og alle lignende udgifter. Ethvert bidrag til finansiering af operationer, der hidrører fra offentligretlige organer eller sammenslutninger af en eller flere regionale eller lokale myndigheder eller et eller flere offentligretlige organer, der handler i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter betragtes som et offentligt bidrag

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
17) "havområdestrategi": en struktureret samarbejdsramme for et givet geografisk område, der er udviklet af de europæiske institutioner, medlemsstaterne, deres regioner og i givet fald tredjelande, som havområdet deles med; i strategien tages der hensyn til de geografiske, klimatiske, økonomiske og politiske særeheder ved havområdet	17) "havområdestrategi": en struktureret samarbejdsramme for et givet geografisk område, der er udviklet af de europæiske institutioner, medlemsstaterne, deres regioner og i givet fald tredjelande, som havområdet deles med; i strategien tages der hensyn til de geografiske, klimatiske, økonomiske og politiske særeheder ved havområdet
18) "kystfiskeri af mindre omfang": fiskeri, der udøves af fiskerfartøjer med en længde overalt på under 12 m, som ikke anvender trukne redskaber som anført i skema 3 i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 26/2004 af 30. december 2003 om et EF-fiskerflåderegister	18) "kystfiskeri af mindre omfang": fiskeri, der udøves af fiskerfartøjer med en længde overalt på under 12 m, som ikke anvender trukne redskaber som anført i skema 3 i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 26/2004 af 30. december 2003 om et EF-fiskerflåderegister, <u>bortset fra hvor specifikke regionale eller lokale forhold nødvendiggør, at der udarbejdes en særligt tilpasset definition</u>
19) "fartøjer, der udelukkende fisker i indre farvande": fartøjer, der udfører kommercielt fiskeri i indre farvande, og som ikke er opført i Unionens fiskerflåderegister.	19) "fartøjer, der udelukkende fisker i indre farvande": fartøjer, der udfører kommercielt fiskeri i indre farvande, og som ikke er opført i Unionens fiskerflåderegister: 20) <u>"akvakulturbriker": person, som udfører en aktivitet i den af den pågældende medlemsstat anerkendte, kommercielle akvakultursektor, om bord på et akvakulturfartøj, eller hvis erhverv er akvakulturopdræt uden anvendelse af båd</u> 20a) <u>"skaldyrfisker": person, som til fods eller fra båd udfører en fiskeriaktivitet, ekstensivt opdræt eller semi-intensivt opdræt, der med selektive og specifikke redskaber udelukkende tager sigte på fangst af en eller flere arter af bløddyr, krebsdyr, sækdyr, pighuder eller andre hvirvelløse vanddyr</u> 21) <u>"fiskeproduktion": aktiviteter i offentlige farvande med henblik på at bevare eller øge fiskebestandene, inklusive produktion af fisk til udsætning på alle udviklingsstadier.</u>

Ændringsforslag 8

Artikel 6, nr. 4)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
4) Fremme et bæredygtigt og ressourceeffektivt fiskeri ved at fokusere på følgende områder: a) mindske af fiskeriets indvirkning på det marine miljø b) beskyttelse og genopretning af marin biodiversitet og marine økosystemer, herunder tjenester herfra.	4) Fremme et bæredygtigt og ressourceeffektivt fiskeri ved at fokusere på følgende områder: a) mindske af fiskeriets indvirkning på det marine miljø b) beskyttelse og genopretning af marin biodiversitet og marine økosystemer, herunder tjenester herfra: c) <u>bevaring eller øgelse af truede fiskebestande, der er udsat for overfiskeri, af bevarelses- og/eller kommercielle hensyn, bl.a. gennem iværksættelse og udvikling af fiskeproduktion.</u>

Begrundelse

I visse tilfælde af overdreven udtømming af fiskeressourcerne kan det være nødvendigt at ty til fiskeproduktion.

Ændringsforslag 9

Artikel 13

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Følgende operationer er ikke støtteberettigede under EHFF:	Følgende operationer er ikke støtteberettigede under EHFF:
a) operationer, der forøger fartøjets fiskekapacitet	a) operationer, der forøger fartøjets fiskekapacitet
b) bygning af nye fiskerfartøjer, udtagning eller indførsel af fiskerfartøjer	b) bygning af nye fiskerfartøjer, udtagning eller indførsel af fiskerfartøjer
c) midlertidigt ophør med fiskeriaktiviteter	e) midlertidigt ophør med fiskeriaktiviteter
d) forsøgsfiskeri	bd) forsøgsfiskeri
e) overførsel af en virksomheds ejerskab	ee) overførsel af en virksomheds ejerskab
f) direkte udsætning, medmindre det udtrykkeligt er en bevaringsforanstaltning i henhold til en af Unionens retsakter eller i tilfælde af forsøg med udsætning.	ff) direkte udsætning, medmindre det udtrykkeligt er en bevaringsforanstaltning i henhold til en af Unionens retsakter eller i tilfælde af forsøg med udsætning.

Begrundelse

Det er nødvendigt at støtte bygningen af fartøjer i regionerne i den yderste periferi, for disse regioner har brug for at modernisere deres arbejdsredskaber, således at skibene i højere grad lever op til kravene om forvaltning af ressourcerne, men også til de sundhedsmæssige krav til produkterne.

Støtte til udtagning af fartøjer gør det muligt at reducere fiskerikapaciteten inden for det fiskeri, som befinder sig i en vanskelig situation (ressourceknaphed). Således undgår man, at disse aktiviteter overføres til det sunde fiskeri. Denne støtte bør opretholdes, og der bør rettes en særlig opmærksomhed mod de faktiske betingelser for at reducere fiskeriindsatsen ved at forvalte fiskerirettighederne bedre.

Finansieringen af midlertidigt ophør med fiskeriaktiviteter gør det muligt at yde kompensation for ophør, der er påtvunget som følge af forurening eller for at skabe en decideret biologisk hvileperiode for visse arter (som det f.eks. er sket for ansjoser). I mangel på finansiering er det muligt, at de berørte skibe vil flytte deres aktiviteter over på andre fiskearter, hvilket vil få betydning for bestande af disse arter.

Ændringsforslag 10

Artikel 15

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. De midler, der er til rådighed til forpligtelser fra EHFF for perioden 2014-2020 under delt forvaltning, andrager 5 520 000 000 EUR i nuværende priser i overensstemmelse med den årlige fordeling, der er vist i bilag II.	1. De midler, der er til rådighed til forpligtelser fra EHFF for perioden 2014-2020 under delt forvaltning, andrager 5 520 000 000 EUR i nuværende priser i overensstemmelse med den årlige fordeling, der er vist i bilag II.
2. 4 535 000 000 EUR af de midler, der er omhandlet i stk. 1, tildeles bæredygtig udvikling af fiskeri, akvakultur og fiskeriområder under afsnit V, kapitel I, II og III.	2. 4 535 000 000 EUR af de midler, der er omhandlet i stk. 1, tildeles bæredygtig udvikling af fiskeri, akvakultur og fiskeriområder under afsnit V, kapitel I, II, og III og IV.

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
3. 477 000 000 EUR af de midler, der er omhandlet i stk. 1, tildeles kontrol- og håndhævelsesforanstaltninger omhandlet i artikel 78.	3. 477 000 000 EUR af de midler, der er omhandlet i stk. 1, tildeles kontrol- og håndhævelsesforanstaltninger omhandlet i artikel 78.
4. 358 000 000 EUR af de midler, der er omhandlet i stk. 1, tildeles foranstaltninger vedrørende dataindsamling omhandlet i artikel 79.	4. 358 000 000 EUR af de midler, der er omhandlet i stk. 1, tildeles foranstaltninger vedrørende dataindsamling omhandlet i artikel 79.
5. De midler, der tildeles som godtgørelse til regioner i den yderste periferi under afsnit V, kapitel V, må ikke pr. år overskride:	5. De midler, der tildeles som godtgørelse til regioner i den yderste periferi under afsnit V, kapitel V, må ikke pr. år overskride:
— 4 300 000 EUR for Azorerne og Madeira	— 4 300 000 EUR for Azorerne og Madeira
— 5 800 000 EUR for De Kanariske Øer	— 5 800 000 EUR for De Kanariske Øer
— 4 900 000 EUR for Fransk Guyana og Réunion.	— 4 900 000 EUR for Fransk Guyana og Réunion:
	— <u>Xxx EUR for Guadeloupe, Martinique og Mayotte.</u>
6. 45 000 000 EUR af de midler, der er omhandlet i stk. 1, tildeles oplagringsstøtten, der er omhandlet i artikel 72 fra 2014 til 2018 inklusive.	6. 45 000 000 EUR af de midler, der er omhandlet i stk. 1, tildeles oplagringsstøtten, der er omhandlet i artikel 72 fra 2014 til 2018 inklusive.

Begrundelse

Denne artikel undlader – uden tvivl ved en forglemmelse – at omtale finansieringen af markedsførings- og forarbejdningsrelaterede foranstaltninger, hvilket ellers fremgår af afsnit V i denne forordning. I henhold til grundforordningen om den fælles fiskeripolitik skal der tages hensyn til alle regionerne i den yderste periferi i forbindelse med godtgørelse. Der bør fastsættes et specifikt beløb for Guadeloupe, Martinique og Mayotte.

Ændringsforslag 11

Artikel 26

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Støtte i henhold til dette kapitel skal bidrage til at fuldføre de af Unionens prioriteter, der fremgår af artikel 6, stk. 2 og 4.	Støtte i henhold til dette kapitel skal bidrage til at fuldføre de af Unionens prioriteter, der fremgår af artikel 6, stk. <u>1</u> , 2 og 4.

Begrundelse

Stk. 1 i forordningens artikel 6 omhandler øget beskæftigelse og territorial samhørighed. Det synes nødvendigt, at dette kapitel, som omhandler bæredygtig udvikling af fiskeriområder, inddrager dette mål.

Ændringsforslag 12

Artikel 31

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. For at fremme menneskelig kapital og social dialog kan EHFF støtte:	1. For at fremme menneskelig kapital og social dialog kan EHFF støtte:
a) livslang læring, formidling af videnskabelig viden og innovativ praksis samt opnåelse af nye erhvervsmæssige færdigheder med tilknytning til den bæredygtige forvaltning af marine økosystemer, aktiviteter inden for den maritime sektor, innovation og iværksætteri	a) livslang læring, formidling af videnskabelig viden og innovativ praksis samt opnåelse af nye erhvervsmæssige færdigheder med tilknytning til den bæredygtige forvaltning af marine økosystemer, aktiviteter inden for den maritime sektor, innovation og iværksætteri

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
b) netværk og udveksling af erfaringer og bedste praksis mellem interessenter, blandt andet organisationer til fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder c) fremme af den sociale dialog på nationalt, regional eller lokalt plan med inddragelse af fiskere og andre relevante interessenter. 2. Støtte i henhold til stk. 1 gives også til selvstændige fiskeres ægtefæller eller selvstændige fiskeres livsledsagere – hvis og i det omfang disse anerkendes i national ret – der uden at være lønmodtagere eller forretningspartnere sædvanligvis og på vilkår fastsat i den nationale lovgivning deltager i arbejdet i den selvstændige fiskers aktiviteter eller udfører supplerende arbejdsopgaver.	b) netværk og udveksling af erfaringer og bedste praksis mellem interessenter, blandt andet organisationer til fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder c) fremme af den sociale dialog på nationalt, regional eller lokalt plan med inddragelse af fiskere og andre relevante interessenter. 2. Støtte i henhold til stk. 1 gives også til selvstændige fiskeres ægtefæller eller selvstændige fiskeres livsledsagere – hvis og i det omfang disse anerkendes i national ret – <u>samt til andre personer, der er i besiddelse af et bevis for deres faglige kvalifikationer, og som uden at være lønmodtagere eller forretningspartnere sædvanligvis og på vilkår fastsat i den nationale lovgivning deltager i arbejdet i den selvstændige fiskers aktiviteter eller udfører supplerende arbejdsopgaver.</u>

Ændringsforslag 13

Artikel 32

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. For at lette diversificering og jobskabelse uden for fiskeriet, kan EHFF støtte: a) opstart af virksomhed uden for fiskeriet b) ombygning af mindre kystfiskerfartøjer, så de kan anvendes til aktiviteter uden for fiskeriet. 2. Støtte i henhold til stk. 1, litra a), gives til fiskere, som: a) forelægger en forretningsplan over udviklingen af deres nye aktiviteter b) har passende erhvervsmæssige færdigheder, som kan erhverves gennem operationer, der finansieres i henhold til artikel 31, stk. 1, litra a). 3. Støtte i henhold til stk. 1, litra b), gives til mindre kystfiskere, som ejer EU-fiskerfartøjer, der er registreret som aktive fartøjer, og som har udført fiskerivirksomhed i mindst 60 dage til havs i løbet af de to år, der går forud for datoen for indgivelse af ansøgningen. Fiskerilicensen for fiskerfartøjet inddrages permanent. 4. Modtagere af støtte i henhold til stk. 1 må ikke foretage erhvervsfiskeri i de fem år, der følger efter modtagelsen af den sidste betaling af støtten.	1. For at lette diversificering og jobskabelse uden for fiskeriet, kan EHFF støtte: a) <u>unge fiskeres adgang til erhvervet gennem ydelse af individuelle præmier</u> b) <u>udvikling af aktiviteter til undersøgelse af havmiljøet til opretholdelse af fortsatte fiskeriaktiviteter</u> a) c) opstart af virksomhed uden for fiskeriet b) d) ombygning af mindre kystfiskerfartøjer, så de kan anvendes til aktiviteter uden for fiskeriet <u>e) finansiering af fiskerfartøjers endelige ophør med fiskeriaktiviteter.</u> 2. Støtte i henhold til stk. 1, litra c)a), gives til fiskere, som: a) forelægger en forretningsplan over udviklingen af deres nye aktiviteter b) har passende erhvervsmæssige færdigheder, som kan erhverves gennem operationer, der finansieres i henhold til artikel 31, stk. 1, litra a). 3. Støtte i henhold til stk. 1, litra d)b), gives til mindre kystfiskere, som ejer EU-fiskerfartøjer, der er registreret som aktive fartøjer, og som har udført fiskerivirksomhed i mindst 60 dage til havs i løbet af de to år, der går forud for datoen for indgivelse af ansøgningen. Fiskerilicensen for fiskerfartøjet inddrages permanent. 4. <u>I tilfælde af ophør med fiskeriaktiviteter må modtagere af støtte i henhold til stk. 1</u> modtagere Modtagere af støtte i henhold til stk. 1 må ikke foretage erhvervsfiskeri i de fem år, der følger efter modtagelsen af den sidste betaling af støtten.

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
5. Støtteberettigede omkostninger i henhold til stk. 1, litra b), begrænses til omkostningerne til ændring af et fartøj, som foretages med henblik på dets anvendelse til andet formål.	5. Støtteberettigede omkostninger i henhold til stk. 1, litra d)b) , begrænses til omkostningerne til ændring af et fartøj, som foretages med henblik på dets anvendelse til andet formål.
6. Størrelsen af den finansielle støtte, der gives i henhold til stk. 1, litra a), må ikke overstige 50 % af det beløb, der er afsat i forretningsplanen til hver operation, og må ikke overstige et maksimumsbeløb på 50 000 EUR for hver operation.	6. <u>Permanent ophør i henhold til stk. 1, litra e), kan kun ske ved:</u> — <u>ophugning af fiskerfartøjet</u> — <u>genanvendelse af dette under en medlemsstats flag og registrering i Fællesskabet til andre formål end fiskeri.</u> 7. <u>Støtteberettigede omkostninger i henhold til stk. 1, litra e) begrænses til:</u> — <u>fiskerfartøjets pris på det nationale marked eller dets forsikringsværdi</u> — <u>fiskerfartøjets omsætning</u> — <u>fiskerfartøjets alder og tonnage udtrykt i BT eller motoreffekt udtrykt i kW.</u> 8. <u>I tilfælde af permanent ophør i henhold til stk. 1, litra e), inddrages fiskerilicensen og øvrige fiskerirettigheder, som er tilknyttet fartøjet, permanent.</u> 6.2. Størrelsen af den finansielle støtte, der gives i henhold til stk. 1, litra c)a) , må ikke overstige 50 % af det beløb, der er afsat i forretningsplanen til hver operation, og må ikke overstige et maksimumsbeløb på 50 000 EUR for hver operation.

Begrundelse

Finansieringen af omstilling bør suppleres at støtte til udtagning af fartøjer fra fiskerflåden gennem skrotning, således som det var tilfældet med den tidligere fond (EFF). Hvis de tilhørende fiskerirettigheder reelt bortfalder, gør denne foranstaltning det muligt at reducere den samlede fiskerikapacitet.

Det synes ligeledes nødvendigt at indføre en særlig støtte til unge, der vil etablere sig som fiskere, hvis man skal sikre et generationsskifte og fremme tilgangen af nye sømænd, som er bedre uddannet og mere opmærksomme på kravet om en mere hensigtsmæssig forvaltning af ressourcerne.

Ændringsforslag 14

Artikel 33

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. For at forbedre arbejdsvilkårene om bord for fiskere kan EHFF støtte investeringer om bord eller personlige værnemidler, forudsat at disse investeringer går ud over de standarder, der kræves i henhold til national lov eller EU-lovgivning.	1. For at forbedre arbejdsvilkårene om bord for fiskere kan EHFF støtte investeringer om bord eller personlige værnemidler, forudsat at disse investeringer går ud over de standarder, der kræves i henhold til national lov eller EU-lovgivning.
2. Støtte gives til fiskere eller ejere af fiskerfartøjer.	2. Støtte gives til fiskere eller ejere af fiskerfartøjer.

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
3. Når operationen består i en investering om bord, gives støtten ikke mere end én gang under programmeringsperioden til det samme fiskerfartøj. Når operationen består i en investering i personlige værnemidler, gives støtten ikke mere end én gang under programmeringsperioden til den samme støttemodtager.	3. Når operationen består i en investering om bord, gives støtten ikke mere end én gang under programmeringsperioden til det samme fiskerfartøj. Når operationen består i en investering i personlige værnemidler, gives støtten ikke mere end én gang under programmeringsperioden til den samme støttemodtager.
4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 150 med henblik på at fastlægge, hvilke typer af operationer der er støtteberettigede i henhold til stk. 1.	4.3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 150 med henblik på at fastlægge, hvilke typer af operationer der er støtteberettigede i henhold til stk. 1.

Begrundelse

Fiskere fra lande, som allerede har skrappe lovkrav om sundhed og sikkerhed, bør ikke berøves muligheden for støtte. For at sikre fiskerne lige vilkår bør man snarere anvende den europæiske standard som reference.

Når det gælder et EHFF-program af en varighed på 7 år, er det desuden ikke rimeligt at begrænse mulighederne for støtte til én enkelt gang, hvis man ønsker, at sømændenes sikkerhed skal forbedres.

Ændringsforslag 15

Artikel 33a

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<u>Offentlig støtte til midlertidigt ophør med fiskerivirksomhed</u> <u>1. EHFF kan i perioden 2014-2020 bidrage til finansiering af støtteforanstaltninger for midlertidigt ophør med fiskerivirksomhed til fiskere og ejere af fiskerfartøjer for en maksimumperiode (hvis længde kan fastsættes på grundlag af den givne problematik). Denne foranstaltning bør rettes mod de aktører, som er mest afhængige af det pågældende fiskeri, og som ikke har andre fiskealternativer (andre arter).</u> <u>2. Der kan ikke ydes godtgørelser eller anden støtte i henhold til denne forordning for tilbagevendende sæsonbestemt indstilling af fiskeriet.</u>

Begrundelse

Finansieringen af midlertidigt ophør med fiskeriaktiviteter gør det muligt at yde kompensation for ophør, der er påtvunget som følge af forurening eller for at skabe en decideret biologisk hvileperiode for visse arter (som det f.eks. er sket for ansjoser). I mangel på finansiering er det muligt, at de berørte skibe vil flytte deres aktiviteter over på andre fiskearter. Under den foregående fond (EFF) blev denne foranstaltning anvendt med succes flere gange.

Ændringsforslag 16

Artikel 35

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. For at sikre en effektiv gennemførelse af bevaringsforanstaltninger i henhold til artikel 17 og 21 i [forordning om den fælles fiskeripolitik] kan EHFF støtte:	1. For at sikre en effektiv <u>planlægning og</u> gennemførelse af bevaringsforanstaltninger i henhold til artikel 17 og 21 i [forordning om den fælles fiskeripolitik] kan EHFF støtte:

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
a) udformning og udvikling af tekniske og administrative midler, som er nødvendige for gennemførelsen af bevaringsforanstaltninger som omhandlet i artikel 17 og 21 i [forordning om den fælles fiskeripolitik]	a) udformning og udvikling af tekniske og administrative midler, som er nødvendige for <u>planlægningen og</u> gennemførelsen af bevaringsforanstaltninger som omhandlet i artikel 17 og 21 i [forordning om den fælles fiskeripolitik]
b) deltagelse af interessenter i udformning og gennemførelse af bevaringsforanstaltninger som omhandlet i artikel 17 og 21 i [forordning om den fælles fiskeripolitik].	b) deltagelse af interessenter i udformning og gennemførelse af bevaringsforanstaltninger som omhandlet i artikel 17 og 21 i [forordning om den fælles fiskeripolitik].
2. Støtte i henhold til stk. 1 gives kun til offentlige myndigheder.	2. Støtte i henhold til stk. 1 gives kun til offentlige myndigheder <u>og i givet fald de rådgivende råd.</u>

Begrundelse

De flerårige planer og øvrige bevaringsforanstaltninger i henhold til artikel 17 og 21 i grundforordningen bør ligeledes som en vigtig del af regionaliseringen modtage omfattende støtte fra de rådgivende råd i planlægningsfasen.

Ændringsforslag 17

Artikel 36

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. Med henblik på at mindske fiskeriets indvirkning på det marine miljø, stoppe udsmid og lette overgangen til udnyttelse af levende marine biologiske ressourcer, som genopretter og opretholder populationer af befiskede arter over niveauer, som kan give MSY, kan EHFF støtte investeringer i udstyr, der:	1. Med henblik på at mindske fiskeriets indvirkning på det marine miljø, stoppe udsmid og lette overgangen til udnyttelse af levende marine biologiske ressourcer, som genopretter og opretholder populationer af befiskede arter over niveauer, som kan give MSY, kan EHFF støtte investeringer i udstyr, der:
a) forbedrer størrelsesselektivitet eller artsselektivitet for fiskeredskaber	a) forbedrer størrelsesselektivitet eller artsselektivitet for fiskeredskaber
b) reducerer uønskede fangster af kommercielle bestande eller andre bifangster	b) reducerer uønskede fangster af kommercielle bestande eller andre bifangster
c) begrænser den fysiske og biologiske indvirkning af fiskeriet på økosystemet eller havbunden.	c) begrænser den fysiske og biologiske indvirkning af fiskeriet på økosystemet eller havbunden:
	<u>d) er med til at sikre en effektiv planlægning og gennemførelse af bevaringsforanstaltninger i henhold til artikel 17 og 21 i [forordning om den fælles fiskeripolitik].</u>
2 Der ydes ikke støtte mere end én gang under programmeringsperioden for det samme EU-fiskerfartøj og for den samme type udstyr.	2 Der ydes ikke støtte mere end én gang under programmeringsperioden for det samme EU-fiskerfartøj og for den samme type udstyr.
3. Der ydes kun støtte, når redskaberne eller andet af det udstyr, der henvises til i stk. 1, har en påviselig bedre størrelsesudvælgelse eller mindre indvirkning på ikke-målrettede arter end standardredskaberne eller andet udstyr, som er tilladt ifølge EU-lovgivningen eller medlemsstaternes relevante nationale lovgivning, der er vedtaget inden for rammerne af regionalisering som omhandlet i [forordning om FFP].	2.3. 2. Der ydes kun støtte, når redskaberne eller andet af det udstyr, der henvises til i stk. 1, har en påviselig bedre størrelsesudvælgelse eller mindre indvirkning på ikke-målrettede arter end standardredskaberne eller andet udstyr, som er tilladt ifølge EU-lovgivningen eller medlemsstaternes relevante nationale lovgivning, der er vedtaget inden for rammerne af regionalisering som omhandlet i [forordning om FFP].
4. Der ydes støtte til:	3.4. 3. Der ydes støtte til:
a) ejere af EU-fiskerfartøjer, hvis fartøjer er registreret som aktive fartøjer, og som har udført fiskerivirksomhed i mindst 60 dage til havs i løbet af de to år, der går forud for datoen for indgivelse af ansøgningen	a) ejere af EU-fiskerfartøjer, hvis fartøjer er registreret som aktive fartøjer, og som har udført fiskerivirksomhed i mindst 60 dage til havs i løbet af de to år, der går forud for datoen for indgivelse af ansøgningen

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
b) fiskere, som ejer redskaber, der er blevet erstattet, og som har arbejdet om bord på et EU-fiskerfartøj i mindst 60 dage i løbet af de to år, der går forud for datoen for indgivelse af ansøgningen	b) fiskere, som ejer redskaber, der er blevet erstattet, og som har arbejdet om bord på et EU-fiskerfartøj i mindst 60 dage i løbet af de to år, der går forud for datoen for indgivelse af ansøgningen
c) fiskeriorganisationer, der er anerkendt af medlemsstaten.	c) fiskeriorganisationer, der er anerkendt af medlemsstaten.

Begrundelse

For at sikre at der sker en udvikling af fangstteknikkerne, så det bliver muligt at nå MSY inden for en overskuelig fremtid, er det nødvendigt at tilskynde til modernisering af redskaber og fartøjer og til iværksættelse af tekniske foranstaltninger i henhold til grundforordningen om den fælles fiskeripolitik. Når det gælder et EHFF-program af en varighed på 7 år, er det desuden ikke rimeligt at begrænse mulighederne for støtte til én enkelt gang, hvis man virkelig ønsker, at fangstteknikkerne bliver mere bæredygtige.

Ændringsforslag 18

Artikel 38

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
2. Operationer i henhold til denne artikel gennemføres ved offentligretlige organer og inddrager fiskere eller fiskeriorganisationer, som er anerkendt af medlemsstaten, eller ikke-statslige organisationer i samarbejde med fiskeriorganisationer eller FLAGS som defineret i artikel 62.	2. Operationer i henhold til denne artikel gennemføres ved offentligretlige organer og inddrager fiskere eller fiskeriorganisationer, som er anerkendt af medlemsstaten, eller ikke-statslige organisationer, <u>rådgivende råd</u> , i samarbejde med fiskeriorganisationer eller FLAGS som defineret i artikel 62.

Begrundelse

Ifølge artikel 52 ff. i grundforordningen om den fælles fiskeripolitik kan de regionale rådgivende råd i højere grad inddrages i forvaltningsforanstaltningerne, og de får oven i købet bedre muligheder for at fremsætte forslag. Disse råd bør derfor kunne modtage støtte til deres aktiviteter fra EHFF.

Ændringsforslag 19

Artikel 39

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
2. Støtten må ikke bidrage til udskiftning eller modernisering af hoved- eller hjælpemotorer. Støtten må kun gives til ejere af fiskerfartøjer og ikke mere end én gang i løbet af programmeringsperioden til det samme fiskerfartøj.	2. Støtten må ikke bidrage til udskiftning eller modernisering af hoved- eller hjælpemotorer. Støtten må kun gives til ejere af fiskerfartøjer og ikke mere end én gang i løbet af programmeringsperioden til det samme fiskerfartøj.

Begrundelse

Det skal være tilladt at finansiere udskiftning af motorer, for det ville være overraskende, ja ligefrem paradoksalt, at undtage modernisering af motorer fra støtte fra EHFF. Faktisk er motorer det udstyr, som frembyder de bedste muligheder for at reducere mængden af forurenende emissioner eller brændstofforbruget.

Ændringsforslag 20

Artikel 40

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
3. Støtte i henhold til denne artikel gives ikke mere end én gang i løbet af programmeringsperioden til det samme fiskerfartøj eller den samme støttedtager.	3. Støtte i henhold til denne artikel gives ikke mere end én gang i løbet af programmeringsperioden til det samme fiskerfartøj eller den samme støttedtager.

Begrundelse

For at tilskynde til innovation og en egentlig forbedring af produkternes kvalitet er det nødvendigt at opmuntre til at ændre fartøjerne, så de i højere grad respekterer ressourcerne og havmiljøet. Når det gælder et EHFF-program af en varighed på 7 år, er det derfor ikke rimeligt at begrænse mulighederne for støtte til én enkelt gang, hvis man ønsker, at fangstteknikkerne bliver mere bæredygtige.

Ændringsforslag 21

Artikel 41

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
4. Støtten må ikke dække bygning af nye havne, nye landingssteder eller nye auktionshaller.	4. Støtten må ikke dække bygning af nye havne, nye landingssteder eller nye auktionshaller.

Begrundelse

Det bør være muligt at finansiere udrustning af visse steder, der endnu ikke er udstyret til at leve op til den indlysende og uundgåelige udvikling, der sker, der hvor fangstfartøjerne opererer.

Ændringsforslag 22

Artikel 42

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<i>Artikel 42</i> Indlandsfiskeri 1. For at reducere indlandsfiskeriets indvirkning på miljøet, øge energieffektiviteten, øge kvaliteten af den landede fisk eller forbedre sikkerheds og -arbejdsvilkårene kan EHFF støtte følgende investeringer: a) om bord eller i personlige værnemidler som omhandlet i artikel 33 og på de betingelser, der er fastsat i samme artikel b) i udstyr som omhandlet i artikel 36 og på de betingelser, der er fastsat i samme artikel c) om bord og i energieffektivitetsrevisioner og -ordninger som omhandlet i artikel 39 og på de betingelser, der er fastsat i samme artikel d) i eksisterende havne og landingssteder som omhandlet i artikel 41 og på de betingelser, der er fastsat i samme artikel. 2 Med henblik på stk. 1: a) forstås henvisningerne i artikel 33, 36 og 39 til fiskerfartøjer som henvisninger til fartøjer, der udelukkende opererer i indre farvande	<i>Artikel 42</i> Indlandsfiskeri 1. For at reducere indlandsfiskeriets indvirkning på miljøet, øge energieffektiviteten, øge kvaliteten af den landede fisk eller forbedre sikkerheds og -arbejdsvilkårene kan EHFF støtte følgende investeringer: a) om bord eller i personlige værnemidler som omhandlet i artikel 33 og på de betingelser, der er fastsat i samme artikel b) i udstyr som omhandlet i artikel 36 og på de betingelser, der er fastsat i samme artikel c) om bord og i energieffektivitetsrevisioner og -ordninger som omhandlet i artikel 39 og på de betingelser, der er fastsat i samme artikel d) i eksisterende havne og landingssteder som omhandlet i artikel 41 og på de betingelser, der er fastsat i samme artikel. 2. Med henblik på stk. 1: a) forstås henvisningerne i artikel 33, 36 og 39 til fiskerfartøjer som henvisninger til fartøjer, der udelukkende opererer i indre farvande

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
b) henvisninger i artikel 36 til det marine miljø forstås som henvisninger til det miljø, hvor det indenlandske fiskerfartøj opererer.	b) henvisninger i artikel 36 til det marine miljø forstås som henvisninger til det miljø, hvor det indenlandske fiskerfartøj opererer.
3. For at opretholde diversificering hos indenlandske fiskere kan EHFF støtte ombygning af fartøjer, der driver indenlandsk fiskeri, til andre aktiviteter uden for fiskeriet på de betingelser, der er fastsat i artikel 32 i denne forordning.	3. For at opretholde diversificering hos indenlandske fiskere kan EHFF støtte ombygning af fartøjer, der driver indenlandsk fiskeri, til andre aktiviteter uden for fiskeriet på de betingelser, der er fastsat i artikel 32 i denne forordning.
4. Med henblik på stk. 3 forstås henvisningerne i artikel 32 til fiskerfartøjer som henvisninger til fartøjer, der udelukkende opererer i indre farvande.	4. Med henblik på stk. 3 forstås henvisningerne i artikel 32 til fiskerfartøjer som henvisninger til fartøjer, der udelukkende opererer i indre farvande.
5. For at beskytte og udvikle den akvatiske fauna og flora kan EHFF støtte indlandsfiskeres deltagelse i forvaltning, genopretning og overvågning af NATURA 2000-steder, når disse områder direkte berører fiskeriaktiviteter, samt rehabilitering af indre farvande, herunder vandrende arters gydepladser og vandringsveje, jf. dog artikel 38, stk. 1, litra d).	5. For at beskytte og udvikle den akvatiske fauna og flora kan EHFF støtte indlandsfiskeres deltagelse i forvaltning, genopretning og overvågning af NATURA 2000-steder, når disse områder direkte berører fiskeriaktiviteter, samt rehabilitering af indre farvande, herunder vandrende arters gydepladser og vandringsveje, jf. dog artikel 38, stk. 1, litra d).
6. Medlemsstaterne sørger for, at fartøjer, der modtager støtte i henhold til denne artikel, fortsætte med udelukkende at operere i indre farvande.	6. <u>For at fremme de offentlige myndigheders hydrobiologiske beskyttelse af fiskearterne og tillade fri udøvelse af erhvervsfiskeri kan EMFF støtte vedtagelse af foranstaltninger, der sigter mod at fjerne gamle eksklusive fiskerirettigheder i offentlige farvande i søer og floder, hvor disse udgør en hindring.</u> <u>7. Med henblik på bæredygtig udvikling af den biologiske mangfoldighed af fisk og vandøkosystemernes modstandsdygtighed kan EMFF støtte de arbejder, der tager sigte på at åbne vigtige forbindelseskorridorer mellem floder, søer og havet samt de indgreb i flodlejer, der gør det muligt at åbne migrationsruter for fisk.</u> 8. Medlemsstaterne sørger for, at fartøjer, der modtager støtte i henhold til denne artikel, fortsætte med udelukkende at operere i indre farvande.

Begrundelse

Det forekommer hensigtsmæssigt at fjerne de private fiskerirettigheder, tidligere tinglige rettigheder, som er til hinder for de offentlige myndigheders vandforvaltning og som udhuler fiskernes indkomst. Det er vigtigt at styrke floder og søers rolle som økologiske korridorer ved bl.a. at fjerne hindringer i floderne og dermed sikre, at vandrende fiskearter kan gennemføre hele deres livscyklus.

Ændringsforslag 23

Artikel 45

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Artikel 45 Innovation	Artikel 45 Innovation
1. For at stimulere til innovation inden for akvakultur kan EHFF støtte operationer:	1. For at stimulere til innovation inden for akvakultur kan EHFF støtte operationer:
a) som indfører ny teknisk eller organisatorisk viden i akvakulturbrug, og som reducerer deres indvirkning på miljøet eller fremmer en mere bæredygtig anvendelse af ressourcer inden for akvakultur	a) som indfører ny teknisk eller organisatorisk viden i akvakulturbrug <u>eller opretter nye anlæg, hvor denne viden kan anvendes</u> , og som reducerer deres indvirkning på miljøet eller fremmer en mere bæredygtig anvendelse af ressourcer inden for akvakultur.

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
b) som udvikler eller indfører nye eller væsentligt forbedrede produkter på markedet sammenlignet med den seneste udvikling, nye eller forbedrede processer, nye eller forbedrede forvaltnings- og organisationssystemer.	b) som udvikler eller indfører nye eller væsentligt forbedrede produkter på markedet sammenlignet med den seneste udvikling, nye eller forbedrede processer, nye eller forbedrede forvaltnings- og organisationssystemer.
2. Operationer i henhold til denne artikel skal udføres i samarbejde med et videnskabeligt eller teknisk organ, der er anerkendt ved national lov i hver af de medlemsstater, som skal validere resultaterne af sådanne operationer.	2. Operationer i henhold til denne artikel skal udføres i samarbejde med et videnskabeligt eller teknisk organ, der er anerkendt ved national lov i hver af de medlemsstater, som skal validere resultaterne af sådanne operationer.
3. Resultaterne af operationer, som modtager støtte, skal have passende offentlig omtale i medlemsstaten i overensstemmelse med artikel 143.	3. Resultaterne af operationer, som modtager støtte, skal have passende offentlig omtale i medlemsstaten i overensstemmelse med artikel 143.
	4. <u>Den i punkt 1 beskrevne støtte kan gives til virksomheder og offentlige organer.</u>

Begrundelse

Der findes anlæg, hvor det ikke er muligt at indføre ny viden eller tekniske ressourcer på grund af deres fysiske udformning eller juridiske forhindringer. Der bør derfor åbnes mulighed for at oprette et nyt anlæg, som kan rumme disse mere avancerede og innovative ressourcer.

De officielle akvakulturcentre er en vigtig reference for akvakultursektoren og bør derfor også kunne få adgang til denne støtte.

Ændringsforslag 24

Artikel 46

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<i>Artikel 46</i> Investeringer i offshore og nonfood akvakultur	<i>Artikel 46</i> Investeringer i offshore <u>og eller</u> nonfood akvakultur
1. For at fremme akvakulturformer med højt vækstpotentiale kan EHFF støtte investering i udvikling af offshore eller nonfood akvakultur.	1. For at fremme akvakulturformer med højt vækstpotentiale kan EHFF støtte investering i udvikling af offshore eller nonfood akvakultur.
2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 150 med henblik på at fastlægge operationstyperne og de støtteberettigede omkostninger.	2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 150 med henblik på at fastlægge operationstyperne og de støtteberettigede omkostninger.

Begrundelse

En ændring af "og" til "eller" åbner en lang række muligheder for akvakulturformer med højt vækstpotentiale, som ikke drives på det åbne hav (offshore).

Ændringsforslag 25

Artikel 48

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
4. Akvakulturbrug kan ikke modtage støtte til rådgivningstjenester mere end én gang for hver kategori af tjenester, der er omfattet af stk. 2, litra a) til e), i løbet af programmeringsperioden.	4. Akvakulturbrug kan ikke modtage støtte til rådgivningstjenester mere end én gang for hver kategori af tjenester, der er omfattet af stk. 2, litra a) til e), i løbet af programmeringsperioden.

Begrundelse

Når det gælder et EHFF-program af en varighed på 7 år, er det ikke rimeligt at begrænse mulighederne for rådgivning til én enkelt gang, hvis man ønsker at gøre akvakultursektoren mere bæredygtig.

Ændringsforslag 26

Artikel 62

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Lokale aktionsgrupper inden for fiskeriet 1. I forbindelse med EHFF udpeges de lokale aktionsgrupper, som der henvises til i artikel 28, stk. 1, litra b), i [forordning (EU) nr. [...] om fælles bestemmelser], som Fiskeriets Lokale Aktionsgrupper (i det følgende benævnt "FLAGs"). 2. FLAGs skal foreslå en integreret lokaludviklingsstrategi, der mindst er baseret på elementerne i artikel 61, og være ansvarlige for dens gennemførelse. 3. FLAGs skal: a) i vidt omfang afspejle, hvad der er hovedfokus i deres strategi og den socioøkonomiske sammensætning på området med en balanceret repræsentation af de vigtigste interesser, herunder den private sektor, den offentlige sektor og civilsamfundet b) sikre en signifikant repræsentation af fiskere og akvakultursektorer. 4. Hvis lokaludviklingsstrategien får støtte af andre fonde ud over EHFF oprettes der et særligt udvælgelsesorgan for EHFF-støttede projekter efter de kriterier, der er fastsat i stk. 3. 5. Minimumsopgaverne for FLAGs fremgår af artikel 30, stk. 3 i [forordning (EU) nr. [...] om fælles bestemmelser]. 6. FLAGs kan også udføre ekstra opgaver, som de har fået pålagt af forvaltningsmyndigheden og/eller betalingsorganet. 7. De respektive roller, som FLAGs, forvaltningsmyndigheden/betalingsorganet har for alle opgaver, der vedrører gennemførelse af strategien, skal være klart beskrevet i det operationelle program.	Lokale aktionsgrupper inden for fiskeriet 1. I forbindelse med EHFF udpeges de lokale aktionsgrupper, som der henvises til i artikel 28, stk. 1, litra b), i [forordning (EU) nr. [...] om fælles bestemmelser], som Fiskeriets Lokale Aktionsgrupper (i det følgende benævnt "FLAGs"). 2. FLAGs skal foreslå en integreret lokaludviklingsstrategi, der mindst er baseret på elementerne i artikel 61, og være ansvarlige for dens gennemførelse. 3. FLAGs skal: a) i vidt omfang afspejle, hvad der er hovedfokus i deres strategi og den socioøkonomiske sammensætning på området med en balanceret repræsentation af de vigtigste interesser, herunder den private sektor, den offentlige sektor og civilsamfundet b) sikre en signifikant repræsentation af fiskere og akvakultursektorer. 4. Hvis lokaludviklingsstrategien får støtte af andre fonde ud over EHFF oprettes der et særligt udvælgelsesorgan for EHFF-støttede projekter efter de kriterier, der er fastsat i stk. 3. 5. Minimumsopgaverne for FLAGs fremgår af artikel 30, stk. 3 i [forordning (EU) nr. [...] om fælles bestemmelser]. 6. FLAGs kan også udføre ekstra opgaver, som de har fået pålagt af forvaltningsmyndigheden og/eller betalingsorganet. 7. De respektive roller, som FLAGs, forvaltningsmyndigheden/betalingsorganet har for alle opgaver, der vedrører gennemførelse af strategien, skal være klart beskrevet i det operationelle program. 8. <u>FLAGs kan uanset bestemmelserne i stk. 4 i denne artikel blive til på grundlag af andre grupper for udvikling af landdistrikterne.</u>

Begrundelse

FLAGs kan i visse tilfælde være en forlængelse af andre grupper for udvikling af landdistrikterne, som kan udvide deres geografiske aktivitetsområde. Dette ville gøre det muligt at udvikle mere integrerede projekter med færre omkostninger til administration, kontrol og overvågning.

Ændringsforslag 27

Artikel 69

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. EHFF kan støtte forberedelse og gennemførelse af produktions- og markedsføringsplaner omhandlet i artikel 32 i [forordning (EU) nr. om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter].	1. EHFF kan støtter forberedelse og gennemførelse af produktions- og markedsføringsplaner omhandlet i artikel 32 i [forordning (EU) nr. om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter].

Begrundelse

Hver enkelt producentorganisation opstiller et operationelt program for det pågældende fangstår, som forelægges de ansvarlige myndigheder. Formålet med dette ændringsforslag er at give tydeligere udtryk for støtten til disse redskaber, som muliggør en bedre forvaltning af ressourcerne, og således tilpasse fiskeriindsatsen med henblik på at opfylde forbrugernes efterspørgsel.

Ændringsforslag 28

Artikel 70

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. EHFF kan støtte godtgørelse til anerkendte producentorganisationer og sammenslutninger af producentorganisationer, som oplagrer fiskevarer, der er opført i bilag II til forordning (EU) nr. [om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter], forudsat at produkterne er oplagret i overensstemmelse med artikel 35 og 36 i forordning (EU) nr. [om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter]: a) størrelsen af oplagingsstøtten må ikke overstige størrelsen af de tekniske og finansielle omkostninger til de tiltag, der er nødvendige til stabilisering og oplagring af de pågældende produkter b) de mængder, der kan opnå oplagingsstøtte, må ikke overstige 15 % af de årlige mængder af de berørte produkter, som er sat til salg af producentorganisationen c) den finansielle bistand, som ydes pr. år, må ikke overstige følgende procentsatser af den gennemsnitlige årlige værdi af den markedsførte produktion ved første salg fra medlemmerne af producentorganisationen i perioden 2009-2011. I tilfælde af at medlemmerne af producentorganisationen ikke har haft nogen markedsført produktion i 2009-2011, tages den gennemsnitlige årlige værdi af den markedsførte produktion i de første tre år af sådanne medlemmers produktion i betragtning: — 1 % i 2014 — 0,8 % i 2015 — 0,6 % i 2016 — 0,4 % i 2017 — 0,2 % i 2018. 2. I 2019 skal den i stk. 1 omhandlede støtte være udfaset.	1. EHFF kan støtte godtgørelse til anerkendte producentorganisationer og sammenslutninger af producentorganisationer, som oplagrer fiskevarer, der er opført i bilag II til forordning (EU) nr. [om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter], forudsat at produkterne er oplagret i overensstemmelse med artikel 35 og 36 i forordning (EU) nr. [om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter]: a) størrelsen af oplagingsstøtten må ikke overstige størrelsen af de tekniske og finansielle omkostninger til de tiltag, der er nødvendige til stabilisering og oplagring af de pågældende produkter b) de mængder, der kan opnå oplagingsstøtte, må ikke overstige 15 % af de årlige mængder af de berørte produkter, som er sat til salg af producentorganisationen c) den finansielle bistand, som ydes pr. år, må ikke overstige følgende procentsatser af den gennemsnitlige årlige værdi af den markedsførte produktion ved første salg fra medlemmerne af producentorganisationen i perioden 2009-2011. I tilfælde af at medlemmerne af producentorganisationen ikke har haft nogen markedsført produktion i 2009-2011, tages den gennemsnitlige årlige værdi af den markedsførte produktion i de første tre år af sådanne medlemmers produktion i betragtning: — 1 % i 2014 — 0,8 % i 2015 — 0,6 % i 2016 — 0,4 % i 2017 — 0,2 % i 2018. 2. I 2019 skal den i stk. 1 omhandlede støtte være udfaset.

Begrundelse

Den gradvise reduktion af oplagringsstøtten er ikke relevant, eftersom skibene i henhold til kravene i artikel 15 i grundforordningen om den fælles fiskeripolitik efterhånden vil skulle lande alle deres fangster, herunder udsnid. Det vil være hensigtsmæssigt at yde støtte til lagring for at gøre det muligt for organisationerne at administrere disse landede mængder, inden de valoriseres.

Ændringsforslag 29

Artikel 71

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<i>Artikel 71</i> Markedsføringsforanstaltninger 1. EHFF kan støtte markedsføringsforanstaltninger for fiskevarer og akvakulturprodukter, som har til formål at: a) forbedre betingelserne for at bringe følgende i omsætning: i) arter, som der er overskud af, eller som er underudnyttede ii) uønskede fangster, som er landet i overensstemmelse med artikel 15 i [forordning om den fælles fiskeripolitik] og artikel 8, litra b), andet led, i [forordning (EU) nr. om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter] iii) produkter, som er frembragt ved hjælp af metoder med en lav indvirkning på miljøet eller økologiske akvakulturprodukter som defineret i Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 om økologisk produktion. b) fremme kvaliteten ved at lette: i) ansøgning om registrering af et givet produkt i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer ii) godkendelse og salgsmæssig fremstød, blandt andet af bæredygtige fiskevarer og akvakulturprodukter og af miljøvenlige forarbejdningsmetoder iii) direkte markedsføring af fiskevarer af mindre kystfiskere c) bidrage til gennemsigtighed i produktion og markeder og gennemførelse af markedsundersøgelser d) udarbejde standardkontrakter, som er forenelige med EU-lovgivningen e) oprette producentorganisationer, sammenslutninger af producentorganisationer eller brancheorganisationer, som er anerkendt i henhold til kapitel II, afdeling III, i [forordning (EU) nr. om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter] f) gennemførelse af regionale, nationale eller tværnationale salgsmæssig fremstød for fiskerivarer og akvakulturprodukter. 2. Operationer i henhold til stk. 1, litra b), kan omfatte inddragelse af produktion, forarbejdning og markedsføringsaktiviteter i fødevarekæden.	<i>Artikel 71</i> Markedsføringsforanstaltninger 1. EHFF kan støtte markedsføringsforanstaltninger for fiskevarer og akvakulturprodukter, som har til formål at: a) forbedre betingelserne for at bringe følgende i omsætning: i) arter, som der er overskud af, eller som er underudnyttede ii) uønskede fangster, som er landet i overensstemmelse med artikel 15 i [forordning om den fælles fiskeripolitik] og artikel 8, litra b), andet led, i [forordning (EU) nr. om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter] iii) ii) produkter, som er frembragt ved hjælp af metoder med en lav indvirkning på miljøet eller økologiske akvakulturprodukter som defineret i Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 om økologisk produktion. b) fremme kvaliteten ved at lette: i) ansøgning om registrering af et givet produkt i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer ii) godkendelse og salgsmæssig fremstød, blandt andet af bæredygtige fiskevarer og akvakulturprodukter og af miljøvenlige forarbejdningsmetoder iii) direkte markedsføring af fiskevarer af mindre kystfiskere c) bidrage til gennemsigtighed i produktion og markeder og gennemførelse af markedsundersøgelser d) udarbejde standardkontrakter, som er forenelige med EU-lovgivningen e) oprette producentorganisationer, sammenslutninger af producentorganisationer eller brancheorganisationer, som er anerkendt i henhold til kapitel II, afdeling III, i [forordning (EU) nr. om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter] f) gennemførelse af regionale, nationale eller tværnationale salgsmæssig fremstød for fiskerivarer og akvakulturprodukter. 2. Operationer i henhold til stk. 1, litra b), kan omfatte inddragelse af produktion, forarbejdning og markedsføringsaktiviteter i fødevarekæden.

Begrundelse

Landing af alle fangster er ikke et konkret svar på problemet med udsnid og derfor bør det ikke nævnes her. Det eneste alternativ til landing af samtlige fangster er at fremme udviklingen og gennemførelsen af mere selektivt udstyr. Sigtet er at skabe overensstemmelse mellem udvalgets udtalelse om forordningen om den fælles fiskeripolitik, som ændrede artikel 15 om landinger af alle fangster.

Ændringsforslag 30

Kapitel V, overskrift

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Godtgørelse for meromkostninger i regioner i den yderste periferi for fiskevarer og akvakulturprodukter	Godtgørelse for meromkostninger i regioner i den yderste periferi for fiskevarer og akvakulturprodukter <u>samt behov for bæredygtig udvikling af fiskeriet</u>

Ændringsforslag 31

Artikel 73

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. EHFF kan støtte den godtgørelsesordning, der blev indført ved Rådets forordning (EF) nr. 791/2007 om en ordning for godtgørelse af meromkostninger ved afsætning af visse fiskerivarer fra fjernområderne Azorerne, Madeira, De Kanariske Øer, Fransk Guyana og Réunion.	1. EHFF kan støtte den godtgørelsesordning, der blev indført ved Rådets forordning (EF) nr. 791/2007 om <u>indfører en ordning for godtgørelse af meromkostninger ved afsætning af visse fiskerivarer fra fjernområderne Azorerne, Madeira, De Kanariske Øer, Fransk Guyana og Réunion.</u>

Begrundelse

Forordning (EF) nr. 791/2007 ophæves med udgangen af 2013, samtidig som nærværende forordning om EHFF træder i kraft. Ligesom i grundforordningen om den fælles fiskeripolitik bør der tages hensyn til de særlige kendetegn for alle fjernområder uden skelnen, for disse områder er i samme båd.

Ændringsforslag 32

Artikel 75a

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<u>Støtte til fornyelse af fiskerflåden og til anbringelse af en indretning, der tiltrækker fisk</u> <u>EHFF kan støtte:</u> 1. <u>Fornyelse af produktionsmidlerne, så de kan modsvare de nuværende og fremtidige fiskerimuligheder i fjernområderne. Støtten bør fremme udviklingen af fiskerflåden i de oversøiske departementer i deres regionale miljø.</u> 2. <u>Konstruktion og anbringelse af en indretning, der tiltrækker fisk. Operationer, der finansieres i henhold til dette stk. 2, skal udføres i samarbejde med et videnskabeligt eller teknisk organ, der er anerkendt ved national lov i de enkelte medlemsstater, som skal validere resultaterne af sådanne operationer.</u>

Begrundelse

Regionerne i den yderste periferi er i høj grad afhængige af fiskeri, som ofte udføres af meget små fartøjer. Det er vigtigt at støtte udrustning og konstruktion, således at fartøjerne i højere grad lever op til kravene om forvaltning af ressourcerne, men også til de sundhedsmæssige krav til produkterne.

For at reducere fiskeri tæt på kysterne bør det være muligt at finansiere, at dette udstyr installeres på åbent hav, hvis det konstrueres og installeres i samarbejde med en videnskabelig organisation.

Ændringsforslag 33

Artikel 85

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<i>Artikel 85</i> Videnskabelig rådgivning og viden 1. EHFF kan støtte leveringen af videnskabelige ydelser, især projekter i anvendt forskning, som har direkte tilknytning til leveringen af videnskabelige udtalelser og råd, med henblik på vedtagelser af forsvarlige og effektive forvaltningsafgørelser ender FFP. 2. Det er især følgende typer af operationer, som er støtteberettigede: a) undersøgelser og pilotprojekter, som er nødvendige for gennemførelsen og udviklingen af FFP, blandt andet om alternative typer af bæredygtige fiskeforvaltningsteknikker b) udarbejdelse og levering af videnskabelige udtalelser og råd fra videnskabelige organer, herunder internationale rådgivende organer, der står for vurderinger af bestande, fra uafhængige eksperter og fra forskningsinstitutioner c) deltagelse af eksperter i møder om fiskerividenskabelige og tekniske spørgsmål og ekspertarbejdsgrupper samt i internationale rådgivende organer og i møder, hvor der skal være bidrag fra fiskeriek eksperter d) udgifter, som Kommissionen har til tjenesteydelser, der vedrører indsamling, forvaltning og anvendelse af data, til afholdelse og forvaltning af fiskeriekspertmøder og forvaltningen af årlige arbejdsprogrammer vedrørende fiskerividenskabelig og teknisk ekspertise, til behandling af dataopkald og dataserier, til det forberedende arbejde med levering af videnskabelige udtalelser og råd e) samarbejdsaktiviteter mellem medlemsstaterne inden for dataindsamling, herunder oprettelse og drift af regionaliserede databaser til oplagring, forvaltning og anvendelse af data, der kan fremme det regionale samarbejde og forbedre dataindsamlingen og forvaltningsaktiviteterne samt den videnskabelige ekspertise til støtte for fiskeriforvaltningen.	<i>Artikel 85</i> Videnskabelig rådgivning og viden 1. EHFF kan støtte leveringen af videnskabelige ydelser, især projekter i anvendt forskning, som har direkte tilknytning til leveringen af videnskabelige udtalelser og råd, med henblik på vedtagelser af forsvarlige og effektive forvaltningsafgørelser ender FFP. 2. Det er især følgende typer af operationer, som er støtteberettigede: a) undersøgelser og pilotprojekter, som er nødvendige for gennemførelsen og udviklingen af FFP, blandt andet om alternative typer af bæredygtige fiskeforvaltningsteknikker <u>for fiskeri og akvakultur</u> b) udarbejdelse og levering af videnskabelige udtalelser og råd fra videnskabelige organer, herunder internationale rådgivende organer, der står for vurderinger af bestande, fra uafhængige eksperter og fra forskningsinstitutioner c) deltagelse af eksperter i møder om fiskerividenskabelige og tekniske spørgsmål og ekspertarbejdsgrupper samt i internationale rådgivende organer og i møder, hvor der skal være bidrag fra fiskeri- <u>og akvakultureksperter</u> d) udgifter, som Kommissionen har til tjenesteydelser, der vedrører indsamling, forvaltning og anvendelse af data, til afholdelse og forvaltning af fiskeriekspertmøder og forvaltningen af årlige arbejdsprogrammer vedrørende fiskerividenskabelig og teknisk ekspertise, til behandling af dataopkald og dataserier, til det forberedende arbejde med levering af videnskabelige udtalelser og råd e) samarbejdsaktiviteter mellem medlemsstaterne inden for dataindsamling, herunder oprettelse og drift af regionaliserede databaser til oplagring, forvaltning og anvendelse af data, der kan fremme det regionale samarbejde og forbedre dataindsamlingen og forvaltningsaktiviteterne samt den videnskabelige ekspertise til støtte for fiskeriforvaltningen.

Begrundelse

I den fælles fiskeripolitik (FFP) tages der vidtgående hensyn til havfiskeriets problemer med overfiskning, brændstofpriser og administrationsbesvær. Derfor bør man i undersøgelser og pilotprojekter, som er nødvendige for gennemførelsen og udviklingen af FFP, udover fiskeri også betragte akvakultur som en kilde til fødevareproduktion med et stort potentiale for udviklingen i EU.

Ændringsforslag 34

Artikel 88

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. EHFF kan støtte driftsomkostninger for rådgivende råd som fastsat i artikel 52 i [forordning om den fælles fiskeripolitik].	1. EHFF støtter kan støtte driftsomkostninger, der er <u>nødvendige for, at de rådgivende råd som fastsat i artikel 52 i [forordning om den fælles fiskeripolitik] kan fungere, således at man sikrer, at disse kan udføre deres opgaver til fulde og på en effektiv måde.</u>

Begrundelse

De generelle regler og vejledende principper for den fælles fiskeripolitik vedtages i fællesskab af Europa-Parlamentet og Rådet (miljømål, støttemekanismer inden for sektoren, fælles markedsordning osv.). Imidlertid bør der fastlægges nogle generelle forordninger for de enkelte fiskeriområder (specifikke tekniske foranstaltninger og flerårige forvaltningsplaner). Det er derfor, at de regionale råd i henhold til grundforordningen i højere grad bør inddrages i beslutningerne.

En sådan institutionel organisation har mange fordele i forhold til den nuværende situation. Denne organisation er således struktureret i forhold til økosystemer. Den letter den tilpasningsegne forvaltning, sætter prioriteter, giver mulighed for en mere gennemsigtig fordeling af ansvaret og fremme inddragelsen af de berørte parter.

Et styrket rådgivende råd vil fortsat være en let struktur bestående af 4-5 permanente stillinger.

Ændringsforslag 35

Artikel 100

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Frigørelse	Frigørelse
Den del af budgetforpligtelsen vedrørende et operationelt program, som ikke er udnyttet til betaling af forfinansieringen eller til mellemliggende betalinger, eller for hvilken Kommissionen ikke senest den 31. december i det andet år efter det år, hvor budgetforpligtelsen er indgået, har fået forelagt nogen udgiftsanmeldelse vedrørende de afholdte udgifter, der opfylder de i artikel 98, stk. 3, omhandlede krav, frigør Kommissionen automatisk.	1. Den del af budgetforpligtelsen vedrørende et operationelt program, som ikke er udnyttet til betaling af forfinansieringen eller til mellemliggende betalinger, eller for hvilken Kommissionen ikke senest den 31. december i det andet tredje år efter det år, hvor budgetforpligtelsen er indgået, har fået forelagt nogen udgiftsanmeldelse vedrørende de afholdte udgifter, der opfylder de i artikel 98, stk. 3, omhandlede krav, frigør Kommissionen automatisk. 2. Fra tredje år frigør Kommissionen automatisk den del af budgetforpligtelsen vedrørende et operationelt program, som ikke er udnyttet til betaling af forfinansieringen eller til mellemliggende betalinger, eller for hvilken Kommissionen ikke senest den 31. december i det andet år efter det år, hvor budgetforpligtelsen er indgået, har fået forelagt nogen udgiftsanmeldelse vedrørende de afholdte udgifter, der opfylder de i artikel 98, stk. 3, omhandlede krav.

Begrundelse

EHFF forventes at blive sat langsomt i gang som følge af for det første den langsomme gennemførelse af den nuværende EFF i forening med muligheden for fortsat at indgå forpligtelser og foretage betalinger med denne fond indtil slutningen af 2015. For det andet og som følge af den overnævnte overlapning vil de offentlige forvaltningers økonomiske og finansielle situation sammen med begrænsningerne på bankernes kredit til private initiativtagere ikke være af en sådan karakter, at de skaber en økonomisk udvikling, som er egnet til anvendelse af "N+2"-reglen. Derfor bør reglen blødes op og udvides til "N+3" i hvert fald i de første tre år (2014-2016), indtil programmet er kommet ordentligt i gang.

Bruxelles, den 9. oktober 2012.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse: »Det globale Europa: en ny strategi for finansieringen af EU's optræden udadtil«

(2012/C 391/11)

REGIONSUDVALGET

- bifalder pakken "Det globale Europa", som er blevet fremlagt samlet, og som kan bidrage til i højere grad end tidligere at sikre et holistisk perspektiv og en sammenhængende udviklingspolitik. Udvalget er enig i, at bevillingerne til området "EU's optræden udadtil" bør øges, eftersom det giver en klar merværdi;
- betoner, at en opdateret ramme for EU-støtten og en forenkling af regelsættet for planlægningen og gennemførelsen af instrumenterne hilses velkommen af de lokale og regionale myndigheder. Det gælder ikke mindst de myndigheder, som trods begrænsede administrative ressourcer ønsker at bidrage til udviklingssamarbejdet;
- ønsker med denne udtalelse at gøre opmærksom på de lokale og regionale myndigheders rolle som aktører i EU's udviklingssamarbejde, men også på den rolle, som disse aktører spiller i forbindelse med de enkelte medlemsstaters indsats for decentralisering og øget demokrati, samt den plads de indtager i det direkte internationale grænseoverskridende samarbejde mellem aktører på subnationalt niveau;
- mener, at Kommissionens forslag til finansiering af "Det globale Europa" bør indeholde passende forudsætninger for at øge de lokale og regionale myndigheders inddragelse og samarbejde, eksempelvis i form af en begrænsning af kravet om medfinansiering eller måske endda en fjernelse af dette krav. Decentralisering er en ønskelig udvikling, så de lokale og regionale myndigheders rolle styrkes – i hele verden;
- har den opfattelse, at det at skabe lokalt ejerskab og fremme demokratiet på græsrodsniveau forudsætter, at der er tillid til det politiske system og dets repræsentanter. En decentraliseret struktur gør institutionerne mere legitime og effektive og er den mest hensigtsmæssige måde at bringe myndigheder og borgere tættere på hinanden. Hvis beslutningsprocesserne er præget af åbenhed og lever op til nærhedsprincippet, opstår der demokratiske værdier hos borgerne, hvilket skaber grobund for et pluralistisk og tolerant samfund.

Ordfører	Lotta HÅKANSSON HARJU (SE/PSE)
Basisdokumenter	Fælles meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet – Det globale Europa: en ny strategi for finansieringen af EU's optræden udadtil – COM(2011) 865 final Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler og procedurer for gennemførelse af instrumenterne for Unionens optræden udadtil – COM(2011) 842 final Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet: Fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for finansiering af EU-samarbejdet med staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet og de oversøiske lande og territorier for perioden 2014-2020 (den 11. europæiske udviklingsfond) – COM(2011) 837 final Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et instrument til førti-trædelsesbistand (IPA II) – COM(2011) 838 final Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et europæisk naboskabsinstrument – COM(2011) 839 final Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde – COM(2011) 840 final Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et partnerskabsinstrument for samarbejde med tredjelande – COM(2011) 843 final Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af et finansieringsinstrument til fremme af demokrati og menneskerettigheder på verdensplan – COM(2011) 844 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

Generelle synspunkter

1. støtter en ny generation af instrumenter til finansiering af udviklingspolitikken, som sigter mod at lette den politiske dialog og gennemførelsen af tiltag, der er i tråd med den overordnede strategi "En dagsorden for forandring" ⁽¹⁾ og ligger inden for rammerne af den foreslåede flerårige finansielle ramme. Udvalget hilser Kommissionens forslag om at øge den samlede bevilling velkommen. Den kommer således til at være 70 mia. EUR, hvilket svarer til knap 7 % af EU's samlede budget;

2. bifalder pakken "Det globale Europa" ⁽²⁾, som er blevet fremlagt samlet, og som kan bidrage til i højere grad end tidligere at sikre et holistisk perspektiv og en sammenhængende udviklingspolitik. Udvalget er enige i, at bevillingerne til området "EU's optræden udadtil" bør øges, eftersom det giver en klar merværdi, at EU optræder som en samlet aktør. Udvalget beklager derfor, at Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) ligger uden for EU's flerårige finansielle ramme. Rundt regnet 34 mia. EUR kanaliseres via Den Europæiske Udviklingsfond (EUF), men disse midler er ikke en del af budgettet. EUF bør omfattes af de samme krav om åbenhed, effektivitet og offentliggørelse af resultater som de øvrige finansielle instrumenter i pakken "Det globale Europa";

⁽¹⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Forbedring af virkningen af EU's udviklingspolitik: En dagsorden for forandring, COM(2011) 637 final.

⁽²⁾ "Det globale Europa" omfatter COM(2011) 865, COM(2011) 842, COM(2011) 837, COM(2011) 838, COM(2011) 839, COM(2011) 840, COM(2011) 843, COM(2011) 844.

3. betoner, at en opdateret ramme for EU-støtten og en forenkling af regelsættet for planlægningen og gennemførelsen af instrumenterne hilses velkommen af de lokale og regionale myndigheder. Det gælder ikke mindst de myndigheder, som trods begrænsede administrative ressourcer ønsker at bidrage til udviklingssamarbejdet. Under den nuværende programmeringsperiode er der blevet udtrykt stærke ønsker om en forenkling og tydeliggørelse af instrumenterne, og Regionsudvalget sætter pris på, at der er blevet lyttet til resultaterne af Kommissionens høring;

4. understreger, at et forenklet regelsæt, nedbringelse af omkostningerne ved deltagelse samt fremskyndede procedurer for tildeling af kontrakter og støtte alle er længe ventede forbedringer. Øget fleksibilitet og hurtigere tilpasning og revision, når det omgivende miljø kræver dette, burde også skabe forudsætninger for mere effektive tiltag;

5. ønsker med denne udtalelse at gøre opmærksom på de lokale og regionale myndigheders rolle som aktører i EU's udviklingssamarbejde, men også på den rolle, som disse aktører spiller i forbindelse med de enkelte medlemsstaters indsats for decentralisering og øget demokrati, samt den plads de indtager i det direkte internationale grænseoverskridende samarbejde mellem aktører på subnationalt niveau. Udvalget peger derfor på, at der bør tages hensyn til de særlige forhold omkring regionerne i den yderste periferi, hvis geostrategiske beliggenhed gør dem til aktive grænser og platforme for EU i verden, der kan bidrage til en mere effektiv europæisk udviklingspolitik, som det fremgår af udtalelserne CDR 408/2010 og CDR 364/2011;

6. konstaterer, at urbanisering har resulteret i, at lokale og regionale myndigheder står over for store udfordringer med hensyn til at forbedre deres egen kapacitet og effektivitet og etablere stærke og gennemsigtige forvaltningssystemer, så de kan imødekomme borgernes ønsker. Til det formål har de brug for viden og erfaringer fra andre kommuner. Forskellige former for kommunale og regionale partnerskaber involverer mange gange en bred vifte af aktører, og det har vist sig, at samarbejdet, frem for alt de mere intense partnerskaber mellem offentlige myndigheder, men også offentlig-private partnerskaber, kan gennemføres til lave omkostninger, men med konkrete og holdbare resultater. Det skyldes bl.a., at samarbejdet er møntet på en styrkelse af eksisterende strukturer med lovgivningsopgaver og kompetencer samt en styrkelse af kompetencerne hos personale, der allerede er ansat hos de lokale eller regionale myndigheder. Derfor bør Kommissionens forslag til finansiering af "Det globale Europa" indeholde passende forudsætninger for at øge de lokale og regionale myndigheders inddragelse og samarbejde, eksempelvis i form af en begrænsning af kravet om medfinansiering eller måske endda en fjernelse af dette krav. Decentralisering er en ønskelig udvikling, så de lokale og regionale myndigheders rolle styrkes – i hele verden;

7. påpeger, at disse aktører gennem støtten til udviklingssamarbejdet for "Civilsamfund og lokale myndigheder" får en berettiget og eksplicit anerkendelse. Udvalget opfordrer dog kraftigt til, at de lokale og regionale myndigheder og deres offentlige serviceydelser får også mulighed for at modtage

støtte inden for rammerne af andre tematiske og geografiske instrumenter. Støtte til samt inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i samfundsudviklingen er et *horisontalt* spørgsmål, som ikke blot bør begrænses til en mindre del af et af instrumenterne;

8. mener, at også inden for temaprogrammet for migration og asyl bør de lokale og regionale myndigheder i højere grad opmuntres til at deltage og dermed udnytte finansieringen. Det grænseoverskridende internationale samarbejde mellem kommuner, som tager imod indvandrere og asylansøgere, og de kommuner, som disse kommer fra, ville kunne forbedres og udvikles betydeligt. Det lokale niveau er vigtigt, når modtagelses- og hjemsendelsesprogrammer skal udformes og bringes i anvendelse;

9. glæder sig over, at det decentrale internationale udviklingssamarbejde er blevet udtrykkeligt anerkendt og synliggøres stadig oftere – ikke blot i Kommissionens meddelelse, men i de senere år også i andre globale sammenhænge⁽³⁾. De lokale og regionale myndigheders rolle i forbindelse med en sund samfundsudvikling og myndighedernes betydning for oprettelsen af et godt forhold mellem borgerne og de forskellige forvaltningsniveauer kan ikke understreges tydeligt nok;

10. mener, at der inden for rammerne af budget- og sektorstøtten bør fastsættes vilkår for partnerlandene, for at udviklingsmidlerne i tilstrækkeligt omfang kan blive kanaliseret videre til de ansvarlige forvaltningsniveauer, således at den påkrævede og stærkt efterspurgt service kan blive stillet til rådighed på kommunalt niveau. Ressourcer og kompetent personale bør ikke alene koncentreres på centralt hold, men uddelegeres til de relevante subnationale myndigheder;

11. påpeger, at kommuner og regioner er et talerør for borgerne og påtager sig en lederrolle for dem. De lokale og regionale myndigheder skaber dermed mulighed for en stærk medborgerindflydelse, som er konkret forankret i hverdagen. Kommuner og regioner står desuden for en stor del af den offentlige service. Det er ofte kommunerne og regionerne, som koordinerer samarbejdet og opmuntrer til partnerskaber mellem centrale samfundsaktører såsom ikke-kommercielle organisationer, det private erhvervsliv, trossamfund og de høje uddannelser;

12. mener, at FN's globale udviklingsmål, de såkaldte årtusindudviklingsmål, ikke blot er relevante for medlemsstaterne og FN, men selvsagt også for kommuner og regioner. Lokale og regionale myndigheder arbejder for en bæredygtig samfundsudvikling, og lokale og regionale tiltag er en forudsætning for,

⁽³⁾ Agenda 21, som blev vedtaget i Rio de Janeiro i 1992, FN's millenniumtopmøde i 2000, Pariserklæringen fra 2005, Busan i 2011; Resolution 251 (2008) "Diplomati mellem bymyndigheder" fra Europarådet og FN's forum for udviklingssamarbejde, som afholdes den 6. juli 2012.

at årtusindudviklingsmålene kan opfyldes. Der bør skabes opmærksomhed om de subnationale aktørers rolle for såvel den lokale som den globale udvikling. Eksempelvis i Holland og Sverige er der i øjeblikket en række projekter i gang, som sætter fokus på kommunernes bidrag til og ansvar for en sund og bæredygtig samfundsudvikling og dennes kobling til FN's årtusindudviklingsmål;

13. støtter henstillingen i Europa-Parlamentets betænkning om fremtiden for EU's udviklingspolitik om at udnævne 2015 til et "europæisk år for udvikling" for at forberede en passende opfølgning på årtusindudviklingsmålene;

14. hilser Kommissionens forslag til en samlet syvårig programmeringsperiode velkommen, idet en sådan efter udvalgets opfattelse vil kunne skabe bedre forudsætninger for omfattende samfundsreformer. Regionsudvalget går ind for, at der fokuseres yderligere på resultater, og at betingelserne som foreslået i instrumenterne skærpes. Kommissionens og medlemsstaternes repræsentanter bør være sig bevidst, at lokale og regionale myndigheder kan bidrage til en proaktiv dialog, hvor der kan hentes inspiration til programmeringen af de forskellige instrumenter;

15. understreger, at decentraliseringsreformer og demokratiopbygning er komplekse, omfattende og gennemgribende processer, som kræver vedholdenhed, forudsigelighed samt et langsigtet perspektiv fra kapitalindskydernes og samarbejdspartnernes side;

16. har den opfattelse, at det at skabe lokalt ejerskab og fremme demokratiet på græsrodsniveau forudsætter, at der er tillid til det politiske system og dets repræsentanter. En decentraliseret struktur gør institutionerne mere legitime og effektive og er den mest hensigtsmæssige måde at bringe myndigheder og borgere tættere på hinanden. Hvis beslutningsprocesserne er præget af åbenhed og lever op til nærhedsprincippet, opstår der demokratiske værdier hos borgerne, hvilket skaber grobund for et pluralistisk og tolerant samfund;

17. mener, at lokale og regionale myndigheder i Den Europæiske Union såvel som i partnerlande kan og bør spille en afgørende rolle på deres respektive niveauer i udformningen af politikker og strategier på deres eget niveau, ligesom de kan og bør have mulighed for at bidrage på nationalt og internationalt plan. Også som producenter af serviceydelser har de lokale og regionale myndigheder ansvaret for at styre, koordinere og gennemføre de prioriteter, der er blevet truffet beslutning om inden for eksempelvis sundhed, uddannelse og kultur;

18. finder, at nationale sammenslutninger, som repræsenterer kommuner og regioner, på grund af de intellektuelle ressourcer, de besidder, kan spille en afgørende og støttende rolle i omfattende samfundsreformer, navnlig ved decentralisering og

demokratiopbygning. Kommunale og regionale sammenslutninger og tilsvarende kan støtte medlemmerne af sådanne organisationer ved at udvikle metoder og værktøjer, være talerør for medlemmerne og repræsentere de fælles interesser samt samordne forskellige kapitalindskyderes støtte inden for deres forskellige områder. Den erfaring, som disse sammenslutninger har tilegnet sig, bør udnyttes til at styrke det lokale og regionale demokrati inden for rammerne af udviklingssamarbejdet. Udvalget appellerer derfor til EU, medlemsstaterne og deres subnationale myndighedsniveauer om at støtte den rolle, de nationale sammenslutninger af lokale og regionale myndigheder i partnerlandene skal spille;

19. fremhæver, at lokale og regionale myndigheder er i besiddelse af ekspertise inden for de fleste sektorer, som har afgørende betydning for en bæredygtig økonomisk, social og miljømæssig udvikling. Det er værd at bemærke, at de har erfaringer med både praktisk arbejde og politisk styring på områder som f.eks. folkesundhed, uddannelse, affaldshåndtering og vand, lokalt iværksætteri og forudsætninger for at etablere små og mellemstore virksomheder, transport og infrastruktur, miljø- og naturressourcer samt landbrug, men også områder, som indebærer et mere overordnet ansvar, samt når det gælder beskyttelse af et egentligt demokrati og overholdelse af menneskerettighederne. Denne ekspertise kan kontaktes og mobiliseres fra lokale og regionale myndigheder direkte eller via deres nationale, europæiske eller globale sammenslutninger samt via Regionsudvalget;

20. gør opmærksom på, at Kommissionen i 2008 slog til lyd for udviklingen af en holistisk tilgang til lokale myndigheder som aktører i udviklingen på globalt, europæisk og nationalt niveau og foreslog tre værktøjer i Regionsudvalgets regi på grund af udvalgets rolle som talerør for de lokale myndigheder på EU-plan. Udvalget minder om, at Atlasset om decentraliseret udviklingssamarbejde med henblik på at kortlægge aktiviteter og bedste praksis, web-informationsudvekslingsplatformen med henblik på at matche færdigheder og kompetencer med behovene samt konferencen om decentraliseret udviklingssamarbejde med henblik på politisk dialog nu har givet resultater under inddragelse af Kommissionen og centrale netværk i EU- og partnerlandenes lokale og regionale myndigheder såsom arbejdsgruppen Platforma inden for rammerne af de Europæiske Kommuner og Regioners Råd (CEMR). Regionsudvalget opfordrer lokale og regionale myndigheder og deres repræsentative organisationer i EU og partnerlandene til at gøre yderligere brug af disse instrumenter til gavn for større sammenhæng og bedre effektivitet i støtten;

21. noterer sig, at Kommissionen som et resultat af den strukturerede dialog om udviklingssamarbejde, der fra marts 2010 til maj 2011 førtes mellem EU's institutioner, repræsentanter for civilsamfundet og repræsentanter for lokale og regionale myndigheder, foreslår, at der oprettes et permanent forum på højt niveau for udviklingsspørgsmål. Dette initiativ hilses varmt velkommen af udvalget, som forventer fortsat at spille sin institutionelle rolle, da det mener, at et formelt forum vil indebære en institutionalisering af dialogen og mere kvalitet i dens indhold samt muliggøre en systematisk debat om udviklingsspørgsmål, herunder regelmæssige opdateringer, ekspertvurderinger og udveksling af erfaringer. Derudover bifalder udvalget

de annoncerede meddelelser om ngo'er og lokale myndigheder inden for udviklingssamarbejde med henblik på at skabe et formelt grundlag for en fortsættelse og videreudbygning af samarbejdet med Kommissionen. Betydningen heraf fremgik på den halvårige konference om decentraliseret samarbejde samt af den strukturerede dialog.

REGIONSUDVALGET

Kommentarer vedrørende det europæiske instrument til fremme af demokrati og menneskerettigheder (EIDHR)

22. bemærker, at der for så vidt angår det tematiske instrument til fremme af demokrati og menneskerettigheder foreslås en stigning på næsten 35 % sammenlignet med den nuværende programmeringsperiode. Instrumentet vil dog fortsat kun udgøre en marginal del (ca. 2 %) af EU's udviklingsbistand. Udvalget beklager, at dette horisontale instrument ikke modtager flere midler, eftersom det kan anvendes i alle geografiske områder på forskellige udviklingsstadier og fokuserer på elementære spørgsmål som overholdelse af de grundlæggende menneskerettigheder og støtte til og konsolidering af demokratiske reformer;

23. understreger, at demokrati og menneskerettigheder er universelle værdier for EU såvel som for verdenssamfundet. Disse værdier udgør et aktiv og en styrke, som de lokale og regionale myndigheder, et velfungerende retsapparat, civilsamfundet, medierne og andre aktører værner om i mange samfund;

24. mener, at det er nødvendigt at fremme menneskerettighederne og gøre alle samfundslag bevidst om dem. Udvalget finder det derfor berettiget, at instrumentet i højere grad lægger vægt på lokale og regionale forvaltningsniveauer i opbygningen af offentlige institutioner;

25. er af den opfattelse, at det forvaltningsniveau, som er tættest på borgerne, også er det niveau, som lokalt kan gennemføre nationale beslutninger på en sådan måde, at de tilpasses og tager hensyn til lokale variationer med henblik på at undgå eventuelle negative konsekvenser for lokalbefolkningens rettigheder – eksempelvis krav i forhold til sprog eller etniske udtryk. De lokale og regionale myndigheder er også dem, der er bedst egnede til at organisere og koordinere tiltag med henblik på at oplyse lokale grupper, f.eks. unge eller kvinder, om deres menneskerettigheder, og om hvordan de kan gøre disse gældende.

REGIONSUDVALGET

Kommentarer vedrørende instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde, med støtte til civilsamfundsorganisationer og de lokale og regionale myndigheder (inden for rammerne af instrumentet for udviklingssamarbejde – DCI)

26. vil naturligvis i samarbejde med de lokale og regionale myndigheder, som udvalget repræsenterer, bidrage aktivt til at

gennemføre Kommissionens forslag om at styrke dialogen og koordineringen med civilsamfundet og de lokale og regionale myndigheder via de redskaber, det har udviklet med Kommissionen og centrale netværker i EU- og partnerlandenes lokale og regionale myndigheder samt via det nye permanente forum på højt niveau for udviklingsspørgsmål;

27. bifalder, at de lokale og regionale myndigheder også fortsat kan modtage økonomisk støtte til udviklingssamarbejde, men understreger, at en tydeligere skelnen mellem civilsamfundet og de lokale og regionale myndigheder, når det gælder politikker, instrumenter og faktisk finansiering, ville være hensigtsmæssig;

28. opfordrer til, at man inden for rammerne af instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde for civilsamfundet og de lokale myndigheder tildeler de lokale og regionale myndigheder flere midler. Den nuværende programmeringsperiode har resulteret i en skæv fordeling af midlerne mellem civilsamfundsorganisationer og de lokale og regionale myndigheder. Ved at øremærke mindst 25 % af midlerne – mod de nuværende 15 % – til de lokale og regionale myndigheder kan deres berettede rolle og ekspertise udnyttes bedre;

29. mener, at lokale og regionale myndigheder kan sikre en langsigtet demokratisk udvikling og bør tildeles tilstrækkelige ressourcer til, at de kan konkurrere på lige fod med initiativer fra ressourcestærke nationale eller internationale ikke-kommercielle organisationer. Der er brug for de lokale og regionale myndigheder i partnerlandene til at koordinere forskellige aktørers initiativer og tiltag og sørge for, at disse lever op til en politisk forankret udviklingspolitik, der er udarbejdet på lokalt og regionalt niveau, i det mindste når der er tale om initiativer og foranstaltninger, der vedrører tjenesteydelser af almen interesse;

30. peger på, at de lokale og regionale myndigheder besidder en uvurderlig ekspertise og erfaring med udviklingssamarbejde, når det gælder lokal og regional forvaltning og administration, opbygning af systemer og platforme for politisk dialog, et dybtgående og bredt partipolitisk arbejde, hvor der skabes forudsætninger for demokratisk medindflydelse og dialog med borgerne – med andre ord for opbygning af et solidt og holdbart demokrati;

31. understreger, at man blandt mange af Den Europæiske Unions lokale og regionale myndigheder har en mangeårig demokratisk tradition, men samtidig er flere medlemslande nye og skrøbelige demokratier. Den Europæiske Unions lokale og regionale myndigheders forskellige erfaringer og perspektiver bør derfor integreres i EU's fælles udviklingssamarbejde med partnerlande og komme partnerlandenes reformering og/eller

opbygning af offentlige institutioner til gavn. I den forbindelse bør det lokale selvstyre, som det forvaltningsniveau, der er tættest på borgerne, vies særlig opmærksomhed, og civilsamfundet, som udgør grundlaget for ethvert demokrati, bør støttes og styrkes;

32. mener, det er afgørende vigtigt at styrke politikere, der er direkte valgt lokalt og regionalt, og ansatte embedsmænd i partnerlandene, hvis man skal have held til at gennemføre decentraliseringsreformer og opnå god regeringsførelse. En hensigtsmæssig regeringsførelse bør være både et *middel* og et *mål* i EU's udviklingsbestræbelser;

33. fremhæver, at et solidt demokrati og bedre lokal service forudsætter indsigt og vilje til systemændringer på alle niveauer *på samme tid*. Politisk engagement, frigjorte ressourcer, magtdeling og decentralisering kræver fælles fodslag på nationalt, regionalt og lokalt niveau. Et nationalt retligt og finansielt system, som giver plads til ansvarliggørelse på lokalt og regionalt niveau, skaber forudsætninger for forbedringer og nødvendigt lokalt ejerskab til udvikling af nærmiljøet.

REGIONSUDVALGET

Kommentarer vedrørende det europæiske naboskabsinstrument (ENI)

34. bifalder det foreslåede europæiske naboskabsinstrument og mener, at det i store træk gør det ud for den nødvendige revision af det nuværende instrument. Udvalget vil dog foreslå nogle justeringer for at effektivisere støtten til nabolandene yderligere og øge dens virkning;

35. foreslår, at der for at EU's mål om at etablere et solidt og holdbart demokrati kan blive ført ud i livet tilføjes en række specifikke formuleringer, som betoner decentralisering og lokalt demokrati samt opbygning af kapacitet til ydelse af kommunale og regionale offentlige tjenester;

36. vil, når det gælder dette instrument, opfordre Kommissionen til at øremærke midler til programmer, som støtter den lokale og regionale demokratiopbygning og decentralisering. Det bør præciseres, at potentielle modtagere af bistand og samarbejdspartnere afgjort bør være lokale og regionale myndigheder;

37. opfordrer Kommissionen til at gøre det mere klart, at grænseoverskridende samarbejde, herunder samarbejde mellem flere end to lande, ikke begrænses til lande, som grænser fysisk op til hinanden, men at det omfatter alle EU's medlemslande, regioner og byer – uanset deres geografiske nærhed eller mangel på samme. Det er vigtigt, at erfaringer, viden og eksempler på bedste praksis formidles hen over grænserne uanset den fysiske

afstand, og for så vidt angår regionerne i den yderste periferi bør man fjerne det støtteberettigelseskræterium, som indeholder et krav om en indbyrdes afstand på højst 150 kilometer;

38. mener, at krav om medfinansiering ved gennemførelse af naboskabspolitiske tiltag i visse tilfælde er en forhindring for, at de lokale og regionale myndigheder kan være med. Medfinansiering er i visse lande i konflikt med national lovgivning, som ikke tillader subnationale myndigheder at deltage i udviklingssamarbejde;

39. opfordrer Kommissionen til i endnu større omfang at fokusere på partnerskaber mellem offentlige institutioner og på TAIEX⁽⁴⁾ i forordningen og til at foretage en grundig analyse af, hvordan disse kan stimuleres yderligere. Det er et faktum, at få ministerier med ansvar for lokal og regional forvaltning viser interesse for eller har kapacitet til at foreslå denne form for partnerskaber eller TAIEX;

40. mener, at den iøjnefaldende og langt mere anerkendte rolle, som de lokale og regionale myndigheder, civilsamfundet og samarbejdet med de to aktører tilskrives, når stater gennemgår en forvandling fra etpartisystemer og diktaturer til demokratier, er vigtig og indebærer en merværdi, som fortjener en langt større plads i EU's naboskabspolitik og styring af finansielle midler;

41. påpeger, at der inden for rammerne af udvalgets arbejde foregår en intensiv og konkret udveksling og arbejdsindsats som f.eks. østpartnerskabet (CORLEAP) og ARLEM. Derigennem skabes der blandt andet opmærksomhed om målene for EU's "Det globale Europa" og "En dagsorden for forandring", også uden for EU's grænser.

REGIONSUDVALGET

Kommentarer vedrørende instrumentet til førtiltrædelsesbistand (Pre-Accession Instrument – IPA)

42. har gennem udtalelser, workshops, arbejdsgrupper og lokalforvaltningsordningen (LAF, Local Administration Facility) osv. arbejdet hen imod at videreudvikle gennemførelsen af førtiltrædelsesbistanden, og udvalget tilslutter sig fuldt ud bestræbelserne på at gøre IPA til en mere resultatorienteret, fleksibel og skræddersyet form for støtte;

43. bemærker, at EU gennem en partnerskabsindsats på flere niveauer vil sikre, at der ydes en mere effektiv og virkningsfuld udviklingsbistand. Udvalget opmuntrer helt konkret til, at disse bestræbelser udføres gennem f.eks. parlamentskonferencer ("Assises") og gennem oprettelse af et atlas over det decentrale

⁽⁴⁾ TAIEX: "Technical Assistance and Information Exchange Instrument", et instrument som bistår partnerlande med at tilpasse deres lovgivning til EU's lovgivning.

udviklingssamarbejde. Sammen med Kommissionen har udvalget ansvaret for lokalforvaltningsordningen med studiebesøg for politikere og offentligt ansatte fra kandidatlande og potentielle kandidatlande;

44. ser gerne, at Kommissionen i højere grad baner vej for og opmuntrer til udveksling af erfaringer mellem lokale og regionale myndigheder og ikke først og fremmest lader centraladministrationen i medlemslande og udvidelseslande dominere dette område;

45. noterer sig, at det mangeårige samarbejde med de lokale og regionale myndigheder i udvidelses- og nabolandene er blevet stadig mere professionelt, og udvalget understreger betydningen af, at de finansielle instrumenter fortsat stimulere denne udvikling og gør det muligt at intensivere den;

46. ser navnlig i udvidelses- og nabolande gerne, at der tages passende instrumenter og indikatorer i anvendelse, som sikrer en tydeligere kobling mellem tildelingen af støtte og de faktiske resultater i gennemførelsesprocessen med hensyn til decentralisering, forvaltning på flere myndighedsniveauer og dermed de lokale og regionale myndigheders medvirken på relevante beslutningsniveauer;

47. opfordrer Kommissionen til at sikre, at der afsættes specifikke midler til at styrke og udvikle kapaciteten hos de lokale og regionale myndigheder i udvidelseslande samt til at bane vejen for øget viden og styrkede færdigheder. I stedet for at opfatte og behandle de lokale og regionale myndigheder som passive modtagere, bør de i stedet tildeles rollen som proaktive aktører med et stort kendskab til behov, forudsætninger og realistiske mål;

48. understreger, at ved mere aktivt at forsøge at opfylde de behov for kapacitetsudvikling, som en øget medvirken ved gennemførelsen af IPA bl.a. indebærer, får de lokale og regionale myndigheder mulighed for gennem praktisk arbejde at samle erfaringer inden et faktisk EU-medlemskab. For eksempel kan der anvendes midler til at stimulere og bistå disse aktører ved udviklingen af idéer til projekter. I flere lande har man haft gode erfaringer med en decentral forvaltning af IPA-midlerne;

49. påpeger, at en af udfordringerne ved anvendelse af IPA-midler er korruption, og på dette område bør alle niveauer – det lokale, det regionale og det nationale – modtage støtte. Et permanent og stringent overvågningssystem samt støtte til "vagthunde" som civilsamsfundsorganisationer, medier, men også de lokale og regionale myndigheder er af central betydning, hvis man skal opnå den nødvendige gennemsigtighed, og der skal være mulighed for ansvarliggørelse;

50. mener, at man gennem en bedre integration af IPA-midler i det løbende lokale og regionale udviklingsarbejde styrker grundlaget for en holdbar forvaltning på flere myndighedsniveauer og en mere udpræget decentralisering. Ved at inddrage de lokale og regionale myndigheder i udformningen af programmer og projekter, beslutningstagning, gennemførelse, overvågning og styring lægges grunden for fortsat udviklingsarbejde – også uden ekstern finansiering;

51. understreger, at mange lande på Vestbalkan i øjeblikket gennemgår gennemgribende samfundsreformer, som ville kunne fremskyndes og konsolideres i endnu højere grad gennem større medvirken fra de lokale og regionale politiske niveauer. På lokalt og regionalt niveau savner man i mange tilfælde tilstrækkelige administrative, finansielle og personalemæssige ressourcer til at kunne håndtere IPA. Ressourcer og kapacitet forbliver på centralt hold, hvilket yderligere forstærker allerede centralistiske systemer og sinker øget deltagelse af minoriteter og lokale og regionale politiske aktører;

52. mener, at decentraliseringsreformer alt for ofte strandede på begrænset lokal og regional kapacitet, da der kun fremtvinges en decentralisering af ansvaret, som imidlertid ikke ledsages af en finansiell decentraliseringsproces. EU kan gennem styring af IPA fremskynde nødvendige parallelle processer, således at ansvar og ressourcer bringes i balance.

REGIONSUDVALGET

Kommentarer vedrørende partnerskabsinstrumentet (Partnership Instrument – PI)

53. bemærker, at partnerskabsinstrumentet blandt andet omfatter lande som Kina, Brasilien, Sydafrika, Rusland m.fl. og frem for alt har til formål at udvikle og stimulere handel og kontakter mellem disse lande og EU. Områder som klima, miljø og samhandel er i fokus;

54. ønsker at henlede opmærksomheden på, at når man fokuserer på BNI pr. indbygger ud fra et nationalt gennemsnit, kan der skjule sig underudviklede regioner i de nationale statistikker. Ugunstigt stillede områder i ekspansive stater kan ikke ansøge om støtte fra andet end partnerskabsinstrumentet. Udvalget foreslår derfor, at der sættes fokus på regionale forskelle som f.eks. den relative indkomstfordeling og fattigdom ud fra et geografisk perspektiv. Kommissionen bør føre en dialog med de berørte stater om betydningen af en altomfattende og generel udvikling og kræve resultater for så vidt angår bedre regional samhørighed, hvis landet skal kunne påberåbe sig finansieringsstøtte fra EU;

55. minder om, at instrumentet også bør anvendes til at opbygge sociale sikkerhedsnet, reformere velfærdssektoren generelt og afsætte ressourcer til at styrke offentlige institutioner på lokalt og regionalt niveau samt sørge for, at instrumentet fremmer partnerskab og en demokratisk udvikling i landene.

II. FORSLAG TIL ÆNDRINGER

Ændringsforslag 1

COM(2011) 838 final

Artikel 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<i>Artikel 2</i>	<i>Artikel 2</i>
1. Den bistand, der ydes i henhold til denne forordning, skal tage sigte på at nå følgende specifikke mål under hensyntagen til modtagerlandenes behov og individuelle udvikelsesdagsorden:	1. Den bistand, der ydes i henhold til denne forordning, skal tage sigte på at nå følgende specifikke mål under hensyntagen til modtagerlandenes behov <u>på lokalt, regionalt og nationalt plan</u> og individuelle udvikelsesdagsorden:
a) Støtte til politiske reformer, bl.a.:	a) Støtte til politiske reformer, bl.a.:
i) styrkelse af de demokratiske institutioner og retsstaten, herunder respekten herfor	i) styrkelse af de demokratiske institutioner og retsstaten, herunder respekten herfor
ii) fremme og beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, øget respekt for mindretals rettigheder, fremme af ligestilling mellem kønnene, ikke-diskrimination og pressefrihed samt fremme af gode forbindelser mellem nabolande	ii) fremme og beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, øget respekt for mindretals rettigheder, fremme af ligestilling mellem kønnene, ikke-diskrimination og pressefrihed samt fremme af gode forbindelser mellem nabolande
iii) bekæmpelse af korruption og organiseret kriminalitet	iii) bekæmpelse af korruption og organiseret kriminalitet
iv) reform af den offentlige forvaltning og god forvaltningspraksis	iv) reform af den offentlige forvaltning og god forvaltningspraksis, <u>herunder kapacitetsopbygning på alle niveauer</u>
v) udvikling af civilsamfundet og dialogen med arbejdsmarkedets parter	v) udvikling af civilsamfundet og dialogen med arbejdsmarkedets parter
vi) forsoning og freds- og tillidsskabende foranstaltninger.	vi) forsoning og freds- og tillidsskabende foranstaltninger.
(...)	(...)

Begrundelse

Spørgsmål som opbygning af demokratisk kapacitet er navnlig vigtig på lokalt og regionalt plan. Derfor bør dette aspekt få særlig opmærksomhed. Ændringsforslaget vedrører punkt 45 i udtalelsen.

Ændringsforslag 2

COM(2011) 839 final

Artikel 4

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<i>Artikel 4</i>	<i>Artikel 4</i>
3. EU-støtten i henhold til denne forordning samfinansieres principielt af modtagerlandene ved hjælp af offentlige midler, bidrag fra modtagerne eller andre kilder. Samme princip finder anvendelse på samarbejdet med Den Russiske Føderation, navnlig hvad angår programmerne i artikel 6, stk. 1, litra c). Kravene om samfinansiering kan fraviges i behørigt begrundede tilfælde, og når det er nødvendigt for at støtte udviklingen af civilsamfundet og ikke-statslige aktører, uden at det påvirker overholdelsen af andre betingelser, der er fastsat i finansforordningen.	3. EU-støtten i henhold til denne forordning samfinansieres principielt af modtagerlandene ved hjælp af offentlige midler, bidrag fra modtagerne eller andre kilder. Samme princip finder anvendelse på samarbejdet med Den Russiske Føderation, navnlig hvad angår programmerne i artikel 6, stk. 1, litra c). Kravene om samfinansiering kan fraviges i behørigt begrundede tilfælde, og når det er nødvendigt for at støtte udviklingen af civilsamfundet og ikke-statslige aktører <u>eller for at lette partnerlandenes lokale og regionale myndigheders deltagelse i projekter, der sigter på at udvikle den lokale eller regionale demokratiopbygning</u> , uden at det påvirker overholdelsen af andre betingelser, der er fastsat i finansforordningen.

Begrundelse

I visse tilfælde kan samfinansieringskravet hindre lokale eller regionale myndigheder i partnerlandene (som skulle være de hovedbegünstigede af disse programmer) i at levere levedygtige og nyttige projekter. Da lokal demokratiopbygning er en af programmets prioriteter, bør det også være en af begrundelserne for, at undtagelser fra samfinansieringskravene kan tillades under visse betingelser.

Ændringsforslag 3

COM(2011) 840 final

Artikel 8

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<i>Artikel 8</i>	<i>Artikel 8</i>
1. Formålet med programmet vedrørende civilsamfundsorganisationer og lokale myndigheder er at finansiere udviklingsinitiativer, der er udformet af eller for civilsamfundsorganisationer og lokale myndigheder fra partnerlandene, Unionen, kandidatlande eller potentielle kandidatlande. 2. I bilag V findes en detaljeret beskrivelse af de aktiviteter, der skal fokuseres på gennem EU-bistanden under denne artikel, samt en vejledende liste over kategorier af civilsamfundsorganisationer og lokale myndigheder.	1. Formålet med programmet vedrørende civilsamfundsorganisationer og lokale <u>eller regionale</u> myndigheder er at finansiere udviklingsinitiativer, der er udformet af eller for civilsamfundsorganisationer og lokale <u>eller regionale</u> myndigheder fra partnerlandene, Unionen, kandidatlande eller potentielle kandidatlande. <u>I forbindelse med disse aktiviteter tages der hensyn til henholdsvis civilsamfundets og de lokale eller regionale myndigheders forskellige strukturer og specifikke roller.</u> 2. I bilag V findes en detaljeret beskrivelse af de aktiviteter, der skal fokuseres på gennem EU-bistanden under denne artikel, samt en vejledende liste over kategorier af civilsamfundsorganisationer og lokale <u>og regionale</u> myndigheder.

Begrundelse

Det er vigtigt at understrege, at dette program også skal være åbent for samarbejde med "regionale myndigheder" fra partner-, kandidat- eller potentielle kandidatlande. Samtidig bør det understreges, at civilsamfundsorganisationer og lokale og regionale myndigheder ofte har forskellige roller at spille i et specifikt land eller projekt. Ændringsforslaget vedrører punkt 25 i afsnittet "generelle synspunkter" i RU's udtalelse.

Ændringsforslag 4

COM(2011) 838 final

Artikel 14

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<i>Artikel 14</i>	<i>Artikel 14</i>
1. Det finansielle referencegrundlag for gennemførelsen af denne forordning er for perioden 2014-2020 på 14 110 100 000 EUR (i løbende priser). Op til 3 % af det finansielle referencegrundlag tildeles programmer for samarbejde på tværs af grænserne mellem modtagerlande og EU-medlemsstater. 2. De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for EU's flerårige finansielle ramme. 3. Som det fremgår af artikel 13, stk. 2, i forordningen om "Erasmus for alle" afsættes der et vejledende beløb på 1 812 100 000 EUR til fremme af den internationale dimension af videregående uddannelse fra forskellige	1. Det finansielle referencegrundlag for gennemførelsen af denne forordning er for perioden 2014-2020 på 14 110 100 000 EUR (i løbende priser). Op til 3 % af det finansielle referencegrundlag tildeles programmer for samarbejde på tværs af grænserne mellem modtagerlande og EU-medlemsstater <u>og indbefatter også støtte til kapacitetsopbygning på lokalt og regionalt niveau.</u> 2. De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for EU's flerårige finansielle ramme. 3. Som det fremgår af artikel 13, stk. 2, i forordningen om "Erasmus for alle" afsættes der et vejledende beløb på 1 812 100 000 EUR til fremme af den internationale dimension af videregående uddannelse fra forskellige

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
eksterne instrumenter (instrumentet for udviklingssamarbejde, det europæiske naboskabsinstrument, instrumentet til førtiltrædelsesbistand, partnerskabsinstrumentet og Den Europæiske Udviklingsfond) til tiltag vedrørende læringsmobilitet til eller fra lande uden for EU og til samarbejde og politisk dialog med myndigheder/institutioner/organisationer fra disse lande. Bestemmelserne i "Erasmus for Alle"-forordningen gælder for anvendelsen af disse midler.	eksterne instrumenter (instrumentet for udviklingssamarbejde, det europæiske naboskabsinstrument, instrumentet til førtiltrædelsesbistand, partnerskabsinstrumentet og Den Europæiske Udviklingsfond) til tiltag vedrørende læringsmobilitet til eller fra lande uden for EU og til samarbejde og politisk dialog med myndigheder/institutioner/organisationer fra disse lande. Bestemmelserne i "Erasmus for Alle"-forordningen gælder for anvendelsen af disse midler.

Begrundelse

Ændringsforslaget ligger i forlængelse af det forudgående ændringsforslag og slår til lyd for, at lokal og regional kapacitetsopbygning skal afspejles i den finansielle tildeling (jf. punkt 45 i afsnittet "generelle synspunkter").

Ændringsforslag 5

COM(2011) 839 final

Artikel 18

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<i>Artikel 18</i>	<i>Artikel 18</i>
1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af denne forordning i perioden 2014-2020 er på 18 182 300 000 EUR (i løbende priser). Op til 5 % af finansieringsrammen tildeles programmerne for samarbejde på tværs af grænserne, jf. artikel 6, stk. 1, litra c).	1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af denne forordning i perioden 2014-2020 er på 18 182 300 000 EUR (i løbende priser). Op til 5 % af finansieringsrammen tildeles programmerne for samarbejde på tværs af grænserne, jf. artikel 6, stk. 1, litra c) <u>samt programmer, der støtter lokal og regional demokratiopbygning.</u>

Begrundelse

Udvikling af demokrati på lokalt og regionalt niveau er en vigtig forudsætning for andre af instrumentets statsstøtteelementer. En vis andel af den finansielle bistand bør derfor øremærkes til projekter på dette område. Ændringsforslaget vedrører punkt 34 i udtalelsen.

Bruxelles, den 9. oktober 2012.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse: »Revision af direktivet om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer og åbne data«

(2012/C 391/12)

REGIONSUDVALGET

- bifalder Kommissionens initiativ til at ændre direktivet om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer (PSI) samt den ledsagende meddelelse om åbne data, idet begge kan udvikle sig til værdifulde aktiver for borgerne, erhvervslivet og de offentlige myndigheder og medvirke til at skabe arbejdspladser og forbedre kvaliteten af offentlige tjenester;
- har understreget betydningen af fælles regler og praksis for videreanvendelse og udnyttelse af informationer fra den offentlige sektor for at sikre, at de samme grundlæggende betingelser finder anvendelse for alle aktører på det europæiske informationsmarked, at betingelserne for videreanvendelse af disse informationer bliver mere gennemsigtige, og at skævheder i det indre marked fjernes;
- bemærker, at de lokale og regionale myndigheder er blandt de vigtigste målgrupper for den digitale dagsordens foranstaltninger, som omfatter ændring af PSI-direktivet og meddelelsen om åbne data, og at de spiller en særlig vigtig rolle som drivkraft for gennemførelsen af den;
- finder det vigtigt, at EU's og medlemsstaternes lovgivning om privatlivets fred overholdes til punkt og prikke i forbindelse med videreanvendelse af den offentlige sektors informationer. Tredjeparters intellektuelle ejendomsrettigheder skal også respekteres i forbindelse med anvendelse af åbne data, lige som åbne data, som sammenstilles i forbindelse med kommerciel videreanvendelse, bør sikres samme grad af databeskyttelse og beskyttelse af privatlivets fred, som gælder for den offentlige sektor i forbindelse med offentlige data.

Ordfører	Anne KARJALAINEN (FI/PSE), medlem af byrådet i Kerava
Basisdokumenter	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/98/EF om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer
	COM(2011) 877 final
	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Åbne data, En drivkraft henimod innovation, vækst og åben forvaltningspraksis
	COM(2011) 882 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

Indledning

1. bifalder Kommissionens initiativ til at ændre direktivet om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer (PSI) samt den ledsagende meddelelse om åbne data, idet begge kan udvikle sig til værdifulde aktiver for borgerne, erhvervslivet og de offentlige myndigheder og medvirke til at skabe arbejdspladser og forbedre kvaliteten af offentlige tjenester ⁽¹⁾;

2. konstaterer, at formålet med det nuværende PSI-direktiv, der blev vedtaget i 2003, var at lette kommerciel videreanvendelse af den offentlige sektors informationer over hele EU ved at harmonisere de grundlæggende betingelser for videreanvendelse. Direktivet indeholder også bestemmelser om ikke-diskriminering, gebyrer, aftaler om eneret, gennemsigtighed, licenser og praktiske redskaber, der kan gøre det lettere at finde og videreanvende offentlige dokumenter. Byer og regioner er på samme tid behandlere og afsendere af sådanne dokumenter;

3. påpeger, at Kommissionen i sin 2011-meddelelse om åbne data bemærker, at der trods fremskridtene stadig findes en række hindringer for anvendelse af den offentlige sektors informationer, f.eks. manglende evne til at se deres økonomiske potentiale, manglende oplysninger om, hvilke PSI der er til rådighed, samt tekniske og praktiske forhindringer for videreanvendelse;

4. bemærker, at ændringen af direktivet er en del af den digitale dagsorden for Europa, som selv er en del af Europa 2020-strategien om at gøre Europa til "en intelligent, bæredygtig og inklusiv økonomi, der sikrer et højt beskæftigelsesniveau, en høj produktivitet og social samhørighed" ⁽²⁾;

5. understreger, at Europas største udfordring i den nære fremtid er at skabe økonomisk vækst og samtidig fremme bæredygtig udvikling. Der er en modstrid mellem disse to mål, som

tages op i Europa 2020-strategien ved at gøre bæredygtig udvikling til en topprioritet. Med bæredygtig udvikling menes en udvikling, som opfylder det moderne samfunds behov uden at indgå kompromiser, som de kommende generationer skal betale for. Den digitale økonomi har størst potentiale for at skabe bæredygtig vækst ⁽³⁾;

6. har betonet vigtigheden af at videreanvende informationer fra den offentlige sektor i både erhvervs- og ikke-erhvervsøjemed og investere i forskning med henblik på at understøtte bestemte aktiviteter og udviklingen af fremtidige applikationer for at forøge værdien af it ⁽⁴⁾;

7. har understreget betydningen af fælles regler og praksis for videreanvendelse og udnyttelse af informationer fra den offentlige sektor for at sikre, at de samme grundlæggende betingelser finder anvendelse for alle aktører på det europæiske informationsmarked, at betingelserne for videreanvendelse af disse informationer bliver mere gennemsigtige, og at skævheder i det indre marked fjernes ⁽⁵⁾;

8. bemærker, at de lokale og regionale myndigheder er blandt de vigtigste målgrupper for den digitale dagsordens foranstaltninger, som omfatter ændring af PSI-direktivet og meddelelsen om åbne data, og at de spiller en særlig vigtig rolle som drivkraft for gennemførelsen af den ⁽⁶⁾;

9. bemærker, at offentlige myndigheder producerer, indsamler og er i besiddelse af en stor mængde informationer og indhold. Den offentlige sektors informationer er en vigtig råvare til digitale indholdsprodukter og tjenesteydelser med et stort potentiale i EU, som endnu ikke er blevet udnyttet fuldt ud;

10. påpeger, at man for at kunne udvikle et marked for videreanvendelse af informationer fra den offentlige sektor er nødt til at revidere eksklusivaftaler mellem offentlige myndigheder og private virksomheder og gennemføre politikker, som anvender licens- og gebyrmodeller, der fremmer og sikrer mest muligt udbytte af videreanvendelsen af informationer fra den

⁽¹⁾ CdR 247/2009.

⁽²⁾ CdR 104/2010.

⁽³⁾ Idem.

⁽⁴⁾ CdR 247/2009.

⁽⁵⁾ Idem.

⁽⁶⁾ CdR 104/2010.

offentlige sektor og samtidig sikrer midler til vedligeholdelse og opdatering af dokumenterne. Det er endvidere vigtigt at overveje og præcisere, hvordan ordninger, der allerede anvendes til forvaltning af offentlige data, kan tilrettelægges, så der opstår flest mulige berøringspunkter, hvilket giver mulighed for at drage nytte af en høj synergieffekt ⁽⁷⁾;

11. mener, at man er nødt til at finde frem til en objektiv metode til måling af den økonomiske værdi af informationerne i lyset af deres offentlige karakter og forbindelse til offentlige myndigheder ⁽⁸⁾;

12. understreger, at man kunne opnå fuld udnyttelse af potentialet i videreanvendelse af den offentlige sektors informationer gennem et tættere samarbejde med lokale og regionale myndigheder. Dette kunne bidrage væsentligt til at fremme videreanvendelsen af informationerne og dermed forbedre vilkårene for erhvervsvirksomhed og jobskabelse ⁽⁹⁾;

13. opfordrer beslutningstagere på lokalt og regionalt niveau til at overveje, hvordan de lokale og regionale myndigheder kan fremme åbne offentlige data og videreanvende informationer;

14. finder det vigtigt, at EU's og medlemsstaternes lovgivning om privatlivets fred overholdes til punkt og prikke i forbindelse med videreanvendelse af den offentlige sektors informationer. Tredjeparters intellektuelle ejendomsrettigheder skal også respekteres i forbindelse med anvendelse af åbne data, ligesom åbne data, som sammenstilles i forbindelse med kommerciel videreanvendelse, bør sikres samme grad af databeskyttelse og beskyttelse af privatlivets fred, som gælder for den offentlige sektor i forbindelse med offentlige data;

15. har understreget behovet for inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i et bredt samarbejde for at forbedre forvaltningssystemernes interoperabilitet og gøre leveringen af offentlige tjenester mere effektiv ⁽¹⁰⁾.

Principperne for direktivet om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer

REGIONSUDVALGET

16. konstaterer, at Kommissionens reviderede strategi for åbne offentlige data består af tre typer tiltag, som styrker hinanden:

— tilpasning af de juridiske rammer for videreanvendelse af data

— mobilisering af finansielle instrumenter til støtte for åbne data og udbredelsesforanstaltninger, f.eks. etablering af europæiske dataportaler

— fremme af koordinering og erfaringsudveksling mellem medlemsstaterne;

17. bemærker, at der med ændringen af direktivet indføres det princip, at al offentlig information, som ikke udtrykkeligt er omfattet af en af undtagelserne, kan videreanvendes til kommercielle og ikke-kommercielle formål;

18. påpeger, at forslaget, som udvider direktivets anvendelsesområde til også at omfatte biblioteker (herunder universitetsbiblioteker), arkiver og museer, bør tage hensyn til disse institutioners særlige formål, som indebærer, at deres samlinger er offentligt tilgængelige; påpeger, at udvidelsen af direktivets anvendelsesområde bør begrænse de mulige finansielle konsekvenser og ikke pålægge disse institutioner en stor administrativ byrde og betydelige ekstraomkostninger; understreger, at kulturinstitutioner ikke skal tvinges til at digitalisere, men at den foreslåede metode til fastsættelse af gebyrer, der overstiger de marginale omkostninger, ikke må hæmme digitaliseringen og langtidsarkiveringen i de nævnte institutioner på grund af de høje omkostninger ved digitalisering og datalagring samt de indskrænkede muligheder for fortjeneste;

19. påpeger, at forslaget desuden fastsætter, at det beløb, som kan opkræves for den offentlige sektors informationer, ikke må overstige de marginale omkostninger ved produktion og formidling af dokumenterne – dog bortset fra de undtagelsestilfælde, hvor et offentligt organ dækker en betydelig del af driftsomkostningerne til udførelse af sine offentlige opgaver ved at udnytte sine intellektuelle ejendomsrettigheder; foreslår en generel mulighed for, at omkostningerne ved at opfylde kravene i PSI-direktivet tages med i betragtning, når beløbet fastsættes;

20. bemærker, at medlemsstaterne ifølge forslaget har pligt til at sørge for, at uafhængige myndigheder fører tilsyn med sager, der har at gøre med videreanvendelse af den offentlige sektors informationer; mener dog ikke, at dette er nødvendigt, hvis der i forvejen er truffet fyldestgørende foranstaltninger i medlemsstaterne, der sikrer tilsynet med den offentlige sektor. Medlemsstaterne skal hvert år fremlægge en rapport for Kommissionen om omfanget af videreanvendelse af den offentlige sektors informationer og om de procedurer og foranstaltninger, der skal sikre dette;

21. konstaterer, at Kommissionen sammen med medlemsstaterne, offentlige organer og regionale repræsentanter vil arbejde på at etablere en paneuropæisk dataportal, som vil give direkte adgang til en række data fra hele EU, herunder de data, der er tilgængelige via Kommissionens portal;

22. opfordrer Kommissionen til at støtte tiltag, der fremmer åbning af offentlige data, gennem sine støtteprogrammer og til at tage lokale og regionale myndigheder med på råd;

⁽⁷⁾ CdR 247/2009.

⁽⁸⁾ Idem.

⁽⁹⁾ Idem.

⁽¹⁰⁾ CdR 10/2009.

23. opfordrer offentlige organer til at offentliggøre data i en maskinlæsbar form, hvor det er muligt, men bemærker, at direktivet ikke vil kræve, at alle data skal konverteres til en maskinlæsbar form. Dette bør også fremgå klart af betragtningerne til direktivet.

Muligheder

REGIONSUDVALGET

24. mener, at videreanvendelse af den offentlige sektors informationer vil gavne samfundet som helhed. Udvikling af ny praksis med sammenknyttede åbne data er et skridt mod brugerstyrede serviceydelsesprocesser. Andre fordele kan tage form af innovative serviceydelser, nye forretningsmodeller og større effektivitet i den offentlige sektor ⁽¹¹⁾;

25. bemærker, at let adgang til offentlige data ifølge undersøgelser foretaget af Kommissionen fremmer den økonomiske vækst og skaber nye forretningsmuligheder, også for små virksomheder uanset deres beliggenhed. I den forbindelse bør man navnlig fremme SMV'ernes deltagelse i videreanvendelsen og sikre den refinansiering, som er nødvendig for produktion, vedligeholdelse og opdatering af den offentlige sektors dokumenter;

26. konstaterer, at videreanvendelse af offentlige informationer og åbne data for virksomheder kan have en positiv indvirkning på udviklingen af en hel region;

27. bemærker, at undersøgelser foretaget af Kommissionen og andre internationale undersøgelser støtter den antagelse, at de sociale og makroøkonomiske fordele ved at frigive offentlige dataressourcer til videreanvendelse selv ved et forsigtigt skøn er væsentligt større end tabet af fremtidige salgsindtægter. Der kan imidlertid blive behov for målrettede (støtte-)foranstaltninger fra EU's side, hvis man – med de hårde budgetbegrænsninger, som findes i dag, og som næppe vil ændre sig inden for en overskuelig fremtid – skal kunne varetage yderligere opgaver for at opfylde kravene i PSI samtidig med, at indtægterne daler;

28. bemærker, at den økonomiske værdi af informationer afhænger af deres indhold. Økonomiske fordele og nye innovationer skabes især ved at kombinere informationer, f.eks. geografiske informationer og serviceinformationer;

29. bemærker, at åbning af PSI for videreanvendelse desuden vil have en positiv indvirkning på de offentlige myndigheders gennemsigtighed, effektivitet og ansvarlighed og bidrage til at myndiggøre borgerne og fremme demokratiet. Informationerne vil på den måde blive kontrollerbare og gennemsigtige;

30. påpeger, at åbne offentlige data forbedrer vidensgrundlaget for beslutningstagning og dens kvalitet, f.eks. ved informationsbaseret beslutningstagning om transport, arealanvendelse og klimaforandring;

31. bemærker, at åbne offentlige dataressourcer og crowdsourcing giver god mulighed for lokale medier til at præsentere lokal beslutningstagning på en forståelig og interessant måde;

32. påpeger, at åbne offentlige data også gør det muligt at levere offentlige e-tjenester mere omkostningseffektivt og indebærer, at der opbevares færre dobbeltinformationer;

33. understreger, at en bred åbning af offentlige data til videreanvendelse ikke kun skaber ny erhvervsaktivitet, men også giver de offentlige myndigheder mulighed for at udvikle deres egne systemer og processer og for at udvikle grænseflader mellem disse systemer;

34. bemærker, at mange produkter og tjenester baseret på den offentlige sektors informationer har en grænseoverskridende natur, og mener, at det bør gøres lettere for virksomheder at levere tjenester i hele EU;

35. understreger, at åbne offentlige data er med til at forbedre vilkårene for et effektivt digitalt indre marked, hvor forbrugerne kan tilbydes let, sikker og fleksibel adgang til lovligt digitalt indhold og tjenester ⁽¹²⁾;

36. bemærker, at europæiske borgere – både som forbrugere og iværksættere og som arbejdere i kreative sektorer og i informationssektoren – får gavn af det fremvoksende digitale indre marked og af de tjenester og informationsprodukter, som åbne offentlige data fremmer ⁽¹³⁾;

37. påpeger, at lokale operatører i den offentlige sektor ofte ikke har nok ressourcer, viden eller økonomiske midler til at udvikle brugerdrevne innovationer inden for tjenesteydelser. Lokale og regionale operatører bør derfor støttes og tilskyndes til at optimere offentlige data, som kan videreanvendes af udviklere og virksomheder, navnlig SMV'er, så der skabes nye forretningsmuligheder og arbejdspladser og måske samtidig helt nye digitale tjenester, som den lokale og regionale offentlige sektor også kan få gavn af;

38. bemærker, at det indgår som vigtige aspekter i en bæredygtig udvikling at sikre forsyning med naturressourcer og at mindske CO₂-aftrykket, men at dette begrænser en produktionsbaseret vækst. Europas økonomiske vækst bør derfor baseres på andet end forøgelse af forbrugsgoder. Varer og tjenester, der kan skabes og sælges digitalt, kan skabe vækst med en mindre belastning af naturressourcerne; påpeger dog, at en øget digitalisering – ikke mindst pga. efterspørgsel efter produkter og tjenester, der ikke hidtil har været efterspurgt – medfører et øget forbrug af energi og af de ressourcer, som anvendes til fremstilling af digitale medier;

⁽¹¹⁾ CdR 104/2010.

⁽¹²⁾ CdR 104/2010.

⁽¹³⁾ Idem.

39. bemærker, at åbne offentlige data skaber nye veje for udvikling af digital erhvervsaktivitet. Eftersom informationer fra offentlige myndigheder i stadig større omfang gøres tilgængelige for videreanvendelse i maskinlæsbar form, kan virksomheder udvikle og tilbyde nye typer tjenester, der anvender disse informationer. Informationstjenestegrænseflader og automatiseret dataverificering reducerer manuel dataopbevaring og korregeringsarbejde;

40. understreger, at åbne offentlige informationer kan skabe innovation for såvel virksomheder som offentlige myndigheder og forskningsinstitutioner, den tredje sektor og enkeltpersoner;

41. påpeger, at bredere anvendelse af information skaber selvforstærkende økonomiske og sociale effekter og synergier, f.eks. ved at øge de datakilder, der står til rådighed for forskning og uddannelse;

42. bemærker, at åbne offentlige data til videreanvendelse gavner turismen, da de gør det lettere at servicere turisterne og give dem specifikke oplysninger om rejsemål på deres eget sprog;

43. bemærker, at videreanvendelse af disponible informationer er med til at forbedre informations- og kommunikationsteknologiens muligheder for at øge energieffektiviteten og dermed EU's konkurrenceevne, samt for at øge de lokale og regionale forretningsmuligheder ⁽¹⁴⁾;

44. understreger, at der også bør tages hensyn til de innovationsmuligheder, der ligger i de åbne offentlige data, i forbindelse med gennemførelsen af EU's rammeprogram Horisont 2020;

45. hilser det velkomment, at finansieringen af EU's e-tjenesteinfrastruktur for offentlige data i perioden 2014-2020 vil ske gennem Connecting Europe-faciliteten. Når midler øremærkes, er det vigtigt også at tage hensyn til de lokale og regionale myndigheders behov og til de udfordringer, som åbningen af dataressourcer til videreanvendelse skaber for dem.

Udfordringer

REGIONSUDVALGET

46. finder det vigtigt, at organer i den offentlige sektor, som dækker en betydelig del af driftsomkostningerne til udførelse af deres offentlige opgaver ved at udnytte deres intellektuelle ejendomsrettigheder, får tilladelse til at opkræve et gebyr for videreanvendelse af dokumenter, der overstiger de marginale omkostninger;

47. bemærker, at lokale og regionale myndigheder stadig kan have problemer med at få adgang til, indsamle, behandle og videreanvende data produceret af nationale myndigheder. Lokale, regionale og nationale myndigheder bør arbejde tættere sammen, så åbne offentlige dataressourcer kan udnyttes effektivt;

48. mener, at man bør være særlig opmærksom på, hvilken type hindringer og problemer der er opstået for lokale og regionale myndigheder og udviklere i forbindelse med anvendelse af informationer fra den offentlige sektor, og hvad der bør gøres for at løse disse problemer. Det er også vigtigt, at dokumenter kun skal gøres tilgængelige i maskinlæsbart format og sammen med deres metadata, hvis dette er muligt og hensigtsmæssigt;

49. påpeger, at den teknologi, der kræves for at åbne for offentlige data, allerede er højt udviklet, men at den ikke nødvendigvis beherskes godt nok på lokalt og regionalt plan, og at der måske ikke foreligger de fornødne redskaber til at finde informationer, der kan videreanvendes. Manglende færdigheder betyder også, at åbne data ikke udnyttes tilstrækkeligt effektivt i tjenesteydelser til den brede offentlighed;

50. bemærker, at lokale og regionale myndigheder, især de mindste kommuner, ikke nødvendigvis har ressourcer eller kapacitet til at etablere omfattende foranstaltninger for datatilgængelighed, men har brug for hjælp med dette arbejde (retningslinjer og henstillinger, reproducerbar teknisk infrastruktur, fælles datakataloger, finansiering osv.);

51. bemærker, at det er vanskeligere for udviklere og virksomheder at udvikle applikationer baseret på åbne offentlige data, hvis de er helt decentraliserede og ikke har nogen central forvaltning;

52. bemærker, at det på grund af mangfoldigheden af lokale og regionale aktører i Europa kan være vanskeligt for udviklere at skabe reproducerbare tekniske platforme og applikationer, og anbefaler, at der organiseres europæiske projekter, som på en koordineret måde udvikler og eksperimenterer med applikationer. Et eksempel på dette er CitySDK-projektet, hvor en række europæiske byer samarbejder om at udvikle applikationer og deler deres erfaringer;

53. påpeger, at når først grunden for åbne offentlige data er blevet lagt og indarbejdet, vil vedligeholdelsen ikke kræve så mange ressourcer som i undersøgelsesfasen. Der bør organiseres kurser for ansatte på lokalt og regionalt niveau for at øge deres forståelse af betydningen af åbne data i deres egen organisation;

54. bemærker, at det er ikke nok, at data gøres tilgængelige for beslutningstagere og borgere, eftersom det kræver særlige kompetencer at anvende informationerne. Der bør via kurser og videreuddannelse på forskellige niveauer undervises i kompetencer relateret til dataforvaltning og dataanalyse;

55. gør særligt opmærksom på, at direktivet ikke bør berøre bibliotekers, arkivers og museers centrale aktiviteter i det digitale miljø. Forslaget bør ikke føre til en situation, hvor et offentligt organs evne til at forvalte sin kerneaktivitet svækkes, fordi direktivet i væsentlig grad reducerer dets muligheder for at udvikle finansielt levedygtige aktiviteter ved brug af samlingerne i

⁽¹⁴⁾ CdR 65/2011.

samarbejde med offentlige og private aktører. Netop med henblik på kontraktlige aftaler, f.eks. i forbindelse med et massedigitaliseringsprojekt, bør man overveje at udstede enerettigheder for en overgangsperiode, hvis dette er nødvendigt for at levere en tjenesteydelse, som er i det offentliges interesse;

56. mener, der bør rettes særligt fokus på logistikken til behandling af de store datamængder, som vil blive anvendt af de applikationer, som offentlige forvaltninger har udviklet og anvendt;

57. bemærker, at der er forskellige niveauer for adgang til offentlige informationer, og at data, hvis tilgængelighed fremmer den sociale gennemsigtighed (f.eks. personlige skatteoplysninger), kan skabe et problem mht. beskyttelse af privatlivets fred, når de er tilgængelige efter anmodning, hvis de offentliggøres som en videreanvendelse af åbne offentlige data;

58. finder det meget vigtigt, at sikkerhedskrav er overholdt på alle niveauer, så man sikrer størst mulig beskyttelse af privatlivets fred og persondata og forhindrer uretmæssig sporing af alle former for persondata og profilanalyse vedrørende bl.a. indkøbspræferencer, helbredstilstand, patientjournaler osv. Beskyttelse af privatlivets fred er også relevant i forbindelse med spørgsmålet om, hvordan data fra forskellige filer kan samkøres automatisk for at skabe meget personlige profiler af enkeltpersoner;

59. bemærker, at data, der indeholder personoplysninger, kun kan gøres tilgængelige for bl.a. forskning og udvikling (f.eks. medicinsk forskning), hvis alle oplysninger, der kan identificere personen, fjernes, og hvis der indføres foranstaltninger, der forhindrer sammenstilling af data på denne måde. Myndigheder, der forvalter grundlæggende data, bør opfordres til at anonymisere deres data. Anonymiserede data kan også anvendes til udvikling af tjenester i både den offentlige og den private sektor hvis det kan udelukkes, at sammenstillingen af disse anonymiserede data med andre data er nok til at rekonstruere beskyttede personoplysninger. Udgifterne til anonymisering bør indregnes, når gebyrerne fastsættes;

60. bemærker, at metadata er et vigtigt aspekt af videreanvendelse af informationer, og at offentliggørelse af metadata i et standardiseret format ville øge udvekslingen af informationer på tværs af grænserne betydeligt. Kommissionen bør udarbejde en henstilling om en standardiseret model for metadata og tage udgangspunkt i allerede eksisterende standarder (bl.a. Inspire-direktivets bestemmelser om metadata);

61. påpeger, at direktivforslaget ikke må begrænse de lokale, regionale og nationale myndigheders muligheder for at udføre deres kerneopgaver;

62. finder det nødvendigt, at hensynet til væsentlige offentlige interesser varetages på alle niveauer. Man bør forhindre enhver anvendelse, der kan sætte offentlige interesser på spil.

Konklusion

REGIONSUDVALGET

63. mener, at foranstaltningerne, der foreslås i dette direktivforslag, ikke giver nogen anledning til problemer med hensyn til overholdelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. For at fjerne risikoen for brud på disse principper bør lokale og regionale myndigheder systematisk høres i forbindelse med udformning, gennemførelse og styring af foranstaltninger, der skal fremme videreanvendelse af den offentlige sektors informationer med henblik på økonomisk vækst og jobskabelse;

64. mener, at det er særlig vigtigt at anvende nærhedsprincippet i en samordnet indsats fra EU, medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder; dette indebærer, at ansvaret deles mellem de forskellige involverede myndighedsniveauer og understøttes af alle kilder til demokratisk legitimitet og de forskellige involverede parter repræsentativitet, jf. Regionsudvalget hvidbog om forvaltning på flere myndighedsniveauer ⁽¹⁵⁾;

65. bemærker, at formålet med forslaget til ændring af direktivet ikke er at afgøre, hvilke dokumenter i medlemsstaterne der skal gøres offentligt tilgængelige. Lovgivningen om offentlighedens adgang til informationer er fortsat medlemsstaternes enekompetence. De foreslåede bestemmelser skal gælde videreanvendelse af dokumenter, når disse er almindeligt tilgængelige, herunder i henhold til de nationale bestemmelser for adgang. I denne sammenhæng skal begrebet "almindeligt tilgængelige offentlige dokumenter" dog defineres nærmere, og det skal kun omfatte dokumenter, som skal være almindeligt tilgængelige ifølge det nationale retssystem;

66. finder det vigtigt, at der for enkeltpersoner i offentligheden og virksomheder findes klare procedurer for klage og appel vedrørende uregelmæssigheder ved videreanvendelse af informationer;

67. bemærker, at forbedring og åbning af adgangen til offentlige informationer til videreanvendelse skal planlægges omhyggeligt under inddragelse af undersøgelsesdata, eksisterende erfaring og bedste praksis;

68. bemærker, at statslige onlinetjenester hidtil har bestået alt for meget i at overføre papirbureaukrati til internettet. EU og medlemsstaterne bør i tæt samarbejde med de lokale og regionale myndigheder gå i spidsen for bestræbelserne på europæisk og nationalt plan for at få gennemført en større ændring af de statslige procedurer og strukturer ved at anvende ikt og åbne data til at forbedre nytten, kvaliteten og produktiviteten af de offentlige myndigheders arbejde samt deres effektivitet, og begrænse bureaukratiet for den brede offentlighed og erhvervslivet;

69. mener, at Kommissionen bør fremme åbne offentlige data gennem tekniske retningslinjer og henstillinger, offentliggørelse af et fælles datakatalog og indførelse af en fælles licens for åbne data.

⁽¹⁵⁾ CdR 89/2009.

II. FORSLAG TIL ÆNDRINGER

Ændringsforslag 1

Artikel 1, punkt 6, litra 1), stk. 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
"2. Undtagelsesvis kan det tillades organer i den offentlige sektor, som dækker en betydelig del af driftsomkostningerne til udførelse af deres offentlige opgaver ved at udnytte deres intellektuelle ejendomsrettigheder, at opkræve et gebyr for videreanvendelse af dokumenter, der overstiger de marginale omkostninger, hvis det sker i henhold til objektive, gennemsigtige og kontrollerbare kriterier og er i offentlighedens interesse, og forudsat at de er godkendt af den uafhængige myndighed, der er omhandlet i artikel 4, stk. 4, jf. dog stk. 3 og 4 i denne artikel."	"2. Undtagelsesvis kan det tillades organer i den offentlige sektor, som er underlagt krav om at generere indtægter for at dækker en betydelig del af driftsomkostningerne til udførelse af deres offentlige opgaver ved at udnytte deres intellektuelle ejendomsrettigheder , at opkræve et gebyr for videreanvendelse af dokumenter, der overstiger de marginale omkostninger, hvis det sker i henhold til objektive, gennemsigtige og kontrollerbare kriterier og er i offentlighedens interesse, og forudsat at de er godkendt af den uafhængige myndighed, der er omhandlet i artikel 4, stk. 4, jf. dog stk. 3 og 4 i denne artikel. "

Begrundelse

Formuleringen i dette afsnit er uklar og kan let føre til misfortolkninger på et område, der er centralt for direktivets gennemførelse. Hensigten med ændringsforslaget er at beskrive undtagelsestilfældenes karakter mere præcist og forebygge misforståelser som resultat af en forkert fortolkning af teksten.

Ændringsforslag 2

Artikel 1, punkt 4, litra 2)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Klageadgangen skal omfatte muligheden for revision udført af en uafhængig myndighed, der er udstyret med specifikke lovgivningsbeføjelser vedrørende videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, og hvis beslutninger er bindende for den pågældende offentlige myndighed.	Klageadgangen skal omfatte muligheden for revision udført af en uafhængig myndighed, der er udstyret med specifikke lovgivningsbeføjelser vedrørende videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, og hvis beslutninger er bindende for den pågældende offentlige myndighed.

Begrundelse

Det fremgår ikke klart, hvad der menes med "myndighed, der er udstyret med specifikke lovgivningsbeføjelser vedrørende videreanvendelse af den offentlige sektors informationer". Eftersom der ikke er åbenlyse fordele forbundet med at oprette en separat myndighed på dette område, eller dette ikke står i forhold til de omkostninger, det ville medføre for medlemsstaterne, bør en sådan myndighed betragtes med skepsis eller afvises.

Bruxelles, den 10. oktober 2012.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse: »Pakken om databeskyttelse«

(2012/C 391/13)

REGIONSUDVALGET

- hilser forslagene om en reform af lovgivningen om databeskyttelse i EU velkomne som et bidrag fra EU til den globale debat om hensigtsmæssig beskyttelse af personoplysninger i det digitale samfund;
- finder det nødvendigt at afklare centrale spørgsmål om beskyttelsen af personoplysninger inden for rammerne af den almindelige lovgivningsprocedure, idet gennemsigtigheden og den demokratiske legitimitet udelukkende sikres ved omfattende medvirken af Rådet og Europa- Parlamentet og under deltagelse af repræsentanter fra de regionale og kommunale myndigheder i Europa;
- påpeger, at der uanset ubesvarede spørgsmål om overensstemmelsen mellem forordningens grundlæggende koncept og nærheds- og proportionalitetsprincippet på grund af detaljerede bestemmelser skabes yderligere uhensigtsmæssige hindringer for medlemsstaternes lovgivningsmuligheder på området for offentlige myndigheders databehandling;
- finder det desuden hensigtsmæssigt, at den foreslåede lovgivning giver større beslutningsmargen til medlemsstaterne, og i givet fald til regionerne, således at lovgivningen i overensstemmelse med de interne retsregler fastlægger de generelle betingelser, der gælder for medlemmerne af tilsynsmyndigheden, for at sikre at de uafhængigt kan udøve deres funktioner.

Ordfører

Ursula MÄNNLE (DE/PPE), medlem af landdagen i Bayern

Basisdokumenter

Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – Beskyttelse af privatlivets fred i en forbundet verden: En europæisk databeskyttelsesramme til det 21. århundrede,

COM(2012) 9 final

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med de kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, opdage eller retsforfølge straffelovsovertrædelser eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger,

COM(2012) 10 final

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (generel forordning om databeskyttelse),

COM(2012) 11 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER

Set i lyset af den allestedsnærværende databehandling i det moderne informationssamfund har lovgivningen om databeskyttelse central betydning for den økonomiske udvikling, de offentlige myndigheders funktionsevne og effektivitet og de europæiske borgeres personlige frihedsrettigheder. Databeskyttelsens tilpasning til de ændrede krav i en digital verden, hvor stadig flere af livets områder er knyttet sammen via internettet, er derfor for øjeblikket et vigtigt reformprojekt for ikke blot Den Europæiske Union, men også for andre statsforbund eller stater som Europarådet og USA. Beskyttelsen af personoplysninger rejser spørgsmål på alle politikområder. Som et tværpolitisk emne vedrører databeskyttelse områder som sikkerheds- og retspolitik, økonomi, kommunikations-, uddannelses- og sundhedssektoren, forvaltning samt forbrugerbeskyttelse. Også for de europæiske regioner og kommuner har videreudviklingen af den europæiske lovgivning om databeskyttelse derfor en afgørende betydning for opretholdelsen og videreudviklingen af deres fremtidige evne til at agere i tider med basale teknologiske forandringer og global konkurrence.

REGIONSUDVALGET

1. hilser forslagene om en reform af lovgivningen om databeskyttelse i EU velkomne som et bidrag fra EU til den globale debat om hensigtsmæssig beskyttelse af personoplysninger i det digitale samfund;

2. minder om, at de lokale og regionale myndigheder spiller en afgørende rolle i forbindelse med gennemførelsen af anbefalingerne vedrørende den digitale dagsorden for Europa. De er drivkræfterne i den økonomiske vækst på lokalt og regionalt plan og producerer, anvender og administrerer mange informatikprodukter og -tjenester, som er baseret på databaser med informationer fra den offentlige sektor. Derfor skal de i stort omfang og på en effektiv måde have indflydelse på de

love, som vil påvirke deres myndighedsområde angående databeskyttelse. Forordningen vil medføre nye administrative byrder og meromkostninger for kommuner og regioner, der efter Regionsudvalgets opfattelse ikke står mål med de gevinster, borgerne vil opleve;

3. støtter reformpakkens generelle målsætninger om i overensstemmelse med artikel 8 i chartret om grundlæggende rettigheder og artikel 16 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde at sikre en harmonisering på europæisk plan af beskyttelsen af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger;

4. påpeger, at en harmonisering af de lovmæssige krav til databeskyttelse i form af generelle bindende bestemmelser vil medføre, at der trods grundlæggende forskellige risikobetingelser og driftsomgivelser stilles de samme krav til virksomheders, forvaltningsenheders og privates databehandlingsmetoder. Det er Regionsudvalgets opfattelse, at forordningen rammer uhensigtsmæssigt i forhold til offentlige myndigheder og skaber usikkerhed om deres kompetencer samt i forhold til det ansættelsesretlige område. Forordningen indebærer endvidere for offentlige myndigheder på regionalt og lokalt niveau en række forpligtelser (fx større dokumentationskrav, pligt til at sikre dataportabilitet mv.), som ikke modsvares af mærkbare forbedringer af de berørtes rettigheder. Regionsudvalget påpeger, at en retsakt i form af en forordning, pga. det høje abstraktionsniveau, kan resultere i en uhensigtsmæssig brug af EUF-traktatens artikel 290, som giver Kommissionen mulighed for at udstede yderligere regler også omkring væsentlige forhold. Forslaget tilgodeser dermed ikke nærheds- og proportionalitetsprincippet. Regionsudvalget opfordrer derfor til, at offentlige myndigheders behandling af personoplysninger og det ansættelsesretlige område undtages fra forordningens anvendelsesområde, således at offentlige myndigheders behandling af personoplysninger og det ansættelsesretlige område fortsat reguleres i et direktiv;

5. understreger, at de uafhængige tilsynsmyndigheder har et centralt ansvar for at sikre databeskyttelsen. Imidlertid vil et højt databeskyttelsesniveau i en forbundet verden med allestedsnærværende databehandling ikke kunne garanteres udelukkende vha. tiltag til styrkelse af de ordensretlige opgaver. Der er også brug for yderligere incitamenter for registerførere med det formål at belønne en indsats for databeskyttelse, f.eks. ved at lette bevisbyrden for registerførere, der accepterer at følge krævende selvreguleringsstandarder eller adfærdskodeks, eller som udarbejder konsekvensanalyser vedrørende databeskyttelse på frivillig basis;

6. finder det nødvendigt at afklare centrale spørgsmål om beskyttelsen af personoplysninger inden for rammerne af den almindelige lovgivningsprocedure, idet gennemsigtigheden og den demokratiske legitimitet udelukkende sikres ved omfattende medvirken af Rådet og Europa-Parlamentet og under deltagelse af repræsentanter fra de regionale og kommunale myndigheder i Europa;

7. anerkender det principielle behov for at skabe forpligtende regler på områderne retligt og politimæssigt samarbejde for at beskytte personoplysninger i forbindelse med grænseoverskridende dataudveksling;

8. advarer, i forbindelse med indsatsen for en bedre beskyttelse af personoplysninger, imod, at borgernes ret til selvbestemmelse på området indskrænkes uforholdsmæssigt, ved at de, navnlig set i forhold til offentlige myndigheder, mister retten til at give samtykke inden for anvendelsesområderne for såvel den generelle forordning om databeskyttelse som direktivet om databeskyttelse;

9. finder det på grundlag af ovenstående overvejelser nødvendigt at tage hensyn til følgende specifikke aspekter i forbindelse med den videre lovgivningsprocedure:

REGIONSUDVALGET

Nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet

10. mener, at der, når det gælder det private erhvervsliv, er gode grunde, som kan retfærdiggøre bestræbelserne på en fuldstændig harmonisering af dele af den europæiske lovgivning om databeskyttelse gennem forordningsregler;

11. påpeger dog, at den samlede pakke bestående af en grundlæggende forordning om databeskyttelse og et direktiv om databeskyttelse hos politi og retsvæsen under bibeholdelse af talrige europæiske og nationale bestemmelser om databeskyttelse navnlig på telekommunikationsområdet konstant i konsultationsproceduren mødes af principielle indvendinger, hvad angår pakkens forenelighed med nærheds- og proportionalitetsprincippet. De fremførte forbehold vedrører:

- rækkevidden af EU's beføjelse til at lovgive i henhold til artikel 16, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), som sætter grænser for den tilstræbte fulde harmonisering netop på området for offentlige myndigheders databehandling. Hvad angår forslaget til direktiv for politi og retsvæsen, rejses der spørgsmål vedrørende retten til at gribe ind i rent nationale forhold
- forordningens abstraktionsniveau, som er at sammenligne med et EU-direktiv, men som på grund af de manglende

akter til gennemførelse i medlemsstaterne giver for lidt retssikkerhed. EU-Kommissionens adgang til at udstede delegerede akter, jf. artikel 86, om forhold, der ikke er uvæsentlige, er problematisk

- -den manglende afklaring af de nationale loves anvendelsesområde (kapitel IX) i sager, der involverer mere end én medlemsstat
- den manglende afstemning mellem forordningens fremtidige bestemmelser og store dele af de direktivbestemmelser for telekommunikationsområdet (f.eks. direktiv 2002/58/EF), der er centrale for anvendelsen af internettet
- mangler i forbindelse med sikringen af en effektiv retssikkerhed ved en eventuel overtrædelse af grundlæggende rettigheder, da der til dette formål ikke findes nogen direkte individuel retsbeskyttelse ved indgivelse af en klage til EU-Domstolen
- den utilstrækkelige håndtering af konflikter mellem databeskyttelsesinteresser og andre interesser, der er beskyttet af de grundlæggende rettigheder, f.eks. ytringsfriheden, og princippet om offentlighedens aktindsigt
- de uklare grænser mellem anvendelsesområderne for forslaget til forordning og forslaget til direktiv;

12. understreger, at disse betænkeligheder afspejler de forbehold, som talrige europæiske regionale eller lokale myndigheder har over for forslag til bestemmelser, der f.eks. gør det umuligt at have nationale særpræg i forbindelse med databeskyttelse i den sociale sektor eller belaster de offentlige myndigheder med krav om databeskyttelse, f.eks. i form af retten til dataportabilitet, som udelukkende kan være hensigtsmæssige i forbindelse med erhvervslivets databehandlingsprocesser, og som medfører store administrative sanktioner i betragtning af de lokale myndigheders finansielle ressourcer;

13. mener, at det i forslaget til databeskyttelsesforordning bør præciseres, at de begrænsninger for behandlingen af personoplysninger til historiske, statistiske eller videnskabelige formål, som opregnes i artikel 83, ikke må indskrænke offentlige myndigheders muligheder for at opbevare dokumenter i medfør af den nationale arkivlovgivning og lovgivning om åbenhed i forvaltningen;

14. mener derfor, at det i forbindelse med den videre lovgivningsprocedure er nødvendigt i en større grad end hidtil at undersøge retsformen og grænserne mellem forslaget til forordning og forslaget til direktiv for mulige alternativer, som imødekommer nærheds- og proportionalitetsprincippet bedre end den

foreliggende samlede pakke, herunder muligheden for, at offentlige myndigheders behandling af personoplysninger og det ansættelsesretlige område fortsat reguleres i et direktiv, således at offentlige myndigheders behandling af personoplysninger samt behandling af oplysninger på det ansættelsesretlige område undtages fra den generelle forordnings anvendelsesområde.

REGIONSUDVALGET

International sammenhæng i stedet for markedsføringslandsprincippet

15. støtter målsætningen om, at også globale udbydere informationstjenesteydelser skal være omfattet af den europæiske databeskyttelsesstandard;

16. mener, at USA's regerings samtidige initiativ til et lovgrundlag om beskyttelse af privatlivet i den globale it-sektor er en oplagt mulighed for på centrale områder af den internationale datatrafik at samle reformforslagene i en fælles beskyttelsesstandard og herved ikke alene at gennemføre effektive databeskyttelsesregler, men også mere effektivt at undgå uens konkurrencebetingelser end via et markedsføringslandsprincip, der har sine begrænsninger på grund af vanskelighederne med at gennemføre det i praksis.

REGIONSUDVALGET

Reformkonceptets bæredygtighed

17. påpeger, at forslaget til forordning om databeskyttelse i sin materielle kerne er baseret på principperne i databeskyttelsesdirektivet (95/46/EF), som kun videreudvikles på visse områder som f.eks. "databeskyttelse via teknik"/privacy by design, men ellers i bedste fald blot ændres. I modsætning til situationen ved udarbejdelsen af databeskyttelsesdirektivet er de risici, som er forbundet med behandling af personoplysninger i informationssamfundet, både når det gælder private og offentlige myndigheder, ikke længere præget af en til en-relationer. Digitalisering og netværkssamarbejde genererer snarere systemer, hvor flere myndigheder er inde over en behandling af data, fx samkøring af registre og deling af oplysninger mellem myndigheder;

18. understreger, at de spørgsmål, der rejses om beskyttelsen af personoplysninger med traditionelle bipolare koncepter som begreberne "de registeransvarlige", en "ret til at blive glemt" eller forbudsprincippet, der gælder for forholdet mellem staten og borgeren (artikel 6 og 9 i forslaget til forordning), bliver svære at få besvaret på en fornuftig måde. Enkelte ændringer i forhold til bestemmelserne i direktivet som f.eks. de nyforfattede definitioner af "personoplysninger" eller "samtykke" bidrager snarere til en skærpelse af allerede eksisterende retsikkerheder end til en løsning herpå;

19. mener derfor, at såfremt Kommissionens ønske om en forordning fastholdes, er det nødvendigt, at det præciseres i forordningen, at en arbejdsgiver kan behandle oplysninger på grundlag af et samtykke fra lønmodtageren. Det samme skal gælde for offentlige myndigheder inden for anvendelsesområdet for såvel den generelle forordning om databeskyttelse som direktivet om databeskyttelse. Medlemsstaterne kan, under overholdelse af forordningen, vedtage specifikke bestemmelser, der

regulerer behandlingen af arbejdstageres personoplysninger i ansættelsesforhold;

20. mener derfor, at det er nødvendigt – såfremt den videre lovgivningsprocedure ikke kan anvendes til grundlæggende konceptuelle videreudviklinger – at genoverveje gennemførelsesmekanismer, som hidtil i for høj grad har fokuseret på regulering vha. bipolare retlige instrumenter og sanktioner. Navnlig af hensyn til de lokale og regionale myndigheder, som står de berørte nærmest, kan følgende tiltag spille en særlig rolle:

- foranstaltninger til at øge opmærksomheden på spørgsmål om databeskyttelse i alle generationer og befolkningsgrupper
- mekanismer til udveksling af de bedste og teknologisk set mest avancerede databeskyttelseskoncepter, f.eks. i form af kvalitetsmærker
- standardiserede og let forståelige informationer og oplysninger i overensstemmelse med "lyskurveprincippet"
- bindende og regulerede certificeringsordninger
- eller en ordning baseret på aktørernes selvregulering;

21. understreger i denne sammenhæng, at de opgaver, som hovedsageligt skal varetages af tilsynsmyndighederne, hidtil kun er blevet tillagt en underordnet betydning f.eks. i forbindelse med den generelle oplysningspligt i henhold til artikel 52, stk. 2, i forslaget til forordning (generel forordning om databeskyttelse) eller bestemmelserne om adfærdskodeks i den generelle forordnings artikel 38.

REGIONSUDVALGET

Bevarelse af medlemslandenes lovgivningsmæssige spillerum

22. påpeger, at der uanset ubesvarede spørgsmål om overensstemmelsen mellem forordningens grundlæggende koncept og nærheds- og proportionalitetsprincippet på grund af detaljerede bestemmelser skabes yderligere u hensigtsmæssige hindringer for medlemsstaternes lovgivningsmuligheder på området for offentlige myndigheders databehandling;

23. mener derfor, at offentlige myndigheders behandling af personoplysninger og det ansættelsesretlige område fortsat bør reguleres i et direktiv;

24. mener derfor, såfremt Kommissionens ønske om en forordning fastholdes også over for offentlige myndigheder og på det ansættelsesretlige område, at

- den i artikel 6, stk. 3, i den generelle forordning planlagte grænseflade for regulering i medlemsstaterne som følge af databehandlingspligter ikke må vanskeliggøres yderligere ved at overtage hindringerne i artikel 52 i charteret om grundlæggende rettigheder på en måde, der går ud over det tilsigtede anvendelsesområde
- det ligeledes for Kommissionens bemyndigelse gælder, at der inden for rammerne af delegerede retsakter skal opstilles en nærmere definition af grænserne for de reguleringsområder, som overlades til medlemsstaterne, f.eks. databehandling af sundheds- eller beskæftigelsesoplysninger, eller til historiske, statistiske eller videnskabelige forskningsformål

- det for begge områders vedkommende udtrykkeligt skal fastslås, at det skal være muligt at give samtykke. Set i forhold til offentlige myndigheder gælder dette også på anvendelsesområdet for direktivet om databeskyttelse
- Kommissionen bør forpligtes til at gennemføre en omfattende konsekvensanalyse og høre Rådet, medlemsstaternes parlamenter, berørte offentlige kredse samt de udvalg, der skal inddrages ved udarbejdelsen af retsakter ifølge EUF-traktaten og Det Europæiske Databeskyttelsesråd vedrørende alle delegerede retsakter (artikel 86) for bl.a. at overholde principperne om proportionalitet og nærhed. Ligeledes bør der ved vedtagelsen af gennemførelsesretsakter vælges procedurer, som sikrer en rettidig og omfattende deltagelse af alle berørte grupper;
- forordningen ud over de afvigende beføjelser i den generelle forordnings artikel 21 som minimum bør åbne op for medlemsstaternes mulighed for lovgivning, der fastsætter differentierede beskyttelsesbestemmelser for databehandlingen af hensyn til opfyldelse af offentligretlige opgaver i overensstemmelse med målsætningerne i artikel 8 i charteret om grundlæggende rettigheder, som det for øjeblikket er hensigten med forordningen
- det desuden allerede ved fastlæggelsen af anvendelsesområdet bør præciseres, at forordningens bestemmelser kun omfatter sådanne former for virksomhed, "der falder inden for rammerne af EU-retten", og giver EU bemyndigelse til at vedtage bindende bestemmelser, og ikke også sådanne områder, som stadig udelukkende hører under den nationale lovgivningskompetence, eller hvor traktaterne udtrykkeligt udelukker beføjelser til harmonisering af love og administrative bestemmelser som f.eks. i uddannelsessystemet (artikel 165, stk. 4, i EUF-traktaten)
- det i forordningens artikel 82 bør præciseres, at der er mulighed for at vedtage specifikke regler for behandling af persondata i ansættelsesforhold ved kollektive overenskomster
- det i forordningen skal sikres, at ledelsesretten ikke begrænses eksempelvis i forhold til ansættelse/afskedigelse af en registransvarlig
- det skal sikres, at der, hvad angår beføjelser til håndhævelse af sanktioner for brud på datasikkerheden, skelnes klart mellem private organisationer, der arbejder med gevinst for øje, og andre instanser, navnlig offentlige forvaltninger, hvor økonomiske sanktioner ikke er hensigtsmæssige og politiske kontrolmekanismer vil være mere effektive.

REGIONSUDVALGET

Styrkelse af det demokratiske ansvar

25. er meget bekymret for, at konkretiseringen og videreudviklingen af databeskyttelsesretlige krav med forordningens ikrafttræden indlejres i procedurer, som, i modsætning til medlemsstaternes og EU's lovgivning eller gennemførelsen af

national eller europæisk lovgivning med parlamentarisk kontrolleret forvaltning i medlemsstaterne, hverken garanterer gennemsigtighed eller tilstrækkelig demokratisk legitimitet;

26. anfører som begrundelse herfor, at forslaget til forordning via kraftigt generaliserende bestemmelser skal give både bindende og samtidig fælles forpligtelser, som kan sanktioneres, på et område, der er centralt for gennemførelsen af forskellige grundlæggende rettigheder. Et område, der allerede i dag er præget af en nærmest uoverskuelig vifte af forskellige anvendestilfælde, som strækker sig fra private adresseregistre over offentlige folkeregistre til sociale netværks eller søgemaskineudbydere databaser. De i denne forbindelse nærmest uundgåelige mangler, hvad angår normfasthed, retssikkerhed og gennemførlighed, skal på den ene side kompenseres ved en lang række bemyndigelser til vedtagelse af delegerede retsakter, der ofte vedrører væsentlige elementer af regelkonceptet, som det f.eks. er tilfældet med bemyndigelsen i den generelle forordnings artikel 6, stk. 5. På den anden side får de uafhængige tilsynsmyndigheder i henhold til de almindelige retningslinjer om fortolkning af databeskyttelsesforordningen beføjelser, som er langt mere vidtgående end klassiske gennemførelsesopgaver, til også i praksis at vedtage abstrakt-generelle bestemmelser. De bliver i øvrigt inden for rammerne af den såkaldte sammenhængsmekanisme underkastet uhensigtsmæssige påvirkningsrettigheder fra Kommissionen, som betyder, at der kan sættes spørgsmålstejn ved deres tilsikrede uafhængighed i henhold til artikel 16, stk. 2, andet punktum, i TEUF;

27. anser det derfor for nødvendigt at gennemføre en generel ændring af mekanismerne for Kommissionens deltagelse i sammenhængsprocedurerne for at sikre uafhængigheden hos de myndigheder, der fører tilsyn med databeskyttelsen, især deres beføjelser i henhold til den generelle forordnings artikel 60 og 62, stk. 1, litra a) og definitionen af "alvorlig tvivl" i samme artikler, der er grundlaget for Kommissionens indgriben;

28. finder det desuden hensigtsmæssigt, at den foreslåede lovgivning giver større beslutningsmargen til medlemsstaterne, og i givet fald til regionerne, således at lovgivningen i overensstemmelse med de interne retsregler fastlægger de generelle betingelser, der gælder for medlemmerne af tilsynsmyndigheden, for at sikre at de uafhængigt kan udøve deres funktioner;

29. mener desuden, at de også af EU-Domstolen anerkendte instrumenter til styring af de uafhængige tilsynsmyndigheder, f.eks. i forbindelse med rapporter og andre regelmæssige konsultationsprocedurer med de lovgivende organer, skal udbygges yderligere, således at også Europa-Parlamentet og Rådet samt Regionsudvalget i forbindelse med deres ret til at blive inddraget får et regelmæssigt overblik over gennemførelsen af den europæiske lovgivning om databeskyttelse og mulighed for at tage initiativer til videreudviklingen heraf. Endvidere skal tilsynsmyndighederne og det europæiske datasikkerhedsudvalg i tråd med kontradiktionsprincippet ved hjælp af supplerende procedurebestemmelser forpligtes til, f.eks. via hørings- eller konsultationsprocedurer, at inddrage de organisationer og interesseorganisationer, der berøres af beslutninger med principiel rækkevidde, f.eks. i henhold til den generelle forordnings artikel 58, stk. 2, i en gennemsigtig proces til konkretisering og videreudvikling af lovgivningen om databeskyttelse.

REGIONSUDVALGET

Grænser for harmonisering af databeskyttelsen hos politi og retsvæsen

30. tvivler på, om reglerne om udelukkende national databehandling i forslaget til direktiv for politi og retsvæsen er i overensstemmelse med EU's lovgivningsbeføjelser og i tråd med nærheds- og proportionalitetsprincippet. Ud over opgaverne med bekæmpelse af terrorisme, organiseret kriminalitet eller internetkriminalitet findes der fortsat store databaser hos politi og strafferetlige myndigheder, som udelukkende behandles på nationalt plan, og for hvilke fælles europæiske bestemmelser om databeskyttelse ikke er nødvendige. Desuden skal der tages hensyn til, at databeskyttelsesretlige bestemmelser påvirker den øvrige lovgivning vedrørende politi og retsvæsen direkte og derfor også gør en harmonisering nødvendig på dette område, selv om EU ikke har tilstrækkelig beføjelse til dette;

31. er overrasket over, at EU-institutionerne og organerne, herunder først og fremmest Eurojust og Europol, er undtaget fra direktivets anvendelsesområde;

32. anmoder om, at det uanset disse principielle forbehold i den videre lovgivningsprocedure undersøges,

— i hvor stor udstrækning omfattende protokol- og underretningspligter kan medføre forsinkelser i den politimæssige efterforsknings- og straffeprocess

— hvorvidt bestemmelserne i direktivets artikel 7, litra b), c), og d), er forenelige med artikel 1, stk. 1, der fastsætter direktivets genstand og formål

— at mens den gennemprøvede dataudveksling med tredjelande ikke bør begrænses eller vanskeliggøres på en uhensigtsmæssig måde, bør der indføres passende beskyttelsesmekanismer med hensyn til undtagelserne vedrørende international videregivelse i individuelle sager (artikel 36)

— hvilke beføjelser for Kommissionen til vedtagelse af delegerede retsakter og til gennemførelsesretsakter, der kan begrænses af medlemslandene ved en konkretiserende bestemmelse allerede i retsaktens eller ved hjælp af en tilsvarende indledende klausul;

33. forbeholder sig ret til at fremlægge en yderligere udtalelse og heri især konkrete ændringsforslag, så snart Rådet og Europa-Parlamentet er kommet med deres stillingtagen til de åbne spørgsmål i den fortsatte lovgivningsprocedure.

II. FORSLAG TIL ÆNDRINGER**Ændringsforslag 1**

Artikel 36

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Uanset artikel 34 og 35 fastsætter medlemsstaterne bestemmelser om, at en videregivelse af personoplysninger til et tredjeland eller en international organisation kun må finde sted, hvis:	Uanset artikel 34 og 35 fastsætter medlemsstaterne bestemmelser om, at en videregivelse af personoplysninger til et tredjeland eller en international organisation kun må finde sted, hvis:
a) videregivelsen er nødvendig for at beskytte den registreredes eller en anden persons vitale interesser, eller	a) videregivelsen er nødvendig for at beskytte den registreredes eller en anden persons vitale interesser, eller
b) videregivelsen er nødvendig for at beskytte den registreredes legitime interesser, hvis det er påkrævet ved lov i den medlemsstat, der videregiver personoplysningerne, eller	b) videregivelsen er nødvendig for at beskytte den registreredes legitime interesser, hvis det er påkrævet ved lov i den medlemsstat, der videregiver personoplysningerne, eller
c) videregivelsen af oplysningerne er afgørende for at afværge en umiddelbar og alvorlig trussel mod en medlemsstats eller et tredjelands offentlige sikkerhed, eller	c) videregivelsen af oplysningerne er afgørende for at afværge en umiddelbar og alvorlig trussel mod en medlemsstats eller et tredjelands offentlige sikkerhed, eller
d) videregivelsen er nødvendig i enkeltsager med henblik på forebyggelse, efterforskning, opdagelse eller retsforfølgning af straffelovsovertrædelser eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner, eller	d) videregivelsen er nødvendig i enkeltsager med henblik på forebyggelse, efterforskning, opdagelse eller retsforfølgning af straffelovsovertrædelser eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner, eller
e) videregivelsen er nødvendig i enkeltsager med henblik på at fastslå et retskrav eller gøre det gældende eller forsvare det ved en domstol i forbindelse med forebyggelse, efterforskning, opdagelse eller retsforfølgning af straffelovsovertrædelser eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner.	e) videregivelsen er nødvendig i enkeltsager med henblik på at fastslå et retskrav eller gøre det gældende eller forsvare det ved en domstol i forbindelse med forebyggelse, efterforskning, opdagelse eller retsforfølgning af straffelovsovertrædelser eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner.
	<u>Anvendelsen af disse undtagelser skal dokumenteres behørigt.</u>

Begrundelse

Udtrykket "er nødvendig" er for vagt og giver mulighed for uindskrænket anvendelse af undtagelserne, hvilket er imod ånden i denne artikel.

Ændringsforslag 2

Artikel 86, stk. 6

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<u>Kommissionen hører Rådet, medlemsstaternes parlamenter, de udvalg, der skal inddrages ved udarbejdelsen af retsakter ifølge EUF-traktaten og Det Europæiske Databeskyttelsesråd med hensyn til alle delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter.</u>

Begrundelse

En forpligtelse for Kommissionen til at høre Det Europæiske Databeskyttelsesråd i forbindelse med alle delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter er en vigtig beskyttelsesforanstaltning.

Bruxelles, den 10. oktober 2012.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse: »Pakken om beskyttelse af den lovlige økonomi«

(2012/C 391/14)

REGIONSUDVALGET

- glæder sig over Kommissionens forslag, der på sammenhængende vis opstiller de generelle retsakter og strategier, der skal iværksættes for effektivt og hurtigt at sikre beskyttelsen af den lovlige økonomi;
- tilslutter sig Kommissionens initiativer til forebyggelse af uredelig praksis som interessekonflikter, favorisering og korruption ved at kriminalisere visse former for adfærd, som endnu ikke er strafbare i visse medlemsstater, og som hæmmer den frie adgang til offentlige indkøb;
- støtter, at der fra 2013 hvert andet år skal iværksættes en ny evalueringsmekanisme via Unionens fremtidige rapport om korruptionsbekæmpelse;
- bifalder direktivforslaget om indefrysning og konfiskation af udbytte fra strafbare forhold i EU, som er uomgængelige instrumenter i beskyttelsen af den globale økonomi, således at "forbrydelse ikke betaler sig" og uretmæssigt erhvervet udbytte ikke bringer lykke;
- tilslutter sig logikken i Stockholmprogrammet om, at det er bedre at gøre mindstestandarder obligatoriske i henhold til artikel 83 i TEUF (indbefattende udvidet konfiskation og konfiskation i værdi, konfiskation af tredjeparts formuegoder og ikkedomsbaseret konfiskation) i stedet for at søge at forbedre Unionens nuværende ordning, som ikke er bindende på nogen måde;
- beder medlemsstaterne om at forudse tilbagebetaling af en del af de beslaglagte udbytter fra organiseret kriminalitet til de lokale og/eller regionale myndigheder (efter at have imødekommet de lovmæssige anmodninger om restitution), for det er dem, der er de første ofre for kriminelle organisationer, der destabiliserer samfundsordenen i lokalsamfundene. De lokale og regionale myndigheder er ligeledes bedre i stand til at gennemføre en lokal indsats til at udrydde de dybereliggende årsager til kriminalitet. Det drejer sig konkret om at give de offentlige myndigheders indsats en positiv synlighed og om at skabe en konstruktiv udvikling, der skaber tættere bånd mellem de folkevalgte politikere, civilsamfundet og familierne;
- opfordrer de lokalvalgte til ved begyndelsen af deres mandat at undertegne et deontologisk charter med løfte om at "glemme de private forretninger og tage sig af de offentlige anliggender". Dette ville bidrage til at opbygge og bevare et tillidsbånd mellem borgerne og politikerne;
- opfordrer de folkevalgte til at indgive en formueerklæring om deres besiddelser og deres handels- eller forretningsmæssige forbindelser til en uafhængig offentlig myndighed.

Hovedordfører	Christophe ROUILLON (FR/PSE), borgmester i Coulaines
Basisdokumenter	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om indefrysning og konfiskation af udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union COM(2012) 85 final Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser gennem straffelovgivningen og administrative undersøgelser: En integreret politik til beskyttelse af skatteborgernes penge COM(2011) 293 final Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Bekæmpelse af korruption i EU COM(2011) 308 final Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser COM(2012) 363 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

Generelle bemærkninger

1. konstaterer, at korruption, organiseret kriminalitet og svig udgør et alvorligt problem i Den Europæiske Union. Disse fænomener genererer et tab på 120 mia. euro årligt, dvs. 1 % af EU's BNP ifølge den ikke-statslige organisation Transparency International. Den illegale økonomi øger staternes underskud, hæmmer de offentlige myndigheders tiltag mod krisen, sænker investeringsniveauet, fremmer kapitalflugt og underminerer borgernes tillid til deres repræsentanter og institutioner;

2. minder om, at Lissabontraktaten har udstyret EU med udvidede midler til bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet gennem at definere Eurojusts rolle og gennem muligheden for at oprette en europæisk anklagemyndighed (artikel 85 og 86 i TEUF) samt bestemmelser om bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser (artikel 310, stk. 6, og 325 i TEUF);

3. påpeger, at 75 % af europæerne ifølge Eurobarometer opfatter korruption som et alvorligt problem for medlemsstaterne;

4. konstaterer, at konfiskation og indefrysning af udbytte fra strafbare forhold er anerkendt som effektive instrumenter i kampen mod grove former for organiseret kriminalitet og er opøjet til en strategisk prioritet på EU-plan;

5. finder, at beskyttelsen af Unionens interesser kræver en forbedret kontrol med brugen af støtte navnlig fra de europæ-

iske socialfonde, Samhørighedsfonden eller den fælles landbrugspolitik; svig kan kompromittere legitimiteten af disse integrerede EU-politikker til gavn for regionerne;

6. understreger, at den organiserede kriminalitet på lokalt plan er rettet mod beslutningstagerne i de lokale og regionale forvaltninger i forbindelse med offentlige indkøb og offentlige tjenestekoncessioner, udstedelse af byggetilladelser eller næringsbreve;

7. konstaterer, at den organiserede kriminalitets aktiviteter som narkotikahandel og menneskehandel på langt sigt bringer den offentlige orden, folkesundheden og den sociale samhørighed i fare;

8. minder om, at den organiserede kriminalitet via en tilsyneladende lovlig og til tider meget opfindsom anvendelse af den europæiske skattelovgivning – hvilket f.eks. var tilfældet med CO₂-afgiften – udplyndrer og svækker både EU-medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder;

9. understreger, at korruption inden for sport (aftalt spil, bestikkelse i forbindelse med valg af steder, hvor store konkurrencer afholdes, bestikkelse i forbindelse med transfer af spillere...) er en kilde til særlig betænkelighed, for den krænker de humanistiske værdier, som millioner af amatørsportsudøvere og frivillige i foreninger hylder;

10. mener, at de lokale myndigheder, som gennemfører politikerne for frihed, sikkerhed og retfærdighed, i henhold til nærhedsprincippet er grundlæggende aktører i beskyttelsen af den lovlige økonomi;

11. påpeger den aktuelle EU-rets utilstrækkelighed inden for bekæmpelse af svig, korruption og konfiskation af kriminelt udbytte.

REGIONSUDVALGET

Bekæmpelse af svig

12. konstaterer, at Kommissionen i sin anden rapport om gennemførelsen af konventionen af 1995 om beskyttelse af Unionens finansielle interesser (COM(2008) 77) konkluderer, at kun fem medlemsstater har truffet "alle" foranstaltninger, der er nødvendige for en "tilfredsstillende" gennemførelse.

REGIONSUDVALGET

Bekæmpelse af korruption

13. konstaterer, at rammeafgørelse 2003/568/RIA, der gør aktiv og passiv bestikkelse i den private sektor strafbar og fastsætter regler for juridiske personers ansvar, endnu ikke er gennemført;

14. beklager, at visse medlemsstater stadigvæk ikke har ratificeret de internationale strafferetlige konventioner fra Europarådet, FN eller OECD.

REGIONSUDVALGET

Indefrysning og konfiskation af kriminelt udbytte

15. konstaterer den utilstrækkelige gennemførelse af de fem rammeafgørelser på dette område:

- rammeafgørelse 2005/212/RIA, der muliggør konfiskation i værdi samt udvidet adgang til konfiskation, er kun vedtaget på enkelte punkter i størsteparten af medlemsstaterne;
- skønt rammeafgørelse 2003/577/RIA indeholder princippet om gensidig anerkendelse af indefrysningsskendelser, har Kommissionen udtrykt beklagelse over kun at råde over meget få oplysninger om anvendelsen heraf;
- rammeafgørelse 2006/783/RIA, som indeholder bestemmelser om gensidig anerkendelse af afgørelser om konfiskation, har ikke medtaget de frivillige regler om udvidet konfiskation, som blev indført i rammeafgørelse 2005/212/RIA. Derudover anvendes rammeafgørelse 2006/783/RIA kun på afgørelser om konfiskation i strafferetlige procedurer og ikke i civile konfiskationsprocedurer, som ellers bruges mere og mere;
- Rådets afgørelse 2007/845/RIA om samarbejde mellem medlemsstaternes kontorer for inddrivelse af aktiver, som medlemsstaterne er forpligtet til at oprette for at muliggøre et samarbejde mellem dem og lette opsporingen af aktiverne, er ikke gennemført i alle medlemsstater;

16. glæder sig over Kommissionens forslag, der på sammenhængende vis opstiller de generelle retsakter og strategier, der skal iværksættes for effektivt og hurtigt at sikre beskyttelsen af den lovlige økonomi;

17. minder om, at retsgrundlaget for generelle retsakter på dette område findes i artikel 82, 83, 310, stk. 6, og 325 i TEUF;

18. tillægger beskyttelse af de offentlige midler i EU mod svig og misbrug stor betydning, men påpeger samtidig, at det med henblik på nærhedsprincippet og effektiviteten kun giver mening med strafferetlige retsakter fra EU's side, hvis disse kan afhjælpe konkrete brister, som man har konstateret i medlemsstaternes håndhævelse af straffelovgivningen;

19. bifalder definitionen på EU-plan af de grundlæggende overtrædelser som svig og misbrug af offentlige midler;

20. tilslutter sig Kommissionens initiativer til forebyggelse af uredelig praksis som interessekonflikter, favorisering og korruption ved at kriminalisere visse former for adfærd, som endnu ikke er strafbare i visse medlemsstater, og som hæmmer den frie adgang til offentlige indkøb ⁽¹⁾;

21. godkender principperne i reformen af OLAF for at beskytte skatteborgernes penge:

— i henhold til en mindsteregel, der bringer OLAF til at prioritere efterforskning af grove tilfælde af svig;

— forpligtelsen til at følge op på administrative undersøgelser, således at medlemsstaterne, som hidtil ikke var forpligtede til at følge op på OLAF's undersøgelser, nu i det mindste skal informere OLAF om, hvad der siden er sket i sagerne;

22. er fuldt ud tilfreds med det politiske fremstød for kampen mod korruption i Unionen samt Kommissionens samlede tilgang til dette spørgsmål;

23. støtter, at der fra 2013 hvert andet år skal iværksættes en ny evalueringsmekanisme via Unionens fremtidige rapport om korruptionsbekæmpelse;

24. bakker op om Kommissionens forslag om at tilpasse sig de allerede eksisterende mekanismer bl.a. i OECD og Europarådet;

25. henleder dog Kommissionens opmærksomhed på behovet for hurtigt at gøre status over dette samlede fremstød baseret på gensidig tillid mellem staterne og minder om behovet for at vedtage lovgivning for at påtvinge korrekt adfærd jf. artikel 83 i TEUF;

26. er fuldt ud tilfreds med Kommissionens samlede tilgang, som også indebærer, at den ser på regnskabsstandarder og standarder for kontrol med virksomhedsregnskaber i EU.

⁽¹⁾ COM(2007) 328 final og COM(2011) 309 final. Ifølge beretningen har kun 9 medlemsstater (Belgien, Bulgarien, Cypern, Finland, Frankrig, Irland, Portugal, Tjekkiet og Det Forenede Kongerige) korrekt gennemført alle elementer af den strafbare handling bestikkelse som fastsat i rammeafgørelsen fra 2003.

27. bifalder direktivforslaget om indefrysning og konfiskation af udbytte fra strafbare forhold i EU, som er uomgængelige instrumenter i beskyttelsen af den globale økonomi, således at "forbrydelse ikke betaler sig" og uretmæssigt erhvervet udbytte ikke bringer lykke;

28. tilslutter sig logikken i Stockholmprogrammet om, at det er bedre at gøre mindstestandarder obligatoriske i henhold til artikel 83 i TEUF (indbefattende udvidet konfiskation og konfiskation i værdi, konfiskation af tredjeparts formuegoder og ikkedomsbaseret konfiskation) i stedet for at søge at forbedre Unionsens nuværende ordning, som ikke er bindende på nogen måde;

29. støtter direktivforslaget, fordi det medtager de bestemmelser og juridiske begreber, der allerede er defineret i tidligere rammeafgørelser om konfiskation af udbytte og redskaber fra strafbare forhold og konfiskation af formuegoder, hvis værdi svarer til udbyttet fra strafbare forhold;

30. finder det positivt, at direktivet indfører bestemmelser om en meget bred fortolkning af begrebet udbytte fra strafbare forhold (via begrebet genanvendelse af udbytterne i form af rettigheder eller formuegoder) og beslaglæggelse af formuegoderne, indtil der er afsagt dom;

31. **Udvidet konfiskation**, selv om RU tilslutter sig ophævelsen af de valgmuligheder, staterne rådede over i rammeafgørelsen fra 2005, og således mener, at dette forbedrer de eksisterende bestemmelser om udvidet konfiskation, finder udvalget det nyttigt at forbedre formuleringen af artikel 4, stk. 1, som er alt for upræcis. Når loven i tilfælde af udvidet konfiskation sigter på at tillade konfiskation, som overstiger det direkte udbytte fra overtrædelsen, er det fordi man kan formode en forbindelse mellem overtrædelsen og formuegodet eller de rettigheder, den kræver konfiskeret. RU foreslår, at de "specifikke forhold" på grundlag af hvilke retten træffer afgørelse f.eks. illustreres ved misforholdet mellem formuegodernes værdi og de lovlige indtægter. Dette meget udbredte eksempel på "specifikke forhold" har også den fordel, at det understreger, at det er op til den berørte person at føre bevis for, at formuegoder eller rettigheder ikke er et direkte udbytte af overtrædelsen, men at det udbytte, som konfiskationen går på, stammer fra andre lovlige indtægtskilder;

32. glæder sig over muligheden for **konfiskation af tredjeparts udbytte** i og med, at de kriminelle aldrig har deres formuegoder eller rettigheder i eget navn, og RU minder om, at tredjepart, hvis rolle er at skjule eller genanvende formuegoderne, meget ofte er en juridisk person, eftersom den organiserede kriminalitet i lang tid har brugt meget sofistikerede juridiske teknikker for at undgå konfiskation af formuegoderne, og plæderer kraftigt for tilføjelserne til princippet om juridiske personers strafferetlige ansvar samt indførelsen af begrebet "egentlig ejer";

33. foreslår således i det foreliggende forslag at indføre et begreb, der giver mulighed for at opfatte tredjepart som den egentlige ejer og/eller eneste økonomisk begunstigede. Dette

bevis kan føres via følgende foranstaltninger: en juridisk persons formelle eller reelle forvaltningshandlinger i personligt øjemed, finansiering af formuegodet, tilrådighedsstillelse af formuegodet uden finansiell modydelse osv. Dette begreb, som er velkendt f.eks. i Luxembourg, gør det således muligt at pågribe et selskabs reelle rettighedshaver og supplerer således princippet om juridiske personers ansvar;

34. udtrykker forbehold over for ikkedomsbaseret konfiskation, for konfiskation er i de fleste medlemsstater en sanktion, der er knyttet til en straffedom. I øvrigt beror ikkedomsbaseret konfiskation på *civile procedurer* og henhører ikke under det anførte retsgrundlag. Det foreliggende forslag er udtrykkeligt baseret på artikel 82, stk. 2, i TEUF, som *kun vedrører strafferetlige sanktioner*. Ikkedomsbaseret konfiskation strider imod den juridiske tradition i visse medlemsstater som Frankrig, hvor ejendomsretten er forfatningssikret;

35. henleder opmærksomheden på, at ikkedomsbaseret konfiskation heller ikke henhører under artikel 83 i TEUF, idet det i stk. 1 hedder, at Europa-Parlamentet og Rådet "*kan fastsætte minimumsregler for, hvad der skal anses for strafbare handlinger, samt for straffene herfor på områder med kriminalitet af særlig grov karakter, der har en grænseoverskridende dimension...*";

36. foreslår strafferetlige løsninger for at nå frem til et ækvivalent effektivitetsniveau i beslaglæggelses- og konfiskationsretten på grundlag af strafferetlige bestemmelser, der har stået deres prøve;

37. minder i den forbindelse om, at civilretlig konfiskation er baseret på anbefalinger fra Den Internationale Finansielle Aktionsgruppe (nr. 3), som opfordrer landene til at vedtage konfiskationsforanstaltninger "uden forudgående straffedom". I samme anbefaling tilføjes det, at landene også kan træffe "foranstaltninger, der gør det obligatorisk for den formodede lovovertræder at godtgøre den lovlige herkomst af de formuegoder, der kræves konfiskeret". Hensigten hermed må således være at indføre en omvendt bevisbyrde, som er den væsentlige fordel ved ikkedomsbaseret konfiskation. Men indførelsen af en ny strafferetlig overtrædelse bestående i besiddelse af "uberettigede" formuegoder eller manglende godtgørelse for midler gør det muligt at nå frem til samme resultat. (Jf. f.eks. den nye artikel 321-6 i den franske strafferet, der overordnet gør det strafbart for en person ikke at kunne redegøre for de midler, hvormed vedkommende opretholder sin levefod, eller for herkomsten af et formuegode, når denne person omgås kriminelle eller lovovertrædere, der kan straffes med mindst fem års fængsel.) På denne måde har man som tilsigtet vendt bevisbyrden om;

38. Dette forslag bør således i henhold til nærhedsprincippet overlade det til medlemsstaterne at beslutte, om de vil indføre ikkedomsbaseret konfiskation, når de er i stand til at bevise, at deres lovgivning er lige så effektiv, og at de ikke gør indsigelser mod princippet om gensidig anerkendelse;

39. tager lettere forbehold over for tilståelsen af alt for detaljerede garantier i de forskellige faser af proceduren for indefrysning og konfiskation af kriminelt udbytte, fordi dette indebærer risiko for at lamme det nye juridiske grundlag for beslaglæggelse og konfiskation af formuegoder i Unionen;

40. understreger dog kraftigt behovet for at oprette en europæisk anklagemyndighed og påpeger allerede nu behovet for at styrke de politi- og retsstrukturer, der beskæftiger sig med organiseret kriminalitet i medlemsstaterne;

41. vurderer, at oprettelsen af en europæisk anklagemyndighed kan medvirke til at gøre reformen af OLAF mere effektiv;

42. mener, at finansiel efterforskning af korruption og indflydelsesrige økonomiske og politiske aktørers delagtighed eller efterforskning af grænseoverskridende kriminelle netværk ville kunne gennemføres mere effektivt og sikkert af en europæisk anklagemyndighed;

43. mener, at udviklingen af Eurojust som grundlag for en europæisk anklagemyndighed med beføjelse til at iværksætte kriminelle efterforskninger – i det mindste når Unionens interesser er alvorligt truede – og med mulighed for at indlede retslige undersøgelser, er et effektivt middel til at undgå situationer som dem, der nævnes i Kommissionens meddelelse om beskyttelse af EU's finansielle interesser COM(2011) 293 final, som behandles i den foreliggende udtalelse. RU ønsker at minde om, at artikel 85 og 86 i TEUF forudsiger den udvikling, som er nødvendig for at tage de to udfordringer, som truslen fra henholdsvis den finansielle krise og grov kriminalitet rejser, op;

44. mener, at en sådan tilgang på ingen måde udelukker et fælles europæisk program for uddannelse af finansefterforskere, som i første række bør udformes og gennemføres af Kommissionen;

45. mener, at den effektive beskyttelse af informanter mod repressalier er et centralt aspekt i politikkerne til korruptionsbekæmpelse såvel som i forbindelse med indsatsen mod organiseret kriminalitet. Imidlertid er den juridiske ramme for dette aspekt uensartet i Unionen. RU er derfor også meget positivt indstillet over for Kommissionens initiativer til beskyttelse af informanter.

REGIONSUDVALGET

Styrkelse af de lokale myndigheders rolle i indsatsen mod korruption og organiseret kriminalitet

46. beder medlemsstaterne om at forudse tilbagebetaling af en del af de beslaglagte udbytter fra organiseret kriminalitet til de lokale og/eller regionale myndigheder (efter at have imødekommet de lovmæssige anmodninger om restitution), for det er dem, der er de første ofre for kriminelle organisationer, der destabiliserer samfundsordenen i lokalsamfundene. De lokale

og regionale myndigheder er ligeledes bedre i stand til at gennemføre en lokal indsats til at udrydde de dybereliggende årsager til kriminalitet. Denne praksis eksisterer allerede i Italien hvor 1/3 af de 12 000 beslaglagte ejendomme er tildelt eller videresolgt til de lokale myndigheder med henblik på sociale aktioner. Det drejer sig konkret om at give de offentlige myndigheders indsats en positiv synlighed og om at skabe en konstruktiv udvikling, der skaber tættere bånd mellem de folkevalgte politikere, civilsamfundet og familierne;

47. opfordrer de lokalvalgte til ved begyndelsen af deres mandat at undertegne et deontologisk charter med løfte om at "glemme de private forretninger og tage sig af de offentlige anliggender". Dette ville bidrage til at opbygge og bevare et tillidsbånd mellem borgerne og politikerne. Chartret skal fastsætte regler om upartiskhed (forbud mod situationer med interessekonflikter, afvisning af indbydelser til private ophold stammende fra en fysisk eller juridisk person, hvis aktivitet er knyttet til lokalsamfundet, overdragelse af gaver til en værdi over 150 EUR til en offentlig instans, ingen interventioner til fordel for familiemedlemmer...) og integritet (ingen anvendelse af midler fra lokalsamfundet til personlige formål eller valgkampagner, overholdelse af reglerne for offentlige indkøb...);

48. opfordrer de folkevalgte til at indgive en formueerklæring om deres besiddelser og deres handels- eller forretningsmæssige forbindelser til en uafhængig offentlig myndighed;

49. opfordrer medlemsstaterne til at iværksætte offentlig finansiering af valgkampagner, indføre forbud mod gaver fra juridiske personer og indføre en statut for lokalvalgte, som garanterer deres uafhængighed og finansielle autonomi;

50. opfordrer til en effektiv bekæmpelse af hvidvaskning af penge hidrørende korruption og organiseret kriminalitet i skatteparadis;

51. opfordrer medlemsstaterne til at skaffe sig ægte værktøjer til forebyggelse og opsporing af overtrædelser af redelig praksis samt tjenester til evaluering af antikorrupsionssystemer og til kontrol med offentlige indkøb og kontrakter om offentlige tjenester;

52. beder om, at der oprettes en europæisk platform til udveksling af god lokal praksis med henblik på bekæmpelse af korruption og organiseret kriminalitet, tilbagebetaling af beslaglagt kriminelt udbytte samt europæiske fora til bekæmpelse af korruption og organiseret kriminalitet;

53. opfordrer de lokale myndigheder til at knytte deres subsidier til topidrætsfolk og professionelle klubber til etiske forpligtelser og til krav om høj finansiell gennemsigtighed;

54. foreslår, at Regionsudvalgets udpeger en observatør i Europa-Parlamentets særlige udvalg om Korruption og Europarådets Sammenslutning af Stater mod Korruption (GRECO);

55. vil udvide sine overvejelser om god forvaltningspraksis og administrativ forvaltning inden for beskyttelsen af den lovlige økonomi til også at omfatte partnerlande i naboskabspolitikken, som er medlemmer af ARLEM (Den regionale og lokale Euro-Middelhavsforsamling) eller CORLEAP (Konferencen af regionale og lokale myndigheder i Østpartnerskabet).

Bruxelles, den 10. oktober 2012.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

*Formand for
Regionsudvalget*

ABONNEMENTSPRISER 2012 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 310 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	840 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA